

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

NACRT

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O PLATNOM PROMETU**

Zagreb, lipanj 2018.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PLATNOM PROMETU

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju platne usluge i njihovi pružatelji, obveze pružatelja platnih usluga, institucije za platni promet i platni sustavi.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se sljedeći akt Europske unije: Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 337, 23. 12. 2015.) (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2015/2366).

Pojmovi

Članak 3.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *autentifikacija* jest postupak koji pružatelju platnih usluga omogućuje provjeru identiteta korisnika platnih usluga ili valjanosti korištenja određenoga platnog instrumenta uključujući provjeru korištenja personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica korisnika platnih usluga
2. *co-badging* jest uključivanje dvaju ili više platnih brendova ili aplikacija za plaćanje istoga platnog brenda na isti platni instrument
3. *datum valute* jest referentno vrijeme kojim se pružatelj platnih usluga koristi za izračunavanje kamata na novčana sredstva za koja se tereti račun za plaćanje (datum valute terećenja) ili za koja se odobrava račun za plaćanje (datum valute odobrenja)
4. *digitalni sadržaj* jest roba ili usluge koje se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku, čija je uporaba ili potrošnja ograničena na tehnički uređaj i koja ni na koji način ne uključuje korištenje ili potrošnju fizičke robe ili usluga
5. *država članica* jest država članica Europske unije te država potpisnica Ugovora o Europskome gospodarskom prostoru
6. *država članica domaćin* jest država članica koja nije matična država članica, a u kojoj pružatelj platnih usluga ima podružnicu ili zastupnika ili pruža platne usluge neposredno

7. *eksternalizacija* jest ugovorno povjeravanje trećima obavljanja operativnih ili drugih aktivnosti institucije za platni promet ili operativnih aktivnosti upravitelja platnog sustava koje bi inače oni sami obavljali

8. *elektronička komunikacijska mreža* jest elektronička komunikacijska mreža kako je određena zakonom kojim su uređene elektroničke komunikacije

9. *elektronička komunikacijska usluga* jest elektronička komunikacijska usluga kako je određena zakonom kojim su uređene elektroničke komunikacije

10. *elektronička platna transakcija* jest platna transakcija inicirana i izvršena na način koji uključuje korištenje elektroničke platforme ili uređaja, a ne obuhvaća platne transakcije zadane papirnatim nalogom ili naloge zadane putem pošte ili telefona

11. *grupa* jest grupa društava koja su međusobno povezana odnosom iz članka 23. stavka 3. Zakona o računovodstvu (Narodne novine, br. 78/15, 134/15 i 120/16) ili društava kako su određena člancima od 4. do 7. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 241/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. siječnja 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za kapitalne zahtjeve za institucije (SL L 74, 14. 3. 2014.), koja su međusobno povezana odnosom iz članka 10. stavka 1., ili iz članka 113. stavaka 6. ili 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013)

12. *inicijalni kapital* jest kapital koji se sastoji od jedne ili više stavki iz članka 26. stavka 1. točaka (a) do (e) Uredbe (EU) br. 575/2013

13. *institucija za platni promet* jest pravna osoba koja je od nadležnog tijela matične države članice dobila odobrenje za pružanje jedne od platnih usluga iz članka 4. točaka od 1. do 7. ovoga Zakona ili više platnih usluga iz članka 4. ovoga Zakona

14. *izdavanje platnih instrumenata* jest platna usluga na temelju ugovora kojim se pružatelj platnih usluga obvezao platitelju dati platni instrument za iniciranje i obradu platiteljevih platnih transakcija

15. *izravno terećenje* jest platna usluga kojom se tereti platitelj račun za plaćanje, pri čemu platnu transakciju inicira primatelj plaćanja na osnovi suglasnosti platitelja dane svom pružatelju platnih usluga, primatelju plaćanja ili pružatelju platnih usluga primatelja plaćanja

16. *jedinstvena identifikacijska oznaka* jest kombinacija slova, brojeva ili simbola koju pružatelj platnih usluga određuje jednom korisniku platnih usluga, a koju drugi korisnik platnih usluga mora navesti kako bi se jasno odredio prvi korisnik platnih usluga i/ili račun za plaćanje prvoga korisnika platnih usluga koji se upotrebljava u platnoj transakciji

17. *korisnik platnih usluga* jest fizička ili pravna osoba koja se koristi platnom uslugom u svojstvu platitelja, primatelja plaćanja ili istodobno u oba svojstva

18. *kreditni transfer* jest platna usluga kojom se račun za plaćanje primatelja plaćanja odobrava za platnu transakciju ili za niz platnih transakcija terećenja platiteljeva računa za plaćanje od strane pružatelja platnih usluga kod kojeg se vodi platiteljev račun za plaćanje, na osnovi naloga za plaćanje koji zadaje platitelj

19. *kvalificirani udio* jest udio u smislu članka 4. stavka 1. točke 36. Uredbe (EU) br. 575/2013

20. *mala institucija za platni promet* jest pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koju je Hrvatska narodna banka upisala u registar iz članka 93. ovoga Zakona radi pružanja jedne ili više platnih usluga iz članka 4. točaka od 3. do 6. ovoga Zakona.

21. *matična država članica* jest država članica u kojoj se nalazi registrirano sjedište pružatelja platnih usluga, a ako pružatelj platnih usluga nema registrirano sjedište prema svojem nacionalnom pravu, tada je to država članica u kojoj se nalazi njegovo mjesto uprave

22. *međunarodna platna transakcija* jest platna transakcija u čijem izvršavanju sudjeluju dva pružatelja platnih usluga od kojih se jedan pružatelj platnih usluga nalazi u Republici Hrvatskoj, a drugi u trećoj državi

23. *nacionalna platna transakcija* jest platna transakcija u čijem izvršavanju sudjeluju platiteljev pružatelj platnih usluga i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ili samo jedan pružatelj platnih usluga koji se nalaze u Republici Hrvatskoj

24. *nalog za plaćanje* jest instrukcija platitelja ili primatelja plaćanja svom pružatelju platnih usluga, a kojom se traži izvršenje platne transakcije

25. *novčana pošiljka* jest platna usluga pri kojoj se primaju novčana sredstva od platitelja, bez otvaranja računa za plaćanje na ime platitelja ili primatelja plaćanja, s isključivom svrhom prijenosa odgovarajućeg iznosa novčanih sredstava primatelju plaćanja ili drugom pružatelju platnih usluga za primatelja plaćanja, i/ili se takva novčana sredstva primaju za primatelja plaćanja i stavljaju mu se na raspolaganje

26. *novčana sredstva* jesu novčanice i kovani novac, elektronički novac u smislu zakona kojim se uređuje elektronički novac te druga novčana potraživanja prema pružatelju platnih usluga (knjižni novac)

27. *okvirni ugovor* jest ugovor o platnim uslugama kojim se uređuje buduće izvršenje pojedinačnih i uzastopnih platnih transakcija, a koji može sadržavati obvezu i uvjete otvaranja i vođenja računa za plaćanje

28. *online* jest mogućnost povezivanja putem javno dostupne komunikacijske mreže, primjerice interneta, radi korištenja određene usluge

29. *osjetljivi podaci o plaćanju* jesu podaci kojima se može koristiti za izvršenje prijave, uključujući personalizirane sigurnosne vjerodajnice; ime vlasnika računa i broj računa nisu osjetljivi podaci o plaćanju u odnosu na uslugu iniciranja plaćanja i uslugu informiranja o računu

30. *personalizirana sigurnosna vjerodajnica* jesu personalizirana obilježja koje pružatelj platnih usluga daje korisniku platnih usluga u svrhu autentifikacije

31. *platitelj* jest fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje i daje nalog ili suglasnost za plaćanje s tog računa ili, ako račun za plaćanje ne postoji, fizička ili pravna osoba koja zadaje nalog za plaćanje

32. *platna kartica* jest sredstvo koje omogućuje svojem imatelju izvršenje plaćanja robe i usluga bilo preko prihvatnog uređaja bilo na daljinu i/ili koje omogućuje podizanje gotovog novca i/ili korištenje drugih usluga na bankomatu ili drugom samoposlužnom uređaju, te prijenos novčanih sredstava, a koje omogućuje iniciranje platne transakcije i njezino izvršavanje u okviru kartične platne sheme

33. *platna transakcija* jest polaganje, podizanje ili prijenos novčanih sredstava koje je inicirao platitelj ili je inicirana u njegovo ime i za njegov račun ili ju je inicirao primatelj plaćanja, bez obzira na to kakve su obveze iz odnosa između platitelja i primatelja plaćanja

34. *platna transakcija s udaljenosti* jest elektronička platna transakcija koja je inicirana putem interneta ili uređaja kojim se može koristiti za komunikaciju na daljinu

35. *platni brend* jest materijalni ili digitalni naziv, termin, znak, simbol ili njihova kombinacija, kojim je moguće odrediti kartičnu platnu shemu za izvršavanje platne transakcije na temelju kartice

36. *platni instrument* jest personalizirano sredstvo i/ili skup postupaka ugovorenih između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga kojima se koristi za zadavanje naloga za plaćanje

37. *platni instrument na temelju kartica* jest svaki platni instrument, uključujući karticu, mobilni telefon, računalo ili bilo koji drugi tehnološki uređaj s odgovarajućom aplikacijom za plaćanje, koji platitelju omogućuje iniciranje platne transakcije na temelju kartica, a koja nije kreditni transfer ili izravno terećenje kako su određeni u članku 2. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30. 3. 2012., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 260/2012)

38. *platni sustav* jest sustav za prijenos novčanih sredstava s formalnim i standardiziranim postupcima i zajedničkim pravilima za obradu, obračun i/ili namiru platnih transakcija

39. *podružnica institucije za platni promet* jest dio institucije za platni promet koji nema pravnu osobnost, a neposredno obavlja neke ili sve transakcije koje obavlja institucija za platni promet i nalazi se izvan registriranog sjedišta institucije za platni promet, odnosno ako nema registrirano sjedište, izvan mjesta u kojemu se nalazi mjesto uprave; sve podružnice koje u istoj državi članici osnuje institucija za platni promet koja ima sjedište u drugoj državi članici smatraju se za potrebe ovoga Zakona jednom podružnicom

40. *potrošač* jest fizička osoba koja u ugovorima o platnim uslugama obuhvaćenima ovim Zakonom djeluje izvan područja svoje gospodarske djelatnosti ili slobodnog zanimanja

41. *pouzdana autentifikacija klijenta* jest autentifikacija na osnovi uporabe dvaju ili više elemenata koji pripadaju u kategoriju znanja (nešto što samo korisnik zna), posjedovanja (nešto što samo korisnik posjeduje) i svojstvenosti (nešto što korisnik jest) koji su međusobno neovisni, što znači da povreda jednog ne umanjuje pouzdanost drugih i koja je osmišljena na takav način da štiti povjerljivost autentifikacijskih podataka, pri čemu najmanje dva od navedenih elemenata moraju pripadati različitoj kategoriji

42. *prekogranična platna transakcija* jest platna transakcija u čijem izvršavanju sudjeluju dva pružatelja platnih usluga od kojih se jedan pružatelj platnih usluga nalazi u Republici Hrvatskoj, a drugi u drugoj državi članici

43. *prihvatanje platnih transakcija* jest platna usluga koju pruža pružatelj platnih usluga na osnovi ugovora s primateljem plaćanja o prihvatanju i obradi platnih transakcija, koji ima za posljedicu prijenos novčanih sredstava primatelju plaćanja; ta platna usluga može se ugovoriti u odnosu na bilo koji platni instrument

44. *primatelj plaćanja* jest fizička ili pravna osoba kojoj su namijenjena novčana sredstva koja su predmet platne transakcije

45. *pružatelj platnih usluga koji vodi račun* jest pružatelj platnih usluga koji platitelju otvara i vodi račun za plaćanje

46. *pružatelj usluge informiranja o računu* jest pružatelj platnih usluga koji obavlja djelatnost navedenu u članku 4. točki 8. ovoga Zakona

47. *pružatelj usluge iniciranja plaćanja* jest pružatelj platnih usluga koji obavlja djelatnost navedenu u članku 4. točki 7. ovoga Zakona

48. *račun za plaćanje* jest račun koji vodi pružatelj platnih usluga na ime jednog ili više korisnika platnih usluga kojim se koristi za izvršavanje platnih transakcija

49. *radni dan* jest dan na koji posluje relevantni pružatelj platnih usluga koji sudjeluje u izvršenju platne transakcije kako bi se platna transakcija mogla izvršiti

50. *referentna kamatna stopa* jest kamatna stopa koja se upotrebljava kao osnovica za izračunavanje kamate koja će se primjenjivati, a koja potječe iz javno dostupnog izvora i koju mogu provjeriti obje strane ugovora o platnoj usluzi

51. *referentni tečaj* jest tečaj koji se primjenjuje kao osnovica za preračunavanje valute, a koji čini dostupnim pružatelj platnih usluga ili koji potječe iz javno dostupnog izvora

52. *regulatorni kapital* jest kapital određen člankom 4. stavkom 1. točkom 118. Uredbe (EU) br. 575/2013, pri čemu je najmanje 75% osnovnoga kapitala u obliku redovnoga osnovnoga kapitala iz članka 50. te Uredbe, a dopunski kapital jednak je ili manji od jedne trećine osnovnoga kapitala

53. *registrirani pružatelj usluge informiranja o računu* jest pravna ili fizička osoba koju je nadležno tijelo matične države članice upisalo u odgovarajući registar radi pružanja isključivo platne usluge iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona.

54. *sredstvo za komuniciranje na daljinu* jest sredstvo kojim se može koristiti za sklapanje ugovora o platnim uslugama bez istodobne fizičke nazočnosti pružatelja i korisnika platnih usluga

55. *suradnik stjecatelja kvalificiranog udjela u instituciji za platni promet* jest:

- svaka fizička osoba koja je na rukovodećem položaju u pravnom subjektu u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u instituciji za platni promet na rukovodećem položaju ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom
- svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u instituciji za platni promet na rukovodećem položaju
- svaka fizička osoba koja sa namjeravanim stjecateljem kvalificiranog udjela u instituciji za platni promet ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom

56. *suradnik podnositelja zahtjeva za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave institucije za platni promet* jest:

- svaka fizička osoba koja je na rukovodećem položaju u pravnom subjektu u kojem je kandidat za člana uprave institucije za platni promet na rukovodećem položaju ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom
- svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je kandidat za člana uprave institucije za platni promet na rukovodećem položaju
- svaka fizička osoba koja sa kandidatom za člana uprave u instituciji za platni promet ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom

57. *sustavni rizik* jest rizik uzrokovan poremećajem u radu platnog sustava ili nemogućnošću sudionika u platnom sustavu da ispune svoje obveze povezane s funkcioniranjem platnog sustava, čija je posljedica nemogućnost ispunjenja obveza od strane drugih sudionika u platnom sustavu ili narušavanje sigurnosti platnog prometa i financijskog sustava u cjelini

58. *trajni nosač podataka* jest svako sredstvo koje korisniku platnih usluga omogućuje pohranjivanje informacija upućenih osobno njemu na način da su mu one dostupne za buduću uporabu u razdoblju koje odgovara svrsi informacija i koje omogućuje reproduciranje pohranjenih informacija u nepromijenjenom obliku

59. *treća država* jest svaka država koja nije država članica

60. *uska povezanost* jest uska povezanost kako je uređena člankom 4. stavkom 1. točkom 38. Uredbe (EU) br. 575/2013

61. *usluga iniciranja plaćanja* jest usluga zadavanja naloga za plaćanje na zahtjev korisnika platnih usluga s njegova računa koji vodi drugi pružatelj platnih usluga

62. *usluga informiranja o računu* jest online elektronička usluga kojom se pružaju konsolidirane informacije o jednom ili više računa za plaćanje koje korisnik platnih usluga ima kod drugog pružatelja platnih usluga ili kod više pružatelja platnih usluga

63. *zastupnik* jest fizička ili pravna osoba koja pruža platne usluge u ime i za račun institucije za platni promet, male institucije za platni promet odnosno registriranog pružatelja usluge informiranja o računu.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Platne usluge

Članak 4.

Platne usluge jesu sljedeće usluge koje pružatelji platnih usluga obavljaju kao svoju djelatnost:

1. usluge koje omogućuju polaganje gotovog novca na račun za plaćanje kao i svi postupci koji su potrebni za vođenje računa za plaćanje
2. usluge koje omogućuju podizanje gotovog novca s računa za plaćanje kao i svi postupci koji su potrebni za vođenje računa za plaćanje
3. usluge izvršenja platnih transakcija, uključujući prijenos novčanih sredstava na račun za plaćanje kod korisnikova pružatelja platnih usluga ili kod drugog pružatelja platnih usluga, i to:
 - a) izvršenje izravnih terećenja, uključujući jednokratna izravna terećenja
 - b) izvršenje platnih transakcija putem platnih kartica ili sličnog sredstva ili
 - c) izvršenje kreditnih transfera, uključujući trajne naloge
4. usluge izvršenja platnih transakcija u kojima su novčana sredstva pokrivena kreditnom linijom za korisnika platnih usluga, i to:
 - a) izvršenje izravnih terećenja, uključujući jednokratna izravna terećenja
 - b) izvršenje platnih transakcija putem platnih kartica ili sličnog sredstva ili
 - c) izvršenje kreditnih transfera, uključujući trajne naloge
5. usluge izdavanja platnih instrumenata i/ili prihvaćanja platnih transakcija
6. usluge novčanih pošiljaka
7. usluge iniciranja plaćanja i
8. usluge informiranja o računu.

Aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama

Članak 5.

Platnim uslugama u smislu ovoga Zakona ne smatraju se:

1. platne transakcije izvršene isključivo u gotovom novcu izravno između platitelja i primatelja plaćanja bez sudjelovanja posrednika
2. platne transakcije između platitelja i primatelja plaćanja preko trgovačkog zastupnika koji je sporazumom ovlašten za pregovaranje ili sklapanje ugovora o prodaji ili kupnji robe ili usluga u ime samo platitelja ili samo primatelja plaćanja
3. profesionalan fizički prijevoz novčanica i kovanog novca, uključujući njihovo prikupljanje, obradu i dostavu
4. platne transakcije koje se sastoje u neprofesionalnom prikupljanju i dostavi gotovog novca u sklopu neprofitne ili dobrotvorne djelatnosti
5. usluge kod kojih primatelj plaćanja daje platitelju gotov novac kao dio platne transakcije na izričit zahtjev korisnika platnih usluga dan neposredno prije izvršenja platne transakcije u sklopu plaćanja za kupnju robe ili usluga
6. poslovi mijenjanja gotovog novca za gotov novac, uključujući mjenjačke poslove, pri čemu se novčana sredstva ne drže na računu za plaćanje
7. platne transakcije na osnovi sljedećih papirnatih dokumenata vučenih, odnosno podnesenih pružatelju platnih usluga radi stavljanja novčanih sredstava na raspolaganje primatelju plaćanja:
 - a) čekova u skladu sa Ženevskom konvencijom o jedinstvenom zakonu o čekovima od 19. ožujka 1931.
 - b) čekova sličnih onima iz podtočke a) ove točke koji su uređeni pravom država članica koje nisu stranke Ženevske konvencije o jedinstvenom zakonu o čekovima od 19. ožujka 1931.
 - c) mjenica u skladu sa Ženevskom konvencijom o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama od 7. lipnja 1930.
 - d) mjenica sličnih onima iz podtočke c) ove točke koje su uređene pravom država članica koje nisu stranke Ženevske konvencije o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama od 7. lipnja 1930.
 - e) vaučera (bonova)
 - f) putničkih čekova i
 - g) poštanskih novčanih uputnica prema definiciji Svjetske poštanske unije
8. platne transakcije izvršene unutar platnog sustava ili sustava za namiru financijskih instrumenata između agenata za namiru, središnjih drugih ugovornih strana, klirinških organizacija i/ili središnjih banaka i drugih sudionika u sustavu te pružatelja platnih usluga
9. platne transakcije povezane s upravljanjem vrijednosnim papirima, uključujući dividende, prihode i druge raspodjele, ili s otkupom ili prodajom vrijednosnih papira koje obave osobe iz točke 8. ovoga članka ili investicijska društva, kreditne institucije, subjekti za zajednička

ulaganja ili društva za upravljanje imovinom koja pružaju investicijske usluge te svi ostali subjekti kojima je dopušteno skrbništvo nad financijskim instrumentima

10. usluge pružatelja tehničkih usluga koji podržavaju pružanje platnih usluga, ali koji ni u jednom trenutku nisu u posjedu novčanih sredstava koja se prenose, uključujući obradu i čuvanje podataka, usluge zaštite tajnosti, provjeru autentičnosti podataka i subjekata, pružanje informatičke tehnologije i komunikacijske mreže te osiguravanje i održavanje terminala i uređaja koji se rabe za platne usluge, s izuzećem usluga iniciranja plaćanja i usluga informiranja o računu

11. usluge koje se temelje na platnim instrumentima koji se mogu upotrebljavati samo ograničeno i koji ispunjavaju jedan od sljedećih uvjeta:

a) omogućuju imatelju stjecanje robe ili usluga samo u prostorijama izdavatelja ili unutar ograničene mreže pružatelja usluga u okviru izravnoga trgovačkog ugovora s profesionalnim izdavateljem

b) mogu se upotrebljavati samo za stjecanje vrlo ograničenog izbora robe ili usluga

c) vrijede samo u jednoj državi članici i dostupni su na zahtjev poduzeća ili subjekta javnog sektora, a uređuje ih nacionalno ili regionalno tijelo javne vlasti za posebne socijalne ili porezne svrhe za stjecanje određene robe ili usluga od dobavljača koji s izdavateljem imaju trgovački ugovor

12. platne transakcije koje provodi pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koje se pružaju uz elektroničke komunikacijske usluge za korisnika te mreže ili usluge, i to:

a) za kupnju digitalnog sadržaja i glasovnih usluga, bez obzira na uređaj koji se upotrebljava za kupnju ili potrošnju digitalnog sadržaja, a naplaćuje se korisniku zajedno s elektroničkim komunikacijskim uslugama ili

b) koje se obavljaju s ili preko elektroničkog uređaja u dobrotvorne svrhe ili za kupnju karata, a koje se naplaćuju korisniku zajedno s elektroničkim komunikacijskim uslugama

pod sljedećim uvjetima, neovisno o tome je li riječ o pretplatniku ili o korisniku koji unaprijed uplaćuje sredstva pružatelju elektroničke komunikacijske mreže ili usluge:

– iznos pojedinačne platne transakcije iz podtočaka a) i b) ove točke ne prelazi 375,00 kuna i

– ukupni iznos platnih transakcija pojedinoga korisnika ne prelazi 2.250,00 kuna mjesečno

13. platne transakcije između pružatelja platnih usluga, njihovih zastupnika ili podružnica za njihov račun

14. platne transakcije i s njima povezane usluge između matičnog društva i društva kćeri ili između društava kćeri istoga matičnog društva, bez ikakvog posredovanja pružatelja platnih usluga koji nije društvo iz iste grupe

15. usluge u vezi s podizanjem gotovog novca na POS uređajima i na bankomatima trećih osoba koje djeluju u ime jednog ili više izdavatelja platnih kartica, a nisu ugovorne strane u

okvirnom ugovoru s klijentom koji podiže novac s računa za plaćanje, pod uvjetom da te treće osobe ne obavljaju druge platne usluge iz članka 4. ovoga Zakona. Pružatelji usluga iz ove točke dužni su informirati svoje korisnike u skladu s člankom 15. stavkom 3. ovoga Zakona.

Obveza obavješćivanja o aktivnostima koje se ne smatraju platnim uslugama

Članak 6.

(1) Pružatelj usluga koji obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona, dužan je, čim ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premaši iznos od 7.500.000,00 kuna, dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci obavijest o ukupnoj vrijednosti platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci s detaljnim opisom usluga koje pruža i naznakom o kojoj je aktivnosti iz članka 5. točke 11. ovoga Zakona riječ, te svakih 12 mjeseci nakon slanja prve takve obavijesti, ako ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, dostavljati Hrvatskoj narodnoj banci novu obavijest s aktualnim podacima.

(2) Pružatelj usluga koji obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, dužan je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije potrebne Hrvatskoj narodnoj banci za ocjenu iz stavka 3. ovoga članka te za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka na temelju obavijesti iz stavka 1. ovoga članka i informacija dostavljenih u skladu sa stavkom 2. ovoga članka utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za isključenje iz članka 5. točke 11. podtočaka a) ili b) ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka se za potrebe utvrđivanja iz stavka 3. ovoga članka rukovodi zaštitom interesa potrošača i pružatelja platnih usluga koji ne smiju biti dovedeni u nepovoljniji položaj od pružatelja usluga iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako Hrvatska narodna banka u skladu sa stavcima 3. i 4. ovoga članka ocijeni da nije opravdano da se pružatelj usluga i dalje koristi isključenjem iz članka 5. točke 11. ovoga Zakona, donijet će rješenje kojim će naložiti pružatelju usluga iz stavka 1. ovoga članka da u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti kraći od 90 dana, podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga iz članka 85. ovoga Zakona odnosno zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao mala institucija za platni promet ili da se u istom roku uskladi s ograničenjima iz članka 5. točke 11. ovoga Zakona na način naveden u rješenju.

(6) Pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona dužan je o tome obavijestiti Hrvatsku regulatornu agenciju za mrežne djelatnosti.

(7) Pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka dužan je dostavljati Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti godišnje revizorsko mišljenje kojim se potvrđuje da je aktivnost koju obavlja u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnosi godišnje revizorsko mišljenje.

(8) Pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka dužan je na zahtjev Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti dostaviti informacije za potrebe stavka 10. ovoga članka.

(9) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti obavješćuje Hrvatsku narodnu banku o pružateljima elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga iz stavka 6. ovoga članka koji obavljaju aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona.

(10) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti uz obavijest iz stavka 9. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci dostavlja za svakog pružatelja iz stavka 6. ovoga članka podatke koji su provedbenim tehničkim standardom koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 15. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 propisani kao obvezni podaci koje nadležna tijela država članica dostavljaju Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo.

(11) Kada Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti procijeni da aktivnost koju obavlja pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka nije u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona, o tome odmah obavješćuje Hrvatsku narodnu banku i proslijeđuje joj godišnje revizorsko mišljenje za tog pružatelja usluga.

(12) Ako Hrvatska narodna banka na osnovi obavijesti i dostavljenih informacija iz stavka 10. ovoga članka ocijeni da aktivnost koju obavlja pružatelj usluga iz stavka 6. ovoga članka nije u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona, donijet će rješenje kojim će naložiti pružatelju usluga iz stavka 6. ovoga članka da u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti kraći od devedeset dana, podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga iz članka 85. ovoga Zakona odnosno zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao mala institucija za platni promet ili da se u istom roku uskladi s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona.

Pružatelji platnih usluga

Članak 7.

(1) Pružatelji platnih usluga u Republici Hrvatskoj mogu biti:

1. kreditna institucija, i to:

a) kreditna institucija osnovana u Republici Hrvatskoj

b) kreditna institucija osnovana u drugoj državi članici u smislu članka 4. stavka 1. točke 1 Uredbe (EU) br. 575/2013 uključujući njezinu podružnicu u smislu članka 4. stavka 1. točke 17. te Uredbe kad je ta podružnica osnovana u Republici Hrvatskoj

c) kreditna institucija iz treće države preko svoje podružnice osnovane u Republici Hrvatskoj

2. institucija za elektronički novac, i to:

a) institucija za elektronički novac osnovana u Republici Hrvatskoj

b) institucija za elektronički novac osnovana u drugoj državi članici, uključujući njezinu podružnicu kad je ta podružnica osnovana u Republici Hrvatskoj

c) institucija za elektronički novac iz treće države preko svoje podružnice osnovane u Republici Hrvatskoj

3. mala institucija za elektronički novac osnovana u Republici Hrvatskoj

4. institucija za platni promet, i to:

a) institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj

b) institucija za platni promet osnovana u drugoj državi članici, uključujući njezinu podružnicu kad je ta podružnica osnovana u Republici Hrvatskoj

5. mala institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj

6. registrirani pružatelj usluge informiranja o računu, i to:

a) registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osnovan u Republici Hrvatskoj

b) registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osnovan u drugoj državi članici, uključujući njegovu podružnicu kad je ta podružnica osnovana u Republici Hrvatskoj

7. Hrvatska narodna banka kad ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti

8. Republika Hrvatska i jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave kad ne djeluju u svojstvu javne vlasti

9. Europska središnja banka i središnje banke drugih država članica kad ne djeluju u svojstvu monetarne ili druge javne vlasti.

(2) Pružanje platnih usluga u Republici Hrvatskoj smiju obavljati samo pružatelji iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska banka za obnovu i razvitak smije pružati platne usluge u skladu sa zakonom kojim se uređuju njezin položaj, poslovi i ovlaštenja.

(4) Pružatelji iz stavka 1. točke 1. podtočaka a) i c), točke 2. podtočaka a) i c) i točke 3. ovoga članka mogu pružati platne usluge u skladu s odredbama zakona kojima se uređuju te osobe i njihovo poslovanje, s tim da pružatelji iz stavka 1. točke 2. podtočke c) smiju pružati samo one platne usluge koje su povezane s izdavanjem elektroničkog novca.

(5) Pravo osoba iz stavka 1. točaka 7., 8. i 9. ovoga članka na pružanje platnih usluga uređuje se propisima kojima se uređuju te osobe, njihove zadaće i nadležnosti.

(6) Pružatelji iz stavka 1. točke 4. podtočke a), točke 5. i točke 6. podtočke a) ovoga članka mogu pružati platne usluge u granicama rješenja izdanih prema odredbama ovoga Zakona.

(7) Pružatelji iz stavka 1. točke 1. podtočke b), točke 2. podtočke b), točke 4. podtočke b) i točke 6. podtočke b) ovoga članka mogu pružati platne usluge u granicama odobrenja

koje je izdalo nadležno tijelo matične države članice odnosno registracije nadležnog tijela matične države članice, i to na način određen ovim Zakonom i drugim zakonima kojima se uređuje njihovo poslovanje.

Računi pružatelja platnih usluga kod kreditne institucije

Članak 8.

(1) Kreditne institucije dužne su institucijama za platni promet, malim institucijama za platni promet, institucijama za elektronički novac i malim institucijama za elektronički novac na njihov zahtjev otvarati račune za plaćanje i pružati usluge povezane s tim računima na objektivan, nediskriminirajući i razmjeran način, te u takvom opsegu da se tim institucijama omogućuje pružanje platnih usluga na nesmetan i učinkovit način.

(2) Kreditna institucija dužna je o svakom odbijanju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti obavijest s obrazloženjem.

Primjena odredbi drugih zakona

Članak 9.

(1) Na odnose između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga koji nisu uređeni Glavama II. i III. ovoga Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

(2) Na odnose između korisnika platnih usluga koji su potrošači i pružatelja platnih usluga primjenjuju se i odredbe zakona kojima se uređuju zaštita potrošača i potrošačko kreditiranje.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na odnose između korisnika platnih usluga koji su potrošači i pružatelja platnih usluga ne primjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, br. 41/14 i 110/15) koje se odnose na informiranje pri sklapanju na daljinu ugovora o prodaji financijskih usluga osim članka 83. točaka od 3. do 8., članka 84. točaka 1., 4. i 5. i članka 85. točke 2. tog Zakona.

Izvješća o platnim uslugama

Članak 10.

(1) Hrvatska narodna banka određuje obveznike, sadržaj, način i rokove statističkog izvješćivanja o platnim uslugama te o prijevarama u odnosu na sredstva plaćanja.

(2) Obveznici izvješćivanja o platnim uslugama mogu biti pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 6. ovoga Zakona te subjekti koji obavljaju aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama u skladu s člankom 5. ovoga Zakona i vlasnici platno prometne infrastrukture.

(3) Obveznici izvješćivanja o platnim uslugama dužni su izvješćivati Hrvatsku narodnu banku u skladu s propisom iz stavka 10. ovoga članka.

(4) Obveznici izvješćivanja o platnim uslugama dužni su izvješćivati Hrvatsku narodnu banku o prijevarama u odnosu na platne usluge u skladu s propisom iz stavka 11. ovoga članka, a najmanje jedanput godišnje.

(5) Hrvatska narodna banka ovlaštena je koristiti se podacima prikupljenima u izvješćima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka u svrhu bonitetnog nadzora poslovanja pružatelja platnih usluga iz svoje nadležnosti.

(6) Hrvatska narodna banka ovlaštena je kao obveznike za dostavu izvješća u informativne i statističke svrhe odrediti i institucije za platni promet i registrirane pružatelje usluge informiranja o računu iz drugih država članica koje posluju na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika kao i institucije za elektronički novac iz drugih država članica koje posluju na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika.

(7) Obveznici izvješćivanja iz stavka 6. ovoga članka dužni su izvješćivati Hrvatsku narodnu banku u skladu s regulatornim tehničkim standardima kojima se uređuje okvir za suradnju i razmjenu informacija između nadležnih tijela država članica, a koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 29. stavka 7. Direktive (EU) 2015/2366.

(8) Hrvatska narodna banka ovlaštena je koristiti se podacima prikupljenima u izvješćima iz stavaka 6. i 7. ovoga članka u svrhu nadzora nad primjenom odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane institucije za platni promet i institucije za elektronički novac koje posluju na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika korištenjem prava poslovnog nastana.

(9) Hrvatska narodna banka ovlaštena je prikupljene statističke podatke o prijevarama u odnosu na sredstva plaćanja dostavljati Europskoj središnjoj banci i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo u zbirnom obliku.

(10) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim se određuju obveznici, sadržaj, način i rokovi statističkog izvješćivanja iz stavka 1. ovog članka.

(11) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim se uređuje izvješćivanje o prijevarama u odnosu na sredstva plaćanja radi usklađivanja sa smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo o zahtjevima izvješćivanja o prijevarama u skladu s člankom 96. stavkom 6. Direktive (EU) 2015/2366.

GLAVA II.

OBVEZE INFORMIRANJA KORISNIKA PLATNIH USLUGA

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Primjena odredbi Glave II.

Članak 11.

(1) Ova Glava Zakona primjenjuje se na jednokratne platne transakcije te na okvirne ugovore i platne transakcije koje se provode na temelju tog ugovora.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, korisnik platnih usluga koji nije potrošač i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti da se neke ili sve odredbe ove Glave ne primjenjuju na jednokratne platne transakcije te na okvirne ugovore i platne transakcije na temelju okvirnog ugovora.

(3) Ako za pojedinu odredbu ovim Zakonom nije izričito drugačije propisano, odredbe ove Glave primjenjuju se, neovisno o valuti platne transakcije, na nacionalne i prekogranične platne transakcije kao i na međunarodne platne transakcije u dijelu koji se provodi na području država članica.

(4) Pružatelj platnih usluga smije korisniku platnih usluga dati povoljniji položaj od položaja koji mu pripada prema odredbama ove Glave.

(5) Odredbe ove Glave ne primjenjuju se na Hrvatsku banku za obnovu i razvitak kad pruža platne usluge prema članku 7. stavku 3. ovoga Zakona.

Naknade za davanje informacija

Članak 12.

(1) Pružatelj platnih usluga ne smije naplatiti korisniku platnih usluga naknade za informacije koje mu je dužan dati na temelju odredbi ove Glave.

(2) Ako korisnik platnih usluga od pružatelja platnih usluga traži dodatno ili češće davanje informacija od onoga ugovorenog okvirnim ugovorom ili njihov prijenos komunikacijskim sredstvima koja nisu navedena u okvirnom ugovoru, pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga mogu ugovoriti naknade za takvo davanje informacija.

(3) Ako pružatelj platnih usluga ima pravo na naplatu naknada prema stavku 2. ovoga članka, te naknade moraju biti razumne i u skladu sa stvarnim troškovima pružatelja platnih usluga.

Teret dokaza

Članak 13.

U slučaju spora pružatelj platnih usluga dužan je dokazati da je ispunio svoje obveze informiranja korisnika platnih usluga u skladu s odredbama ove Glave.

Obveza informiranja za platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac

Članak 14.

Ako se platni instrument, u skladu s odredbama okvirnog ugovora, upotrebljava samo za pojedinačne platne transakcije koje ne prelaze iznos od 225,00 kuna ili ako postoji ograničenje potrošnje najviše do ukupnog iznosa od 1.125,00 kuna ili su na njemu pohranjena novčana sredstva koja nikada ne prelaze iznos od 1.125,00 kuna:

1. pružatelj platnih usluga, iznimno od članaka 23., 24. i 28. ovoga Zakona, dostavlja platitelju samo informacije o glavnim obilježjima platne usluge, uključujući informacije o načinu korištenja platnog instrumenta, o odgovornosti, o naknadama i druge informacije bitne za donošenje odluke korisnika platnih usluga o sklapanju ugovora te podatak o tome gdje korisnik platnih usluga može na lako dostupan način doći do ostalih informacija propisanih člankom 23. ovoga Zakona

2. pružatelj platnih usluga i korisnik, iznimno od članka 26. ovoga Zakona, mogu ugovoriti da pružatelj platnih usluga ne mora predlagati promjene okvirnog ugovora na način iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona

3. pružatelj platnih usluga i korisnik, iznimno od članaka 29. i 30. ovoga Zakona, mogu ugovoriti da nakon izvršenja platne transakcije pružatelj platnih usluga daje ili stavlja na raspolaganje samo referenciju kojom će korisniku platnih usluga omogućiti identifikaciju platne transakcije, njezina iznosa i naknade, a u slučaju više platnih transakcija iste vrste za istog primatelja plaćanja, referencije i informaciju o ukupnom iznosu i naknadama za te platne transakcije i

4. ako se platni instrument upotrebljava anonimno ili ako pružatelj platnih usluga zbog drugih tehničkih razloga ne može korisniku platnih usluga osigurati informacije iz točke 3. ovoga članka, pružatelj platnih usluga i korisnik mogu ugovoriti da se platitelju nakon izvršenja platne transakcije mora omogućiti samo provjera iznosa novčanih sredstava pohranjenih na platnom instrumentu.

Informacije o naknadama ili popustima

Članak 15.

(1) Ako za korištenje određenoga platnog instrumenta primatelj plaćanja nudi popust, dužan je o tome obavijestiti platitelja prije iniciranja platne transakcije.

(2) Ako za korištenje određenoga platnog instrumenta pružatelj platnih usluga ili treća osoba koja nije pružatelj platnih usluga, a uključena je u platnu transakciju, traži naknadu, dužan je o tome obavijestiti korisnika platnih usluga prije iniciranja takve platne transakcije.

(3) Ako je treća osoba uključena u transakciju iz stavka 2. ovoga članka osoba koja pruža uslugu iz članka 5. točke 15. ovoga Zakona, dužna je korisniku pružiti informacije u skladu s člancima 16., 18., 21. i 22. ovoga Zakona i prije podizanja gotovine kao i na potvrdi nakon izvršenja transakcije podizanja gotovine.

(4) Platitelj je obavezan platiti naknadu iz stavka 2. ovoga članka samo ako je o punom iznosu naknade bio informiran prije iniciranja platne transakcije.

Valuta transakcije i preračunavanje valuta

Članak 16.

(1) Plaćanja se izvršavaju u valuti ugovorenoj u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima.

(2) Ako se usluga preračunavanja valute nudi na bankomatu, prodajnom mjestu ili je nudi primatelj plaćanja, strana koja nudi takvu uslugu dužna je priopćiti platitelju sve naknade i tečaj koji će primijeniti pri preračunavanju valute prije iniciranja platne transakcije. Platelj mora dati svoju suglasnost za takvu uslugu preračunavanja valuta.

POGLAVLJE II. JEDNOKRATNE PLATNE TRANSAKCIJE

Izbjegavanje dvostrukog davanja informacija

Članak 17.

Kad je nalog za plaćanje za jednokratnu platnu transakciju podnesen pružatelju platnih usluga putem platnog instrumenta koji je obuhvaćen okvirnim ugovorom s drugim pružateljem platnih usluga, pružatelj platnih usluga nije obvezan dati ili učiniti raspoloživim informacije koje su već dane ili će biti dane korisniku platnih usluga na temelju okvirnog ugovora s drugim pružateljem platnih usluga.

Prethodne opće informacije

Članak 18.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je, prije nego što se korisnik platnih usluga obveže ponudom ili ugovorom o jednokratnoj platnoj transakciji, dati ili učiniti raspoloživim korisniku platnih usluga sljedeće informacije o svojoj usluzi:

1. o tome koje mu podatke u odnosu na primatelja plaćanja odnosno platitelja treba dati korisnik platnih usluga u svrhu pravilnog zadavanja ili izvršenja naloga za plaćanje i/ili da u tu svrhu treba dati jedinstvenu identifikacijsku oznaku primatelja plaćanja odnosno platitelja
2. o maksimalnom roku za izvršenje platne usluge koja se pruža
3. o ukupnom iznosu svih naknada koje korisnik platnih usluga treba platiti pružatelju platnih usluga i o iznosu svake pojedine naknade
4. o stvarnom ili referentnom tečaju, ako ta platna transakcija uključuje preračunavanje valute i
5. druge relevantne informacije iz članka 23. ovoga Zakona koje se odnose na tu platnu transakciju.

(2) Odredba stavka 1. točke 2. ovoga članka primjenjuje se samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica.

(3) Pružatelj usluge iniciranja plaćanja dužan je, osim informacija navedenih u stavku 1. ovoga članka, prije zadavanja naloga za plaćanje platitelju dati ili učiniti raspoloživim na jasan i sveobuhvatan način i sljedeće informacije:

1. naziv pružatelja usluge iniciranja plaćanja i adresu njegova sjedišta, a ako se usluga pruža preko zastupnika ili podružnice, i točnu adresu zastupnika ili podružnice

2. sve druge podatke potrebne za komuniciranje s pružateljem usluge iniciranja plaćanja, uključujući adresu elektroničke pošte i

3. informacije o nadležnom tijelu i podatke potrebne za komunikaciju s tim nadležnim tijelom.

(4) Pružatelj platnih usluga dužan je informacije iz stavaka 1. i 3. ovoga članka:

1. učiniti raspoloživima korisniku platnih usluga na njemu lako dostupan način

2. napisati razumljivim riječima i u jednostavnom i sveobuhvatnom obliku na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom te na bilo kojem drugom jeziku dogovorenom između pružatelja i korisnika platnih usluga i

3. na zahtjev korisnika platnih usluga dati na papiru ili na nekom drugom trajnom nosaču podataka.

(5) Ako je ugovor kojim se reguliraju jednokratne platne transakcije sklopljen na osnovi zahtjeva korisnika platnih usluga pomoću sredstva za komuniciranje na daljinu koje pružatelju platnih usluga onemogućuje ispunjenje obveza iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka, pružatelj platnih usluga dužan ih je ispuniti odmah nakon izvršenja platne transakcije.

(6) Obveze iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka mogu se ispuniti i dostavljanjem primjerka nacrtu ugovora o jednokratnoj platnoj transakciji ili primjerka naloga za plaćanje koji sadržava informacije iz ovoga članka.

Informacije pružatelja usluge iniciranja plaćanja za platitelja i primatelja plaćanja nakon zadavanja naloga za plaćanje

Članak 19.

Kad je nalog za plaćanje zadan preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja, pružatelj te usluge dužan je, osim informacija iz članka 18. ovoga Zakona, odmah nakon zadavanja naloga za plaćanje dati ili učiniti raspoloživim platitelju te, ako je primjenjivo, primatelju plaćanja sve sljedeće podatke:

1. potvrdu o uspješnom zadavanju naloga za plaćanje kod pružatelja platnih usluga koji vodi račun platitelja

2. referenciju kojom se platitelju i primatelju plaćanja omogućuje identifikacija platne transakcije, a, ako je primjenjivo, primatelju plaćanja identifikacija platitelja te svih informacija koje su prenesene platnom transakcijom

3. iznos platne transakcije i

4. ukupan iznos svih naknada koje korisnik platnih usluga plaća pružatelju usluge iniciranja plaćanja za platnu transakciju i iznos svake pojedine naknade.

Informacije za pružatelja platnih usluga koji vodi račun platitelja pri korištenju usluge iniciranja plaćanja

Članak 20.

Pružatelj usluga iniciranja plaćanja dužan je referenciju platne transakcije koja je preko njega inicirana staviti na raspolaganje pružatelju platnih usluga koji vodi račun platitelja.

Informacije za platitelja nakon primitka naloga za plaćanje

Članak 21.

Odmah nakon primitka naloga za plaćanje platiteljev pružatelj platnih usluga dužan je platitelju dati ili mu učiniti raspoloživim, na način iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona, sljedeće podatke o svojoj usluzi:

1. referenciju koja platitelju omogućuje identifikaciju platne transakcije i, ako je primjenjivo, informacije koje se odnose na primatelja plaćanja
2. iznos platne transakcije u valuti koja je korištena u nalogu za plaćanje
3. ukupan iznos svih naknada za platnu transakciju koje snosi platitelj i iznos svake pojedine naknade
4. ako platna transakcija uključuje preračunavanje valute, tečaj koji je primijenio platiteljev pružatelj platnih usluga ili upućivanje na primijenjeni tečaj te iznos platne transakcije nakon preračunavanja valute i
5. datum primitka naloga za plaćanje.

Informacije za primatelja plaćanja nakon izvršenja platne transakcije

Članak 22.

Odmah nakon izvršenja platne transakcije pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je primatelju plaćanja dati ili učiniti raspoloživim, na način iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona, sljedeće podatke o usluzi koju je pružio:

1. referenciju koja primatelju plaćanja omogućuje identifikaciju platne transakcije i, ako je primjenjivo, sve informacije prenesene platnom transakcijom i informacije o platitelju
2. iznos platne transakcije u valuti u kojoj su novčana sredstva stavljena primatelju plaćanja na raspolaganje
3. ukupan iznos svih naknada koje za platnu transakciju snosi primatelj plaćanja i iznos svake pojedine naknade

4. ako platna transakcija uključuje preračunavanje valute, tečaj koji je primijenio pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja za tu platnu transakciju te iznos platne transakcije prije preračunavanja valute i

5. datum valute odobrenja.

POGLAVLJE III. OKVIRNI UGOVORI

Prethodne informacije

Članak 23.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je dati korisniku platnih usluga prije nego što se korisnik platnih usluga obveže ponudom ili okvirnim ugovorom sljedeće informacije:

1. o pružatelju platnih usluga, i to:

a) o tvrtki odnosno nazivu pružatelja platnih usluga i adresi na kojoj se nalazi njegovo sjedište

b) ako se usluga pruža preko podružnice ili zastupnika u Republici Hrvatskoj, o tvrtki odnosno nazivu i adresi te podružnice ili zastupnika

c) o svim drugim adresama za komuniciranje s pružateljem platnih usluga, uključujući i adresu elektroničke pošte i

d) o tijelu nadležnom za nadzor poslovanja pružatelja platnih usluga, o registru iz članka 93. ovoga Zakona, odnosno drugom javnom registru u kojemu su evidentirane ovlasti za pružanje platnih usluga i o registracijskom broju ili, ako registracijskog broja nema, o drugom odgovarajućem identifikatoru pružatelja platnih usluga iz tog registra.

2. o korištenju platne usluge, i to:

a) opis glavnih obilježja platne usluge koja će se pružati

b) o tome koje podatke u odnosu na primatelja plaćanja odnosno platitelja treba dati korisnik platnih usluga u svrhu pravilnog zadavanja ili izvršenja naloga za plaćanje ili da u tu svrhu treba dati jedinstvenu identifikacijsku oznaku primatelja plaćanja odnosno platitelja

c) o mogućnosti, obliku i postupku davanja i opoziva suglasnosti za izvršenje platne transakcije u skladu s člancima 34. i 52. ovoga Zakona

d) o vremenu primitka naloga za plaćanje prema članku 50. ovoga Zakona i o krajnjem vremenu primitka naloga za plaćanje, ako ga je pružatelj platnih usluga odredio

e) o maksimalnom roku za izvršenje platne usluge koja će se pružiti

f) o tome postoji li mogućnost ugovaranja ograničenja potrošnje pri uporabi platnog instrumenta prema članku 38. stavku 1. ovoga Zakona i

g) o pravima korisnika platnih usluga u skladu s člankom 8. Uredbe (EU) 2015/751 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o međubankovnim naknadama za platne transakcije na temelju kartica (SL L 123, 19. 5. 2015.) u slučaju *co-badginga* na platnim instrumentima na temelju kartica

3. o naknadama, kamatnim stopama i tečaju, i to:

a) o svim naknadama koje korisnik platnih usluga treba platiti pružatelju platnih usluga, što uključuje i naknade povezane s načinom na koji i učestalošću s kojom se daju ili čine raspoloživima informacije te, o iznosu svake pojedine naknade

b) ako se primjenjuju kamatna stopa ili tečaj, o kamatnoj stopi ili tečaju koji će se primjenjivati, a ako se primjenjuje referentna kamatna stopa ili referentni tečaj, o načinu izračuna stvarne kamatne stope te o referentnom datumu i indeksu ili osnovici za određivanje takve referentne kamatne stope ili tečaja i

c) ako se tako ugovori, o trenutnoj primjeni izmjene referentne kamatne stope ili tečaja, te o načinu informiranja korisnika platnih usluga o promjeni tečaja ili kamatne stope prema članku 26. stavcima od 5., 6. i 7. ovoga Zakona

4. o komunikaciji, i to:

a) ako je primjenjivo, o sredstvima komunikacije, uključujući tehničke zahtjeve koji se odnose na opremu i softver korisnika platnih usluga koji su potrebni za prijenos informacija ili obavijesti

b) o načinu i učestalosti kojom će se informacije davati ili činiti raspoloživima korisniku platnih usluga u skladu s odredbama ovoga Zakona, uključujući informacije o pravu korisnika platnih usluga iz članka 29. stavka 3. i članka 30. stavka 3. ovoga Zakona

c) o jeziku ili jezicima na kojima će se sklopiti okvirni ugovor i obavljati komunikacija tijekom ugovornog odnosa i

d) o pravu korisnika platnih usluga iz članka 25. ovoga Zakona

5. o zaštitnim i korektivnim mjerama u vezi s korištenjem platnog instrumenta, i to:

a) ako je primjenjivo, o postupcima koje korisnik platnih usluga treba poduzeti radi zaštite platnog instrumenta i o načinu obavješćavanja pružatelja platnih usluga, a u skladu s člankom 39. ovoga Zakona

b) o sigurnom postupku koji pružatelj platnih usluga upotrebljava za obavješćavanje korisnika platnih usluga u slučaju sumnje na prijevaru ili stvarne prijevare ili prijetnje sigurnosti

c) ako se tako ugovori, o uvjetima pod kojima pružatelj platnih usluga ima pravo na blokadu platnih instrumenata u skladu s člankom 38. ovoga Zakona

d) o odgovornosti platitelja u skladu s člankom 46. ovoga Zakona, uključujući informaciju o iznosu za koji je odgovoran

e) o načinu i roku u kojem korisnik platnih usluga treba obavijestiti pružatelja platnih usluga o neautoriziranoj, nepravilno iniciranoj, neizvršenoj, neuredno ili zakašnjelo izvršenoj platnoj transakciji prema člancima 41. i 63. ovoga Zakona, kao i o odgovornosti pružatelja platnih usluga za neautorizirane platne transakcije u skladu s člancima od 43., 44. i 45. ovoga Zakona

f) o odgovornosti pružatelja platnih usluga za iniciranje platnih transakcija prema članku 60. ovoga Zakona odnosno za izvršenje platnih transakcija prema člancima 58. i 59. ovoga Zakona i

g) o uvjetima za povrat novčanih sredstava u skladu s člancima 48. i 49. ovoga Zakona

6. o izmjenama i otkazu okvirnog ugovora, i to:

a) ako se tako ugovori, da se smatra da korisnik platnih usluga prihvaća izmjene uvjeta okvirnog ugovora osim ako do predloženog datuma stupanja na snagu izmjena korisnik platnih usluga izvijesti pružatelja platnih usluga da ih ne prihvaća, u skladu s člankom 26. ovoga Zakona

b) o trajanju okvirnog ugovora i

c) o pravu korisnika platnih usluga na otkaz i o drugim uvjetima za otkaz okvirnog ugovora u skladu s člankom 26. stavcima 3. i 4. i člankom 27. ovoga Zakona

7. o pravnoj zaštiti, i to:

a) o mjerodavnom pravu koje će se primjenjivati na okvirni ugovor i/ili o nadležnosti suda za rješavanje spora iz okvirnog ugovora i

b) o postupcima koji su na raspolaganju korisniku platnih usluga u skladu s Glavom III. Poglavljem VI. ovoga Zakona (prigovor pružatelju platnih usluga, pritužba nadležnom tijelu i alternativno rješavanje potrošačkih sporova).

(2) Odredba stavka 1. točke 2. podtočke e) ovoga članka primjenjuje se samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica.

(3) Odredba stavka 1. točke 5. podtočke g) ovoga članka ne primjenjuje se na međunarodne platne transakcije.

(4) Informacije koje pružatelj platnih usluga daje korisniku platnih usluga prema stavku 1. ovoga članka moraju biti sadržane u okvirnom ugovoru sklopljenom s tim korisnikom.

(5) Osim informacija iz stavka 1. ovoga članka, pružatelj platnih usluga koji izdaje platne kartice, a nije obveznik primjene odredbi zakona kojim se uređuje usporedivost naknada, prebacivanje računa za plaćanje i pristup osnovnom računu koje se odnose na transparentnost i usporedivost naknada povezanih s računom za plaćanje dužan je dati korisniku platnih usluga koji je potrošač, u samostalnom dokumentu i u skladu s

podzakonskim propisom iz stavka 6. ovoga članka informacije o naknadama za izdavanje i korištenje platne kartice, uključujući i primjenjive kamate, prije nego što se korisnik platnih usluga obveže ponudom ili okvirnim ugovorom, a jednom godišnje informacije o svim obračunatim naknadama i kamatama..

(6) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim se uređuje sadržaj i način davanja, informacija iz stavka 5. ovoga članka o naknadama za izdavanje i korištenje platne kartice.

Način davanja prethodnih informacija i uvjeta

Članak 24.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je informacije iz članka 23. ovoga Zakona dati:

1. na papiru ili nekom drugom trajnom nosaču podataka
2. dovoljno unaprijed kako bi korisnik imao vremena za donošenje odluke o sklapanju ugovora i
3. razumljivim riječima i u jednostavnom i sveobuhvatnom obliku na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom te na bilo kojem drugom jeziku dogovorenom između pružatelja i korisnika platnih usluga.

(2) Ako je okvirni ugovor sklopljen na temelju zahtjeva korisnika platnih usluga pomoću sredstva za komuniciranje na daljinu koje pružatelju platnih usluga onemogućuje ispunjenje obveza iz članka 23. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka, pružatelj platnih usluga dužan je ispuniti te obveze odmah nakon sklapanja okvirnog ugovora.

(3) Pružatelj platnih usluga može ispuniti svoje obveze iz članka 23. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka i dostavljanjem primjerka nacrtu okvirnog ugovora koji sadržava informacije iz članka 23. ovoga Zakona.

Dostupnost informacija i odredbi okvirnog ugovora

Članak 25.

Pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga na njegov zahtjev postavljen tijekom trajanja okvirnog ugovora bez odgađanja dati odredbe okvirnog ugovora i informacije iz članka 23. ovoga Zakona na papiru ili nekom drugom trajnom nosaču podataka.

Izmjene okvirnog ugovora

Članak 26.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je predložiti izmjenu okvirnog ugovora na način iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona, i to najmanje dva mjeseca prije predloženog datuma početka primjene te izmjene.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, korisnik platnih usluga ima pravo prihvatiti ili odbiti izmjene okvirnog ugovora prije predloženog datuma njihova stupanja na snagu.

(3) Pružatelj i korisnik platnih usluga mogu ugovoriti da će se smatrati da je korisnik platnih usluga prihvatio te izmjene, ako do predloženog datuma njihova stupanja na snagu ne obavijesti pružatelja platnih usluga da ih ne prihvaća.

(4) Pružatelj platnih usluga dužan je obavijestiti korisnika platnih usluga da, u slučaju da korisnik ne prihvaća predložene izmjene, ima pravo bez naknade otkazati okvirni ugovor s učinkom takvog otkaza s bilo kojim datumom prije datuma stupanja na snagu tih izmjena.

(5) Pružatelj i korisnik platnih usluga mogu ugovoriti da se izmjene kamatnih stopa ili tečaja koje proizlaze iz referentne kamatne stope ili referentnog tečaja mogu provesti odmah, bez obavijesti pod uvjetom da je ugovoren način izračuna kamatne stope ili referentni datum i indeks, odnosno osnovica za određivanje takve kamatne stope ili tečaja.

(6) Pružatelj platnih usluga dužan je o svakoj provedenoj promjeni kamatne stope obavijestiti korisnika platnih usluga što je prije moguće, na način uređen u članku 24. stavku 1. ovoga Zakona, osim ako je ugovorena određena učestalost ili drugačiji način na koji će takva obavijest biti dana ili učinjena raspoloživom korisniku platnih usluga.

(7) Izmjene kamatne stope ili tečaja koje su povoljnije za korisnika platnih usluga smiju se primijeniti bez obavješćavanja korisnika platnih usluga.

(8) Promjene kamatne stope ili tečaja koji se upotrebljavaju pri izvršenju platnih transakcija primjenjuju se i izračunavaju na način koji ne dovodi korisnike platnih usluga u različit položaj.

Prestanak okvirnog ugovora

Članak 27.

(1) Korisnik platnih usluga može u svakom trenutku otkazati okvirni ugovor, osim ako je ugovoren otkazni rok.

(2) Otkazni rok iz stavka 1. ovoga članka ne smije biti dulji od jednog mjeseca, a ako je ugovoren dulji otkazni rok, primjenjuje se rok od jednog mjeseca.

(3) Za otkaz okvirnog ugovora pružatelj platnih usluga ne smije korisniku platnih usluga naplatiti nikakvu naknadu, osim ako je ugovor prije nastupa otkaza bio na snazi manje od šest mjeseci.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako korisnik platnih usluga ne prihvati izmjene okvirnog ugovora koje je predložio pružatelj platnih usluga te zbog toga otkáže okvirni ugovor, pružatelj platnih usluga ne smije naplatiti nikakvu naknadu za takav otkaz okvirnog ugovora.

(5) Ako pružatelj platnih usluga ima pravo naplatiti naknadu za otkaz ugovora, takva naknada mora biti primjerena i u skladu s troškovima pružatelja platnih usluga.

(6) Okvirnim ugovorom može se ugovoriti da pružatelj platnih usluga ima pravo na otkaz okvirnog ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme uz otkazni rok od najmanje dva mjeseca, s tim da otkaz mora dati na način uređen člankom 24. stavkom 1. ovoga Zakona.

(7) Ako se naknada za platne usluge korisniku platnih usluga naplaćuje periodično, u slučaju prestanka važenja okvirnog ugovora pružatelj platnih usluga smije naplatiti samo naknadu koja je razmjerna trajanju ugovora.

(8) Ako je korisnik platnih usluga naknadu platio unaprijed, pružatelj platnih usluga dužan je vratiti dio naknade razmjeran vremenu od prestanka važenja ugovora do kraja razdoblja za koje je naknada plaćena.

Informacije prije izvršenja pojedine platne transakcije

Članak 28.

(1) Kad pojedinu platnu transakciju iz okvirnog ugovora inicira platitelj, pružatelj platnih usluga dužan je na zahtjev platitelja dati sljedeće informacije o toj platnoj transakciji prije njezina izvršenja:

1. o maksimalnom roku izvršenja i
2. o iznosu ukupne naknade koju snosi platitelj i o iznosu svake pojedine naknade.

(2) Odredba stavka 1. točke 1. ovoga članka primjenjuje se samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica.

Informacije za platitelja o pojedinim platnim transakcijama

Članak 29.

(1) Pružatelj platnih usluga platitelja dužan je bez odgađanja nakon terećenja računa za plaćanje platitelja za iznos pojedine platne transakcije ili, ako se platitelj za tu platnu transakciju ne koristi računom, nakon primitka naloga za plaćanje platitelju dati na način predviđen člankom 24. stavkom 1. ovoga Zakona sve sljedeće informacije:

1. referenciju koja omogućuje platitelju identifikaciju svake platne transakcije i, ako je primjenjivo, informacije koje se odnose na primatelja plaćanja
2. iznos platne transakcije u valuti u kojoj je terećen račun za plaćanje platitelja ili u valuti koja je korištena na nalogu za plaćanje
3. ukupan iznos svih naknada za tu platnu transakciju, iznos svake pojedine naknade i kamate koje plaća platitelj
4. ako platna transakcija uključuje preračunavanje valute, tečaj te iznos platne transakcije nakon preračunavanja valute i

5. datum valute terećenja ili datum primitka naloga za plaćanje.

(2) Okvirni ugovor mora sadržavati odredbu da platitelj može zahtijevati da mu se informacije iz stavka 1. daju ili čine raspoloživima periodično, najmanje jednom mjesečno, bez naknade te na ugovoreni način kojim se platitelju omogućuju pohrana i reprodukcija informacija u nepromijenjenom obliku.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je na zahtjev platitelja dostaviti informacije iz stavka 1. ovoga članka u papirnatom obliku jednom mjesečno bez naplate naknade platitelju za tu uslugu.

Informacije za primatelja plaćanja o pojedinim platnim transakcijama

Članak 30.

(1) Nakon izvršenja pojedine platne transakcije pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je primatelju plaćanja bez odgađanja dati na način uređen člankom 24. stavkom 1. ovoga Zakona sve sljedeće informacije:

1. referenciju koja primatelju plaćanja omogućuje identifikaciju platne transakcije, sve informacije prenesene platnom transakcijom i informacije o platitelju

2. iznos platne transakcije u valuti u kojoj je odobren račun za plaćanje primatelja plaćanja ili u kojoj su novčana sredstva stavljena primatelju plaćanja na raspolaganje

3. ukupan iznos svih naknada za tu platnu transakciju, iznos svake pojedine naknade i kamate koje plaća primatelj plaćanja

4. ako platna transakcija uključuje preračunavanje valute, tečaj koji je primijenio pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja pri izvršenju platne transakcije te iznos platne transakcije prije preračunavanja valute i

5. datum valute odobrenja.

(2) Okvirni ugovor može sadržavati odredbu da se informacije iz stavka 1. ovoga članka dostavljaju ili čine raspoloživima primatelju plaćanja periodično, najmanje jednom mjesečno, na ugovoreni način koji mu omogućuje pohranu i reproduciranje informacija u nepromijenjenom obliku.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je na zahtjev primatelja plaćanja dostaviti informacije iz stavka 1. ovoga članka u papirnatom obliku jednom mjesečno bez naplate naknade primatelju plaćanja za tu uslugu.

GLAVA III.

PRAVA I OBVEZE U VEZI S PRUŽANJEM I KORIŠTENJEM PLATNIH USLUGA

POGLAVLJE I.
ZAJEDNIČKE ODREDBE

Opće odredbe

Članak 31.

(1) Ova Glava uređuje prava i obveze pružatelja platnih usluga i korisnika platnih usluga.

(2) Ako za pojedinu odredbu ovim Zakonom nije izričito drugačije propisano, odredbe ove Glave primjenjuju se, neovisno o valuti platne transakcije, na nacionalne i prekogranične platne transakcije kao i na međunarodne platne transakcije u dijelu koji se provodi na području država članica.

(3) Pružatelj platnih usluga smije korisniku platnih usluga dati povoljniji položaj od položaja koji mu pripada prema odredbama ove Glave.

(4) Odredbe ove Glave ne primjenjuju se na Hrvatsku banku za obnovu i razvitak kad pruža platne usluge prema članku 7. stavku 3. ovoga Zakona.

Naknade

Članak 32.

(1) Pružatelj platnih usluga smije korisniku platnih usluga naplatiti naknade za ispunjenje obveza predviđenih ovom Glavom samo u slučaju iz članka 51. stavka 3., članka 52. stavka 9. i članka 61. stavka 7. ovoga Zakona, i to ako su te naknade ugovorene i ako su razumne i u skladu sa stvarnim troškovima pružatelja platnih usluga.

(2) Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti plaćanje naknada drugačije nego što je uređeno odredbom stavka 1. ovoga članka.

(3) Pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja smije za izvršenje nacionalnih i prekograničnih platnih transakcija naplatiti samo svoje naknade, i to samo primatelju plaćanja, a platitelj pružatelj platnih usluga za izvršenje tih transakcija smije naplatiti samo svoje naknade, i to samo platitelju.

(4) Pružatelj platnih usluga ne smije sprječavati primatelja plaćanja da platitelju nudi popust ili ga na drugi način usmjeruje na korištenje određenoga platnog instrumenta.

(5) Primatelj plaćanja ne smije platitelju naplaćivati nikakvu naknadu za korištenje određenoga platnog instrumenta.

Iznimke za platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac

Članak 33.

(1) U slučaju platnih instrumenata koji se, u skladu s odredbama okvirnog ugovora, odnose samo na pojedinačne platne transakcije koje ne prelaze iznos od 225,00 kuna ili imaju ograničenje potrošnje najviše do ukupnog iznosa od 1.125,00 kuna ili su na njima pohranjena novčana sredstva koja nikada ne prelaze iznos od 1.125,00 kuna, pružatelji platnih usluga mogu sa svojim korisnicima platnih usluga ugovoriti:

1. da se članak 39. stavak 1. točka 2., članak 40. stavak 1. točke 3., 4. i 5. te članak 46. stavak 2. točka 3., stavak 4. u dijelu koji se odnosi na prijevarno postupanje i stavak 5. ovoga Zakona ne primjenjuju ako se taj platni instrument ne može blokirati ili se ne može spriječiti njegovo daljnje korištenje
2. da se članci od 42. do 45. i članak 46. stavak 1., stavak 2. točke 1., 2. i 3. te stavak 4. u dijelu koji se odnosi na prijevarno postupanje i stavak 5. ovoga Zakona ne primjenjuju ako se platnim instrumentom koristi anonimno ili ako pružatelj platnih usluga ne može, zbog drugih razloga svojstvenih tom platnom instrumentu, dokazati da je platna transakcija bila autorizirana
3. iznimno od članka 51. stavka 1. ovoga Zakona, da pružatelj platnih usluga nije dužan obavijestiti korisnika platnih usluga o odbijanju naloga za plaćanje, ako je neizvršenje vidljivo iz konteksta
4. iznimno od članka 52. ovoga Zakona, da platitelj ne može opozvati nalog za plaćanje nakon slanja naloga za plaćanje ili davanja suglasnosti za izvršenje platne transakcije primatelju plaćanja i
5. iznimno od članaka 54. i 55. ovoga Zakona, da se primjenjuju drugi rokovi izvršenja.

(2) Ako platitelj pružatelj platnih usluga nema mogućnost zamrzavanja računa za plaćanje na kojemu je pohranjen elektronički novac ili blokiranja platnog instrumenta, na elektronički novac u smislu odredbi zakona kojim se uređuje elektronički novac ne primjenjuju se odredbe članaka od 43. do 46. ovoga Zakona.

POGLAVLJE II. AUTORIZACIJA PLATNIH TRANSAKCIJA

Suglasnost i opoziv suglasnosti

Članak 34.

(1) Platna transakcija je autorizirana:

1. ako je platitelj dao suglasnost za izvršenje platne transakcije ili
2. ako je platitelj dao suglasnost za izvršenje niza platnih transakcija čiji je dio ta platna transakcija.

(2) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka mora biti dana u obliku ugovorenog između platitelja i pružatelja platnih usluga.

(3) Suglasnost za izvršenje platne transakcije daje platitelj izravno ili preko primatelja plaćanja ili preko pružatelja usluga iniciranja plaćanja.

(4) Ako suglasnost za izvršenje platne transakcije nije dana u skladu sa stavcima 2. i 3. ovoga članka, platna transakcija nije autorizirana.

(5) Suglasnost za izvršenje platne transakcije može biti dana prije ili, ako je tako ugovoreno između platitelja i pružatelja platnih usluga, nakon izvršenja platne transakcije.

(6) Postupak za davanje suglasnosti uređuje se ugovorom između platitelja i njegova pružatelja platnih usluga odnosno njegovih pružatelja platnih usluga.

(7) Platitelj može opozvati suglasnost koju je dao najkasnije do trenutka neopozivosti naloga za plaćanje iz članka 52. ovoga Zakona.

(8) Platitelj može opozvati suglasnost za izvršenje niza platnih transakcija u svako doba. Posljedica takvog opoziva jest da je svaka buduća platna transakcija iz tog niza neautorizirana.

(9) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe stavaka 7. i 8. ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

(10) Oblik i postupak opoziva suglasnosti za izvršenje platne transakcije uređuje se ugovorom između platitelja i njegova pružatelja platnih usluga.

Potvrda raspoloživosti sredstava

Članak 35.

(1) Pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartice može pružatelju platnih usluga koji vodi račun poslati upit o raspoloživosti na temelju kojeg se daje odgovor je li iznos potreban za izvršenje platne transakcije na temelju kartice raspoloživ na računu za plaćanje platitelja samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. platitelj je dao izričitu suglasnost za postavljanje upita o raspoloživosti pružatelju platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartice
2. platitelj je inicirao platnu transakciju koristeći se platnim instrumentom na temelju kartice koji je izdao pružatelj platnih usluga u iznosu za koji se traži odgovor o raspoloživosti i
3. pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartice autentificira se pružatelju platnih usluga koji vodi račun prije svakog upita o raspoloživosti te s njim komunicira na siguran način u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2018/389 od 27. studenoga 2017. o dopuni Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za pouzdanu autentifikaciju klijenta i zajedničke i sigurne otvorene standarde komunikacije (SL L 69, 13. 3. 2018., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 2018/389).

(2) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je pružatelju platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartice na njegov upit o raspoloživosti odmah dati odgovor iz stavka 1. ovoga članka ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. račun platitelja koji vodi taj pružatelj platnih usluga dostupan je online u trenutku zaprimanja upita o raspoloživosti

2. platitelj je pružatelju platnih usluga koji vodi račun dao izričitu suglasnost da odgovara na takve upite određenog pružatelja platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartice i

3. suglasnost iz točke 2. ovoga stavka dana je prije nego što je podnesen prvi upit o raspoloživosti.

(3) Odgovor na upit iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od jednostavnog odgovora u obliku "da" ili "ne" i ne smije sadržavati podatak o stanju na računu.

(4) Pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument odgovor na upit iz stavka 1. ovoga članka smije pohranjivati i njime se koristiti samo u svrhu izvršenja platne transakcije na temelju kartice.

(5) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne smije na temelju odgovora o raspoloživosti iz stavka 1. ovoga članka onemogućiti raspolaganje novčanim sredstvima na računu za plaćanje platitelja.

(6) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je informirati platitelja na njegov zahtjev o pružatelju platnih usluga koji je podnio upit iz stavka 1. ovoga članka i o danom odgovoru.

(7) Ovaj se članak ne primjenjuje na platne transakcije inicirane putem platnih instrumenata na temelju kartica na kojima se pohranjuje elektronički novac kako je određen zakonom kojim se uređuje elektronički novac.

Pravila o pristupu računu za plaćanje u slučaju usluge iniciranja plaćanja

Članak 36.

(1) Platitelj ima pravo koristiti se platnom uslugom iniciranja plaćanja iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona koju pruža pružatelj usluge iniciranja plaćanja.

(2) Platitelj nema pravo iz stavka 1. ovoga članka ako njegov račun za plaćanje nije dostupan online.

(3) Pružatelj usluge iniciranja plaćanja:

1. ne smije vezano uz uslugu iniciranja plaćanja ni u jednom trenutku biti u posjedu novčanih sredstava platitelja

2. dužan je osigurati da personalizirane sigurnosne vjerodajnice korisnika platnih usluga nisu dostupne drugima osim korisniku platne usluge i izdavatelju personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica

3. dužan je osigurati da se personalizirane sigurnosne vjerodajnice korisnika platnih usluga prosljeđuju putem sigurnih i efikasnih kanala

4. dužan je osigurati da se sve ostale informacije o korisniku platnih usluga, dobivene pri pružanju usluge iniciranja plaćanja, pružaju samo primatelju plaćanja i samo uz izričitu suglasnost korisnika platnih usluga

5. dužan je pri svakom iniciranju plaćanja potvrditi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
6. dužan je komunicirati s pružateljem platnih usluga koji vodi račun, platiteljem i primateljem plaćanja na siguran način, u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
7. ne smije pohranjivati osjetljive podatke o plaćanjima korisnika platnih usluga
8. ne smije tražiti od korisnika platnih usluga bilo koje druge podatke osim onih koji su potrebni za pružanje usluge iniciranja plaćanja
9. ne smije se koristiti podacima, pristupati im ili ih pohranjivati u bilo koju drugu svrhu osim pružanja usluge iniciranja plaćanja kako je platitelj izričito zatražio
10. ne smije mijenjati iznos, primatelja plaćanja ili bilo koji drugi podatak iz transakcije.

(4) U svrhu osiguranja prava platitelja na korištenje usluge iniciranja plaćanja, a pod uvjetom da je platitelj dao svoju izričitu suglasnost za izvršenje platne transakcije u skladu s člankom 34. ovoga Zakona, pružatelj platnih usluga koji vodi račun:

1. dužan je komunicirati na siguran način s pružateljima usluga iniciranja plaćanja u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
2. dužan je odmah nakon primitka naloga za plaćanje od pružatelja usluga iniciranja plaćanja dati ili učiniti raspoloživim pružatelju usluga iniciranja plaćanja sve informacije o iniciranju i sve informacije u vezi s izvršenjem platne transakcije koje su mu dostupne u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
3. ne smije diskriminirati naloge za plaćanje zadane preko pružatelja usluga iniciranja plaćanja, osobito u smislu vremenskog rasporeda, prioriteta ili naknada u odnosu na naloge za plaćanje koje izravno upućuje platitelj, osim iz objektivnih razloga.

(5) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne smije uvjetovati svoje postupanje u skladu sa stavkom 4. ovoga članka sklapanjem ugovora s pružateljem usluge iniciranja plaćanja.

*Pravila o pristupu i uporabi informacija o računu za plaćanje u slučaju usluga
informiranja o računu*

Članak 37.

(1) Korisnik platnih usluga ima pravo koristiti se platnom uslugom informiranja o računu iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona.

(2) Platitelj nema pravo iz stavka 1. ovoga članka ako njegov račun za plaćanje nije dostupan online.

(3) Pružatelj usluge informiranja o računu:

1. smije pružati uslugu samo uz izričitu suglasnost korisnika platnih usluga
2. dužan je osigurati da personalizirane sigurnosne vjerodajnice korisnika platnih usluga nisu dostupne drugim osobama osim korisniku i izdavatelju personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica

3. dužan je proslijediti personalizirane sigurnosne vjerodajnice korisnika platnih usluga sigurnim i efikasnim kanalima
4. dužan je potvrditi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun ili većem broju tih pružatelja kod svake komunikacijske sesije u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
5. dužan je komunicirati s pružateljem platnih usluga koji vodi račun ili većim brojem tih pružatelja i korisnikom platnih usluga na siguran način, u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
6. smije pristupati samo informacijama s računa za plaćanje koje je za korištenje ove usluge odredio korisnik i informacijama o platnim transakcijama povezanim s tim računima
7. ne smije zahtijevati osjetljive podatke o računima za plaćanje
8. dužan je upotrebljavati podatke, pristupati im te ih pohranjivati isključivo u svrhu obavljanja usluge informiranja o računu koju je korisnik platnih usluga izričito zatražio, u skladu s pravilima o zaštiti podataka.

(4) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun:

1. dužan je komunicirati na siguran način s pružateljem usluge informiranja o računu, u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389 i
2. ne smije diskriminirati zahtjeve za davanje podataka koji su zaprimljeni od pružatelja usluge informiranja o računu, osim ako za to postoji objektivni razlog.

(5) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne smije uvjetovati postupanje u skladu sa stavkom 4. ovoga članka sklapanjem ugovora s pružateljem usluge informiranja o računu.

(6) Pod informacijama o platnim transakcijama povezanim s računom za plaćanje iz stavka 3. točke 6. ovoga članka podrazumijevaju se informacije o svim platnim transakcijama koje su povezane s računom za plaćanje koji je za korištenje usluge informiranja o računu odredio korisnik platnih usluga, uključujući informacije o platnim transakcijama izvršenim platnim karticama koje je za korištenje usluge informiranja o računu odredio korisnik platnih usluga, a koje pružatelj platnih usluga koji vodi račun stavlja na raspolaganje korisniku platnih usluga pri izravnom zahtjevu za pristup informacijama.

Ograničenja korištenja platnih instrumenata i pristupa računima za plaćanje pružateljima platnih usluga

Članak 38.

(1) Platelj i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti ograničenje potrošnje za platne transakcije koje se izvršavaju putem platnog instrumenta kojim se koristi u svrhu davanja suglasnosti.

(2) Okvirnim ugovorom može se ugovoriti pravo pružatelja platnih usluga da blokira platni instrument zbog objektivno opravdanih razloga:

1. koji se odnose na sigurnost platnog instrumenta

2. koji se odnose na sumnju na neovlašteno korištenje ili korištenje platnog instrumenta s namjerom prijevare ili

3. u slučaju platnog instrumenta s kreditnom linijom, koji se odnose na značajno povećanje rizika da platitelj neće moći ispuniti svoju obvezu plaćanja.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je na način predviđen ugovorom prije blokiranja platnog instrumenta obavijestiti platitelja o namjeri i o razlozima za blokiranje platnog instrumenta.

(4) Ako pružatelj platnih usluga nije u mogućnosti obavijestiti platitelja prije blokiranja platnog instrumenta, dužan je to učiniti odmah nakon blokiranja.

(5) Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se ako je davanje obavijesti u suprotnosti s objektivno opravdanim sigurnosnim razlozima ili protivno propisima.

(6) Pružatelj platnih usluga dužan je deblokirati platni instrument ili blokirani platni instrument zamijeniti novim nakon što prestanu postojati razlozi za blokadu toga platnog instrumenta.

(7) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun smije pružatelju usluge informiranja o računu ili pružatelju usluge iniciranja plaćanja uskratiti pristup računu za plaćanje na temelju dokazanih i objektivno opravdanih razloga koji se odnose na neovlašteni pristup tog pružatelja usluga računu za plaćanje ili njegov pristup s ciljem prijevare, uključujući neovlašteno iniciranje platne transakcije ili iniciranje platne transakcije s ciljem prijevare.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je u ugovorenom obliku obavijestiti platitelja o namjeri i o razlozima za uskraćivanje pristupa računu za plaćanje prije samog uskraćivanja pristupa.

(9) Ako pružatelj platnih usluga koji vodi račun nije u mogućnosti obavijestiti platitelja o uskraćivanju pristupa računu za plaćanje unaprijed, dužan je to učiniti odmah nakon uskraćivanja pristupa.

10) Ako je davanje obavijesti o namjeri i o razlozima za uskraćivanje pristupa računu za plaćanje u suprotnosti s objektivno opravdanim sigurnosnim razlozima ili protivno propisima ne primjenjuju se odredbe stavaka 8. i 9. ovoga članka.

(11) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je omogućiti pristup računu za plaćanje odmah nakon što prestanu postojati razlozi za uskraćivanje pristupa.

(12) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka, pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o incidentu koji se odnosi na pružatelja usluge informiranja o računu ili na pružatelja usluga iniciranja plaćanja. Obavijest treba uključivati relevantne pojedinosti o slučaju i razloge uskraćivanja pristupa računu za plaćanje.

(13) Na temelju obavijesti iz stavka 12. Hrvatska narodna banka postupa u skladu s ovlastima propisanim zakonima kojima se uređuju pojedini pružatelji platnih usluga.

Obveze korisnika platnih usluga u vezi s platnim instrumentima i personaliziranim sigurnosnim vjerodajnicama

Članak 39.

(1) Korisnik platnih usluga koji je ovlašten koristiti se platnim instrumentom dužan je:

1. koristiti se platnim instrumentom u skladu s odredbama okvirnog ugovora kojima je regulirano izdavanje i korištenje toga platnog instrumenta i
2. bez odgađanja obavijestiti pružatelja platnih usluga ili osobu koju je odredio pružatelj platnih usluga, o ustanovljenom gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta ili njegovu neovlaštenom korištenju.

(2) Korisnik platnih usluga dužan je, u slučaju iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, odmah nakon primitka platnog instrumenta poduzeti razumne mjere za zaštitu personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica toga platnog instrumenta.

Obveze pružatelja platnih usluga u vezi s platnim instrumentima

Članak 40.

(1) Pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument:

1. dužan je osigurati da personalizirane sigurnosne vjerodajnice ne budu dostupne drugima osim korisniku platnih usluga koji je ovlašten koristiti se tim instrumentom
2. ne smije dostavljati korisniku platnih usluga platni instrument koji on nije zatražio, osim ako platni instrument koji je već dan korisniku platnih usluga treba zamijeniti
3. dužan je osigurati svakodobnu raspoloživost odgovarajućih sredstava koja omogućuju primitak obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ili zahtjeva za deblokadu platnog instrumenta iz članka 38. stavka 6. ovoga Zakona
4. dužan je na zahtjev korisnika platnih usluga koji je podnesen u roku od 18 mjeseci nakon obavijesti odnosno zahtjeva iz točke 3. ovoga stavka korisniku platnih usluga dati odgovarajuće dokaze o takvoj obavijesti odnosno zahtjevu
5. ne smije korisniku platnih usluga naplatiti naknadu za obavijest iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona
6. dužan je spriječiti svako korištenje platnog instrumenta nakon primitka obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(2) Na temelju obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka smije korisniku platnih usluga zaračunati samo troškove zamjene koji se izravno odnose na platni instrument.

(3) Pružatelj platnih usluga snosi rizik slanja korisniku platnih usluga platnog instrumenta ili bilo kakvih personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica koje se odnose na platni instrument.

(4) Odredbe okvirnog ugovora o izdavanju i korištenju platnog instrumenta moraju biti objektivne, nediskriminirajuće i razmjerne.

Obavijest o neautoriziranim platnim transakcijama

Članak 41.

(1) Ako korisnik platnih usluga ne obavijesti svog pružatelja platnih usluga o neautoriziranoj platnoj transakciji bez odgađanja nakon saznanja za njezino izvršenje, a najkasnije u roku od 13 mjeseci od dana terećenja, gubi prava iz ovoga Poglavlja koja mu pripadaju u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije.

(2) Rok od 13 mjeseci iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je pružatelj platnih usluga propustio korisniku platnih usluga dati ili staviti na raspolaganje informacije o toj izvršenoj platnoj transakciji u skladu s Glavom II. ovoga Zakona.

(3) Kad je u izvršenje platne transakcije uključen pružatelj usluge iniciranja plaćanja, korisnik platnih usluga obavijest iz stavka 1. ovoga članka šalje pružatelju platnih usluga koji vodi račun.

(4) Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovoriti drugačije rokove od onih iz stavka 1. ovoga članka.

Dokaz o autentifikaciji i izvršenju platnih transakcija

Članak 42.

(1) Ako korisnik platnih usluga osporava da je autorizirao izvršenu platnu transakciju ili tvrdi da platna transakcija nije izvršena ili da nije uredno ili na vrijeme izvršena, njegov pružatelj platnih usluga dužan je dokazati da je platna transakcija bila autentificirana, da je platna transakcija bila pravilno evidentirana i proknjižena te da na izvršenje platne transakcije nije utjecao tehnički kvar ili neki drugi nedostatak usluge koju je on pružio.

(2) Ako korisnik platnih usluga osporava da je autorizirao izvršenu platnu transakciju, sama činjenica da je pružatelj platnih usluga evidentirao korištenje platnog instrumenta nije nužno dokaz da je platitelj autorizirao tu platnu transakciju.

(3) Ako korisnik platnih usluga osporava da je autorizirao izvršenu platnu transakciju, a pružatelj platnih usluga sumnja da je korisnik platnih usluga postupao prijevarno ili da namjerno ili zbog krajnje nepažnje nije ispunio jednu ili više svojih obveza iz članka 39. ovoga Zakona, pružatelj platnih usluga dužan je dokazati prijevarno postupanje odnosno takvu namjeru ili krajnju nepažnju korisnika platnih usluga.

(4) Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti teret dokaza drugačije nego što je uređeno odredbama ovoga članka.

*Odgovornost pružatelja platnih usluga za neautorizirane platne transakcije***Članak 43.**

(1) U slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je vratiti platitelju iznos te neautorizirane platne transakcije, i to odmah, a najkasnije do kraja prvoga radnog dana nakon dana primitka obavijesti iz članka 41. ovoga Zakona ili saznanja za neautoriziranu platnu transakciju na neki drugi način.

(2) Ako je za iznos neautorizirane platne transakcije terećen račun za plaćanje platitelja, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je u roku iz stavka 1. ovoga članka dovesti taj račun u stanje koje bi odgovaralo stanju tog računa da neautorizirana platna transakcija nije bila izvršena, pri čemu datum valute odobrenja računa za plaćanje platitelja ne smije biti kasniji od datuma na koji je taj račun terećen za iznos neautorizirane platne transakcije.

(3) Platitelj pružatelj platnih usluga nije dužan postupiti po odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka ako ima opravdan razlog za sumnju u prijevaru i ako je o navedenom razlogu obavijestio Hrvatsku narodnu banku u pisanom obliku.

*Odgovornost za neautoriziranu platnu transakciju u slučaju usluge iniciranja plaćanja***Članak 44.**

(1) Ako je izvršena neautorizirana platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja, pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je postupiti prema odredbama članka 43. ovoga Zakona neovisno o odgovornosti pružatelja usluge iniciranja plaćanja.

(2) Pružatelj usluge iniciranja plaćanja dužan je na zahtjev pružatelja platnih usluga koji vodi račun dokazati da je, u okviru usluge koju on pruža, platna transakcija bila autentificirana, da je platna transakcija bila pravilno evidentirana te da na izvršenje platne transakcije nije utjecao tehnički kvar ili neki drugi nedostatak usluge koju je on pružio.

(3) Na pružatelja usluge iniciranja plaćanja primjenjuje se članak 42. stavci 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Ako je pružatelj usluga iniciranja plaćanja odgovoran za neautoriziranu platnu transakciju, dužan je pružatelju platnih usluga koji vodi račun, na njegov zahtjev, odmah naknaditi sve iznose u skladu s člankom 64. ovoga Zakona.

*Druga prava korisnika platnih usluga u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije***Članak 45.**

U slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije platitelj, osim prava iz članka 43. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, ima pravo i na zateznu kamatu i na razliku do pune naknade štete od odgovornog pružatelja platnih usluga prema općim pravilima o odgovornosti za štetu.

*Odgovornost platitelja za neautorizirane platne transakcije***Članak 46.**

(1) Iznimno od članka 43. i 44. ovoga Zakona, ako je izvršenje neautoriziranih platnih transakcija posljedica korištenja izgubljenoga ili ukradenoga platnog instrumenta ili posljedica druge zlouporabe platnog instrumenta, platitelj odgovara za te transakcije, ali ukupno najviše do iznosa od 375,00 kuna.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka platitelj ne odgovara:

1. ako gubitak, krađu ili zlouporabu platnog instrumenta platitelj nije mogao otkriti prije izvršenja neautorizirane platne transakcije
2. ako su neautorizirane platne transakcije posljedica radnje ili propusta zaposlenika, zastupnika ili podružnice pružatelja platnih usluga ili subjekta kojemu su njegove aktivnosti eksteralizirane
3. ako pružatelj platnih usluga nije osigurao odgovarajuća sredstva za svakodobno obavješćavanje o gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta u skladu s člankom 40. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
4. ako pružatelj platnih usluga platitelja ne zahtijeva pouzdanu autentifikaciju klijenta
5. ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta.

(3) Primatelj plaćanja ili pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja koji ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta dužan je platiteljevu pružatelju platnih usluga naknaditi štetu koju je on zbog toga pretrpio.

(4) Platitelj u cijelosti odgovara za izvršene neautorizirane platne transakcije ako su one posljedica prijevarnog postupanja platitelja ili njegova namjernog neispunjenja jedne ili više njegovih obveza iz članka 39. ovoga Zakona ili neispunjenja tih obveza zbog njegove krajnje nepažnje.

(5) Platitelj ne odgovara za iznos neautoriziranih platnih transakcija izvršenih nakon što je obavijestio pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 39. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona, osim ako je postupao s namjerom prijevare.

(6) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač smiju ugovorom urediti iznos ograničenja odgovornosti platitelja drugačije nego što je uređeno stavkom 1. ovoga članka.

Platne transakcije kod kojih iznos transakcije nije unaprijed poznat

Članak 47.

(1) Ako u sklopu platne transakcije na temelju kartice koju je inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja točan iznos platne transakcije nije poznat u

trenutku kada platitelj daje suglasnost za izvršenje platne transakcije, pružatelj platnih usluga platitelja smije rezervirati novčana sredstva na računu za plaćanje platitelja samo ako je platitelj dao suglasnost za točan iznos novčanih sredstava koji treba rezervirati.

(2) Pružatelj platnih usluga platitelja dužan je osloboditi rezervaciju novčanih sredstava na računu za plaćanje platitelja bez odgađanja nakon primitka informacije o točnom iznosu platne transakcije, a najkasnije odmah nakon primitka naloga za plaćanje.

Povrat novčanih sredstava za autorizirane platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili su inicirane preko primatelja plaćanja

Članak 48.

(1) Platitelj ima pravo na povrat od svog pružatelja platnih usluga cjelokupnoga novčanog iznosa autorizirane platne transakcije koja je već izvršena ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. autoriziranu platnu transakciju inicirao je primatelj plaćanja ili je inicirana preko njega
2. suglasnost za izvršenje u vrijeme kad je dana nije dana za točan iznos platne transakcije i
3. iznos platne transakcije premašuje iznos koji bi platitelj mogao razumno očekivati uzimajući u obzir svoje prijašnje navike potrošnje, odredbe okvirnog ugovora i relevantne okolnosti tog slučaja.

(2) Platitelj se ne može pozivati na pravo iz stavka 1. ovoga članka ako je razlog za ostvarenje uvjeta iz stavka 1. točke 3. ovoga članka primjena referentnog tečaja ugovorenog s njegovim pružateljem platnih usluga.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, platitelj i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti da platitelj nema pravo na povrat iznosa izvršenih autoriziranih platnih transakcija ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. platitelj je dao suglasnost za izvršenje platne transakcije izravno svojem pružatelju platnih usluga i
2. pružatelj platnih usluga ili primatelj plaćanja dostavio je ili učinio raspoloživim platitelju informacije o budućoj platnoj transakciji na ugovoreni način najmanje četiri tjedna prije datuma dospjeća.

(4) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se pravo na povrat iz ovoga članka ne primjenjuje u cijelosti ili djelomično.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

(6) Platitelj ima pravo na povrat cjelokupnoga novčanog iznosa izvršene autorizirane platne transakcije od svog pružatelja platnih usluga i u slučaju da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ako je riječ o izravnom terećenju u smislu članka 1. Uredbe (EU) br. 260/2012.

(7) U slučaju povrata iz stavka 1. ovoga članka, datum valute odobrenja računa za plaćanje platitelja ne smije biti kasniji od datuma na koji je taj račun terećen za iznos čiji povrat traži platitelj.

(8) U slučaju izvršenog autoriziranog izravnog terećenja u kunama, platitelj ima pravo na povrat cjelokupnoga novčanog iznosa od svog pružatelja platnih usluga i u slučaju da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

Zahtjev za povrat novčanih sredstava za autorizirane platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja

Članak 49.

(1) Platitelj gubi pravo na povrat novčanog iznosa autorizirane platne transakcije prema članku 48. stavcima 1., 6. i 8. ovoga Zakona ako pružatelju platnih usluga ne podnese zahtjev za povrat u roku od osam tjedana od datuma terećenja.

(2) U slučaju zahtjeva za povrat prema članku 48. stavku 1. ovoga Zakona, pružatelj platnih usluga ima pravo od platitelja tražiti dokaz o ispunjenju uvjeta iz članka 48. stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) U roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva za povrat novčanih sredstava pružatelj platnih usluga dužan je platitelju:

1. vratiti puni iznos platne transakcije ili

2. dati obrazloženje za odbijanje povrata i obvezno navesti tijela nadležna za izvansudske pritužbene postupke i postupak alternativnog rješavanja sporova kojima platitelj može, ako ne prihvaća dano obrazloženje, podnijeti prigovor, pritužbu, odnosno prijedlog za pokretanje postupka alternativnog rješavanja spora u skladu s Glavom III. Poglavljem VI. ovoga Zakona.

(4) Pružatelj platnih usluga ne smije odbiti povrat novčanih sredstava u slučaju iz članka 48. stavaka 6. i 8. ovoga Zakona.

(5) Pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

POGLAVLJE III. IZVRŠENJE PLATNE TRANSAKCIJE

ODJELJAK 1.

Nalozi za plaćanje i preneseni iznosi

Primitak naloga za plaćanje

Članak 50.

(1) Vrijeme primitka naloga za plaćanje jest trenutak kad je platitelj pružatelj platnih usluga primio nalog za plaćanje.

(2) Ako vrijeme primitka naloga za plaćanje nije radni dan platiteljeva pružatelja platnih usluga, uzima se da je nalog za plaćanje primljen sljedeći radni dan.

(3) Pružatelj platnih usluga može odrediti trenutak pri kraju radnog dana kao krajnje vrijeme za primanje naloga za plaćanje.

(4) Ako je platitelj pružatelj platnih usluga primio nalog za plaćanje nakon krajnjeg vremena za primanje naloga za plaćanje određenog u skladu sa stavkom 3. ovoga članka, uzima se da je nalog za plaćanje primljen sljedeći radni dan.

(5) Korisnik platnih usluga koji zadaje nalog za plaćanje i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti da se nalog za plaćanje započne izvršavati:

1. na određeni dan

2. na kraju određenog razdoblja ili

3. na dan kad platitelj stavi na raspolaganje svom pružatelju platnih usluga potrebna novčana sredstva.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, kao vrijeme primitka naloga za plaćanje uzima se dan ugovoren za započinjanje izvršavanja naloga.

(7) Ako ugovoreni dan iz stavka 5. ovoga članka nije radni dan pružatelja platnih usluga, uzima se da je nalog za plaćanje primljen sljedeći radni dan.

(8) Platitelj pružatelj platnih usluga ne smije teretiti platiteljev račun za plaćanje prije primitka naloga za plaćanje.

Odbijanje naloga za plaćanje

Članak 51.

(1) Ako pružatelj platnih usluga odbije izvršiti nalog za plaćanje ili inicirati platnu transakciju, dužan je, osim ako drugim propisom nije drugačije određeno, obavijestiti korisnika platne usluge:

1. o odbijanju

2. o razlozima odbijanja, ako je to moguće, i

3. o postupku za ispravljanje svih pogrešaka koje su dovele do odbijanja.

(2) Pružatelj platnih usluga daje ili čini raspoloživom obavijest iz stavka 1. ovoga članka na ugovoreni način, što je prije moguće, a u svakom slučaju u rokovima iz članka 54. ovoga Zakona.

(3) Okvirnim ugovorom može se ugovoriti da pružatelj platnih usluga smije za odbijanje iz stavka 1. ovoga članka naplatiti razumnu naknadu ako je odbijanje izvršenja naloga za plaćanje bilo objektivno opravdano.

(4) Ako su ispunjeni svi uvjeti iz okvirnog ugovora između platitelja i pružatelja platnih usluga koji vodi račun, taj pružatelj platnih usluga ne smije odbiti izvršenje autoriziranog naloga za plaćanje, bez obzira na to je li taj nalog zadao izravno platitelj ili je on zadan putem pružatelja usluga iniciranja plaćanja ili od primatelja plaćanja ili preko primatelja plaćanja, osim ako drugim propisom nije drugačije uređeno.

(5) Ako je izvršenje naloga za plaćanje odbijeno, uzima se da nalog nije ni zaprimljen.

Neopozivost naloga za plaćanje

Članak 52.

(1) Korisnik platnih usluga ne može opozvati nalog za plaćanje nakon što ga je primio platitelj pružatelj platnih usluga, osim u slučajevima uređenima ovim člankom.

(2) Ako je platnu transakciju inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja, platitelj ne može opozvati nalog za plaćanje nakon što je primatelju plaćanja dao svoju suglasnost za izvršenje platne transakcije.

(3) Ako je platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja, platitelj ne može opozvati nalog za plaćanje nakon što je svoju suglasnost za iniciranje platne transakcije dao pružatelju usluge iniciranja plaćanja.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju izravnog terećenja platitelj može opozvati nalog za plaćanje najkasnije do kraja radnog dana koji prethodi ugovorenom danu terećenja.

(5) U slučaju iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona korisnik platnih usluga može opozvati nalog za plaćanje najkasnije do kraja radnog dana koji prethodi danu ugovorenom za početak izvršavanja naloga.

(6) U slučaju izravnog terećenja, pružatelj platnih usluga koji je dostupan online dužan je omogućiti platitelju opoziv naloga za plaćanje online.

(7) Nakon isteka roka iz stavaka od 1. do 5. ovoga članka nalog za plaćanje može se opozvati samo ako je tako ugovoreno između korisnika i relevantnih pružatelja platnih usluga.

(8) U slučajevima iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka za opoziv naloga za plaćanje iz stavka 7. ovoga članka potrebna je i suglasnost primatelja plaćanja.

(9) Relevantni pružatelj platnih usluga smije naplatiti opoziv naloga za plaćanje iz stavka 7. ovoga članka samo ako je takva naknada ugovorena.

(10) Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

*Preneseni i primljeni iznosi***Članak 53.**

(1) Svi pružatelji platnih usluga kao i svi posrednici pružatelja platnih usluga dužni su prenositi puni iznos platne transakcije bez umanjivanja za iznos naknade.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, primatelj plaćanja i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti da pružatelj platnih usluga naplati svoje naknade iz prenesenog iznosa prije nego što ga odobri primatelju plaćanja.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka pružatelj platnih usluga dužan je u informaciji o izvršenoj platnoj transakciji koju daje primatelju plaćanja prikazati odvojeno iznos platne transakcije i iznos naplaćenih naknada.

(4) Ako su iz prenesenog iznosa naplaćene bilo kakve druge naknade osim onih iz stavka 2. ovoga članka, pružatelj platnih usluga platitelja dužan je osigurati da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije koju je inicirao platitelj.

(5) U slučajevima kada je platnu transakciju inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je osigurati da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica.

ODJELJAK 2.**Rok izvršenja i datum valute***Izvršenje plaćanja između pružatelja platnih usluga***Članak 54.**

(1) Platiteljev pružatelj platnih usluga dužan je kod:

1. nacionalnih platnih transakcija u kunama i u eurima, uključujući transakcije koje sadržavaju preračunavanje između kune i eura i
2. prekograničnih platnih transakcija u eurima, uključujući transakcije koje sadržavaju preračunavanje iz kune u euro

osigurati da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije najkasnije do kraja sljedećega radnog dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje iz članka 50. ovoga Zakona.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti za jedan radni dan ako je platna transakcija inicirana pisanim putem na papiru.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, kod nacionalnih platnih transakcija u kunama i eurima kod kojih su platitelj pružatelj platnih usluga i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja osobe iz članka 7. stavka 1. točaka 1. ili 7. ovoga Zakona, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je osigurati da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije istoga radnog dana kad je primljen nalog za plaćanje prema članku 50. ovoga Zakona.

(4) Rok iz stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuje se i na sve druge platne transakcije koje nisu navedene u stavcima 1. i 3. ovoga članka samo ako između pružatelja platnih usluga i platitelja nije ugovoren duži rok.

(5) Kad je prema stavku 4. ovoga članka za nacionalne platne transakcije u valuti druge države članice koja nije euro ili za prekogranične platne transakcije u valuti države članice koja nije euro ugovoren duži rok od onog iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, taj rok ne smije iznositi više od četiri radna dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje iz članka 50. ovoga Zakona.

(6) Za platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili koje su inicirane preko primatelja plaćanja rokovi izvršenja plaćanja iz ovoga članka ne primjenjuju se.

(7) Pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je platiteljevu pružatelju platnih usluga prenijeti nalog za plaćanje koji je inicirao primatelj plaćanja ili koji je iniciran preko primatelja plaćanja u rokovima ugovorenima s primateljem plaćanja, a u slučaju izravnog terećenja u roku koji omogućuje namiru platiteljeve novčane obveze na ugovoreni datum dospijeca.

Izvršenje plaćanja prema primatelju plaćanja

Članak 55.

(1) Pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja koji zaprimi iznos platne transakcije dužan je za taj iznos odobriti račun za plaćanje primatelja plaćanja s datumom valute i staviti mu na raspolaganje odobrena novčana sredstva u skladu s člankom 57. ovoga Zakona.

(2) Pružatelj platnih usluga koji je primio novčana sredstva za primatelja plaćanja koji nema račun za plaćanje dužan je primljena sredstva staviti na raspolaganje primatelju plaćanja u skladu s člankom 57. ovoga Zakona.

Polaganje gotovog novca na račun za plaćanje

Članak 56.

(1) Kad korisnik platnih usluga koji je potrošač polaže gotov novac na svoj račun za plaćanje kod pružatelja platnih usluga koji vodi taj račun, u valuti u kojoj se taj račun vodi, pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je staviti novčana sredstva na raspolaganje odmah nakon primitka gotovog novca i odobriti taj račun s datumom valute na dan primitka.

(2) Kad korisnik platnih usluga koji nije potrošač polaže gotov novac na svoj račun za plaćanje kod pružatelja platnih usluga koji vodi taj račun, u valuti u kojoj se taj račun vodi,

pružatelj platnih usluga dužan je staviti novčana sredstva na raspolaganje najkasnije sljedeći radni dan nakon primitka gotovog novca i odobriti taj račun s datumom valute najkasnije na taj dan.

(3) Na vrijeme primitka gotovog novca iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se članak 50. stavci od 1. do 4. ovoga Zakona.

Datum valute i raspoloživost sredstava

Članak 57.

(1) Datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja je najkasnije radni dan na koji je iznos platne transakcije odobren na računu za plaćanje pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja.

(2) Pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je iznos platne transakcije staviti na raspolaganje primatelju plaćanja odmah nakon što je za taj iznos odobren račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja:

1. ne preračunava valutu ili

2. preračunava valutu između eura i valute države članice ili između dviju valuta država članica koje nisu euro.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka primjenjuje se i na platnu transakciju u kojoj sudjeluje samo jedan pružatelj platnih usluga.

(4) Rok iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se i kad pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja preračunava druge valute osim onih navedenih u stavku 2. točki 2. ovoga članka samo ako između pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja i njegova korisnika platnih usluga nije ugovoren drugačiji rok.

(5) Datum valute terećenja računa za plaćanje platitelja ne smije biti datum prije trenutka terećenja tog računa za iznos platne transakcije.

ODJELJAK 3.

Odgovornost pružatelja platnih usluga za neizvršenje, neuredno izvršenje i zakašnjenje s izvršenjem platne transakcije

Odgovornost pružatelja platnih usluga za izvršenje platne transakcije koju je inicirao platitelj

Članak 58.

(1) Platiteljev pružatelj platnih usluga odgovara platitelju za izvršenje platne transakcije koju je inicirao platitelj, osim u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka, članka 61. stavaka 2. i 3. i članka 65. ovoga Zakona.

(2) Ako je platitelj pružatelj platnih usluga odgovoran prema stavku 1. ovoga članka, dužan je bez odgađanja platitelju vratiti iznos neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije.

(3) Ako je u slučaju iz stavka 2. ovoga članka terećen platitelj račun za plaćanje, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je dovesti taj račun u stanje koje bi odgovaralo stanju tog računa da platna transakcija nije bila izvršena. Datum valute odobrenja računa za plaćanje platitelja ne smije biti kasniji od datuma na koji je taj račun terećen za iznos neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije.

(4) Ako platitelj pružatelj platnih usluga dokaže platitelju da je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primio iznos zadane platne transakcije u skladu s člankom 54. ovoga Zakona, a u slučaju da pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja to osporava, isto dokaže i njemu, za neizvršenje, neuredno izvršenje odnosno zakašnjenje s izvršenjem platne transakcije odgovara pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja, i to primatelju plaćanja.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, primatelj pružatelj platnih usluga dužan je iznos platne transakcije odmah staviti na raspolaganje primatelju plaćanja.

(6) Ako je u slučaju iz stavka 4. ovoga članka plaćanje trebalo biti izvršeno na račun za plaćanje primatelja plaćanja, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je odobriti račun za plaćanje primatelja plaćanja za odgovarajući iznos. Datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja ne smije biti kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila izvršena u skladu s člankom 57. ovoga Zakona.

(7) Ako je platna transakcija izvršena sa zakašnjenjem, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je na zahtjev platiteljeva pružatelja platnih usluga podnesenog za račun platitelja, odrediti datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja koji nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena.

(8) U slučaju neizvršenja ili neurednog izvršenja platne transakcije koju je inicirao platitelj, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je, na platiteljev zahtjev i neovisno o svojoj odgovornosti, odmah i bez naknade poduzeti mjere radi utvrđivanja tijeka novčanih sredstava te o rezultatima obavijestiti platitelja.

(9) Pružatelj platnih usluga odgovara svom korisniku i za sve naknade koje mu je naplatio, kao i za sve kamate koje su posljedica neizvršenja, neurednog izvršenja ili zakašnjenja s izvršenjem platne transakcije.

(10) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

(11) Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

Odgovornost pružatelja platnih usluga za izvršenje platne transakcije koju je inicirao primatelj plaćanja ili koja je inicirana preko primatelja plaćanja

Članak 59.

(1) U slučaju platne transakcije koju je inicirao primatelj plaćanja ili koja je inicirana preko primatelja plaćanja, osim u slučaju iz stavka 5. ovoga članka, članka 61. stavaka 2. i 3. te članka 65. ovoga Zakona, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovara primatelju plaćanja:

1. za ispravan prijenos naloga za plaćanje platiteljevu pružatelju platnih usluga u skladu s člankom 54. stavkom 7. ovoga Zakona i
2. za postupanje u skladu s člankom 57. ovoga Zakona.

(2) Ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nije prenio nalog za plaćanje prema stavku 1. točki 1. ovoga članka, dužan je odmah ponovno dostaviti predmetni nalog za plaćanje platiteljevu pružatelju platnih usluga.

(3) U slučaju zakašnjenja s prijenosom naloga za plaćanje, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je odobriti račun za plaćanje primatelja plaćanja s datumom valute koji nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena.

(4) Ako je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovoran prema stavku 1. točki 2. ovoga članka, dužan je osigurati da je iznos platne transakcije na raspolaganju primatelju plaćanja odmah nakon što je taj iznos odobren na računu pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja. Datum valute za iznos odobren na računu za plaćanje primatelja plaćanja ne smije biti kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila uredno izvršena.

(5) Ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dokaže da je platiteljevu pružatelju platnih usluga ispravno prenio nalog za plaćanje primatelja plaćanja u skladu s člankom 54. stavkom 7. ovoga Zakona i da je postupio u skladu s člankom 57. ovoga Zakona, za izvršenje platne transakcije odgovara platitelj pružatelj platnih usluga, i to platitelju.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka platitelj pružatelj platnih usluga dužan je vratiti platitelju bez odgađanja iznos neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije.

(7) Ako je u slučaju iz stavka 5. ovoga članka terećen račun za plaćanje platitelja, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je dovesti taj račun u stanje koje bi odgovaralo stanju tog računa da platna transakcija nije ni bila izvršena. Datum valute odobrenja računa za plaćanje platitelja ne smije biti kasniji od datuma na koji je taj račun terećen za iznos neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije.

(8) Odredbe stavaka 6. i 7. ovoga članka ne primjenjuju se ako pružatelj platnih usluga platitelja dokaže da je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primio iznos platne transakcije sa zakašnjenjem. U tom slučaju, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je odobriti račun primatelja plaćanja s datumom valute koji nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena.

(9) U slučaju neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije koju je inicirao primatelj plaćanja ili koja je inicirana preko primatelja plaćanja, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je na zahtjev primatelja plaćanja i neovisno o svojoj odgovornosti,

odmah i bez naknade poduzeti mjere radi utvrđivanja tijeka novčanih sredstava i o rezultatima obavijestiti primatelja plaćanja.

(10) Pružatelj platnih usluga odgovara svom korisniku i za sve naknade koje mu je naplatio kao i za sve kamate koje su posljedica neizvršenja, neurednog izvršenja ili zakašnjenja s izvršenjem platne transakcije.

(11) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

(12) Pružatelj platnih usluga i primatelj plaćanja koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

Odgovornost za neizvršenje, neuredno izvršenje ili zakašnjenje s izvršenjem platnih transakcija u slučaju usluga iniciranja plaćanja

Članak 60.

(1) U slučaju neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije inicirane putem pružatelja usluge iniciranja plaćanja, pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je, ne dovodeći u pitanje članak 61. ovoga Zakona, vratiti platitelju iznos te platne transakcije, a ako je terećen račun za plaćanje platitelja, dovesti taj račun u stanje koje bi odgovaralo stanju tog računa da platna transakcija nije bila izvršena.

(2) Pružatelj usluge iniciranja plaćanja dužan je na zahtjev pružatelja platnih usluga koji vodi račun dokazati da je pružatelj platnih usluga koji vodi račun potvrdio primitak naloga za plaćanje davanjem informacija u skladu s člankom 36. stavkom 4. točkom 2. ovoga Zakona te da je, u okviru usluge koju pruža pružatelj usluge iniciranja plaćanja, platna transakcija autenticirana, pravilno evidentirana te da na nju nije utjecao tehnički kvar ili drugi nedostatak koji je doveo do neizvršenja, neurednog izvršenja ili zakašnjenja s izvršenjem transakcije.

(3) Ako je pružatelj usluge iniciranja plaćanja odgovoran za neizvršenje, neuredno izvršenje ili zakašnjenje s izvršenjem platne transakcije, dužan je pružatelju platnih usluga koji vodi račun platitelja, na njegov zahtjev, odmah naknaditi sve iznose koje je on isplatio platitelju te mu naknaditi i drugu pretrpljenu štetu.

(4) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

Pogrešna jedinstvena identifikacijska oznaka

Članak 61.

(1) Ako je nalog za plaćanje izvršen u skladu s jedinstvenom identifikacijskom oznakom, uzima se da je nalog za plaćanje izvršen uredno u odnosu na primatelja plaćanja koji je određen jedinstvenom identifikacijskom oznakom.

(2) Ako je jedinstvena identifikacijska oznaka koju navede korisnik platnih usluga pogrešna, pružatelj platnih usluga nije odgovoran za neizvršenje ili neuredno izvršenje platne transakcije u dijelu koji se odnosi na pogrešno navedenu jedinstvenu identifikacijsku oznaku.

(3) Ako korisnik platnih usluga osim jedinstvene identifikacijske oznake da pružatelju platnih usluga i druge informacije u odnosu na primatelja plaćanja odnosno platitelja, pružatelj platnih usluga odgovoran je samo za izvršenje platnih transakcija u skladu s jedinstvenom identifikacijskom oznakom koju je naveo korisnik platnih usluga.

(4) Platitelj pružatelj platnih usluga dužan je, neovisno o svojoj odgovornosti, poduzeti razumne mjere radi povrata novčanih sredstava iz platne transakcije s pogrešno navedenom jedinstvenom identifikacijskom oznakom.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je surađivati s platiteljevom pružateljem platnih usluga te mu dostaviti sve relevantne informacije u svrhu povrata tih novčanih sredstava.

(6) U slučaju da povrat novčanih sredstava iz platne transakcije s pogrešno navedenom jedinstvenom identifikacijskom oznakom nije moguć, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je platitelju na njegov pisani zahtjev pružiti sve informacije koje ima na raspolaganju i koje su potrebne u svrhu platiteljeva pokretanja sudskog postupka radi povrata novčanih sredstava.

(7) Pružatelj platnih usluga smije korisniku platnih usluga naplatiti naknadu za usluge iz ovog članka vezano uz povrat novčanih sredstava iz platne transakcije s pogrešno navedenom jedinstvenom identifikacijskom oznakom samo ako je to predviđeno okvirnim ugovorom.

Druga prava korisnika platnih usluga

Članak 62.

U slučaju neizvršenja, neurednog izvršenja ili zakašnjenja s izvršenjem platne transakcije, korisnik platnih usluga osim prava koja mu pripadaju prema odredbama ovoga Odjeljka ovoga Zakona ima pravo na zateznu kamatu i na razliku do pune naknade štete od odgovornog pružatelja platnih usluga prema općim pravilima o odgovornosti za štetu.

Gubitak prava korisnika platnih usluga u slučaju neuredno izvršene platne transakcije i platne transakcije izvršene sa zakašnjenjem

Članak 63.

(1) Korisnik platnih usluga gubi prava s osnove neizvršenja, neurednog izvršenja i zakašnjenja s izvršenjem platne transakcije ako o neizvršenju, neurednom izvršenju odnosno o zakašnjenju s izvršenjem platne transakcije ne obavijesti svog pružatelja platnih usluga bez odgađanja nakon što je za njega saznao, a najkasnije u roku od 13 mjeseci od dana terećenja odnosno dana odobrenja njegova računa za plaćanje.

(2) Rok od 13 mjeseci iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je pružatelj platnih usluga propustio korisniku platnih usluga dati ili staviti na raspolaganje informacije o toj platnoj transakciji u skladu s Glavom II. ovoga Zakona.

(3) Ako je platna transakcija iz stavka 1. ovoga članka bila inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja, korisnik platne usluge obavijest iz stavka 1. ovoga članka šalje pružatelju platnih usluga koji vodi račun.

(4) Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovoriti drugačije rokove od onih iz stavka 1. ovoga članka.

Pravo regresa

Članak 64.

(1) Pružatelj platnih usluga odgovara svom korisniku platnih usluga za izvršenje platne transakcije prema člancima 43., 58., 59. i 60. ovoga Zakona i onda kada se odgovornost može pripisati posredniku ili drugom pružatelju platnih usluga.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka pružatelj platnih usluga ima pravo od posrednika ili od drugog pružatelja platnih usluga zahtijevati da mu naknadi sve troškove, uključujući iznose koje je isplatio svom korisniku platnih usluga prema člancima 43., 58., 59. i 60. ovoga Zakona te da mu u skladu s ugovorom i zakonom plati i druge iznose, uključujući iznos štete nastale zbog toga što drugi pružatelj platnih usluga nije primijenio pouzdanu autentifikaciju klijenta.

(3) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

Isključenje odgovornosti

Članak 65.

Odgovornost uređena ovim Poglavljem i Poglavljem II. ove Glave isključena je u slučaju iznimnih i nepredvidivih okolnosti na koje pružatelj platnih usluga koji se poziva na te okolnosti nije mogao utjecati i čije se posljedice ne bi mogle izbjeći unatoč postupanju s potrebnom pozornošću kao i u slučaju kad je pružatelj platnih usluga bio dužan primijeniti drugi popis.

POGLAVLJE IV. ZAŠTITA PODATAKA

Zaštita podataka

Članak 66.

(1) Pružatelji platnih usluga i upravitelji platnih sustava ovlašteni su obrađivati osobne podatke u svrhu sprječavanja, istraživanja i otkrivanja prijevара povezanih s plaćanjem.

(2) Pružatelji platnih usluga i upravitelji platnih sustava provode obradu osobnih podataka iz ovoga članka i davanje informacija o takvoj obradi korisniku platne usluge te daju osobne podatke trećim stranama u skladu s ovim Zakonom i propisima o zaštiti osobnih podataka.

(3) Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, pružatelji platnih usluga pristupaju, obrađuju i pohranjuju osobne podatke koji su im potrebni za pružanje platnih usluga samo uz izričitu privolu korisnika platnih usluga.

POGLAVLJE V.
OPERATIVNI I SIGURNOSNI RIZICI TE AUTENTIFIKACIJA

Upravljanje operativnim i sigurnosnim rizicima

Članak 67.

(1) Pružatelji platnih usluga dužni su uspostaviti okvir s prikladnim mjerama ovladavanja i kontrolnim mehanizmima za upravljanje operativnim i sigurnosnim rizicima povezanim s platnim uslugama koje pružaju. Kao dio tog okvira pružatelji platnih usluga utvrđuju i održavaju djelotvorne postupke upravljanja incidentima, uključujući otkrivanje i klasifikaciju značajnih operativnih i sigurnosnih incidenata.

(2) Pružatelji platnih usluga dužni su svoje obveze iz stavka 1. ovog članka ispunjavati u skladu sa Smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o sigurnosnim mjerama za operativne i sigurnosne rizike povezane s platnim uslugama na temelju Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/17).

(3) Pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točke 1. podtočke a) i c), točke 2. podtočke a) i c), točke 3., točke 4. podtočke a), točke 5. i točke 6. podtočke a) dužni su Hrvatskoj narodnoj banci dostavljati najmanje jednom godišnje ažuriranu i sveobuhvatnu procjenu operativnih i sigurnosnih rizika povezanih s platnim uslugama koje pružaju te procjenu primjerenosti mjera za ovladavanje rizicima i kontrolnih mehanizama koji su primijenjeni kao odgovor na te rizike.

(4) Pružatelj platnih usluga iz stavka 3. ovog članka dužan je procjenu iz stavka 3. ovoga članka dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci i na njezin zahtjev.

Izvješćivanje o incidentima

Članak 68.

(1) Pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točke 1. podtočke a) i c), točke 2. podtočke a) i c), točke 3., točke 4. podtočke a), točke 5. i točke 6. podtočke a) dužni su bez odgađanja i u skladu sa Smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o izvješćivanju o značajnim incidentima u skladu s Direktivom (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/10) obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakom značajnom operativnom ili sigurnosnom incidentu.

(2) Ako incident iz stavka 1. ovoga članka utječe ili bi mogao utjecati na financijske interese korisnika platnih usluga, pružatelj platnih usluga dužan je bez odgađanja obavijestiti svoje korisnike platnih usluga o incidentu i o svim raspoloživim mjerama koje korisnici platnih usluga mogu poduzeti radi ublažavanja štetnih učinaka incidenta.

(3) Hrvatska narodna banka dostavlja Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj središnjoj banci relevantne pojedinosti incidenta bez odgađanja nakon primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Hrvatska narodna banka nakon svoje procjene značaja incidenta iz stavka 1. ovoga članka obavješćuje druga relevantna nadležna tijela u Republici Hrvatskoj.

(5) Hrvatska narodna banka surađuje s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo i Europskom središnjom bankom u postupku njihove procjene značaja incidenta za druga relevantna tijela Europske unije i nadležna tijela drugih država članica.

(6) Na temelju obavijesti Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo ili Europske središnje banke o incidentu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka poduzima sve potrebne mjere u svrhu zaštite trenutne sigurnosti financijskog sustava Republike Hrvatske.

Autentifikacija

Članak 69.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je primjenjivati pouzdanu autentifikaciju klijenta kad platitelj:

1. pristupa svojem računu za plaćanje online;
2. inicira elektroničku platnu transakciju;
3. izvršava bilo koju radnju s udaljenosti koja može značiti rizik u smislu prijevara povezanih s plaćanjem ili drugih oblika zlouporabe.

(2) Ako je u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka riječ o elektroničkoj platnoj transakciji s udaljenosti, pružatelj platnih usluga dužan je primjenjivati pouzdanu autentifikaciju klijenta s elementima koji transakciju na dinamičan način povezuju s određenim iznosom i određenim primateljem plaćanja.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka uspostaviti odgovarajuće sigurnosne mjere za zaštitu tajnosti i integriteta personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica korisnika platnih usluga.

(4) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun mora omogućiti pružateljima usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu da se pouzdaju u postupke autentifikacije koje je pružatelj platnih usluga koji vodi račun odredio korisniku platnih usluga u skladu sa stavcima 1. i 3. ovoga članka, a pružatelju usluga iniciranja plaćanja, još i u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(5) Odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se i kad se plaćanje inicira preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja.

(6) Odredbe stavaka 1. i 3. ovoga članka primjenjuju se i kad se informacije traže preko pružatelja usluge informiranja o računu.

(7) Pružatelji platnih usluga dužni su odredbe ovoga članka primjenjivati u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389.

POGLAVLJE VI.

IZVANSUDSKI PRITUŽBENI POSTUPCI, ALTERNATIVNO RJEŠAVANJE SPOROVA I OBAVJEŠĆIVANJE POTROŠAČA O NJIHOVIM PRAVIMA

Prigovor pružatelju platnih usluga

Članak 70.

(1) Ako smatra da se pružatelj platnih usluga ne pridržava odredbi ove Glave i Glave II. ovoga Zakona, korisnik platnih usluga može pružatelju platnih usluga uputiti svoj prigovor.

(2) Pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga dostaviti konačan odgovor na sve primjedbe navedene u prigovoru iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od deset dana od dana zaprimanja prigovora, i to na papiru, ili, ako je tako ugovoreno između pružatelja platnih usluga i njegova korisnika, na drugom trajnom nosaču podataka.

(3) Iznimno, ako pružatelj platnih usluga ne može dati odgovor u roku iz stavka 2. ovoga članka iz razloga koji su izvan kontrole pružatelja platnih usluga, dužan je korisniku platnih usluga u tom roku dostaviti privremeni odgovor u kojemu se navode razlozi kašnjenja odgovora na prigovor i rok do kojega će korisnik platnih usluga primiti konačan odgovor koji ne smije biti duži od 35 dana od dana zaprimanja prigovora.

(4) Pružatelj platnih usluga dužan je u konačnom odgovoru na prigovor uputiti korisnika platnih usluga na mogućnost podnošenja pritužbe Hrvatskoj narodnoj banci, a ako je korisnik platnih usluga potrošač, i na tijela nadležna za alternativno rješavanje sporova te mu dati informacije iz članka 72. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(5) Pružatelj platnih usluga dužan je izraditi i primjenjivati primjerene i učinkovite procedure za rješavanje prigovora korisnika platnih usluga u svim državama članicama u kojima nudi platne usluge te ih učiniti dostupnima korisniku platne usluge na službenom jeziku pojedine države članice u kojoj pruža usluge ili na drugom jeziku ugovorenom s korisnikom platnih usluga.

(6) Ako pružatelj platnih usluga iz druge države članice pruža platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika koji posluje na temelju prava poslovnog nastana, prigovor iz stavka 1. ovoga članka podnosi se podružnici ili zastupniku, a obveze iz stavaka od 2. do 5. ovoga članka odnose se na podružnicu odnosno zastupnika.

Pritužba nadležnom tijelu

Članak 71.

(1) Korisnici platnih usluga i druge osobe s pravnim interesom, uključujući udruge potrošača, mogu Hrvatskoj narodnoj banci uputiti pritužbu protiv pružatelja platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 6. ovoga Zakona ako smatraju da je postupio protivno odredbama ove Glave ili Glave II. ovoga Zakona.

(2) Nakon zaprimanja pritužbe iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka pozvat će pružatelja platnih usluga na kojeg se ta pritužba odnosi da dostavi svoje očitovanje i dokaze na koje se poziva, osim ako iz same pritužbe i podataka poznatih Hrvatskoj narodnoj banci proizlazi da pritužba nije osnovana.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti dulji od deset dana od dana primitka poziva, dostaviti svoje očitovanje i dokaze na koje se poziva.

(4) Ako povodom pritužbe Hrvatska narodna banka utvrdi da postoji osnovana sumnja da je pružatelj platnih usluga postupio protivno nekoj od odredbi ove Glave i Glave II. ovoga Zakona i time počinio prekršaj, pokrenut će prekršajni postupak pred Ministarstvom financija, Financijskim inspektoratom.

(5) Hrvatska narodna banka obavijestit će podnositelja pritužbe o svom nalazu i o poduzetim mjerama.

(6) Ako je podnositelj pritužbe potrošač, Hrvatska narodna banka uputit će ga u obavijesti iz stavka 5. ovoga članka na mogućnost provođenja postupka alternativnog rješavanja potrošačkog spora prema članku 72. ovoga Zakona.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjuju se i na pritužbe protiv podružnica i zastupnika pružatelja platnih usluga osnovanih u drugoj državi članici koji platne usluge u Republici Hrvatskoj pružaju na temelju prava na poslovni nastan.

(8) Iznimno od odredbi ovoga članka, kad Hrvatska narodna banka primi pritužbu protiv pružatelja platnih usluga osnovanog u drugoj državi članici koji platne usluge u Republici Hrvatskoj pruža neposredno ili preko zastupnika koristeći se slobodom pružanja usluga, takvu će pritužbu proslijediti nadležnom tijelu matične države članice.

Alternativno rješavanje potrošačkih sporova

Članak 72.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga koji je potrošač dati informaciju o najmanje jednom tijelu nadležnom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova koji se odnose na primjenu ove Glave i Glave II. ovoga Zakona.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati poštansku adresu i adresu internetske stranice tijela nadležnog za alternativno rješavanje potrošačkih sporova te informaciju o obvezi pružatelja platnih usluga iz stavka 5. ovoga članka.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na jasan, razumljiv i lako dostupan način istaknuti u svojim poslovnicama i na svojoj internetskoj stranici te ih dati svojim korisnicima platnih usluga u sklopu prethodnih informacija koje mu je dužan dati u skladu s odredbama članka 23. stavka 1. točke 7. podtočke b) ovoga Zakona i u konačnom odgovoru na prigovor iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Korisnik platnih usluga – potrošač ima pravo u svim sporovima s pružateljem platnih usluga koji nastanu u primjeni odredbi ove Glave i Glave II. ovoga Zakona pokrenuti postupak pred bilo kojim tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova.

(5) Pružatelj platnih usluga dužan je sudjelovati u postupku alternativnog rješavanja spora koji je potrošač pokrenuo pred tijelom iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Pravo korisnika platnih usluga iz stavka 4. ovoga članka ne utječe na njegovo pravo na pokretanje sudskog postupka.

Obveza obavješćivanja potrošača o njihovim pravima

Članak 73.

(1) Hrvatska narodna banka na svojoj internetskoj stranici objavljuje elektroničku brošuru Europske komisije o pravima potrošača iz Direktive (EU) 2015/2366.

(2) Pružatelji platnih usluga dužni su bez naknade osigurati dostupnost brošure iz stavka 1. ovoga članka na svojim internetskim stranicama, ako ih imaju, i u papirnatom obliku u svojim poslovnicama, kod svojih zastupnika i pružatelja usluga eksternalizacije.

(3) U odnosu na osobe s invaliditetom, odredbe ovoga članka primjenjuju se putem odgovarajućih alternativnih načina kako bi se informacije učinile raspoloživima u pristupačnom obliku.

GLAVA IV.

TRANSAKCIJSKI RAČUNI I IZVRŠENJE PLATNIH TRANSAKCIJA IZMEĐU KREDITNIH INSTITUCIJA

Transakcijski račun i broj transakcijskog računa

Članak 74.

(1) Transakcijski račun jest račun za plaćanje, i to tekući račun ili žiroračun, kojeg na ime jednog ili više korisnika platnih usluga otvara i vodi jedan od sljedećih pružatelja platnih usluga:

1. kreditna institucija osnovana u Republici Hrvatskoj
2. podružnica kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
3. podružnica kreditne institucije iz treće države sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i
4. Hrvatska narodna banka.

(2) Transakcijski račun jest i račun koji pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka vodi za potrebe izvršavanja platnih transakcija u svoje ime.

(3) Način određivanja i korištenja broja transakcijskog računa podzakonskim propisom propisuje Hrvatska narodna banka.

(4) Osim za transakcijske račune Hrvatska narodna banka može podzakonskim propisom iz stavka 3. ovoga članka propisati način određivanja i korištenja broja računa i za

druge račune koje za izvršavanje platnih transakcija otvara i vodi pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka.

Dostavljanje podataka za potrebe vođenja jedinstvenog registra računa

Članak 75.

Pružatelj platnih usluga iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona dužan je dostavljati podatke o transakcijskim računima i drugim računima za izvršavanje platnih transakcija u skladu s propisom kojim se uređuju vođenje i sadržaj jedinstvenog registra računa u Republici Hrvatskoj.

Registar transakcijskih računa

Članak 76.

(1) Pružatelj platnih usluga iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona dužan je voditi registar transakcijskih računa i drugih računa otvorenih za izvršavanje platnih transakcija.

(2) Registar iz stavka 1. ovoga članka sadržava najmanje one podatke koje je pružatelj platnih usluga dužan dostavljati prema članku 75. ovoga Zakona.

Vodeći broj

Članak 77.

(1) Vodeći broj jest identifikacijski broj pružatelja platnih usluga iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Vodeći broj pružatelju platnih usluga iz članka 74. stavka 1. točaka 1. i 3. ovoga Zakona dodjeljuje Hrvatska narodna banka prilikom izdavanja odobrenja za rad.

(3) Hrvatska narodna banka dodjeljuje vodeći broj pružatelju platnih usluga iz članka 74. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona na njegov zahtjev ili na zahtjev njegova osnivača.

(4) Hrvatska narodna banka vodi evidenciju vodećih brojeva koje je dodijelila i objavljuje ju na svojim internetskim stranicama.

Izvršenje platnih transakcija između kreditnih institucija

Članak 78.

(1) Nacionalne platne transakcije kreditnih transfera i izravnih terećenja u službenoj valuti Republike Hrvatske kod kojih su oba pružatelja platnih usluga osobe iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona izvršavaju se preko platnih sustava.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pružatelj platnih usluga može izvršavati platne transakcije izvan platnog sustava preko drugog pružatelja platnih usluga, a na temelju ugovora s tim drugim pružateljem platnih usluga.

(3) Pružatelj platnih usluga iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona dužan je o namjeri sklapanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka obavijestiti Hrvatsku narodnu banku najmanje 30 dana prije sklapanja ugovora i, zajedno s obaviješću, dostaviti detaljan opis modela izvršenja platnih transakcija.

Nalozi za plaćanje

Članak 79.

Osnovne elemente naloga za plaćanje i njihov sadržaj podzakonskim propisom propisuje Hrvatska narodna banka.

GLAVA V.

INSTITUCIJA ZA PLATNI PROMET, MALA INSTITUCIJA ZA PLATNI PROMET I REGISTRIRANI PRUŽATELJ USLUGE INFORMIRANJA O RAČUNU OSNOVANI U REPUBLICI HRVATSKOJ

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj, mala institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osnovan u Republici Hrvatskoj

Članak 80.

(1) Hrvatska narodna banka nadležna je za:

1. izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga pravnoj osobi osnovanoj u Republici Hrvatskoj kao instituciji za platni promet osnovanoj u Republici Hrvatskoj
2. donošenje rješenja o upisu male institucije za platni promet u registar iz članka 93. ovoga Zakona
3. donošenje rješenja o upisu registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanog u Republici Hrvatskoj u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(2) U sudski odnosno obrtni registar smije se upisati djelatnost obavljanja jedne ili više platnih usluga iz članka 4. ovoga Zakona tek nakon što Hrvatska narodna banka donese rješenje kojim se odobrava pružanje tih platnih usluga instituciji za platni promet odnosno rješenje o upisu male institucije za platni promet odnosno registriranog pružatelja usluge informiranja o računu u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(3) Osoba iz stavka 2. ovoga članka smije početi pružati platne usluge tek nakon upisa tih platnih usluga kao djelatnosti u sudski ili obrtni registar.

Primjena odredbi zakona kojim se uređuju trgovačka društva i drugih posebnih zakona

Članak 81.

Na instituciju za platni promet, malu instituciju za platni promet i registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba ili trgovac pojedinac primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju trgovačka društva ili drugog posebnog zakona kojim je uređen način osnivanja pravnih osoba, osim ako nije drukčije propisano ovim Zakonom.

POGLAVLJE II. INSTITUCIJA ZA PLATNI PROMET

ODJELJAK 1.

Kapital i djelatnost institucije za platni promet

Inicijalni kapital institucije za platni promet

Članak 82.

(1) Institucija za platni promet koja obavlja platnu uslugu iz članka 4. točke 6. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 150.000,00 kuna.

(2) Institucija za platni promet koja obavlja platnu uslugu iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 375.000,00 kuna.

(3) Institucija za platni promet koja obavlja bilo koju platnu uslugu iz članka 4. točaka od 1. do 5. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 940.000,00 kuna.

(4) Za društvo u osnivanju za koje je podnesen zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga dio temeljnoga kapitala u iznosu inicijalnoga kapitala iz ovoga članka mora biti uplaćen u novcu.

Ostale djelatnosti institucije za platni promet

Članak 83.

Osim platnih usluga iz članka 4. ovoga Zakona, institucija za platni promet smije također:

1. obavljati operativne i s platnim uslugama usko povezane pomoćne aktivnosti kao što su osiguravanje izvršenja platnih transakcija, usluge konverzije valuta potrebne za izvršenje platnih transakcija, usluge pohrane te čuvanje i obrada podataka
2. upravljati platnim sustavom u skladu s Glavom VIII. ovoga Zakona ili
3. obavljati sve druge djelatnosti koje nisu obuhvaćene točkama 1. i 2. ovoga članka.

ODJELJAK 2.

Odobrenje za pružanje platnih usluga

*Uvjeti za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga***Članak 84.**

(1) Pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koja namjerava pružati platne usluge kao institucija za platni promet mora ispunjavati sve sljedeće uvjete:

1. da je, s obzirom na potrebu za osiguranjem pouzdanoga i razboritog upravljanja institucijom za platni promet, imatelj kvalificiranog udjela primjeren, što osobito uključuje dobar ugled i financijsko stanje
2. da članovi uprave odnosno izvršni direktori institucije za platni promet koja ima upravni odbor, pod uvjetom da nije riječ o instituciji za platni promet koja obavlja i djelatnosti iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, imaju dobar ugled te odgovarajuće znanje i iskustvo za pružanje platnih usluga
3. da, ako institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i djelatnosti iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, osoba koja je odgovorna za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga ima dobar ugled te odgovarajuće znanje i iskustvo za pružanje platnih usluga te da članovi uprave odnosno izvršni direktori institucije za platni promet koja ima upravni odbor imaju dobar ugled
4. da, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem pouzdanoga i razboritog upravljanja institucijom za platni promet, ta institucija ima uspostavljen djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja koji uključuje jasan sustav upravljanja s dobro određenim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti, djelotvoran postupak utvrđivanja, upravljanja, praćenja i izvještavanja o svim rizicima kojima je institucija za platni promet izložena ili bi mogla biti izložena te odgovarajuće mehanizme unutarnjih kontrola koji obuhvaćaju najmanje funkcije kontrole rizika, unutarnje revizije i usklađenosti poslovanja s propisima i standardima uključujući i primjerene administrativne i računovodstvene postupke, a pritom su navedeni sustav upravljanja, mehanizam unutarnjih kontrola te administrativni i računovodstveni postupci primjereni, razmjerni, pouzdani i dostatni s obzirom na prirodu, opseg i složenost platnih usluga koje institucija za platni promet namjerava obavljati
5. da se poslovi institucije za platni promet vode s područja Republike Hrvatske i da institucija za platni promet barem dio platnih usluga namjerava pružati u Republici Hrvatskoj
6. da je sposobna za stabilno poslovanje uz primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu
7. da ispunjava zahtjev za inicijalni kapital u skladu s člankom 82. ovoga Zakona
8. da ispunjava zahtjev za zaštitu novčanih sredstava korisnika platnih usluga u skladu s člankom 100. ovoga Zakona
9. da, ako namjerava pružati usluge iz članka 4. točaka 7. i/ili 8. ovoga Zakona, ima osigurano pokriće za odgovornost u skladu s člankom 101. ovoga Zakona.
10. da ispunjava sve ostale uvjete iz članka 85. stavka 2. točaka od 9. do 15. ovoga Zakona.

(2) Pri ocjenjivanju primjerenosti imatelja kvalificiranog udjela Hrvatska narodna banka uzima u obzir sljedeće kriterije:

1. ugled imatelja kvalificiranog udjela
2. financijsko stanje imatelja kvalificiranog udjela, posebno u odnosu na vrstu poslova koje obavlja institucija za platni promet u kojoj imatelj ima kvalificirani udio
3. mogućnost da imatelj kvalificiranog udjela utječe na zakonitost poslovanja institucije za platni promet.

(3) Pri ocjenjivanju dobrog ugleda Hrvatska narodna banka osobito će voditi računa o sljedećim okolnostima:

1. je li osoba svojim dosadašnjim profesionalnim radom postigla uspješne rezultate
2. je li osoba pravomoćno osuđena ili je protiv nje pokrenuta istraga ili se protiv nje vodi kazneni postupak za neko od sljedećih kaznenih djela:
 - kaznena djela protiv života i tijela (Glava X.), kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (Glava XIII.), kaznena djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (Glava XIV.), kaznena djela protiv imovine (Glava XVII.), osim kaznenih djela povrede prava autora ili umjetnika izvođača (članak 229.), nedozvoljene uporabe autorskog djela ili izvedbe umjetnika izvođača (članak 230.), povrede prava proizvođača zvučne ili slikovne snimke i prava u svezi s radiodifuzijskim emisijama (članak 231.) i povrede prava iz prijavljenog ili zaštićenog izuma (članak 232.), kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (Glava XXI.), kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava (Glava XXIII.), kaznena djela protiv službene dužnosti (Glava XXV.), osim kaznenih djela neizvršavanja zapovijedi (članak 340.) i povrede čuvanja državne granice (članak 341.), iz Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11)
 - kaznena djela iz Zakona o tržištu vrijednosnih papira (Narodne novine, br. 84/02 i 138/06)
 - kaznena djela iz Zakona o kaznenim djelima protiv tržišta kapitala (Narodne novine, br. 152/08)
 - kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (Glava IX.), kaznena djela protiv života i tijela (Glava X.), kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (Glava XII.), kaznena djela protiv spolne slobode (Glava XVI.), kaznena djela protiv imovine (Glava XXIII.), kaznena djela protiv gospodarstva (Glava XXIV.), kaznena djela računalnog krivotvorenja (članak 270.), računalne prijevare (članak 271.), kaznena djela krivotvorenja (Glava XXVI.) i kaznena djela protiv službene dužnosti (Glava XXVIII.) iz Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17)
 - kaznena djela iz zakona kojim se uređuju trgovačka društva
 - kaznena djela iz zakona kojim se uređuju investicijski fondovi ili
 - kaznena djela iz Zakona o računovodstvu (Narodne novine, br. 109/07, 54/13 i 121/14)

3. je li osoba suradnik osobe osuđene za kazneno djelo koje se goni po službenoj dužnosti te
4. je li osoba pravomoćno osuđena za prekršaje predviđene zakonima koji uređuju financijsko poslovanje, ako bi to moglo dovesti u pitanje zakonitost, sigurnost, odnosno stabilnost pružanja platnih usluga.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga

Članak 85.

(1) Pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koja namjerava pružati platne usluge kao institucija za platni promet dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga.

(2) Zahtjevu za izdavanje odobrenja potrebno je priložiti sljedeće:

1. identitet i podatke za kontakt o podnositelju zahtjeva, uključujući mjesto uprave podnositelja zahtjeva
2. statut, izjavu o osnivanju odnosno društveni ugovor podnositelja zahtjeva
3. program poslovanja, uz određivanje vrsta platnih usluga za koje se traži odobrenje u skladu s člankom 4. ovoga Zakona, iz kojeg je vidljivo da će se poslovi podnositelja zahtjeva voditi s područja Republike Hrvatske i da će podnositelj zahtjeva barem dio platnih usluga pružati u Republici Hrvatskoj
4. ako je primjenjivo, financijske izvještaje za posljednje tri poslovne godine
5. poslovni plan, uključujući izračun projekcije financijskih izvještaja za iduće tri poslovne godine kojima se pokazuje sposobnost za stabilno poslovanje uz primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu
6. dokaz da ispunjava zahtjev za inicijalni kapital u skladu s člankom 82. ovoga Zakona
7. opis mjera koje su poduzete odnosno koje se namjeravaju poduzeti radi zaštite novčanih sredstava korisnika platnih usluga u skladu s člankom 100. ovoga Zakona, uključujući, ako je primjenjivo, i metodu procjene reprezentativnog dijela sredstava namijenjenih izvršenju budućih platnih transakcija
8. opis sustava upravljanja podnositelja zahtjeva te mehanizama unutarnjih kontrola, uključujući administrativne i računovodstvene postupke te postupke upravljanja rizicima, iz kojih je vidljivo da su navedeni sustavi upravljanja, mehanizmi i postupci kontrola razmjerni, primjereni, pouzdani i dostatni
9. opis postupaka uspostavljenih za praćenje, rješavanje i postupanje nakon sigurnosnih incidenata ili prigovora klijenata povezanih sa sigurnošću uključujući mehanizam za izvješćivanje o incidentima koji treba uzeti u obzir obvezu izvješćivanja iz članka 68. ovoga Zakona

10. opis procesa uspostavljenog za pohranu, nadzor, praćenje i ograničavanje pristupa osjetljivim podacima o plaćanju

11. opis postupaka održavanja kontinuiteta poslovanja uključujući jasnu identifikaciju kritičnih aktivnosti, djelotvorne planove za krizne situacije i postupak redovitog testiranja i preispitivanja primjerenosti i učinkovitosti tih planova

12. opis načela i pojmova koji se primjenjuju za prikupljanje statističkih podataka o izvedbi, transakcijama i prijevarama

13. politiku sigurnosti, detaljnu procjenu rizika povezanih s platnim uslugama, opis kontrola sigurnosti i mjera za ovladavanje rizicima koje su poduzete za primjerenu zaštitu korisnika platnih usluga od utvrđenih rizika, uključujući prijevaru i nezakonitu uporabu osjetljivih i osobnih podataka. Kontrole sigurnosti i mjere za ovladavanje rizicima moraju pokazati kako se njima osigurava visoka razina tehničke sigurnosti i zaštita podataka, uključujući softver i IT sustave koje upotrebljava podnositelj zahtjeva ili osobe kojima je eksternalizirao svoje aktivnosti ili njihov dio; kontrole sigurnosti i mjere ovladavanja rizicima moraju u obzir uzeti Smjernice Europskog nadzornog tijela za bankarstvo iz članka 67. stavka 2. ovoga Zakona

14. za institucije za platni promet koje podliježu obvezama koje se odnose na sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, opis mehanizama unutarnjih kontrola koje je uspostavila institucija za platni promet radi ispunjavanja obveza koje proizlaze iz propisa kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma

15. opis organizacijske strukture podnositelja zahtjeva, uključujući, ako je primjenjivo, opis planiranog poslovanja preko podružnica i zastupnika, opis planiranih postupaka provođenja izravnih i neizravnih provjera nad podružnicama i zastupnicima s naznakom njihove učestalosti, s time da takve provjere podnositelj zahtjeva mora provoditi najmanje jednom godišnje, te opis ugovornog odnosa između podnositelja zahtjeva i osobe kojoj eksternalizira određene aktivnosti i opis sudjelovanja podnositelja zahtjeva u domaćem ili međunarodnom platnom sustavu

16. identitet za osobe koje su, neposredno ili posredno, imatelji kvalificiranog udjela u podnositelju zahtjeva, iznos njihovih udjela te dokaz o njihovoj primjerenosti, uzimajući u obzir potrebu osiguravanja dobrog i razboritog upravljanja institucijom za platni promet

17. identitet za svakog člana uprave podnositelja zahtjeva ili svakoga izvršnog direktora podnositelja zahtjeva koji ima upravni odbor te dokaze da imaju dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo u obavljanju platnih usluga

18. ako podnositelj zahtjeva obavlja i djelatnosti iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, identitet osoba odgovornih za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga i dokaze da imaju dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo u obavljanju platnih usluga te identitet za svakog člana uprave podnositelja zahtjeva ili svakoga izvršnog direktora podnositelja zahtjeva koji ima upravni odbor i dokaze da imaju dobar ugled

19. podatke o tome jesu li osobe iz točaka 16., 17. i 18. ovoga stavka pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela ili za neki od prekršaja iz članka 84. stavka 3. točaka 2. i 4. ovoga Zakona, a ako jesu, za koja kaznena djela i koje prekršaje te kad je nastupila pravomoćnost

presude te uvjerenje da protiv navedenih osoba nije pokrenuta istraga ili da se protiv njih ne vodi kazneni postupak za kaznena djela iz članka 84. stavka 3. točke 2.

20. podatke o tome je li osoba iz točaka 16., 17. i 18. ovoga stavka suradnik osobe osuđene za kazneno djelo koje se goni po službenoj dužnosti

21. ako je primjenjivo, identitet ovlaštenog revizora, odnosno revizorskog društva

22. popis osoba koje su s podnositeljem zahtjeva usko povezane u smislu članka 4. stavka 1. točke 38. Uredbe (EU) br. 575/2013 i opis načina na koji su povezane.

(3) Za potrebe stavka 2. točaka 7., 8., 9. i 15. ovoga članka podnositelj zahtjeva dostavlja opis internih akata ili drugih internih postupaka u vezi s organizacijom i unutarnjom revizijom koje je sastavio radi zaštite interesa svojih korisnika i osiguravanja kontinuiteta i pouzdanosti u pružanju platnih usluga, a za potrebe stavka 2. točaka 16., 17. i 18. ovoga članka podnositelj zahtjeva dostavlja dokaze za dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo za pružanje platnih usluga u skladu sa Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u vezi s informacijama koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja institucijama za platni promet i institucijama za elektronički novac i za registraciju pružatelja usluga informiranja o računu na temelju članka 5. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/09).

(4) Podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj, kojim se dokazuje dobar ugled osoba iz stavka 2. točaka 16., 17. i 18. ovoga članka, pribavlja Hrvatska narodna banka iz kaznene odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva, a za kaznena djela i prekršaje na području Europske unije, iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

(5) Hrvatska narodna banka je ovlaštena podatke o pravomoćnoj osuđivanosti suradnika osoba iz stavka 2. točaka 16., 17. i 18. ovoga članka, za kaznena djela u Republici Hrvatskoj pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe, a za kaznena djela na području Europske unije, iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

(6) Podatkom iz stavka 2. točke 19. ovoga članka za osobe iz stavka 2. točaka 16., 17. i 18. ovoga članka i za njihove suradnike koji se odnosi na pravomoćnu osuđivanost za kaznena djela i prekršaje u drugim državama koji u svom biću odgovaraju onima iz članka 84. stavka 3. točaka 2. i 4. ovoga članka smatrat će se podatak iz kaznene odnosno prekršajne evidencije nadležnog tijela odgovarajuće države ili, ako se takav podatak prema propisima te države ne može dobiti, izjava fizičke osobe na koju se podatak odnosi koja nije starija od devedeset dana.

(7) Osim informacija i dokumentacije iz stavka 2. ovoga članka podnositelj zahtjeva dostavlja i informacije i dokumentaciju u skladu sa Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u vezi s informacijama koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja institucijama za platni promet i institucijama za elektronički novac i za registraciju pružatelja usluga informiranja o računu na temelju članka 5. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/09), te informacije koje tijekom postupka povodom zahtjeva zatraži Hrvatska narodna banka u svrhu pojašnjenja koje ocijeni potrebnima za odlučivanje o

izdavanju odobrenja, uključujući informacije o podnositelju zahtjeva koje su propisane zakonom kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, a koje prikupljaju obveznici tog zakona.

(8) Tijekom postupka povodom zahtjeva, podnositelj zahtjeva dužan je, bez odgađanja, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svim izmjenama u odnosu na informacije i dokumentaciju dostavljenu prema stavcima 2., 3. i 7. ovoga članka, a najkasnije u roku od sedam dana od nastanka izmjena.

(9) Podnositelj zahtjeva koji traži odobrenje samo za pružanje platne usluge iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona umjesto opisa iz stavka 2. točke 7. ovoga članka u skladu s člankom 101. ovoga Zakona podnosi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili usporedivu garanciju kojima se pokriva odgovornost prema člancima 43., 44., 45., 60. i 64. ovoga Zakona u državama u kojima nudi odnosno namjerava nuditi platnu uslugu.

(10) Ako podnositelj zahtjeva traži odobrenje za pružanje više platnih usluga iz članka 4. zajedno s uslugom iz članka 4. točaka 7. ili 8. ovoga Zakona ili zajedno s uslugama iz članka 4. točaka 7. i 8. ovoga Zakona, uz opis iz stavka 2. točke 7. ovoga članka dostavlja dokaz iz stavka 9. ovoga članka u skladu s člankom 101. ovoga Zakona.

(11) Pri podnošenju zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga podnositelj zahtjeva dužan je Hrvatskoj narodnoj banci platiti naknadu za obradu zahtjeva.

(12) Sve odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga podnesen za društvo u osnivanju.

(13) Hrvatska narodna banka propisuje podzakonskim propisom visinu naknade iz stavka 11. ovoga članka.

Izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga

Članak 86.

(1) Hrvatska narodna banka donosi rješenje kojim podnositelju zahtjeva odobrava pružanje platnih usluga i upisuje ga u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao instituciju za platni promet ako na temelju zahtjeva i dostavljenih informacija iz članka 85. ovoga Zakona te informacija kojima raspolaže ocijeni da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 84. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka može prije donošenja rješenja u postupku povodom zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga zatražiti mišljenje drugih nadležnih tijela o okolnostima važnima za odlučivanje o podnesenom zahtjevu.

Dodatni zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga

Članak 87.

(1) Ako institucija za platni promet nakon primitka rješenja iz članka 86. ovoga Zakona namjerava pružati platne usluge koje nisu obuhvaćene tim rješenjem, dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje tih platnih usluga i zahtjevu priložiti

dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 3., 5. i 6. ovoga Zakona i povezane informacije i dokumentaciju u skladu sa Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u vezi s informacijama koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja institucijama za platni promet i institucijama za elektronički novac i za registraciju pružatelja usluga informiranja o računu na temelju članka 5. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/09) kao i obrazloženje utjecaja novih usluga na financijsku stabilnost, organizacijsku strukturu, mehanizam unutarnjih kontrola, na sustav zaštite novčanih sredstava korisnika, ako je primjenjivo, te na zahtjeve sigurnosti iz članka 85. stavka 2. točaka 9., 10., 11. i 13. ovoga Zakona.

(2) Ako institucija za platni promet iz stavka 1. ovoga članka namjerava pružati i uslugu iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona ili uslugu iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona odnosno usluge iz članka 4. točaka 7. i 8. ovoga Zakona, osim dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka zahtjevu treba priložiti i dokaz iz članka 85. stavka 9. ovoga Zakona u skladu s člankom 101. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka može tijekom postupka povodom zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka zatražiti i druge informacije koje ocijeni potrebnima za odlučivanje o izdavanju odobrenja.

(4) Povodom zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka donosi rješenje kojim se instituciji za platni promet odobrava pružanje dodatnih platnih usluga i upisuje tu promjenu u registar iz članka 93. ovoga Zakona, ako na temelju informacija dostavljenih prema odredbama ovoga članka i informacija kojima raspolaže ocijeni da institucija za platni promet u odnosu na postojeće i dodatne platne usluge ispunjava sve uvjete iz članka 84. ovoga Zakona.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga

Članak 88.

(1) Hrvatska narodna banka donosi rješenje o odbijanju zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga ako na temelju dostavljenih dokumenata i informacija kojima raspolaže ocijeni:

1. da nije ispunjen neki od uvjeta iz članka 84. ovoga Zakona
2. da bi obavljanje nadzora nad poslovanjem institucije za platni promet moglo biti otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti podnositelja zahtjeva s drugim pravnim ili fizičkim osobama
3. da zakoni ili drugi propisi treće države kojima se uređuje poslovanje jedne ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je podnositelj zahtjeva usko povezan ili poteškoće pri provođenju tih zakona i propisa sprječavaju učinkovito obavljanje nadzora nad poslovanjem institucije za platni promet ili
4. da je potrebno osnivanje odvojenog društva za poslove pružanja platnih usluga iz članka 4. točaka od 1. do 7. ovoga Zakona jer djelatnosti iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona koje podnositelj zahtjeva obavlja ili namjerava obavljati narušavaju ili bi mogle narušiti

financijsku stabilnost podnositelja zahtjeva ili otežavaju ili bi mogle otežati obavljanje nadzora od strane Hrvatske narodne banke.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na odbijanje zahtjeva iz članka 87. ovoga Zakona.

Razlozi za ukidanje rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga

Članak 89.

(1) Hrvatska narodna banka ukida u cijelosti rješenje kojim se odobrava pružanje platnih usluga:

1. ako institucija za platni promet ne započne s pružanjem najmanje jedne od platnih usluga za koje je izdano rješenje u roku od 12 mjeseci od dana dostave tog rješenja
2. ako institucija za platni promet Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati platne usluge za koje je izdano to rješenje
3. ako institucija za platni promet samostalno prestane pružati sve platne usluge za koje je izdano rješenje dulje od šest mjeseci neprekidno
4. ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja
5. ako institucija za platni promet prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je doneseno to rješenje ili
6. ako na zahtjev institucije za platni promet donese rješenje o njenom upisu u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao male institucije za platni promet odnosno kao registriranog pružatelja usluge informiranja o računu.

(2) Hrvatska narodna banka može ukinuti, u cijelosti ili djelomično u odnosu na pojedine platne usluge, rješenje kojim se odobrava pružanje platnih usluga:

1. ako nastupi neki od razloga iz članka 88. stavka 1. točaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona
2. ako institucija za platni promet nastavkom pružanja platnih usluga ugrožava stabilnost ili povjerenje u platni promet
3. ako institucija za platni promet na bilo koji način onemogućuje obavljanje nadzora nad svojim poslovanjem
4. ako institucija za platni promet ne izvršava nadzorne mjere koje je naložila Hrvatska narodna banka ili
5. ako institucija za platni promet ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o značajnim promjenama uvjeta na temelju kojih je doneseno to rješenje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ovlaštena je djelomično ukinuti rješenje kojim se odobrava pružanje platnih usluga u odnosu na platnu uslugu za koju su ispunjene pretpostavke iz stavka 1. točaka 2. ili 5. ovoga članka.

Rješenje o ukidanju rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga

Članak 90.

(1) Hrvatska narodna banka dostavlja bez odgađanja instituciji za platni promet rješenje o ukidanju rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga.

(2) Hrvatska narodna banka izvršno rješenje o ukidanju rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga bez odgađanja dostavlja nadležnom trgovačkom sudu te o njemu objavljuje obavijest na svojim internetskim stranicama i najmanje jednom dnevnom listu koji izlazi u Republici Hrvatskoj.

Zabrana pružanja platnih usluga

Članak 91.

(1) Institucija za platni promet dužna je prestati s pružanjem platnih usluga s:

1. danom stupanja na snagu odluke o likvidaciji institucije za platni promet
2. danom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad institucijom za platni promet
3. danom brisanja institucije za platni promet iz sudskog registra odnosno prestanka njezina postojanja u slučajevima pripajanja, spajanja i podjele razdvajanjem ili
4. danom izvršnosti rješenja o ukidanju rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga instituciji za platni promet, odnosno danom koji je određen u rješenju o ukidanju rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka bez odgađanja briše instituciju za platni promet iz registra iz članka 93. ovoga Zakona.

ODJELJAK 3.

Poslovanje institucije za platni promet u Republici Hrvatskoj i registar

Pružanje platnih usluga u Republici Hrvatskoj preko zastupnika

Članak 92.

(1) Institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj može u Republici Hrvatskoj platne usluge pružati preko jednog ili više zastupnika sa sjedištem ili prebivalištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Institucija za platni promet koja namjerava platne usluge pružati preko zastupnika dužna je prethodno podnijeti Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za upis zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(3) Institucija za platni promet zahtjevu za upis iz stavka 2. ovoga članka dužna je priložiti:

1. podatak o tvrtki i sjedištu zastupnika odnosno imenu, prezimenu i adresi zastupnika
2. opis mehanizama unutarnjih kontrola koje je zastupnik uspostavio u svrhu ispunjavanja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma
3. ako je zastupnik pružatelj platnih usluga, ime i prezime, adresu i OIB za članove uprave ili izvršne direktore zastupnika
4. ako zastupnik nije pružatelj platnih usluga, za članove uprave ili izvršne direktore pravne osobe koja je zastupnik odnosno za fizičku osobu koja je zastupnik, osim imena i prezimena, adrese i drugih identifikacijskih podataka, još i informacije i dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 17. i 19. i stavka 7. ovoga Zakona
5. popis platnih usluga koje namjerava pružati preko zastupnika
6. OIB zastupnika.

(4) Hrvatska narodna banka može u postupku povodom zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka poduzimati sve radnje potrebne radi provjere točnosti dostavljenih informacija uključujući traženje dodatne dokumentacije od institucije za platni promet te razmjenu podataka s drugim nadležnim tijelima.

(5) U postupku povodom zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se odredba članka 85. stavka 4. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska narodna banka odlučuje o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka u roku od dva mjeseca od podnošenja urednog zahtjeva.

(7) Hrvatska narodna banka odbit će upisati zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona ako na temelju dokumentacije i informacija iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka ocijeni:

1. da mehanizam unutarnjih kontrola uspostavljen u svrhu ispunjenja obveza iz zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma nije odgovarajući
2. da osoba iz stavka 3. točke 4. ovoga članka nema dobar ugled ili nema odgovarajuće znanje i iskustvo za pružanje platnih usluga ili
3. da nakon poduzetih radnji iz stavka 4. ovoga članka nije moguće utvrditi točnost dostavljenih podataka.

(8) Pri ocjeni dobrog ugleda primjenjuje se članak 84. stavak 3. ovoga Zakona.

(9) Hrvatska narodna banka donosi rješenje o brisanju zastupnika iz registra iz članka 93. ovoga Zakona:

1. ako institucija za platni promet zatraži brisanje zastupnika iz registra, odnosno ako obavijesti Hrvatsku narodnu banku o prestanku pružanja platnih usluga preko zastupnika u skladu s člankom 119. stavkom 2. točkom 8. ovoga Zakona
2. ako je nad zastupnikom otvoren postupak stečaja potrošača odnosno stečajni postupak
3. ako je zastupnik brisan iz sudskog registra
4. ako je zastupnik fizička osoba umro.

(10) Hrvatska narodna banka može donijeti rješenje o brisanju zastupnika iz registra iz članka 93. ovoga Zakona ako nakon upisa zastupnika u registar nastupi neki od razloga iz stavka 7. točaka 1. i 2. ovoga članka ili ako se naknadno utvrdi da je rješenje o upisu zastupnika u registar doneseno na temelju netočnih podataka.

(11) Sva rješenja donesena prema ovom članku Hrvatska narodna banka dostavlja instituciji za platni promet, a upis odnosno brisanje zastupnika u registru iz članka 93. ovoga Zakona provodi se bez odgađanja nakon izvršnosti odgovarajućeg rješenja.

(12) Institucija za platni promet smije započeti s pružanjem platnih usluga preko zastupnika od dana upisa tog zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(13) Institucija za platni promet mora prestati s pružanjem platnih usluga preko zastupnika:

1. u slučaju iz stavka 9. točke 1. i stavka 10. ovoga članka, od dana upisa brisanja tog zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona
2. danom donošenja odluke o otvaranju postupka stečaja potrošača odnosno stečajnog postupka nad tim zastupnikom
3. danom brisanja tog zastupnika iz sudskog registra.

(14) Institucija za platni promet dužna je tijekom postupka povodom zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj izmjeni informacija i dokumentacije dostavljene prema stavku 3. ovoga članka kao i o bilo kojoj okolnosti iz stavka 9. točaka 2., 3. i 4. ovoga članka.

(15) Zastupnik institucije za platni promet dužan je korisnike platnih usluga informirati o tome da platne usluge pruža u ime i za račun te institucije za platni promet kao njezin zastupnik.

Registar

Članak 93.

(1) Hrvatska narodna banka vodi registar u koji upisuje:

1. institucije za platni promet kojima je izdala odobrenje za pružanje platnih usluga
2. zastupnike institucija za platni promet iz točke 1. ovoga stavka
3. podružnice institucija za platni promet iz točke 1. ovoga stavka osnovane u drugoj državi članici
4. male institucije za platni promet kojima je izdala rješenje o upisu u registar
5. zastupnike malih institucija za platni promet iz točke 4. ovoga stavka
6. registrirane pružatelje usluge informiranja o računu kojima je izdala rješenje o upisu u registar
7. zastupnike registriranih pružatelja usluge informiranja o računu iz točke 6. ovoga stavka
8. podružnice registriranih pružatelja usluge informiranja o računu iz točke 6. ovoga stavka osnovane u drugoj državi članici
9. Hrvatsku banku za obnovu i razvitak.

(2) U registar iz stavka 1. ovoga članka upisuju se i pružatelji usluga koji su Hrvatskoj narodnoj banci poslali obavijest u skladu s člankom 6. ovoga Zakona i koji ispunjavaju uvjete za isključenje iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona odnosno koji posluju u skladu s ograničenjima iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona, i opis aktivnosti koje obavljaju ti pružatelji usluga.

(3) Registar sadržava za svaki subjekt upisa iz stavka 1. ovoga članka popis platnih usluga koje je ovlašten pružati.

(4) Za subjekte upisa koji pružaju usluge u drugoj državi članici upisuje se i država odnosno države članice u kojima pruža usluge i način prekograničnog pružanja (poslovni nastan ili sloboda pružanja usluga).

(5) U registru se vode odvojeno podaci o subjektima iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka, podaci o subjektima iz stavka 1. točaka od 4. do 8. ovoga članka i podaci o subjektima iz stavka 2. ovog članka.

(6) U registar se bez odgađanja upisuju sve nastale promjene podataka koji se upisuju.

(7) U slučaju brisanja subjekta upisa iz stavka 1. točaka 1., 4. i 6. ovoga članka u registar se upisuje i razlog brisanja.

(8) Registar iz ovoga članka javan je i dostupan na internetskim stranicama Hrvatske narodne banke.

(9) Hrvatska narodna banka obavještuje Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, na jeziku uobičajenom u području financija, u skladu s provedbenim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 15. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 o:

1. svakom upisu u registar iz ovoga članka uključujući upis promjene i brisanja
2. u slučaju brisanja institucije za platni promet iz registra zbog ukidanja rješenja kojim joj se odobrava pružanje platnih usluga i brisanja male institucije za platni promet ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu iz registra, i o razlogu ukidanja tog rješenja odnosno brisanja iz registra
3. o uslugama iz stavka 2. ovoga članka, navodeći isključenje pod kojim se obavlja aktivnost.

(10) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom detaljno uređuje sadržaj i način vođenja registra.

POGLAVLJE III. KVALIFICIRANI UDIO I POSLOVANJE INSTITUCIJE ZA PLATNI PROMET

ODJELJAK 1. Kvalificirani udio

Obavijest o namjeri stjecanja kvalificiranog udjela

Članak 94.

(1) Svaka fizička i pravna osoba koja namjerava prvi puta neposredno ili posredno steći 10% ili više kapitala ili glasačkih prava u instituciji za platni promet ili koja namjerava steći udio manji od 10% koji omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje institucijom za platni promet, dužna je Hrvatsku narodnu banku prethodno obavijestiti o namjeri takvog stjecanja.

(2) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i prije svakog daljnjeg neposrednog ili posrednog stjecanja udjela u kapitalu ili glasačkim pravima institucije za platni promet na temelju kojih stječe, neposredno ili posredno, jednako ili više od 20%, 30%, odnosno 50% udjela u kapitalu ili glasačkim pravima u instituciji za platni promet.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, za osobu koja nije neposredni stjecatelj kvalificiranog udjela kao ni krajnji stjecatelj kvalificiranog udjela, obavijest o namjeri stjecanja kvalificiranog udjela može podnijeti krajnji stjecatelj kvalificiranog udjela.

(4) Osoba koja je u skladu sa stavcima 1. ili 2. ovoga članka obavijestila Hrvatsku narodnu banku dužna je ponovno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku ako u roku od 12 mjeseci od dana iz članka 96. stavka 17. ovoga Zakona ne dovrši namjeravano stjecanje kvalificiranog udjela.

(5) Ako imatelj kvalificiranog udjela namjerava neposredno ili posredno raspolagati svojim kvalificiranim udjelom stečenim u skladu s člankom 96. stavkom 17. ovoga Zakona na način zbog kojeg bi se njegov udio u kapitalu ili glasačkim pravima institucije za platni promet smanjio ispod postotka iz stavka 1. odnosno stavka 2. ovoga članka, dužan je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(6) Osoba iz stavaka 4. i 5. ovoga članka dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj novoj namjeri stjecanja kvalificiranog udjela u skladu sa stavkom 1. odnosno stavkom 2. ovoga članka.

(7) Pravna osoba imatelj kvalificiranog udjela dužna je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti o planiranom sudjelovanju u postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva, kao i o svakoj drugoj statusnoj promjeni.

(8) Ako osoba stekne kvalificirani udio nasljeđivanjem, smanjenjem temeljnog kapitala institucije za platni promet ili u drugom slučaju kad nije znala niti je morala znati da će steći kvalificirani udio ili kada nije mogla spriječiti ili izbjeći stjecanje kvalificiranog udjela, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku u roku od 30 dana od dana kada je saznala ili morala saznati za takvo stjecanje.

(9) Obavijesti iz stavaka 1., 2. i 8. ovoga članka predstavljaju zahtjev za procjenu postoji li mogućnost da stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet.

Dokumentacija o namjeravanom stjecanju kvalificiranog udjela

Članak 95.

(1) Uz obavijest o namjeravanom stjecanju kvalificiranog udjela iz članka 94. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona potrebno je dostaviti informacije i dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 16. i 19. ovoga Zakona te na zahtjev Hrvatske narodne banke informacije i dokumentaciju iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona u skladu sa Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u vezi s informacijama koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja institucijama za platni promet i institucijama za elektronički novac i za registraciju pružatelja usluga informiranja o računu na temelju članka 5. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/09) za imatelje kvalificiranog udjela.

(2) U postupku povodom obavijesti iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 85. stavaka od 4. do 6. ovoga Zakona.

(3) Ako se neposredno ili posredno stjecanje dionica ili udjela institucije za platni promet odnosi na stjecanje 50% ili više udjela u kapitalu, odnosno glasačkim pravima u instituciji za platni promet, stjecatelj kvalificiranog udjela je, osim informacija i dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka zahtjevu dužan priložiti također:

1. poslovnu strategiju institucije za platni promet u kojoj se stječe kvalificirani udio
2. poslovni plan za iduće tri poslovne godine, koji uključuje projekciju financijskih izvještaja
3. planirane promjene u organizacijskoj, upravljačkoj i kadrovskoj strukturi institucije za platni promet s informacijama i dokumentacijom za nove članove uprave ili izvršne direktore u upravnom odboru iz članka 85. stavka 2. točke 17. ovoga Zakona, odnosno, ako institucija za platni promet obavlja i djelatnosti iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, za osobu koja će biti odgovorna za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga, informacije i dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točke 18. ovoga Zakona; uz navedeno, stjecatelj kvalificiranog udjela dužan je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti i informacije i

dokumentaciju iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona u skladu sa Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u vezi s informacijama koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja institucijama za platni promet i institucijama za elektronički novac i za registraciju pružatelja usluga informiranja o računu na temelju članka 5. stavka 5. Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/09) za osobe odgovorne za upravljanje institucijom za platni promet

4. plan aktivnosti na izradi novih ili izmjeni postojećih internih akata institucije za platni promet i

5. plan aktivnosti na izmjeni postojeće ili uvođenju nove informacijske tehnologije institucije za platni promet.

(4) Osim dokumentacije iz ovoga članka Hrvatska narodna banka može od stjecatelja kvalificiranog udjela tijekom postupka procjene obavijesti o stjecanju kvalificiranog udjela zatražiti i drugu dokumentaciju koju ocijeni potrebnom za procjenu, uključujući informacije koje su propisane zakonom kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, a koje prikupljaju obveznici tog zakona.

(5) Hrvatska narodna banka je ovlaštena podatke o pravomoćnoj osuđivanosti suradnika namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela, za kaznena djela u Republici Hrvatskoj pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe, a za kaznena djela na području Europske unije iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

(6) Ako uz obavijest iz članka 94. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona nisu dostavljene sve informacije i dokumentacija iz ovoga članka, Hrvatska narodna banka će u roku od 30 dana od zaprimanja te obavijesti pozvati stjecatelja kvalificiranog udjela da dostavi informacije i dokumentaciju koji nedostaju.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka obavijest se smatra urednom od dana dostave svih traženih informacija i dokumentacije.

(8) Ako stjecatelj kvalificiranog udjela ne dostavi informacije i dokumentaciju koji nedostaju u roku koji je odredila Hrvatska narodna banka, Hrvatska narodna banka ovlaštena je postupiti na način iz članka 96. stavka 4. ovoga Zakona.

(9) Na obavijest o stjecanju kvalificiranog udjela iz članka 94. stavka 8. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga članka.

Procjena obavijesti o stjecanju kvalificiranog udjela

Članak 96.

(1) Hrvatska narodna banka na temelju obavijesti iz članka 94. stavaka 1., 2. ili 8. ovoga Zakona te dostavljenih informacija i dokumentacije iz članka 95. ovoga Zakona procjenjuje mogući utjecaj namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, prema sljedećim kriterijima:

1. ugledu stjecatelja, pri čemu se uzima u obzir i ugled svih kvalificiranih imatelja njegovih udjela te njihov utjecaj na stjecatelja
2. ugledu, sposobnostima i iskustvu osobe koja će nakon stjecanja voditi poslove institucije za platni promet
3. financijskom stanju stjecatelja, posebno u odnosu na vrstu poslova koje obavlja institucija za platni promet u kojoj se stječe kvalificirani udio
4. sposobnosti institucije za platni promet da se nakon stjecanja kvalificiranog udjela nastavi pridržavati odredbi ovoga Zakona te
5. postojanju opravdanih razloga za sumnju da se u vezi s predmetnim stjecanjem provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranje terorizma ili da predmetno stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca ili financiranja terorizma.

(2) Pri ocjeni dobrog ugleda stjecatelja kvalificiranog udjela primjenjuje se članak 84. stavak 3. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka će procjenu iz stavka 1. ovoga članka provesti u roku od tri mjeseca od primitka uredne obavijesti iz članka 94. stavaka 1., 2. i 8. ovoga Zakona.

(4) Ako Hrvatska narodna banka u slučaju iz članka 94. stavaka 1. i 2. ovoga članka ocijeni da postoji mogućnost da namjeravani stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, u roku iz stavka 3. ovoga članka donosi rješenje kojim se zabranjuje stjecanje kvalificiranog udjela.

(5) Ako neposredni stjecatelj nakon donošenja rješenja o zabrani stjecanja iz stavka 4. ovoga članka stekne kvalificirani udio u instituciji za platni promet, Hrvatska narodna banka donosi rješenje kojim se:

1. neposrednom stjecatelju zabranjuje ostvarivanje prava glasa iz određenog dijela udjela (dionica odnosno poslovnog udjela) koji je stekao ili
2. neposrednom stjecatelju nalaže prodaju određenog dijela udjela (dionica odnosno poslovnog udjela) koji je stekao i dostavljanje dokaza o prodaji, a ako su mu poznati, i podatke o kupcu i zabraniti ostvarivanje prava glasa iz tako stečenih dionica odnosno poslovnog udjela.

(6) Hrvatska narodna banka u rješenju iz stavka 5. točke 2. ovoga članka određuje rok za prodaju koji ne može biti kraći od tri mjeseca ni duži od devet mjeseci.

(7) Od primitka rješenja iz stavka 5. ovoga članka stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa iz tako stečenih dionica odnosno poslovnog udjela.

(8) U slučaju donošenja rješenja iz stavka 5. ovoga članka kvorum za valjano odlučivanje i potrebna većina za donošenje odluka glavne skupštine, odnosno skupštine institucije za platni promet računaju se u odnosu na temeljni kapital umanjen za iznos dionica na temelju kojih stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa, odnosno za iznos preuzetoga

temeljnog uloga na osnovi kojeg je stečen poslovni udio na temelju kojeg stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa.

(9) Glas dan protivno rješenju iz stavka 5. ovoga članka je ništetan.

(10) Rješenje iz stavka 5. ovoga članka dostavlja se i instituciji za platni promet.

(11) Institucija za platni promet dužna je osigurati da stjecatelj iz stavka 5. ovoga članka kojem je Hrvatska narodna banka rješenjem zabranila ostvarivanje prava glasa ne ostvaruje pravo glasa na temelju tako stečenih dionica odnosno poslovnog udjela i o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(12) Ako posredni stjecatelj nakon donošenja rješenja o zabrani stjecanja iz stavka 4. ovoga članka stekne kvalificirani udio u instituciji za platni promet, Hrvatska narodna banka rješenjem će tom stjecatelju naložiti da stečeni posredni kvalificirani udio u instituciji za platni promet smanji za određeni dio te da dostavi dokaz o tako provedenom smanjenju udjela.

(13) Ako Hrvatska narodna banka u slučaju iz članka 94. stavka 8. ovoga Zakona ocijeni da postoji mogućnost da neposredni stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, postupit će na način iz stavka 5. ovoga članka.

(14) Ako Hrvatska narodna banka u slučaju iz članka 94. stavka 8. ovoga Zakona ocijeni da postoji mogućnost da posredni stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, postupit će na način iz stavka 12. ovoga članka.

(15) U slučajevima iz stavaka 12., 13. i 14. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe stavaka od 6. do 11. ovoga članka.

(16) Pri donošenju rješenja iz stavka 5. i stavaka 12., 13. i 14. ovoga članka Hrvatska narodna banka se rukovodi zaštitom javnog interesa, sigurnosti financijskog sustava i zaštitom interesa korisnika platnih usluga i drugih zainteresiranih strana.

(17) Ako u roku iz stavka 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka ne donese rješenje iz stavka 4. odnosno iz stavaka 12., 13. i 14. ovoga članka, smatra se da ne postoji mogućnost da predloženi stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet.

Pravne posljedice nedostavljanja obavijesti o stjecanju kvalificiranog udjela

Članak 97.

(1) Ako osoba neposredno stekne udio iz članka 94. stavka 1., 2. ili 8. ovoga Zakona bez da je o tome obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s odredbama tih stavaka, Hrvatska narodna banka će, po saznanju o takvom stjecanju, donijeti rješenje kojim se stjecatelju privremeno zabranjuje ostvarivanje prava glasa iz određenog dijela udjela (dionica odnosno poslovnog udjela) koji je stekao.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 96. stavaka od 7. do 11. ovoga Zakona.

(3) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka će od tog stjecatelja zatražiti da u roku od 30 dana od zaprimanja tog rješenja dostavi informacije i dokumentaciju iz članka 95. ovoga Zakona.

(4) Ako Hrvatska narodna banka na osnovi informacija i dokumentacije dostavljene u skladu sa stavkom 3. ovoga članka ocijeni da ne postoji mogućnost da neposredni stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje iz stavka 1. ovoga članka.

(5) O ukidanju rješenja iz stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavijestit će i instituciju za platni promet.

(6) Ako Hrvatska narodna banka na osnovi informacija i dokumentacije dostavljene u skladu sa stavkom 3. ovoga članka ocijeni da postoji mogućnost da neposredni stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet Hrvatska narodna banka može postupiti na način iz članka 96. stavka 5. ovoga Zakona.

(7) U slučaju donošenja rješenja u skladu sa stavkom 6. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje iz stavka 1. ovoga članka.

(8) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 96. stavaka od 6. do 11. i stavka 16. ovoga Zakona.

(9) Ako osoba posredno stekne udio iz članka 94. stavaka 1., 2. ili 8. ovoga Zakona bez da je o tome obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s odredbama tih stavaka, Hrvatska narodna banka će pozvati tog stjecatelja da u roku od 30 dana od primitka poziva Hrvatske narodne banke dostavi informacije i dokumentaciju iz članka 95. ovoga Zakona.

(10) Ako Hrvatska narodna banka na osnovi informacija i dokumentacije dostavljene u skladu sa stavkom 9. ovoga članka ocijeni da postoji mogućnost da posredni stjecatelj negativno utječe na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, Hrvatska narodna banka može postupiti na način iz članka 96. stavka 12. ovoga Zakona.

(11) U slučaju iz stavka 10. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 96. stavaka od 6. do 11. i stavka 16. ovoga Zakona.

(12) Hrvatska narodna banka procjenu iz stavaka 4., 6. i 10. ovoga članka provodi u roku od 3 mjeseca od podnošenja potpunih informacija i dokumentacije iz stavaka 3. i 9. ovoga članka.

Naknadna procjena Hrvatske narodne banke

Članak 98.

(1) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je na naknadni zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije i dokumentaciju iz članka 95. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona važeće u vrijeme postavljanja naknadnog zahtjeva Hrvatske narodne banke.

(2) Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s odredbama članka 97. ovoga Zakona ako naknadno utvrdi:

1. u provedenoj obnovi postupka da je imatelj kvalificiranog udjela iz članka 94. stavka 1., 2. ili 8. ovoga Zakona u obavijesti dao neistinite ili netočne podatke ili izjave bitne za procjenu mogućnosti negativnog utjecaja stjecatelja na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet ili

2. da je došlo do negativne promjene u mogućnosti utjecaja imatelja kvalificiranog udjela na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet.

ODJELJAK 2.

Poslovanje institucije za platni promet

Regulatorni kapital

Članak 99.

(1) Institucija za platni promet dužna je radi sigurnoga i stabilnog poslovanja odnosno ispunjenja obveza prema svojim vjerovnicima održavati odgovarajuću visinu regulatornoga kapitala.

(2) Visina regulatornoga kapitala ni u jednom trenutku ne smije biti niža od visine inicijalnoga kapitala iz članka 82. ovoga Zakona ni od iznosa izračunatog prema stavku 3. ovoga članka.

(3) Visina regulatornoga kapitala izračunava se u skladu s podzakonskim propisom kojim se utvrđuju metoda i način izračuna regulatornoga kapitala.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se na instituciju za platni promet koja je dobila odobrenje samo za pružanje platnih usluga iz članka 4. točke 7. odnosno iz članka 4. točaka 7. i 8. ovoga Zakona.

(5) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se ni na instituciju za platni promet koja je uključena u nadzor na konsolidiranoj osnovi nad matičnom kreditnom institucijom u skladu sa zakonom kojim je uređeno poslovanje kreditnih institucija, ali samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(6) Podzakonski propis iz stavka 3. ovoga članka donosi Hrvatska narodna banka.

Zaštita novčanih sredstava korisnika platnih usluga

Članak 100.

(1) Institucija za platni promet dužna je zaštititi novčana sredstva koja je za izvršenje platnih transakcija primila od korisnika platnih usluga neposredno ili preko drugog pružatelja platnih usluga, i to na jedan od sljedećih načina:

1. držanjem na posebnom računu kod kreditne institucije osnovane u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici

2. ulaganjem u sigurne, likvidne i niskorizične oblike imovine kako je propisano podzakonskim propisom iz stavka 6. ovoga članka koji donosi Hrvatska narodna banka ili

3. policom osiguranja društva za osiguranje ili usporedivim jamstvom društva za osiguranje ili kreditne institucije uz uvjet da društvo za osiguranje odnosno kreditna institucija ne pripada istoj grupi kao i institucija za platni promet.

(2) Institucija za platni promet dužna je novčana sredstva svih korisnika platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka voditi odvojeno od novčanih sredstava drugih fizičkih i pravnih osoba.

(3) Novčana sredstva iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, imovina iz stavka 1. točke 2. te novčana sredstva naplaćena iz police odnosno jamstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka u iznosu koji odgovara dugu institucije za platni promet prema korisnicima platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka ne predstavljaju imovinu institucije za platni promet i ne ulaze u njezinu likvidacijsku ili stečajnu masu, niti mogu biti predmetom ovrhe radi namirenja tražbine prema instituciji za platni promet.

(4) Ako institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i djelatnost iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona i pritom zaprima od korisnika platnih usluga novčana sredstva koja su jednim dijelom namijenjena izvršenju budućih platnih transakcija, a drugim dijelom drugim uslugama koje obavlja, a koje nisu platne usluge, dužna je zaštititi dio novčanih sredstava namijenjenih izvršenju budućih platnih transakcija na jedan od načina iz stavka 1. ovoga članka. Ako je udio tih sredstava promjenjiv ili nije unaprijed poznat, institucija za platni promet smije zaštititi onaj dio novčanih sredstava za koji se pretpostavlja da će biti upotrijebljen za izvršenje budućih platnih transakcija, pod uvjetom da se taj dio može realno procijeniti na osnovi povijesnih podataka.

(5) Ovaj članak ne primjenjuje se na instituciju za platni promet koja je dobila odobrenje samo za pružanje platnih usluga iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona odnosno iz članka 4. točaka 7. i 8. ovoga Zakona.

(6) Novčana sredstva primljena od korisnika platnih usluga koja su deponirana na računu kreditne institucije ne ulaze u imovinu, odnosno stečajnu ili likvidacijsku masu te kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka propisuje podzakonskim propisom obuhvat i metodologiju izračuna zaštićenih novčanih sredstava iz stavka 1. ovoga članka, karakteristike oblika imovine iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i karakteristike police osiguranja ili usporedivo jamstvo iz stavka 1. točke 3. ovoga članka.

Osiguranje od profesionalne odgovornosti

Članak 101.

Institucija za platni promet koja pruža platne usluge iz članka 4. točke 7. odnosno članka 4. točaka 7. i 8. ovoga Zakona mora imati osiguranje od profesionalne odgovornosti ili drugu usporedivu garanciju u skladu sa Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo o kriterijima za određivanje minimalnog novčanog iznosa za osiguranje od

profesionalne odgovornosti ili druge usporedive garancije sukladno članku 5. stavku 4. Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/08).

Računi za plaćanje i primljena novčana sredstva

Članak 102.

(1) Institucija za platni promet smije u okviru pružanja platnih usluga otvarati i voditi samo račune za plaćanje kojima se koristi isključivo za izvršenje platnih transakcija.

(2) Novčana sredstva koja institucija za platni promet primi od korisnika platnih usluga radi pružanja platnih usluga ne predstavljaju depozit ili druga povratna sredstva od javnosti u smislu zakona kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija niti elektronički novac u smislu zakona kojim se uređuje elektronički novac.

Odobrovanje kredita i zabrana primanja depozita

Članak 103.

(1) Institucija za platni promet može odobravati kredite vezane uz pružanje platnih usluga iz članka 4. točaka 4. i 5. ovoga Zakona, samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. da je kredit odobren isključivo kao pomoćna usluga vezana uz izvršenje platne transakcije
2. da se kredit odobren pri pružanju platnih usluga na području druge države članice otplaćuje u roku koji nije dulji od 12 mjeseci
3. da kredit nije odobren iz novčanih sredstava korisnika platnih usluga koja je institucija za platni promet primila odnosno drži u svrhu izvršenja platnih transakcija i
4. da je regulatorni kapital institucije za platni promet, prema ocjeni Hrvatske narodne banke, u svakom trenutku primjeren s obzirom na ukupan iznos odobrenih kredita.

(2) Institucija za platni promet ne smije primati depozite ili druga povratna sredstva od javnosti u smislu odredbi zakona kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

Poslovne knjige i financijski izvještaji

Članak 104.

(1) Institucija za platni promet dužna je voditi poslovne knjige, ostalu poslovnu dokumentaciju i evidencije, vrednovati imovinu i obveze te sastavljati i objavljivati godišnje financijske izvještaje u skladu s važećim propisima osim ako ovim Zakonom nije drugačije uređeno.

(2) Institucija za platni promet dužna je računovodstvene podatke kojima se dokazuje usklađenost s odredbama ove Glave i propisima donesenima na temelju ove Glave odvojeno prikazati u revidiranom godišnjem financijskom izvještaju.

(3) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom određuje računovodstvene podatke iz stavka 2. ovoga članka.

Čuvanje knjigovodstvenih isprava

Članak 105.

Institucija za platni promet dužna je čuvati sve knjigovodstvene isprave i svu ostalu dokumentaciju vezanu uz ovu Glavu u skladu s važećim propisima, i to ne kraće od pet godina.

Obveza obavljanja revizije

Članak 106.

(1) Institucija za platni promet dužna je revidirati godišnje financijske izvještaje i konsolidirane financijske izvještaje iz članka 104. ovoga Zakona za svaku poslovnu godinu.

(2) Institucija za platni promet dužna je Hrvatskoj narodnoj banci u roku od 15 dana od dana primitka revizorskog izvješća, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnose godišnji financijski izvještaji, dostaviti sljedeće izvještaje:

1. revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja uključujući i te financijske izvještaje
2. revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji konsolidiranih godišnjih financijskih izvještaja, uključujući i konsolidirane financijske izvještaje, ako je primjenjivo, i
3. godišnje izvješće i konsolidirano godišnje izvješće u skladu s propisima koji uređuju sadržaj tih izvješća.

(3) Poslovna godina u smislu stavka 1. ovoga članka jednaka je kalendarskoj godini.

(4) Osobe koje obavljaju reviziju iz stavka 1. ovoga članka dužne su bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svim činjenicama i okolnostima koje saznaju tijekom revizije, a koje bi mogle:

1. biti povreda odredbi ovoga zakona ili drugih propisa kojima se uređuju uvjeti za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga i poslovanje institucije za platni promet
2. utjecati na kontinuirano poslovanje institucije za platni promet i
3. dovesti do odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili do izražavanja ograde.

(5) Osobe koje obavljaju reviziju institucije za platni promet dužne su obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj činjenici iz stavka 4. ovoga članka za koju su saznale u postupku obavljanja revizije financijskih izvještaja društva koje je usko povezano s tom institucijom za platni promet.

(6) Dostava podataka prema stavcima 4. i 5. ovoga članka nije povreda revizorove obveze na čuvanje tajnosti iz ugovora ili zakona kojim se uređuje revizija.

Eksternalizacija

Članak 107.

(1) Institucija za platni promet koja namjerava povjeriti obavljanje operativne aktivnosti platnih usluga drugoj osobi dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku prije stupanja na snagu ugovora s pružateljem usluga eksternalizacije.

(2) Ako je operativna aktivnost koja se eksternalizira materijalno značajna, institucija za platni promet dužna je uz obavijest iz stavka 1. ovoga članka dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci nacrt ugovora s pružateljem usluga eksternalizacije prije njegova stupanja na snagu te dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavaka od 4. do 7. ovoga članka.

(3) Materijalno značajne operativne aktivnosti jesu one aktivnosti čije bi pogrešno provođenje odnosno neprovođenje bitno narušilo:

1. zakonitost poslovanja institucije za platni promet
2. njezinu financijsku stabilnost
3. kontinuitet ispunjavanja uvjeta na temelju kojih je dobila odobrenje ili
4. solidnost ili kontinuitet platnih usluga koje pruža.

(4) Institucija za platni promet dužna je osigurati da namjeravana eksternalizacija:

1. ne mijenja odnos i obveze institucije za platni promet prema njezinim korisnicima platnih usluga kako su utvrđeni ovim Zakonom
2. ne dovodi u pitanje zakonitost poslovanja institucije za platni promet
3. nema za posljedicu prijenos odgovornosti s odgovornih osoba institucije za platni promet na druge fizičke osobe i
4. ne mijenja uvjete pod kojima je institucija za platni promet dobila odobrenje za pružanje platnih usluga.

(5) Institucija za platni promet dužna je osigurati da namjeravana eksternalizacija materijalno značajnih operativnih aktivnosti, uključujući eksternalizaciju informacijskog sustava:

1. ne narušava kvalitetu mehanizma unutarnjih kontrola institucije za platni promet i
2. ne narušava mogućnost Hrvatske narodne banke da nadzire i kontinuirano prati izvršavanje svih obveza institucije za platni promet utvrđenih ovim Zakonom i podzakonskim propisima.

(6) Institucija za platni promet dužna je osigurati Hrvatskoj narodnoj banci obavljanje izravnog nadzora na lokacijama pružatelja usluge eksternalizacije, uključujući pristup dokumentaciji i podacima koji su povezani s eksternalizacijom, a u posjedu su pružatelja usluge eksternalizacije.

(7) Institucija za platni promet dužna je kontrolirati da pružatelj usluge eksternalizacije povjerenu uslugu obavlja u skladu s ugovorom i ovim Zakonom te si osigurati pravo na takvu kontrolu.

(8) Institucija za platni promet dužna je bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama subjekata koji pružaju uslugu eksternalizacije, a u slučaju iz stavka 2. ovoga članka i o svim ostalim promjenama u vezi s eksternaliziranim aktivnostima uz dostavu izmijenjenog ugovora, a najkasnije u roku od 7 dana od njihovog nastanka.

Odgovornost institucije za platni promet

Članak 108.

(1) Institucija za platni promet odgovara za postupke svojih zaposlenika, zastupnika i pružatelja usluga eksternalizacije.

(2) Institucija za platni promet ne može odgovornost iz stavka 1. ovoga članka isključiti ili ograničiti.

(3) Institucija za platni promet koja pruža platne usluge preko podružnice ili zastupnika dužna je najmanje jedanput godišnje provoditi izravne i neizravne provjere podružnica i zastupnika.

(4) Institucija za platni promet koja pruža platne usluge preko zastupnika dužna je obvezati zastupnika da korisnike platnih usluga informira da pruža platne usluge u njezino ime i za njezin račun kao njezin zastupnik.

(5) Institucija za platni promet koja pruža platne usluge preko podružnice dužna je osigurati da podružnica koja djeluje u njezino ime o tome informira korisnike platnih usluga.

Sustav upravljanja

Članak 109.

Institucija za platni promet dužna je, razmjerno vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja, uspostaviti, održavati i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja koji obuhvaća:

1. jasan upravljački okvir s dobro određenim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti unutar institucije za platni promet
2. djelotvorno upravljanje rizicima koje obuhvaća osobito operativni rizik i
3. primjerene mehanizme unutarnjih kontrola koji uključuju i primjerene administrativne i računovodstvene postupke.

POGLAVLJE IV. NADZOR NAD INSTITUCIJAMA ZA PLATNI PROMET

Vrste nadzora i nadležnost

Članak 110.

(1) Nadzor nad institucijama za platni promet osnovanim u Republici Hrvatskoj obavlja Hrvatska narodna banka.

(2) Nadzor iz stavka 1. ovoga članka jest provjera posluje li institucija za platni promet u skladu s odredbama ovoga Zakona i s propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, a vezano uz njezino pružanje platnih usluga i aktivnosti iz članka 83. točke 1. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka može u sklopu nadzora iz stavka 1. ovoga članka provjeravati da li dio poslovanja institucije za platni promet iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona utječe ili bi mogao utjecati na njezinu financijsku stabilnost ili otežava obavljanje nadzora.

(4) Osim nadzora nad poslovanjem institucija za platni promet iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka nadzire i primjenu odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane institucija za platni promet osnovanih u drugim državama članicama koje posluju u Republici Hrvatskoj koristeći se pravom na poslovni nastan kad se njihove podružnice nalaze u Republici Hrvatskoj te kad su njihovi zastupnici koji se nalaze u Republici Hrvatskoj ujedno i pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 6. ovoga Zakona.

(5) Ministarstvo financija, Financijski inspektorat nadzire primjenu odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane institucija za platni promet osnovanih u drugim državama članicama koje posluju u Republici Hrvatskoj koristeći se pravom na poslovni nastan kad njihovi zastupnici koji se nalaze u Republici Hrvatskoj nisu ujedno i pružatelji platnih usluga iz članka 7. ovoga Zakona.

(6) Nadzor iz stavaka 4. i 5. ovoga članka provodi se u skladu s regulatornim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 29. stavka 7. Direktive (EU) 2015/2366, a u vezi s člankom 29. stavkom 6. Direktive (EU) 2015/2366 i uz primjenu odredbi Glave VI. ovoga Zakona.

(7) Nadzor iz stavka 2. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na primjenu odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane institucija za platni promet osnovanih u Republici Hrvatskoj te nadzor iz stavka 4. ovoga članka obavlja i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat u skladu sa zakonom kojim se uređuju djelokrug, nadležnost i ovlasti Financijskog inspektorata.

Način obavljanja nadzora nad institucijama za platni promet

Članak 111.

(1) Hrvatska narodna banka obavlja nadzor nad institucijama za platni promet:

1. prikupljanjem i analizom izvješća i informacija koje su prema odredbama ovoga Zakona i drugih zakona te na temelju njih donesenih propisa institucije za platni promet obvezne dostavljati Hrvatskoj narodnoj banci, analizom informacija koje Hrvatskoj narodnoj banci dostave druga nadležna tijela u Republici Hrvatskoj i nadležna tijela država članica domaćina te praćenjem dobivenih pokazatelja poslovanja (*off site nadzor*)

2. obavljanjem izravnog nadzora nad poslovanjem institucija za platni promet, njihovih podružnica, zastupnika i pružatelja usluga eksternalizacije (*on site nadzor*) i

3. nalaganjem nadzornih mjera.

(2) Hrvatska narodna banka pri utvrđivanju učestalosti i intenziteta nadzora iz stavka 1. ovoga članka rukovodit će se vrstom, opsegom i složenošću platnih usluga koje pojedina institucija za platni promet obavlja te procijenjenom odnosno utvrđenom rizičnošću njezina poslovanja.

(3) Nadzor iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka obavljaju zaposlenici Hrvatske narodne banke.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, za obavljanje pojedinih zadataka u vezi s izravnim nadzorom poslovanja institucije za platni promet guverner Hrvatske narodne banke može ovlastiti ovlaštenog revizora, revizorsko društvo ili druge stručno osposobljene osobe.

(5) Hrvatska narodna banka dužna je najkasnije osam dana prije početka izravnog nadzora instituciji za platni promet dostaviti obavijest o izravnom nadzoru. Iznimno, ovlaštena osoba može dostaviti obavijest o izravnom nadzoru najkasnije uoči početka obavljanja izravnog nadzora.

(6) Obavijest iz stavka 5. ovoga članka sadržava predmet izravnog nadzora i informacije o tome što je institucija za platni promet dužna pripremiti ovlaštenim osobama za potrebe obavljanja izravnog nadzora.

(7) Institucija za platni promet dužna je ovlaštenim osobama omogućiti obavljanje izravnog nadzora i osigurati prikladne uvjete za neometano obavljanje nadzora.

(8) Institucija za platni promet koja podatke obrađuje pomoću računala dužna je na zahtjev ovlaštene osobe osigurati uvjete i primjerena sredstva za pregled poslovnih knjiga i evidencija.

(9) U sklopu nadzora iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka može od članova uprave institucije za platni promet, odnosno izvršnih direktora te institucije ako ona ima upravni odbor, odnosno, ako ta institucija obavlja djelatnost iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, od osobe odgovorne za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga zatražiti sastavljanje pisanog izvješća o svim pitanjima koja su potrebna za obavljanje nadzora ili zatražiti davanje izjave o tim pitanjima u roku koji ne može biti kraći od tri dana.

Izravni nadzor nad poslovanjem institucije za platni promet

Članak 112.

(1) Institucija za platni promet dužna je ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, omogućiti da obavi izravni nadzor nad poslovanjem u njezinu sjedištu i na ostalim mjestima na kojima institucija za platni promet, odnosno druga osoba na temelju ovlaštenja institucije za platni promet, obavlja djelatnosti i poslove u vezi s kojima Hrvatska narodna banka provodi nadzor.

(2) Institucija za platni promet dužna je ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, omogućiti da obavi kontrolu poslovnih knjiga, poslovne dokumentacije te administrativne ili poslovne evidencije, kao i kontrolu informacijske tehnologije i drugih pridruženih tehnologija, u opsegu potrebnom za obavljanje pojedinog nadzora.

(3) Institucija za platni promet dužna je ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, uručiti računalne ispile, preslike poslovnih knjiga, poslovne dokumentacije i administrativne ili poslovne evidencije u papirnatom obliku ili u obliku elektroničkog zapisa na mediju i u obliku koji zahtijeva ovlaštena osoba.

(4) Institucija za platni promet dužna je ovlaštenoj osobi osigurati standardno sučelje za pristup sustavu za upravljanje bazama podataka kojima se koristi, u svrhu provođenja nadzora potpomognutog računalnim programima.

(5) Nadzor nad poslovanjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obavlja ovlaštena osoba tijekom radnog vremena institucije za platni promet, odnosno druge osobe koja na temelju ovlaštenja institucije za platni promet obavlja djelatnosti i poslove u vezi s kojima Hrvatska narodna banka provodi nadzor. Ako je zbog opsega ili prirode nadzora potrebno, institucija za platni promet dužna je omogućiti ovlaštenoj osobi obavljanje nadzora nad poslovanjem i izvan radnog vremena institucije za platni promet odnosno te druge osobe.

Završetak postupka nadzora nad institucijom za platni promet

Članak 113.

(1) Nakon obavljenog nadzora nad poslovanjem institucije za platni promet sastavlja se zapisnik o obavljenom nadzoru.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako se nadzor obavlja na temelju članka 111. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, a nadzorom nisu utvrđene nezakonitosti ili slabosti i nedostaci u poslovanju institucije za platni promet koji zahtijevaju izricanje nadzornih mjera, zapisnik se ne sastavlja.

Nadzorne mjere

Članak 114.

(1) Cilj nadzornih mjera Hrvatske narodne banke jest pravodobno poduzimanje aktivnosti za poboljšanje sigurnosti i stabilnosti poslovanja institucija za platni promet te otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Nadzorne mjere nalažu se rješenjem.

Rješenje o nalaganju nadzornih mjera

Članak 115.

(1) Hrvatska narodna banka može rješenjem naložiti instituciji za platni promet nadzorne mjere ako pri obavljanju nadzora utvrdi:

1. da je institucija za platni promet svojim radnjama ili propuštanjem određenih radnji postupila protivno zakonu ili drugim propisima
2. slabosti ili nedostatke u poslovanju institucije za platni promet koje nemaju značenje kršenja propisa ili
3. da je potrebno da institucija za platni promet poduzme radnje i postupke za poboljšanje poslovanja.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka odredit će instituciji za platni promet rok za izvršenje mjera naloženih rješenjem.

(3) Institucija za platni promet može, najkasnije 15 dana prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka, obrazloženim zahtjevom zatražiti produljenje roka iz stavka 2. ovoga članka. Hrvatska narodna banka odlučit će o produljenju tog roka najkasnije do isteka roka utvrđenog rješenjem.

*Izješćivanje Hrvatske narodne banke o izvršenju rješenja***Članak 116.**

(1) Rješenjem o nalaganju nadzornih mjera Hrvatska narodna banka može naložiti instituciji za platni promet da u određenom roku izvijesti Hrvatsku narodnu banku o izvršenju naloženih mjera.

(2) Institucija za platni promet dužna je u roku iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti Hrvatsku narodnu banku o izvršenju mjera te o tome priložiti dokaze.

(3) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da naložene mjere nisu izvršene ili nisu izvršene u roku i na način kako je to naložila rješenjem, može rješenjem instituciji za platni promet naložiti novu nadzornu mjeru.

*Vrste nadzornih mjera***Članak 117.**

(1) Hrvatska narodna banka može nadzornim mjerama:

1. naložiti nadležnom tijelu institucije za platni promet da razriješi člana uprave, odnosno izvršnog direktora, i da imenuje novog člana uprave, odnosno izvršnog direktora odnosno, ako institucija za platni promet obavlja i djelatnost iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, da razriješi i osobu odgovornu za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga i da imenuje novu osobu odgovornu za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga

2. privremeno zabraniti instituciji za platni promet pružanje jedne ili više platnih usluga u slučajevima iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona
3. brisati podružnicu institucije za platni promet i/ili zastupnika iz registra
4. naložiti ispunjavanje uvjeta na temelju kojih je institucija za platni promet dobila odobrenje za pružanje platnih usluga
5. privremeno zabraniti ili ograničiti instituciji za platni promet odobravanje kredita
6. naložiti upravi odnosno izvršnom direktoru institucije za platni promet koja ima upravni odbor da donese i osigura provođenje plana mjera za osiguranje minimalnog iznosa regulatornoga kapitala u skladu s propisom iz članka 99. stavka 3. ovoga Zakona
7. naložiti upravi odnosno izvršnom direktoru institucije za platni promet koja ima upravni odbor da donese i osigura provođenje plana mjera za osiguranje regulatornoga kapitala primjerenog s obzirom na ukupan iznos kredita odobrenog u skladu s člankom 103. ovoga Zakona
8. naložiti instituciji za platni promet da donese odluku i provede povećanje temeljnoga kapitala
9. privremeno zabraniti instituciji za platni promet isplatu dividende ili bilo kojeg oblika isplate dobiti
10. naložiti radnju, propuštanje ili trpljenje u svrhu usklađivanja regulatornoga kapitala s uvjetima iz članka 99. ovoga Zakona
11. naložiti radnju, propuštanje ili trpljenje u svrhu poboljšanja sigurnosti i stabilnosti poslovanja institucije za platni promet te otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Mjeru iz stavka 1. točke 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka izriče istodobno s izricanjem druge nadzorne mjere u trajanju od najviše jedne godine. O izricanju ove mjere Hrvatska narodna banka bez odgađanja obavijestit će nadležni trgovački sud.

(3) Hrvatska narodna banka može naložiti osnivanje odvojenog društva za poslove pružanja platnih usluga ako institucija za platni promet koja pruža bilo koju platnu uslugu iz članka 4. točaka od 1. do 7. ovoga Zakona istodobno obavlja djelatnosti iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, a koje narušavaju ili bi mogle narušiti financijsku stabilnost institucije za platni promet ili otežavaju obavljanje nadzora.

Iznimke od minimalno propisanog iznosa regulatornoga kapitala

Članak 118.

(1) Hrvatska narodna banka može na osnovi ocjene procesa upravljanja rizicima, podataka o gubicima po pojedinim rizicima ili mehanizama unutarnje kontrole institucije za platni promet naložiti instituciji za platni promet da održava regulatorni kapital u iznosu koji je za određeni postotak veći od iznosa izračunatog u skladu s propisom iz članka 99. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka može na zahtjev institucije za platni promet, a uzimajući u obzir svoju ocjenu procesa upravljanja rizicima, podatke o gubicima po pojedinim rizicima ili mehanizme unutarnje kontrole, dopustiti toj instituciji za platni promet da održava regulatorni kapital u iznosu koji je za određeni postotak manji od iznosa izračunatog u skladu s propisom iz članka 99. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Postotak iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne može biti veći od 20%.

Izvješćivanje Hrvatske narodne banke

Članak 119.

(1) Institucija za platni promet dužna je izvješćivati Hrvatsku narodnu banku u skladu s ovom Glavom ovoga Zakona.

(2) Institucija za platni promet dužna je, bez odgađanja, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku:

1. o svim činjenicama koje se upisuju u sudski registar, i to o svakoj podnesenoj prijavi podataka u sudski registar te o svakom izvršenom upisu promjene podataka u sudskom registru

2. o svakoj planiranoj promjeni člana uprave, odnosno izvršnog direktora, odnosno osoba koje su odgovorne za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga i priložiti dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 84. stavka 1. točke 2. odnosno točke 3. ovoga Zakona

3. o svakoj najavljenoj ili izvršenoj promjeni imatelja kvalificiranog udjela za koju je uprava odnosno izvršni direktor znao ili morao znati

4. o svakoj planiranoj promjeni u temeljnom kapitalu institucije za platni promet od 10% ili više

5. ako se financijsko stanje institucije za platni promet promijeni tako da regulatorni kapital padne ispod iznosa regulatornoga kapitala propisanog člankom 99. stavkom 2. ovoga Zakona

6. o prestanku pružanja pojedinih platnih usluga

7. o namjeri prestanka pružanja svih platnih usluga kao i o nastupu okolnosti za ukidanje rješenja kojim je odobreno pružanje platnih usluga iz članka 89. ovoga Zakona te za prestanak važenja rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga iz članka 91. ovoga Zakona

8. o prestanku pružanja platnih usluga preko zastupnika

9. o svim promjenama činjenica na temelju kojih je Hrvatska narodna banka upisala njezina zastupnika u registar

10. o promjeni mjera koje je poduzela radi zaštite novčanih sredstava korisnika i priložiti dokaz da mjere ispunjavaju uvjete iz članka 100. ovoga Zakona

11. o svakoj promjeni osnovice za izračun iznosa za osiguranje od profesionalne odgovornosti i uvjeta ugovora o osiguranju od profesionalne odgovornosti

12. o svakoj promjeni revizorskog društva koje obavlja reviziju prema članku 106. ovoga Zakona i

13. o svim ostalim promjenama kojima se mijenjaju činjenice na temelju kojih je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za pružanje platnih usluga.

(3) Institucija za platni promet dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o namjeri pružanja platnih usluga u trećoj državi preko podružnice najkasnije 60 dana prije osnivanja podružnice.

(4) Institucija za platni promet dužna je na zahtjev Hrvatske narodne banke u ostavljenom roku dostaviti izvješća i informacije o svim pitanjima važnima za provođenje nadzora ili za izvršavanje ostalih zadataka iz nadležnosti Hrvatske narodne banke.

POGLAVLJE V. MALA INSTITUCIJA ZA PLATNI PROMET I REGISTRIRANI PRUŽATELJ USLUGE INFORMIRANJA O RAČUNU

ODJELJAK 1. Mala institucija za platni promet

Poslovanje male institucije za platni promet

Članak 120.

(1) Mala institucija za platni promet smije pružati jednu ili više platnih usluga iz članka 4. točaka od 3. do 6. ovoga Zakona u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke o upisu male institucije za platni promet u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(2) Mala institucija za platni promet smije pružati platne usluge isključivo na području Republike Hrvatske.

(3) Prosječna mjesečna ukupna vrijednost platnih transakcija koje je mala institucija za platni promet izvršila u posljednjih 12 mjeseci, uključujući i platne transakcije izvršene preko njezinih zastupnika, ne smije premašiti iznos od 7.500.000,00 kuna.

Inicijalni kapital male institucije za platni promet

Članak 121.

(1) Mala institucija za platni promet koja obavlja platnu uslugu iz članka 4. točke 6. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 50.000,00 kuna.

(2) Mala institucija za platni promet koja obavlja bilo koju platnu uslugu iz članka 4. točaka od 3. do 5. ovoga Zakona mora imati inicijalni kapital u iznosu od najmanje 300.000,00 kuna.

(3) Za društvo u osnivanju za koje je podnesen zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona dio temeljnog kapitala u iznosu inicijalnog kapitala iz ovoga članka mora biti uplaćen u novcu.

Uvjeti za upis u registar

Članak 122.

(1) Pravna osoba koja namjerava pružati platne usluge kao mala institucija za platni promet mora pored uvjeta iz članka 121. ovoga Zakona ispunjavati sljedeće uvjete:

1. uvjete iz članka 84. stavka 1. točaka od 1. do 4., 6., 8. i 10. ovoga Zakona
2. da prosječna mjesečna ukupna vrijednost platnih transakcija koje je ta osoba izvršila u posljednjih 12 mjeseci, uključujući i platne transakcije izvršene preko njezinih zastupnika, ne premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, a ako podnositelj zahtjeva još nije započeo s radom ili je poslovaio manje od 12 mjeseci, da je iz poslovnog plana i projekcije ukupnog iznosa platnih transakcija za sljedećih 12 mjeseci vidljivo da prosječna mjesečna ukupna vrijednost izvršenih platnih transakcija, uključujući i platne transakcije izvršene preko njegovih zastupnika, neće premašiti iznos od 7.500.000,00 kuna
3. mora imati mjesto uprave u Republici Hrvatskoj.

(2) Za potrebe procjene ispunjavanja uvjeta iz članka 84. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 84. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

Zahtjev za upis u registar

Članak 123.

(1) Pravna osoba koja namjerava pružati platne usluge kao mala institucija za platni promet dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(2) Zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka potrebno je priložiti izvješće o ukupnoj vrijednosti svih platnih transakcija izvršenih u posljednjih 12 mjeseci ili, ako podnositelj zahtjeva još nije započeo s radom ili je radio manje od 12 mjeseci, projekciju ukupnog iznosa platnih transakcija za sljedećih 12 mjeseci.

(3) Na zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i postupak povodom tog zahtjeva na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 85. stavaka od 2. do 8., 11., 12. i 13. ovoga Zakona.

Izdavanje rješenja o upisu u registar

Članak 124.

(1) Hrvatska narodna banka izdat će rješenje o upisu u registar iz članka 93. ovoga Zakona ako na temelju zahtjeva i dostavljene dokumentacije iz članka 123. ovoga Zakona i informacija kojima raspolaže ocijeni da su ispunjeni uvjeti iz članka 122. ovoga Zakona.

(2) Na zahtjev za upis u registar dodatne platne usluge iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuje članak 87. ovoga Zakona.

(3) Na odbijanje zahtjeva za upis u registar na odgovarajući se način primjenjuje članak 88. ovoga Zakona.

Rješenje o upisu brisanja u registar

Članak 125.

(1) Na rješenje o upisu brisanja male institucije za platni promet odnosno na rješenje o upisu brisanja pojedine platne usluge koju obavlja mala institucija za platni promet u registar iz članka 93. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 89. i 90. ovoga Zakona.

(2) Mala institucija za platni promet dužna je prestati s pružanjem usluga upisanih u registar:

1. danom stupanja na snagu odluke o likvidaciji male institucije za platni promet
2. danom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad malom institucijom za platni promet
3. danom brisanja male institucije za platni promet iz sudskog registra odnosno prestankom njezina postojanja u slučajevima pripajanja, spajanja i podjele razdvajanjem.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka donosi bez odgađanja rješenje o brisanju male institucije za platni promet iz registra.

Obveza obavješćavanja Hrvatske narodne banke

Članak 126.

(1) Mala institucija za platni promet koja je obveznik revidiranja godišnjih financijskih izvještaja u skladu s važećim propisima dužna je dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci revidirane izvještaje u skladu s člankom 106. ovoga Zakona.

(2) Mala institucija za platni promet koja nije obveznik revidiranja godišnjih financijskih izvještaja u skladu s važećim propisima dužna je Hrvatskoj narodnoj banci dostavljati godišnje izvješće i konsolidirano godišnje izvješće najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnose godišnji financijski izvještaji.

(3) Hrvatska narodna banka može tražiti dostavljanje revidiranih izvještaja iz stavka 1. ovoga članka i od male institucije za platni promet koja nije obveznik revidiranja godišnjih financijskih izvještaja.

Primjena odredbi ovoga Zakona koje se odnose na institucije za platni promet osnovane u Republici Hrvatskoj

Članak 127.

Ako odredbama članaka od 120. do 126. ovoga Zakona nije drugačije propisano, na male institucije za platni promet na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 83., 92. i 93. ovoga Zakona te odredbe Poglavlja III. i IV. ove Glave, osim odredbi članka 99., članka 104. stavka 2. i članka 118. ovoga Zakona.

Pretvaranje male institucije za platni promet u instituciju za platni promet

Članak 128.

(1) Mala institucija za platni promet koja namjerava povećati iznos prosječne mjesečne ukupne vrijednosti platnih transakcija iznad iznosa propisanog u članku 120. stavku 3. ovoga Zakona dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga kao institucija za platni promet.

(2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na malu instituciju za platni promet koja namjerava pružati platne usluge u drugoj državi članici ili u trećoj državi kao i na malu instituciju za platni promet koja namjerava pružati i druge platne usluge iz članka 4. ovoga Zakona koje nisu navedene u članku 120. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Kada mala institucija za platni promet prestane ispunjavati uvjet iz članka 122. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od prestanka ispunjavanja tih uvjeta.

(4) Mala institucija za platni promet dužna je u zahtjevu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka navesti razlog za njegovo podnošenje i uz zahtjev dostaviti sve informacije i dokumentaciju iz članka 85. ovoga Zakona.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, mala institucija za platni promet ne mora dostaviti one informacije i dokumentaciju koji su već dostavljeni Hrvatskoj narodnoj banci, a koji su relevantni u trenutku podnošenja zahtjeva.

(6) Danom izvršnosti rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga kao instituciji za platni promet briše se upis male institucije za platni promet iz registra iz članka 93. ovoga Zakona te se u taj registar upisuje kao institucija za platni promet.

(7) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka mala institucija za platni promet ne podnese zahtjev u propisanom roku, Hrvatska narodna banka donijet će rješenje o upisu brisanja male institucije za platni promet u registar.

Pretvaranje institucije za platni promet u malu instituciju za platni promet

Članak 129.

(1) Institucija za platni promet koja platne usluge sadržane u rješenju kojim se odobrava pružanje platnih usluga namjerava nastaviti pružati kao mala institucija za platni promet podnosi Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za upis male institucije za platni promet u registar iz članka 93. ovoga Zakona u skladu s člankom 123. ovoga Zakona.

(2) Povodom zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka provodi postupak na temelju informacija i dokumentacije kojima raspolaže, a može zatražiti i drugu dokumentaciju prema odredbama članka 123. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Na odlučivanje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe članaka 123. i 124. ovoga Zakona.

ODJELJAK 2.

Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osnovan u Republici Hrvatskoj

Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu

Članak 130.

(1) Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu jest fizička osoba s djelatnošću registriranom u Republici Hrvatskoj ili pravna osoba koju je Hrvatska narodna banka upisala u registar iz članka 93. ovoga Zakona za pružanje platne usluge iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona i koja je upisana u sudski odnosno obrtni registar.

(2) Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu ne smije pružati druge platne usluge, osim one iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona.

Uvjeti za upis u registar

Članak 131.

(1) Osoba iz članka 130. stavka 1. ovoga Zakona koja namjerava pružati samo platnu uslugu iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu mora ispunjavati sve uvjete iz članka 84. stavka 1. točaka 2., 3., 4., 6. i 9. ovoga Zakona te uvjete iz članka 85. stavka 2. točaka 9., 10., 11., 13. i 15. ovoga Zakona.

(2) Za potrebe procjene ispunjavanja uvjeta iz članka 84. stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 84. stavka 3. ovoga Zakona.

Zahtjev i dokumentacija za upis u registar

Članak 132.

(1) Osoba koja namjerava pružati samo platnu uslugu iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(2) Zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka potrebno je, uz informacije i dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 1., 2., 3., 5., od 8. do 11., 13., 15., 17., 18. i 19. ovoga Zakona, priložiti i dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili usporedivu garanciju za pokriće odgovornosti u skladu s člankom 101. ovoga Zakona.

(3) Na zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i postupak povodom tog zahtjeva na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 85. stavaka 3., 4., od 6. do 9. i od 11. do 13. ovoga Zakona.

Izdavanje rješenja o upisu u registar

Članak 133.

(1) Hrvatska narodna banka izdat će rješenje o upisu u registar iz članka 93. ovoga Zakona registriranog pružatelja usluge informiranja o računu ako na temelju zahtjeva i dostavljene dokumentacije iz članka 132. ovoga Zakona i informacija kojima raspolaže ocijeni da su ispunjeni uvjeti iz članka 131. ovoga Zakona.

(2) Na odbijanje zahtjeva za upis u registar na odgovarajući se način primjenjuje članak 88. ovoga Zakona, osim stavka 1. točke 4. tog članka.

Rješenje o upisu brisanja u registar

Članak 134.

(1) Na rješenje o upisu brisanja registriranog pružatelja usluge informiranja o računu u registar iz članka 93. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 89. stavaka 1. i 2. i članka 90. ovoga Zakona.

(2) Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu dužan je prestati s pružanjem usluge iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona:

1. danom stupanja na snagu odluke o likvidaciji registriranog pružatelja usluge informiranja o računu

2. danom donošenja odluke o otvaranju postupka stečaja potrošača odnosno stečajnog postupka nad registriranim pružateljem usluge informiranja o računu

3. danom brisanja registriranog pružatelja usluge informiranja o računu iz sudskog registra odnosno prestanka njegova postojanja u slučajevima pripajanja, spajanja i podjele razdvajanjem odnosno danom brisanja registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je fizička osoba iz sudskog ili obrtnog registra.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka bez odgađanja donosi rješenje o brisanju registriranog pružatelja usluge informiranja o računu iz registra iz članka 93. ovoga Zakona.

Primjena odredbi ovoga Zakona koje se odnose na institucije za platni promet osnovane u Republici Hrvatskoj

Članak 135.

(1) Ako odredbama članaka od 130. do 134. ovoga Zakona nije drugačije propisano, na registriranog pružatelja usluge informiranja o računu na odgovarajući se način primjenjuju

odredbe članaka 83., 93. i 101. ovoga Zakona te odredbe Poglavlja IV. ove Glave i Glave VI. ovoga Zakona.

(2) Na registriranog pružatelja usluge informiranja o računu ne primjenjuje se Glava II. ovoga Zakona osim odredbi članaka 12., 13. i od 24. do 27. ovoga Zakona te odredbi članka 18. stavka 1. i članka 23. ovoga Zakona u mjeri u kojoj su primjenjive.

(3) Na registriranog pružatelja usluge informiranja o računu ne primjenjuje se Glava III. ovoga Zakona osim odredbi članaka od 37. do 40., 64. i od 67. do 72. ovoga Zakona.

Pretvaranje registriranog pružatelja usluge informiranja o računu u instituciju za platni promet

Članak 136.

(1) Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj i koji osim usluge iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona namjerava pružati jednu ili više platnih usluga iz članka 4. ovoga Zakona kao institucija za platni promet dužan je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga.

(2) Registrirani pružatelj usluge informiranja o računu iz stavka 1. ovog članka dužan je uz zahtjev dostaviti sve informacije i dokumentaciju iz članka 85. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, registrirani pružatelj usluge informiranja o računu ne mora dostaviti one informacije i dokumentaciju koji su već dostavljeni Hrvatskoj narodnoj banci, a koji su relevantni u trenutku podnošenja zahtjeva.

(4) Danom izvršnosti rješenja kojim se odobrava pružanje platnih usluga kao instituciji za platni promet briše se upis registriranog pružatelja usluge informiranja o računu iz registra iz članka 93. ovoga Zakona te se u taj registar upisuje kao institucija za platni promet.

Pretvaranje institucije za platni promet u registriranog pružatelja usluge informiranja o računu

Članak 137.

(1) Institucija za platni promet koja osim platne usluge iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona više ne namjerava pružati druge platne usluge koje su sadržane u rješenju kojim se odobrava pružanje platnih usluga podnosi Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za svoj upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu u skladu s člankom 132. ovoga Zakona.

(2) Povodom zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka provest će postupak na temelju informacija i dokumentacije kojima raspolaže, a može zatražiti i drugu dokumentaciju prema odredbama članka 132. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Na odlučivanje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe članaka 132. i 133. ovoga Zakona.

GLAVA VI.

PREKOGRANIČNO PRUŽANJE PLATNIH USLUGA INSTITUCIJA ZA PLATNI PROMET I SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA DRUGIH DRŽAVA ČLANICA

POGLAVLJE I. PREKOGRANIČNO PRUŽANJE PLATNIH USLUGA

Načini prekograničnog pružanja usluga

Članak 138.

(1) Institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj platne usluge, za koje je u Republici Hrvatskoj dobila odobrenje, može pružati i u drugoj državi članici kao državi članici domaćinu u skladu s uvjetima sadržanima u odredbama ovoga Poglavlja, koristeći se pravom na poslovni nastan ili slobodom pružanja usluga.

(2) Institucija za platni promet osnovana u drugoj državi članici platne usluge, za koje je u matičnoj državi članici dobila odobrenje, može pružati i u Republici Hrvatskoj kao državi članici domaćinu u skladu s uvjetima sadržanima u odredbama ovoga Poglavlja, koristeći se pravom na poslovni nastan ili slobodom pružanja usluga.

(3) Na temelju prava na poslovni nastan platne usluge mogu se u državi članici domaćinu pružati preko podružnice sa sjedištem u državi članici domaćinu ili preko zastupnika sa sjedištem ili boravištem u državi članici domaćinu.

(4) Na temelju slobode pružanja usluga platne usluge mogu se u državi članici domaćinu pružati neposredno ili preko zastupnika sa sjedištem ili boravištem u državi članici domaćinu.

(5) Platne usluge mogu se u državi članici domaćinu pružati koristeći se slobodom pružanja usluga samo privremeno. Dopustivost takvog pružanja platnih usluga ovisit će o načinu na koji se te usluge pružaju, odnosno o tome pruža li institucija za platni promet te usluge u državi članici domaćinu dugotrajno, često, redovito ili neprekidno.

*Pružanje platnih usluga u drugoj državi članici od strane institucije za platni promet iz
Republike Hrvatske*

Članak 139.

(1) Institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj koja namjerava na području druge države članice pružati platne usluge koristeći se pravom na poslovni nastan ili slobodom pružanja usluga dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(2) Ako se obavijest iz stavka 1. ovoga članka odnosi na pružanje platnih usluga preko podružnice ili zastupnika, ta obavijest smatra se zahtjevom za upis podružnice odnosno zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka treba sadržavati:

1. naziv i adresu institucije za platni promet i broj rješenja kojim je odobreno pružanje platnih usluga
2. popis država članica u kojima namjerava pružati platne usluge i
3. popis platnih usluga koje namjerava pružati u pojedinoj državi članici domaćinu.

(4) Ako institucija za platni promet namjerava pružati platne usluge u državi članici domaćinu preko podružnice, obavijest iz stavka 1. ovoga članka uz podatke iz stavka 3. ovoga članka sadržava i:

1. adresu podružnice u državi članici domaćinu
2. opis organizacijske strukture te podružnice
3. popis imena, prezimena i adresa osoba koje će biti odgovorne za vođenje poslova te podružnice i
4. dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 5. i 8. ovoga Zakona koja se odnosi na poslovanje u državi članici domaćinu.

(5) Ako institucija za platni promet namjerava pružati platne usluge u državi članici domaćinu preko zastupnika, obavijest iz stavka 1. ovoga članka uz podatke iz stavka 3. ovoga članka sadržava i podatke iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadržava i podatke o namjeravanoj eksternalizaciji operativnih aktivnosti platnih usluga drugim osobama u državi članici domaćinu.

(7) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadržava i podatke koji su Delegiranom Uredbom Komisije (EU) 2017/2055 od 23. lipnja 2017. o dopuni Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda o suradnji i razmjeni informacija između nadležnih tijela koje se odnose na ostvarivanje prava poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga institucija za platni promet (SL L 294, 11.11.2017., u daljnjem u tekstu: Uredba (EU) br. 2017/2055) propisani kao obvezni podaci u postupku notifikacije između nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina, i to u slučaju namjere pružanja platnih usluga na području druge države članice preko podružnice, zastupnika ili neposredno, odnosno u slučaju eksternalizacije operativnih aktivnosti platnih usluga drugoj osobi u državi članici domaćinu.

(8) Hrvatska narodna banka prosljeđuje informacije iz primljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka o namjeri prekograničnog pružanja platnih usluga (notifikacija) nadležnom tijelu države članice domaćina u roku od mjesec dana od dana primitka potpunih i točnih informacija.

(9) Ako Hrvatska narodna banka ne prihvati ocjenu nadležnog tijela države članice domaćina koju joj je to tijelo dostavilo na temelju notifikacije iz stavka 8. ovoga članka, obavijestit će o tome to tijelo i navesti razloge neprihvatanja.

(10) Ako Hrvatska narodna banka donese rješenje o upisu podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona, o tome obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina i instituciju za platni promet u roku od tri mjeseca od dana primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.

(11) Institucija za platni promet može početi pružati platne usluge preko podružnice ili zastupnika u državi članici domaćinu tek nakon što Hrvatska narodna banka upiše podružnicu ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona.

(12) Hrvatska narodna banka može donijeti rješenje kojim se odbija upis podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona na temelju informacija kojima raspolaže, a osobito uzimajući u obzir ocjenu nadležnog tijela države članice domaćina o svim opravdanim razlozima za sumnju u pogledu pranja novca ili financiranja terorizma. Hrvatska narodna banka o toj odluci obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina i instituciju za platni promet u roku od tri mjeseca od dana primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.

(13) Institucija za platni promet dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o datumu započinjanja pružanja platnih usluga preko podružnice ili zastupnika u državi članici domaćinu.

(14) Hrvatska narodna banka obavijest iz stavka 13. ovoga članka prosljeđuje nadležnom tijelu države članice domaćina.

(15) Hrvatska narodna banka o završetku postupka notifikacije o namjeri neposrednog pružanja platnih usluga obavještava instituciju za platni promet i nadležno tijelo države članice domaćina najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka s potpunim i točnim informacijama.

(16) Institucija za platni promet koja namjerava neposredno pružati platne usluge može početi pružati platne usluge u državi članici domaćinu nakon što od Hrvatske narodne banke dobije obavijest iz stavka 15. ovoga članka.

(17) Institucija za platni promet dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni podataka dostavljenih u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, uključujući podatke o svakoj novoj podružnici, zastupniku i pružatelju usluge eksteralizacije.

(18) Odredbe stavaka od 8. do 16. ovoga članka primjenjuju se i u slučaju obavijesti iz stavka 17. ovoga članka.

(19) Ako nadležno tijelo države članice domaćina nakon upisa podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona obavijesti Hrvatsku narodnu banku o postojanju rizika, a osobito rizika pranja novca ili financiranja terorizma u odnosu na podružnicu ili zastupnika, Hrvatska narodna banka može donijeti rješenje o brisanju te podružnice ili zastupnika iz registra.

(20) Hrvatska narodna banka rješenje o brisanju iz stavka 19. ovoga članka dostavlja instituciji za platni promet i nadležnom tijelu države članice domaćina.

(21) Ako Hrvatska narodna banka povodom obavijesti iz stavka 19. ovoga članka ne prihvati ocjenu nadležnog tijela države članice domaćina, obavijestit će to tijelo o neprihvatanju i razlozima za neprihvatanje.

(22) Suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela država članica domaćina u postupku notifikacije provode se u skladu s Uredbom (EU) br. 2017/2055.

(23) Institucija za platni promet koja posluje na području druge države članice preko zastupnika na temelju prava poslovnog nastana i koja u skladu s regulatornim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 29. stavka 7. Direktive (EU) 2015/2366, a u vezi s člankom 29. stavkom 5. Direktive (EU) 2015/2366, imenuje središnju kontaktnu točku, o tome obavještava Hrvatsku narodnu banku.

Pružanje platnih usluga na području Republike Hrvatske od strane institucije za platni promet iz druge države članice

Članak 140.

(1) Ako institucija za platni promet iz druge države članice namjerava pružati platne usluge u Republici Hrvatskoj, nadležno tijelo matične države članice o tome šalje obavijest Hrvatskoj narodnoj banci u skladu s Uredbom (EU) br. 2017/2055. (2) Hrvatska narodna banka ocjenjuje informacije primljene uz obavijest iz stavka 1. ovoga članka te svoju ocjenu šalje nadležnom tijelu matične države članice u roku od mjesec dana od primitka te obavijesti.

(3) Ocjena iz stavka 2. ovoga članka treba sadržavati relevantne informacije u vezi s predviđenim pružanjem platnih usluga na temelju prava na poslovni nastan odnosno slobode pružanja usluga od strane institucije za platni promet, a osobito sve opravdane razloge za sumnju o mogućem pranju novca ili financiranju terorizma u odnosu na namjeravano imenovanje zastupnika ili osnivanje podružnice.

(4) Hrvatska narodna banka ovlaštena je zatražiti od nadležnih tijela matične države članice podatak postoje li opravdani razlozi za zabrinutost u pogledu pranja novca ili financiranja terorizma u odnosu na namjeravano imenovanje zastupnika, distributera ili osnivanje podružnice.

(5) Stavci 2., 3. i 4. primjenjuju se i u slučaju kad Hrvatska narodna banka primi obavijest nadležnog tijela matične države članice o promjenama u odnosu na pružanje platnih usluga institucije za platni promet iz druge države članice u Republici Hrvatskoj.

(6) Institucija za platni promet iz druge države članice može započeti pružati platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika nakon što podružnica ili zastupnik budu upisani u registar koji vodi nadležno tijelo matične države članice.

(7) Hrvatska narodna banka ovlaštena je od institucije za platni promet iz druge države članice koja posluje na području Republike Hrvatske putem zastupnika na temelju prava poslovnog nastana i koja ispunjava kriterije za imenovanje središnje kontaktne točke utvrđene regulatornim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 29. stavka 7. Direktive (EU) 2015/2366, a u vezi s člankom 29. stavkom 5.

Direktive (EU) 2015/2366, zahtijevati imenovanje središnje kontaktne točke u Republici Hrvatskoj.

(8) Institucija za platni promet koja je u skladu sa stavkom 7. ovoga članka imenovala središnju kontaktnu točku dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(9) Imenovana središnja kontaktna točka dužna je obavljati zadaće utvrđene regulatornim tehničkim standardima iz stavka 7. ovoga članka.

(10) Svaki zastupnik institucije za platni promet iz druge države članice dužan je korisnike platnih usluga informirati o tome da platne usluge pruža u ime i za račun te institucije za platni promet kao njezin zastupnik.

(11) Suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela matičnih država članica u postupku notifikacije provode se u skladu s Uredbom (EU) br. 2017/2055.

POGLAVLJE II. SURADNJA NADLEŽNIH TIJELA U NADZORU KOD PREKOGRANIČNOG PRUŽANJA USLUGA

Opće odredbe o suradnji u nadzoru kod prekograničnog pružanja usluga

Članak 141.

(1) Osim u svrhu i na način iz Poglavlja I. ove Glave, Hrvatska narodna banka surađuje s nadležnim tijelima drugih država članica i u svrhu provođenja nadzora.

(2) Suradnja u svrhu provođenja nadzora odnosi se na nadzor nad primjenom odredbi nacionalnih propisa država članica kojima su prenesene Glave II., III. i IV. Direktive (EU) 2015/2366 od strane institucije za platni promet koja pruža platne usluge u drugoj državi članici, odnosno od strane podružnice ili zastupnika institucije za platni promet iz jedne države članice koji se nalaze na području druge države članice.

(3) Odredbe ove Glave ne utječu na obveze Hrvatske narodne banke uređene propisima kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, a osobito ne na obveze u vezi s nadzorom i kontrolom primjene tih propisa.

Suradnja kod izravnog nadzora

Članak 142.

(1) Hrvatska narodna banka može obaviti izravni nadzor nad podružnicom ili zastupnikom institucije za platni promet osnovane u Republici Hrvatskoj koji se nalazi u drugoj državi članici nakon što prethodno obavijesti nadležno tijelo države članice domaćina.

(2) Hrvatska narodna banka može zatražiti od nadležnog tijela države članice domaćina da obavi izravni nadzor iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Kad institucija za platni promet osnovana u drugoj državi članici posluje na području Republike Hrvatske, nadležno tijelo matične države članice može:

1. obaviti izravni nadzor nad njezinim podružnicama ili zastupnicima u Republici Hrvatskoj, nakon što prethodno o tome obavijesti Hrvatsku narodnu banku ili
2. zatražiti od Hrvatske narodne banke da obavi takav nadzor nad njenim podružnicama odnosno nad njenim zastupnicima.

(4) Ako se u slučaju iz stavka 3. točke 2. ovog članka radi o zahtjevu za obavljanje nadzora nad zastupnicima koji nisu pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 6. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka će taj zahtjev proslijediti Ministarstvu financija, Financijskom inspektoratu.

Drugi oblici suradnje nadležnih tijela kod prekograničnog pružanja platnih usluga

Članak 143.

(1) Hrvatska narodna banka surađuje s nadležnim tijelima drugih država članica i s njima razmjenjuje informacije u vezi s prekograničnim pružanjem platnih usluga koje su bitne, ili koje su važne nadležnim tijelima država članica, osobito one koje se odnose na počinjenu nezakonitost ili sumnju na počinjenu nezakonitost od strane institucije za platni promet koja prekogranično pruža platne usluge.

(2) U okviru suradnje iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka drugom nadležnom tijelu:

1. na njegov zahtjev dostavlja sve informacije koje su važne tom nadležnom tijelu, a
2. na vlastitu inicijativu dostavlja sve bitne informacije, uključujući informacije o tome ispunjava li institucija za platni promet koja u matičnoj državi članici ima registrirano sjedište uvjet da joj se mjesto uprave nalazi na području matične države članice i da barem dio platnih usluga pruža na području matične države članice.

(3) Hrvatska narodna banka uzet će u obzir informacije koje joj nadležno tijelo druge države članice dostavi na vlastitu inicijativu te može nadležnom tijelu druge države članice uputiti zahtjev za dostavu informacija koje su važne za obavljanje nadzora prema ovom Zakonu.

(4) Suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela drugih država članica kod prekograničnog pružanja usluga preko podružnica i zastupnika odvija se u skladu s regulatornim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 29. stavka 7. Direktive (EU) 2015/2366, a u vezi s člankom 29. stavkom 6. Direktive (EU) 2015/2366.

(5) Ako je suradnja nadležnih tijela država članica iz ovoga članka povezana s nadzorom primjene odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane institucija za platni promet osnovanih u drugim državama članicama koje posluju u Republici Hrvatskoj preko zastupnika koristeći se pravom na poslovni nastan i kad njihovi zastupnici koji se nalaze u Republici Hrvatskoj nisu ujedno i pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 6.

ovoga Zakona, suradnju iz ovoga članka provodi Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 150. stavkom 2. ovoga Zakona.

(6) Na suradnju iz stavka 5. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe stavaka od 1. do 4. ovoga članka.

Donošenje mjera u slučaju prekograničnog pružanja platnih usluga preko podružnice ili zastupnika

Članak 144.

(1) Kad Hrvatska narodna banka primi obavijest od nadležnog tijela države članice domaćina da institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj koja pruža platne usluge na području te države članice domaćina preko zastupnika ili podružnice ne posluje u skladu s odredbama Glave II. Direktive (EU) 2015/2366 ili da krši odredbe nacionalnih propisa kojima se u toj državi članici prenose odredbe Glave III. ili IV. Direktive (EU) 2015/2366, ako zaprimljene informacije ocijeni osnovanima, Hrvatska narodna banka bez odgađanja će poduzeti odgovarajuće mjere u skladu sa svojim ovlastima iz ovoga Zakona, kako bi se osiguralo da institucija za platni promet ispravi utvrđene nezakonitosti odnosno nepravilnosti.

(2) Hrvatska narodna banka o poduzetim mjerama bez odgađanja obavještava nadležno tijelo države članice domaćina i nadležna tijela svih drugih država članica na koje bi se to moglo odnositi.

(3) Kad Hrvatska narodna banka sazna da kod prekograničnog pružanja platnih usluga u Republici Hrvatskoj preko podružnice ili zastupnika koji je ujedno i pružatelj platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 6. ovoga Zakona institucija za platni promet iz druge države članice ne posluje u skladu s odredbama Glave II. Direktive (EU) 2015/2366 ili da taj zastupnik ili podružnica institucije iz druge države članice krši odredbe Glava II. i III. ovoga Zakona, o tome bez odgađanja obavješćuje nadležno tijelo matične države članice sa svrhom da to nadležno tijelo poduzme odgovarajuće mjere prema toj instituciji za platni promet.

(4) Kad Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, sazna da kod prekograničnog pružanja platnih usluga u Republici Hrvatskoj preko zastupnika koji nije ujedno i pružatelj platnih usluga iz članka 7. ovoga Zakona institucija za platni promet iz druge države članice ne posluje u skladu s odredbama Glave II. Direktive (EU) 2015/2366 ili da taj zastupnik institucije iz druge države članice krši odredbe Glava II. i III. ovoga Zakona, o tome bez odgađanja obavješćuje Hrvatsku narodnu banku koja sukladno članku 150. stavku 2. ovoga Zakona obavješćuje nadležno tijelo matične države članice sa svrhom da to nadležno tijelo poduzme odgovarajuće mjere prema toj instituciji za platni promet.

Preventivne mjere

Članak 145.

(1) U slučaju prekograničnog pružanja platnih usluga institucije za platni promet iz druge države članice preko podružnice ili zastupnika u Republici Hrvatskoj Hrvatska narodna banka može nad tim podružnicama ili zastupnicima koji su pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točke 1. podtočke a), točke 2. podtočke a), točke 3., točke 4. podtočke a), točke 5. ili točke 6. podtočke a) ovoga Zakona, iznimno i u očekivanju mjera nadležnih tijela matične

države članice u okviru suradnje iz ove Glave, poduzeti preventivne mjere samo ako je to potrebno radi hitne zaštite korisnika platnih usluga u Republici Hrvatskoj od ozbiljne prijetnje njihovim zajedničkim interesima.

(2) U slučaju prekograničnog pružanja platnih usluga institucije za platni promet iz druge države članice preko zastupnika u Republici Hrvatskoj koji nije pružatelj platnih usluga iz članka 7. ovoga Zakona, Ministarstvo financija, Financijski inspektorat može u odnosu na te zastupnike iznimno i u očekivanju mjera nadležnih tijela matične države članice u okviru suradnje iz ove Glave, poduzeti preventivne mjere u skladu sa svojim ovlastima iz ovoga Zakona, samo ako je to potrebno radi hitne zaštite korisnika platnih usluga u Republici Hrvatskoj od ozbiljne prijetnje njihovim zajedničkim interesima.

(3) Preventivne mjere iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju biti odgovarajuće i proporcionalne svrsi iz tih stavaka i ne smiju dovesti u povoljniji položaj korisnike platnih usluga te institucije za platni promet u Republici Hrvatskoj u odnosu na njezine korisnike platnih usluga u drugim državama članicama.

(4) Preventivne mjere iz stavaka 1. i 2. ovoga članka privremene su i Hrvatska narodna banka, odnosno Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, ukida ih čim prestane ozbiljna prijetnja zajedničkim interesima korisnika platnih usluga u Republici Hrvatskoj, neovisno o tome je li prijetnja prestala uz pomoć nadležnih tijela matične države članice ili Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo ili u suradnji s njima u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1093/2010).

(5) Hrvatska narodna banka o izricanju mjera iz stavka 1. odnosno stavka 2. ovoga članka i o razlozima njihova izricanja obavješćuje nadležno tijelo matične države članice i nadležno tijelo bilo koje druge države članice koje se to tiče, Europsku komisiju i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(6) Hrvatska narodna banka šalje obavijest iz stavka 5. ovoga članka, ako je to moguće, unaprijed, a najkasnije odmah po izricanju preventivnih mjera od strane Hrvatske narodne banke, odnosno Ministarstva financija, Financijskog inspektorata.

Rješavanje sporova između nadležnih tijela različitih država članica

Članak 146.

(1) Ako Hrvatska narodna banka smatra da u vezi s određenim pitanjem prekogranična suradnja s nadležnim tijelima druge države članice nije u skladu s uvjetima utvrđenima odredbama ove Glave, može se obratiti Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i zatražiti njegovu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(2) Hrvatska narodna banka odgađa donošenje svojih odluka do rješenja u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

GLAVA VII.

**NADZOR NAD DRUGIM PRUŽATELJIMA PLATNIH USLUGA I NAD DRUGIM
OBVEZNICIMA PRIMJENE OVOGA ZAKONA I SURADNJA
NADLEŽNIH TIJELA**

Nadzor nad primjenom Glava II. i III. ovoga Zakona od strane drugih pružatelja platnih usluga

Članak 147.

(1) Hrvatska narodna banka provodi nadzor nad primjenom odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane pružatelja platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka od 1. do 3. ovoga Zakona, i to u skladu s odredbama zakona kojima je uređeno poslovanje kreditnih institucija i institucija za elektronički novac.

(2) Ministarstvo financija, Financijski inspektorat provodi nadzor nad primjenom odredbi Glava II. i III. ovoga Zakona od strane pružatelja platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. ovoga Zakona u skladu sa zakonom kojim se uređuje djelokrug, nadležnost i ovlasti Financijskog inspektorata.

(3) Suradnja s nadležnim tijelima drugih država članica kod prekograničnog pružanja platnih usluga iz stavaka 1. i 2. ovoga članka provodi se preko Hrvatske narodne banke.

Dodatne nadzorne ovlasti

Članak 148.

(1) Ako Hrvatska narodna banka iz informacija koje sazna pri izvršavanju zadataka iz svoje nadležnosti utvrdi da postoje okolnosti koje upućuju da pružanje platnih usluga obavljaju osobe koje nisu osobe iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona, o tome će bez odgađanja izvijestiti državno odvjetništvo ili neko drugo nadležno tijelo.

(2) Hrvatska narodna banka pružit će tijelima iz stavka 1. ovoga članka, na njihov zahtjev, stručno mišljenje vezano za utvrđivanje činjeničnog stanja o pružanju usluga i okolnostima navedenima u stavku 1. ovoga članka.

(3) Ako je u okviru postupka koji se provodi temeljem stavka 1. ovoga članka potrebna suradnja s tijelima iz drugih država članica, Hrvatska narodna banka je tijelo Republike Hrvatske za kontakt sa središnjim bankama drugih država članica ili drugim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo i Europskom središnjom bankom.

(4) Ministarstvo nadležno za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt provodi:

1. nadzor nad primjenom sljedećih odredbi ovoga Zakona:

a) članka 15. stavaka 1. i 3. te stavaka 2. i 4. u odnosu na treću osobu

b) članka 16. stavka 2. u odnosu na pružatelja usluge iz članka 5. točke 15., davatelja usluge preračunavanja valuta na prodajnom mjestu i primatelja plaćanja

c) članka 32. stavka 5.

(5) Ministarstvo financija, Financijski inspektorat provodi inspekcijski nadzor po saznanju o pružatelju usluga koji obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona za koje ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, a koji nije obavijestio Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 6. stavkom 1. ovoga Zakona

(6) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti provodi inspekcijski nadzor dostave godišnjeg revizorskog mišljenja iz članka 6. stavka 7. ovoga Zakona.

Suradnja i razmjena informacija između nadležnih tijela Republike Hrvatske

Članak 149.

(1) Hrvatska narodna banka, Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, ministarstvo nadležno za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt i druga nadležna tijela u Republici Hrvatskoj međusobno surađuju i razmjenjuju informacije kad god je takva suradnja i razmjena informacija propisana ovim Zakonom ili posebnim zakonom te na zahtjev pojedinog nadležnog tijela dostavljaju tom tijelu sve informacije koje su mu potrebne u provođenju nadzora, u postupku izdavanja odobrenja, ili pri odlučivanju o drugim pojedinačnim zahtjevima iz njegove nadležnosti.

(2) Tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su međusobno razmjenjivati obavijesti o oduzimanju odobrenja, nezakonitostima i nepravilnostima koje utvrde tijekom obavljanja nadzora ako su ti nalazi bitni za rad toga drugog tijela.

(3) Hrvatska narodna banka prema potrebi i u suradnji s Ministarstvom financija, Financijskim inspektoratom izrađuje podloge za procjenu rizika koji proizlaze iz pružanja platnih usluga iz članka 148. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, razmjenjuju sve informacije radi provođenja prekogranične suradnje s nadležnim tijelima drugih država članica iz Glave VI. ovoga Zakona.

(5) Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, razmjenjuju informacije s drugim tijelima Republike Hrvatske nadležnima za nadzor primjene drugih propisa Republike Hrvatske ili propisa Europske unije od strane pružatelja platnih usluga, kao što su propisi kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, zaštita osobnih podataka i sl.

(6) Hrvatska narodna banka i Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti surađuju i razmjenjuju informacije o pružateljima usluga iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona u svrhu ispunjavanja njihovih obveza propisanih u tom članku.

(7) Dostavljanje informacija i obavijesti iz stavaka od 1. do 6. ovoga članka ne smatra se kršenjem obveze čuvanja povjerljivih podataka.

(8) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka koje primi informacije i obavijesti u skladu s ovim člankom dužno ih je čuvati kao povjerljive i može ih koristiti samo u svrhu za koju su mu dostavljeni, a dostupnima trećima može ih učiniti samo uz suglasnost nadležnog tijela koje mu ih je dostavilo ili kad je to propisano posebnim zakonom.

Suradnja i razmjena informacija nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj s nadležnim tijelima drugih država članica i tijelima Europske unije

Članak 150.

(1) Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, surađuju s nadležnim tijelima drugih država članica i, prema potrebi, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo i drugim odgovarajućim nadležnim tijelima u Europskoj uniji i drugim državama članicama u skladu s pravnim aktima Europske unije i propisima Republike Hrvatske.

(2) Hrvatska narodna banka ujedno je tijelo Republike Hrvatske za kontakt s tijelima drugih država članica i drugim nadležnim tijelima u Europskoj uniji iz ovoga članka.

(3) Hrvatska narodna banka surađuje i s Europskom središnjom bankom i sa središnjim bankama drugih država članica u skladu s pravnim aktima Europske unije i propisima Republike Hrvatske.

(4) Hrvatska narodna banka razmjenjuje informacije:

1. s tijelima drugih država članica nadležnima za izdavanje odobrenja i nadzor nad institucijama za platni promet u skladu s ovim Zakonom
2. s Europskom središnjom bankom i središnjim bankama država članica u njihovu svojstvu monetarnih i nadzornih vlasti te, prema potrebi, s drugim javnim tijelima odgovornima za nadzor nad platnim sustavima i sustavima za namiru financijskih instrumenata i
3. s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo.

(5) Hrvatska narodna banka razmjenjuje informacije s drugim tijelima država članica nadležnima za nadzor primjene propisa Europske unije od strane pružatelja platnih usluga, kao što su propisi kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma.

Tajnost podataka

Članak 151.

(1) Hrvatska narodna banka, Ministarstvo financija, Financijski inspektorat, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti i ministarstvo nadležno za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt dužni su čuvati tajnost svih podataka koje su saznali obavljajući svoje ovlasti i dužnosti na temelju ovoga Zakona te ih ne smiju otkriti drugim osobama i tijelima.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, sljedeće davanje podataka nije povreda čuvanja tajnosti:

1. davanje podataka u agregiranom obliku iz kojih nije moguće utvrditi osobne ili poslovne podatke

2. davanje podataka u slučajevima i na način predviđen ovim Zakonom

3. dostavljanje podataka za potrebe provođenja kaznenog postupka ili postupka koji mu prethodi, a to pisanim putem zatraži ili naloži nadležni sud, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminaliteta, državno odvjetništvo ili Ministarstvo unutarnjih poslova ako mu je to pisanim putem naložilo državno odvjetništvo ili to pisanim putem zatraži tijelo iz druge države članice ovlašteno u kaznenom postupku

4. razmjenjivanje podataka u skladu s drugim zakonima

5. razmjenjivanje podataka u skladu s pravnim aktima Europske unije.

(3) Odredbe stavka 1. ovoga članka odnose se i na sve fizičke osobe koje u bilo kojem svojstvu rade ili su radile u nadležnim tijelima iz stavka 1. ovoga članka te na revizore i stručne osobe koji obavljaju ili su obavljali poslove po nalogu tih nadležnih tijela.

(4) Sve osobe, tijela i njihovi zaposlenici koji su na temelju stavka 2. točaka 2., 3. i 4. ovoga članka primili podatke iz stavka 1. ovoga članka dužni su se njima koristiti isključivo u svrhu za koju su dani te ih ne smiju priopćiti ili učiniti dostupnima trećim osobama, osim u slučajevima propisanim zakonom.

GLAVA VIII.

PLATNI SUSTAVI

POGLAVLJE I.

OSNIVANJE I RAD PLATNIH SUSTAVA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Platni sustav u Republici Hrvatskoj

Članak 152.

(1) Platni sustav u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: platni sustav) jest platni sustav čiji je najmanje jedan sudionik pružatelj platnih usluga koji je odobrenje za pružanje platnih usluga dobio od Hrvatske narodne banke i čiji je upravitelj osoba iz članka 153. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Odredbe ove Glave, s iznimkom članka 166. ovoga Zakona, ne odnose se na platne sustave koji se sastoje isključivo od pružatelja platnih usluga koji pripadaju istoj grupi.

Upravitelj platnog sustava

Članak 153.

(1) Platnim sustavom upravlja upravitelj platnog sustava.

(2) Upravitelj platnog sustava može biti:

1. kreditna institucija osnovana u Republici Hrvatskoj
2. institucija za elektronički novac osnovana u Republici Hrvatskoj
3. mala institucija za elektronički novac osnovana u Republici Hrvatskoj
4. institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj
5. mala institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj
6. druga pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj osnovana kao dioničko društvo ili društvo s ograničenom odgovornošću
7. druga pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koja može upravljati platnim sustavom prema posebnom zakonu
8. Hrvatska narodna banka i
9. podružnica pravne osobe iz druge države sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

(3) Osim što upravlja platnim sustavom, upravitelj platnog sustava može obavljati i druge djelatnosti ako zakonom kojim se uređuju te djelatnosti nije određeno drugačije.

Sudionici u platnom sustavu

Članak 154.

(1) Sudionik u platnom sustavu može biti:

1. pružatelj platnih usluga
2. upravitelj toga platnog sustava
3. drugi platni sustav odnosno upravitelj drugoga platnog sustava iz Republike Hrvatske ili druge države i
4. druga osoba u skladu s pravilima rada toga platnog sustava.

(2) Sudionik platnog sustava može sudjelovati u platnom sustavu i posredno, preko drugog sudionika.

(3) Pružatelji platnih usluga iz članka 7. stavka 1. točke 1. podtočke a), točke 2. podtočke a), točke 3., točke 4. podtočke a) i točke 5. te podružnice kreditnih institucija iz članka 7. stavka 1. točke 1. podtočaka b) i c) ovoga Zakona osnovane u Republici Hrvatskoj, dužne su izvijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakom platnom sustavu u kojem sudjeluju neposredno ili posredno i o upravitelju toga platnog sustava, bez obzira na to posluje li taj sustav na području Republike Hrvatske ili druge države.

Platni sustavi koje uređuje Hrvatska narodna banka

Članak 155.

(1) Hrvatska narodna banka propisuje pravila rada platnog sustava kojim upravlja.

(2) Hrvatska narodna banka ovlaštena je propisati pravila rada sistemski značajnih platnih sustava koji služe za obračun platnih transakcija u kunama iz članka 54. stavka 3. ovoga Zakona, a kojima upravlja upravitelj iz članka 153. stavka 2. točke 7. ovoga Zakona.

Odobrenje za rad platnog sustava

Članak 156.

(1) Za rad platnog sustava potrebno je odobrenje Hrvatske narodne banke.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za rad platnog sustava nije potrebno odobrenje:

1. ako je riječ o platnom sustavu koji je dio kartične platne sheme ili o platnom sustavu koji se sastoji isključivo od jednog pružatelja platnih usluga ili

2. ako je pravila rada platnog sustava propisala Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 155. ovoga Zakona.

(3) Platni sustav iz stavka 1. ovoga članka ne može započeti s radom prije nego što Hrvatska narodna banka izda odobrenje za rad tog sustava.

(4) Upravitelj platnog sustava dužan je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o početku rada platnog sustava kojim upravlja najkasnije u roku od 30 dana prije početka rada platnog sustava te o nazivu i sjedištu svakog sudionika u platnom sustavu.

Uvjeti za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava

Članak 157.

(1) Pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koja namjerava upravljati platnim sustavom mora ispunjavati odnosno osigurati ispunjavanje svih sljedećih uvjeta:

1. da je, s obzirom na potrebu za osiguranjem pouzdanoga i razboritog upravljanja platnim sustavom, imatelj kvalificiranog udjela u upravitelju platnog sustava primjeren, što osobito uključuje dobar ugled i financijsko stanje

2. da članovi uprave ili izvršni direktori upravitelja platnog sustava imaju dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo za upravljanje platnim sustavom odnosno da kod upravitelja platnog sustava koji se osim upravljanjem platnim sustavom bavi i drugim djelatnostima i ima odgovornu osobu za vođenje poslova u vezi s upravljanjem platnim sustavom, ta osoba ima dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo za upravljanje platnim sustavom, a da članovi uprave ili izvršni direktori upravitelja platnog sustava imaju dobar ugled

3. da je informacijski sustav platnog sustava primjeren, prikladan, pouzdan i zadovoljavajući u odnosu na obavljanje svih funkcija predviđenih pravilima rada platnog sustava
4. da pravila rada platnog sustava sadržavaju sve elemente iz članka 165. ovoga Zakona i da primjena tih pravila rada osigurava primjerenu zaštitu od sustavnog rizika i drugih rizika povezanih s funkcioniranjem platnog sustava
5. da, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem pouzdanoga i razboritog upravljanja platnim sustavom, upravitelj platnog sustava ima uspostavljen djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja koji uključuje jasan sustav upravljanja s dobro određenim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti, djelotvoran postupak utvrđivanja, upravljanja, praćenja i izvještavanja o svim rizicima kojima je platni sustav izložen ili bi mogao biti izložen te odgovarajuće mehanizme unutarnjih kontrola koji obuhvaćaju najmanje funkcije kontrole rizika, unutarnje revizije i usklađenosti poslovanja s propisima i standardima uključujući i primjerene administrativne i računovodstvene postupke, a pritom su navedeni sustav upravljanja, mehanizam unutarnjih kontrola te administrativni i računovodstveni postupci primjereni, razmjerni, pouzdani i dostatni s obzirom na prirodu, opseg i složenost platnog sustava
6. da je sposoban za stabilno poslovanje uz primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu
7. da platni sustav ispunjava sve ostale uvjete iz članka 158. stavka 2. ovoga Zakona i
8. da ne postoje drugi razlozi koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti siguran i stabilan rad platnog sustava.

(2) Pri ocjeni primjerenosti imatelja kvalificiranog udjela na odgovarajući se način primjenjuje članak 84. stavak 2. ovoga Zakona, a pri ocjeni dobrog ugleda na odgovarajući se način primjenjuje članak 84. stavak 3. ovoga Zakona.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava

Članak 158.

(1) Pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koja namjerava upravljati platnim sustavom dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava.

(2) Zahtjevu za izdavanje odobrenja potrebno je priložiti sljedeće:

1. statut, izjavu o osnivanju odnosno društveni ugovor podnositelja zahtjeva
2. pravila rada platnog sustava iz članka 165. stavka 3. ovoga Zakona
3. ako je primjenjivo, financijske izvještaje za posljednje tri poslovne godine
4. poslovni plan, uključujući izračun projekcije financijskih izvještaja za sljedeće tri poslovne godine kojima se pokazuje sposobnost za stabilno poslovanje uz primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu

5. opis sustava upravljanja podnositelja zahtjeva te mehanizama unutarnjih kontrola, uključujući administrativne i računovodstvene postupke te postupke upravljanja rizicima iz kojih je vidljivo da su navedeni sustavi upravljanja, mehanizmi i postupci kontrola razmjerni, primjereni, pouzdani i dostatni
6. opis postupaka uspostavljenih za praćenje, rješavanje i postupanje nakon sigurnosnih incidenata ili prigovora sudionika platnog sustava povezanih sa sigurnošću uključujući mehanizam za izvješćivanje o incidentima koji treba uzeti u obzir obvezu izvješćivanja iz članka 172. ovoga Zakona
7. procjenu podnositelja zahtjeva o usklađenosti platnog sustava s međunarodno prihvaćenim načelima za platne sustave
8. opis procesa uspostavljenog za pohranu, nadzor, praćenje i ograničavanje pristupa osjetljivim podacima o plaćanjima
9. opis postupaka održavanja kontinuiteta poslovanja uključujući jasnu identifikaciju kritičnih aktivnosti, djelotvorne planove za krizne situacije i postupak redovitog testiranja i preispitivanja primjerenosti i učinkovitosti tih planova
10. politiku sigurnosti, detaljnu procjenu rizika kojima bi platni sustav mogao biti izložen, opis kontrola sigurnosti i mjera za ovladavanje rizicima koje su poduzete za primjerenu zaštitu sudionika platnog sustava i samoga platnog sustava od utvrđenih rizika. Kontrole sigurnosti i mjere za ovladavanje rizicima moraju pokazati kako se njima osigurava visoka razina tehničke sigurnosti i zaštita podataka, uključujući softver i IT sustave platnog sustava ili osobe kojima je podnositelj zahtjeva eksternalizirao svoje aktivnosti ili dio aktivnosti
11. opis informacijskog sustava kojim podnositelj zahtjeva dokazuje da je navedeni informacijski sustav primjeren, prikladan, pouzdan i zadovoljavajući u odnosu na obavljanje svih funkcija predviđenih pravilima rada platnog sustava
12. opis organizacijske, tehničke i kadrovske strukture uključujući strukturu podnositelja zahtjeva u vezi s upravljanjem platnim sustavom, a prema potrebi opis ugovornog odnosa između podnositelja zahtjeva i osobe kojoj eksternalizira određene aktivnosti u vezi s upravljanjem platnim sustavom te opis sudjelovanja u domaćem ili međunarodnom platnom sustavu i opis povezivanja platnog sustava s drugim platnim sustavom
13. identitet za osobe koje su, neposredno ili posredno, imatelji kvalificiranog udjela u podnositelju zahtjeva, iznos njihovih udjela te dokaz o njihovoj prihvatljivosti, uzimajući u obzir potrebu osiguravanja dobrog i razboritog upravljanja platnim sustavom
14. identitet za svakog člana uprave podnositelja zahtjeva ili svakoga izvršnog direktora podnositelja zahtjeva koji ima upravni odbor te dokaze da imaju dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo u upravljanju platnim sustavom
15. ako podnositelj zahtjeva obavlja i druge djelatnosti osim namjeravanog upravljanja platnim sustavom, ako je primjenjivo, identitet osoba odgovornih za vođenje poslova u vezi s upravljanjem platnim sustavom, dokaze da imaju dobar ugled i odgovarajuće znanje i iskustvo u upravljanju platnim sustavom te identitet za svakog člana uprave podnositelja zahtjeva ili

svakoga izvršnog direktora podnositelja zahtjeva koji ima upravni odbor te dokaze da imaju dobar ugled

16. podatke o tome jesu li osobe iz točaka 13., 14. i 15. ovoga stavka pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela koja se progone po službenoj dužnosti ili za neki od prekršaja, a ako jesu, za koja kaznena djela i koje prekršaje te kad je nastupila pravomoćnost presude

17. naziv ovlaštenog revizora, odnosno revizorskog društva, ako se podnositelj zahtjeva koristi njegovim uslugama

18. popis osoba koje su s podnositeljem zahtjeva usko povezane u smislu članka 4. stavka 1. točke 38. Uredbe (EU) br. 575/2013 i opis načina na koji su povezane

19. naziv i sjedište sudionika u platnom sustavu koji su podnositelju zahtjeva poznati pri podnošenju zahtjeva.

(3) Podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj, kojim se dokazuje dobar ugled osoba iz stavka 2. točaka 13., 14. i 15. ovoga članka, pribavlja Hrvatska narodna banka iz kaznene odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva.

(4) Podatkom iz stavka 2. točke 16. ovoga članka smatrat će se podatak iz kaznene odnosno prekršajne evidencije nadležnog tijela odgovarajuće države ili, ako se takav podatak prema propisima te države ne može dobiti, izjava fizičke osobe na koju se podatak odnosi koji nije stariji od 90 dana.

(5) Osim informacija i dokumentacije iz stavka 2. ovoga članka podnositelj zahtjeva dostavlja i informacije i dokumentaciju koje tijekom postupka povodom zahtjeva zatraži Hrvatska narodna banka u svrhu pojašnjenja koje ocijeni potrebnima za odlučivanje o izdavanju odobrenja za rad platnog sustava.

(6) Tijekom postupka povodom zahtjeva podnositelj zahtjeva dužan je, bez odgađanja, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svim izmjenama u odnosu na informacije i dokumentaciju dostavljene prema stavicima 2. i 5. ovoga članka.

(7) Pri podnošenju zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava podnositelj zahtjeva dužan je Hrvatskoj narodnoj banci platiti naknadu za obradu zahtjeva.

(8) Sve odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na zahtjev za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava koji podnosi društvo u osnivanju.

(9) Hrvatska narodna banka propisuje podzakonskim propisom visinu naknade iz stavka 7. ovoga članka.

Izdavanje odobrenja za rad platnog sustava

Članak 159.

(1) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava ako na temelju zahtjeva i dostavljenih informacija iz članka 158. ovoga Zakona te informacija kojima raspolaže ocijeni da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 157. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka može prije donošenja rješenja u postupku povodom zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava zatražiti mišljenje drugih nadležnih tijela o okolnostima važnima za odlučivanje o podnesenom zahtjevu.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava

Članak 160.

Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava ako ocijeni da nije ispunjen neki od uvjeta iz članka 157. ovoga Zakona.

Ukidanje rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava

Članak 161.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava ako:

1. platni sustav ne započne s radom u roku od 12 mjeseci od dana donošenja tog rješenja
2. upravitelj platnog sustava Hrvatskoj narodnoj banci dostavi obavijest o prestanku rada platnog sustava
3. platni sustav prestane s radom dulje od šest mjeseci neprekidno ili
4. u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinite ili netočne dokumentacije ili podataka važnih za upravljanje platnim sustavom.

(2) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava:

1. ako bi nastavak rada platnog sustava mogao ugroziti stabilnost platnog prometa
2. ako više nisu ispunjeni uvjeti na temelju kojih je dano odobrenje za rad platnog sustava
3. ako upravitelj platnog sustava na bilo koji način onemogućuje obavljanje nadzora nad radom platnog sustava ili
4. ako upravitelj platnog sustava ne izvršava nadzorne mjere koje je naložila Hrvatska narodna banka.

Rješenje o ukidanju rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava

Članak 162.

(1) Hrvatska narodna banka dostavit će bez odgađanja upravitelju platnog sustava rješenje o ukidanju rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava.

(2) Hrvatska narodna banka objavljuje obavijest o ukidanju rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava na svojim internetskim stranicama i najmanje u jednom dnevnom listu koji izlazi u Republici Hrvatskoj.

Prestanak važenja rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava

Članak 163.

Rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava prestaje važiti:

1. danom donošenja odluke o likvidaciji upravitelja platnog sustava
2. danom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad upraviteljem platnog sustava
3. danom brisanja upravitelja platnog sustava iz sudskog registra u slučajevima pripajanja, spajanja i podjele razdvajanjem ili
4. danom izvršnosti rješenja o ukidanju rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava upravitelju platnog sustava ili danom koji je određen u tom rješenju, ovisno o slučaju.

Osnivanje podružnice pravne osobe sa sjedištem izvan Republike Hrvatske za upravljanje platnim sustavom na području Republike Hrvatske

Članak 164.

Na pravnu osobu sa sjedištem izvan Republike Hrvatske koja namjerava upravljati platnim sustavom preko podružnice na području Republike Hrvatske na odgovarajući način primjenjuju se članci od 156. do 163. ovoga Zakona.

Pravila rada platnog sustava

Članak 165.

(1) Platni sustav dužan je poslovati prema pravilima rada toga platnog sustava.

(2) Pravila rada platnog sustava uređuju standardizirane postupke i zajednička pravila za obradu, obračun i/ili namiru platnih transakcija između njegovih sudionika.

(3) Pravila rada platnog sustava moraju sadržavati:

1. sudionike u platnom sustavu prema vrsti i opis njihove uloge u platnom sustavu
2. uvjete za sudjelovanje i prestanak sudjelovanja sudionika u platnom sustavu
3. platne transakcije koje se obračunavaju i/ili namiruju u platnom sustavu
4. osnovna načela obračuna i/ili namire platnih transakcija

5. valutu odnosno valute s kojima se posluje u platnom sustavu
6. način i uvjete izvršenja platnih transakcija, uključujući oblik i sadržaj platnih transakcija
7. postupke informiranja sudionika o obračunu i/ili namiri
8. način zaštite podataka od zlouporabe i
9. trenutak prihvata i neopozivosti naloga za prijenos te postupke u slučaju otvaranja postupka zbog insolventnosti nad sudionikom, ako je riječ o platnim sustavima na koje se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(4) Pravila rada platnog sustava ne mogu se naknadno izmijeniti bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke.

(5) Upravitelj platnog sustava zahtjev za suglasnost za izmijenjena pravila rada platnog sustava podnosi Hrvatskoj narodnoj banci najmanje dva mjeseca prije njihove izmjene.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, upravitelj platnog sustava zahtjev za suglasnost za izmjenu pravila rada platnog sustava podnosi u kraćem roku, ako je izmjena pravila nužna zbog potrebe hitnog povećanja razine sigurnosti platnog sustava ili iz drugoga opravdanog razloga.

(7) Na postupak izdavanja suglasnosti na pravila rada platnog sustava na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 159. i 160. ovoga Zakona.

(8) Iznimno od stavaka 4., 5. i 6. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne daje suglasnost za izmjenu pravila rada platnog sustava iz članka 156. stavka 2. ovoga Zakona.

(9) Upravitelj platnog sustava iz članka 155. stavka 2. ovoga Zakona kojem je Hrvatska narodna banka propisala pravila rada može Hrvatskoj narodnoj banci predložiti izmjene pravila rada tog platnog sustava, i to najmanje dva mjeseca prije potrebne izmjene.

(10) Iznimno od stavka 9. ovoga članka, upravitelj platnog sustava podnosi prijedlog u kraćem roku, ako je izmjena pravila nužna zbog potrebe hitnog povećanja razine sigurnosti platnog sustava ili iz drugoga opravdanog razloga.

Pristup platnim sustavima

Članak 166.

(1) Pravila rada platnog sustava kojima se uređuje pristup platnom sustavu pružateljima platnih usluga koji su pravne osobe i koji su dobili odobrenje nadležnog tijela ili su upisani u registar koji vodi nadležno tijelo moraju biti objektivna, nediskriminirajuća i razmjerna te ne mogu ograničavati pristup više nego što je potrebno za osiguranje od posebnih rizika poput rizika namire, operativnog rizika i rizika poslovanja te za zaštitu financijske i operativne stabilnosti platnog sustava.

(2) Platni sustavi ne smiju u odnosu na pružatelje platnih usluga, korisnike platnih usluga ili druge platne sustave nametati nijedno od sljedećih ograničenja:

1. ograničavajuća pravila o stvarnom sudjelovanju u drugim platnim sustavima
2. pravila kojima se na diskriminatoran način pravi razlika među pružateljima platnih usluga koji su dobili odobrenje za pružanje platnih usluga ili među registriranim pružateljima platnih usluga u smislu njihovih prava i obveza kao sudionika platnog sustava i
3. ograničenja na osnovi institucionalnog statusa.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se:

1. na platne sustave na koje se primjenjuje zakon koji uređuje konačnost namire u platnim sustavima ili
2. na platne sustave koji se sastoje isključivo od jednog pružatelja platnih usluga ili od pružatelja platnih usluga koji pripadaju istoj grupi.

(4) Sudionik platnog sustava na koji se primjenjuje zakon koji uređuje konačnost namire u platnim sustavima, a koji je dopustio pružatelju platnih usluga koji nije sudionik tog platnog sustava mogućnost slanja naloga za plaćanje preko tog sustava, dužan je istu mogućnost na objektivan, razmjeran i nediskriminirajući način pružiti i drugom pružatelju platnih usluga koji to od njega zatraži.

(5) Sudionik platnog sustava dužan je svako odbijanje zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka detaljno obrazložiti.

Dužnosti upravitelja platnog sustava

Članak 167.

(1) Upravitelj platnog sustava dužan je osigurati svakodobno sigurno i stabilno funkcioniranje platnog sustava.

(2) Upravitelj platnog sustava osobito je dužan, razmjerno vrsti, opsegu i složenosti poslova koji proizlaze iz pravila rada platnog sustava, osigurati:

1. da platni sustav ima primjeren, prikladan, pouzdan i zadovoljavajući informacijski sustav za obavljanje svih funkcija u skladu s pravilima rada platnog sustava kao i plan kontinuiteta poslovanja
2. organizacijsku strukturu s dobro određenim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti, uključujući kadrovsku strukturu
3. upravljanje rizicima kojima je platni sustav izložen ili bi mogao biti izložen
4. primjeren proces pohrane, nadzora i praćenja te ograničavanje pristupa osjetljivim podacima o plaćanjima

5. usklađenost platnog sustava s međunarodno prihvaćenim načelima za platne sustave.

(3) Upravitelj platnog sustava dužan je bez odgađanja obavijestiti sudionike platnog sustava o značajnom operativnom ili sigurnosnom incidentu koji utječe ili bi mogao utjecati na financijske interese sudionika platnog sustava te o svim raspoloživim mjerama koje sudionici platnog sustava mogu poduzeti radi ublažavanja štetnih učinaka incidenta.

Eksternalizacija

Članak 168.

(1) Upravitelj platnog sustava može eksternalizirati operativne ili druge aktivnosti povezane s radom platnog sustava. O namjeravanoj eksternalizaciji dužan je, prije sklapanja ugovora s pružateljem usluga eksternalizacije, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(2) Upravitelj platnog sustava dužan je osigurati da namjeravana eksternalizacija ispunjava sljedeće uvjete:

1. da ne mijenja odnos i obveze upravitelja platnog sustava prema sudionicima u platnom sustavu
2. da ne dovodi u pitanje usklađenost rada platnog sustava s pravilima rada i s odredbama ovoga Zakona i
3. da ne narušava mogućnost obavljanja nadzora od strane Hrvatske narodne banke.

(3) Upravitelj platnog sustava odgovara za štetu koju prouzroči pružatelj usluga eksternalizacije u vezi s pružanjem eksternalizirane aktivnosti.

(4) Upravitelj platnog sustava dužan je osigurati da Hrvatska narodna banka može obaviti izravni nadzor na lokaciji pružanja usluga, odnosno kod pružatelja usluga eksternalizacije, te osigurati pristup dokumentaciji i podacima koji su povezani s eksternalizacijom, a u posjedu su pružatelja usluga eksternalizacije.

POGLAVLJE II. NADZOR NAD PLATNIM SUSTAVIMA

Opće odredbe

Članak 169.

(1) Hrvatska narodna banka obavlja nadzor nad platnim sustavima kojima je izdala rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava i nad platnim sustavima iz članka 155. ovoga Zakona.

(2) Nadzor iz stavka 1. ovoga članka jest provjera posluje li platni sustav u skladu s odredbama ovoga Zakona, funkcionira li sigurno i stabilno te je li mu osiguran pristup na način propisan člankom 166. ovoga Zakona.

(3) U svrhu obavljanja nadzora nad platnim sustavima Hrvatska narodna banka može donositi načela, preporuke i smjernice za njihov rad.

(4) Pri obavljanju nadzora nad platnim sustavima Hrvatska narodna banka obavlja nadzor nad upraviteljem platnog sustava u dijelu njegova poslovanja koji se odnosi na upravljanje platnim sustavom.

Način obavljanja nadzora

Članak 170.

(1) Na obavljanje nadzora nad platnim sustavom i upraviteljem platnog sustava na odgovarajući se način primjenjuju članci od 110. do 116. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka rukovodi se pri utvrđivanju metodologije, učestalosti i intenziteta nadzora nad platnim sustavima prirodom, opsegom i složenošću poslovanja platnih sustava u odnosu na vrste sudionika, platne transakcije koje se obračunavaju/namiruju te rizičnost poslovanja platnih sustava, osobito vodeći računa o sustavnom riziku.

Vrste nadzornih mjera

Članak 171.

Hrvatska narodna banka može rješenjem naložiti upravitelju platnog sustava nadzorne mjere radi pravodobnog poduzimanja aktivnosti za poboljšanje sigurnosti i stabilnosti funkcioniranja platnog sustava te otklanjanja utvrđenih nezakonitosti.

Izvyješćivanje Hrvatske narodne banke

Članak 172.

(1) Upravitelj platnog sustava dužan je bez odgađanja izvijestiti Hrvatsku narodnu banku:

1. o svim činjenicama koje se upisuju u sudski registar, i to o svakoj podnesenoj prijavi podataka u sudski registar te o svakom izvršenom upisu promjene podataka u sudskom registru
2. o svakoj najavljenoj ili izvršenoj promjeni kvalificiranog imatelja za koju je uprava odnosno izvršni direktor znao ili morao znati
3. o svakoj planiranoj promjeni člana uprave, odnosno izvršnog direktora, odnosno ako se upravitelj platnog sustava osim upravljanjem platnim sustavom bavi i drugim djelatnostima, o svim promjenama osoba koje su odgovorne za upravljanje platnim sustavom
4. o svakoj promjeni podataka o sudionicima u platnom sustavu te o podacima u vezi s uključenjem novih sudionika ili prestankom sudjelovanja dosadašnjih sudionika u tom platnom sustavu
5. o svakom značajnom operativnom ili sigurnosnom incidentu

6. o namjeri prestanka obavljanja djelatnosti upravljanja platnim sustavom kao i o nastupu okolnosti za ukidanje rješenja kojim se odobrava rad platnog sustava iz članka 161. ovoga Zakona te za prestanak važenja odobrenja za rad iz članka 163. ovoga Zakona i

7. o svim ostalim promjenama koje su povezane s uvjetima rada platnog sustava koji su propisani ovim Zakonom i/ili kojima se mijenjaju činjenice na temelju kojih je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad platnog sustava.

(2) Upravitelj platnog sustava dužan je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti podatke o platnim transakcijama izvršenima preko platnog sustava.

(3) Upravitelj platnog sustava dužan je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti izvješća, informacije i podatke o svim pitanjima povezanim s provođenjem nadzora ili izvršavanjem ostalih zadataka iz nadležnosti Hrvatske narodne banke, uključujući i procjenu usklađenosti platnog sustava s međunarodno prihvaćenim načelima za platne sustave.

Suradnja s nadležnim tijelima i razmjena informacija

Članak 173.

U obavljanju nadzora nad platnim sustavima Hrvatska narodna banka surađuje s drugim nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i s nadležnim tijelima drugih država.

Evidencija platnih sustava

Članak 174.

(1) Hrvatska narodna banka vodi evidenciju platnih sustava u Republici Hrvatskoj i objavljuje ih na svojim internetskim stranicama.

(2) Evidencija platnih sustava mora sadržavati sljedeće podatke:

1. naziv platnog sustava
2. naziv i sjedište upravitelja platnog sustava i
3. popis sudionika u platnom sustavu.

GLAVA IX.

NAČIN I POSTUPAK ODLUČIVANJA HRVATSKE NARODNE BANKE

Povrat u prijašnje stanje

Članak 175.

U upravnom postupku koji vodi Hrvatska narodna banka nije moguće zahtijevati povrat u prijašnje stanje.

*Rješenje***Članak 176.**

(1) Rješenja koja o pitanjima iz svoje nadležnosti donosi Hrvatska narodna banka moraju biti u pisanom obliku i obrazložena.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor.

*Odgovornost za štetu***Članak 177.**

Zaposlenici Hrvatske narodne banke ili bilo koja osoba koju je ovlastila Hrvatska narodna banka ne odgovaraju za štetu koja nastane pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona i podzakonskih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, osim ako se dokaže da su određenu radnju učinili ili propustili učiniti namjerno ili krajnjom nepažnjom.

*Rokovi***Članak 178.**

Povodom zahtjeva podnesenog u postupku kojeg vodi na temelju ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka rješenje donosi i dostavlja podnositelju zahtjeva u roku od tri mjeseca od dana podnošenja potpunog zahtjeva.

GLAVA X.**PREKRŠAJNE ODREDBE***Prekršaji pružatelja platnih usluga***Članak 179.**

(1) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka odgovaraju sljedeći pružatelji platnih usluga:

1. kreditna institucija, institucija za elektronički novac, mala institucija za elektronički novac, institucija za platni promet, mala institucija za platni promet i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osnovani u Republici Hrvatskoj

2. podružnica u Republici Hrvatskoj kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi

3. podružnica u Republici Hrvatskoj institucije za elektronički novac osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi

4. podružnica u Republici Hrvatskoj institucije za platni promet ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u drugoj državi članici
5. pravna osoba koja je kao zastupnik institucije za platni promet, institucije za elektronički novac ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u drugoj državi članici postavljena u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan
6. jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave kada ne djeluje u svojstvu javne vlasti
7. Hrvatska narodna banka kada ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako kao obveznik izvješćivanja o platnim uslugama i prijevarama u odnosu na platne usluge ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku sa sadržajem, na način i u rokovima propisanim podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 10. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona (članak 10. stavci 3. i 4.)
2. ako kao obveznik izvješćivanja o platnim uslugama i prijevarama u odnosu na platne usluge ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u roku iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona
3. ako kao obveznik izvješćivanja prema članku 10. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s regulatornim tehničkim standardom iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona kojim se uređuje okvir za suradnju i razmjenu informacija između nadležnih tijela država članica
4. ako naplati naknade protivno zabrani iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona
5. ako protivno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona naplati naknade koje nisu razumne i u skladu sa stvarnim troškovima
6. ako protivno odredbi članka 15. stavka 2. ovoga Zakona ne obavijesti korisnika platnih usluga o naknadi za korištenje određenoga platnog instrumenta prije iniciranja platne transakcije
7. ako u slučaju jednokratne platne transakcije ne da ili ne učini raspoloživima sve informacije propisane odredbama članka 18. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona
8. ako u slučaju jednokratne platne transakcije informacije koje je dužan dati prema članku 18. stavcima 1. i 3. ovoga Zakona ne da na način iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona
9. ako u slučaju iz članka 18. stavka 5. ovoga Zakona ne ispuni svoju obvezu iz članka 18. stavaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona odmah nakon izvršenja platne transakcije
10. ako u slučaju iz članka 19. ovoga Zakona korisniku platnih usluga odmah nakon zadavanja naloga za plaćanje ne da ili ne učini raspoloživim sve podatke iz točaka od 1. do 4. istog članka

11. ako kao pružatelj usluge iniciranja plaćanja ne stavi na raspolaganje pružatelju platnih usluga koji vodi račun platitelja referenciju platne transakcije u skladu s člankom 20. ovoga Zakona

12. ako platitelju nakon primitka naloga za plaćanje ne da ili ne učini raspoloživim podatke o svojoj usluzi u skladu sa člankom 21. ovoga Zakona

13. ako primatelju plaćanja nakon izvršenja platne transakcije ne da ili ne učini raspoloživim podatke o usluzi koju je pružio u skladu sa člankom 22. ovoga Zakona

14. ako korisniku platnih usluga prije nego se obveže ponudom ili okvirnim ugovorom ne da sve informacije iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona

15. ako s korisnikom platnih usluga sklopi okvirni ugovor u kojem nisu sadržane sve informacije koje mu je dao ili bio dužan dati prema članku 23. stavku 1. ovoga Zakona (članak 23. stavak 4.)

16. ako korisniku platnih usluga ne da informacije iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona na način iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona

17. ako u slučaju iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona ne ispuni svoje obveze iz članka 23. i članka 24. stavka 1. ovoga Zakona odmah nakon sklapanja okvirnog ugovora

18. ako korisniku platnih usluga ne da odredbe okvirnog ugovora i informacije u skladu sa člankom 25. ovoga Zakona

19. ako korisniku platnih usluga ne predloži izmjenu okvirnog ugovora na način i u roku iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona

20. ako ugovori da se izmjene kamatnih stopa ili tečaja koje proizlaze iz referentne kamatne stope ili referentnog tečaja mogu provesti odmah, bez prethodne obavijesti a da nije ugovoren način izračuna kamatne stope ili referentni datum i indeks odnosno osnovica za određivanje takve kamatne stope ili tečaja (članak 26. stavak 5.)

21. ako o provedenoj promjeni kamatne stope ne obavijesti korisnika platnih usluga u roku i na način iz članka 26. stavka 6. ovoga Zakona

22. ako protivno članku 26. stavku 8. ovoga Zakona primjenjuje ili izračunava promjene kamatne stope ili tečaja na način koji dovodi korisnike platnih usluga u različiti položaj

23. ako ne prihvati otkaz okvirnog ugovora dan od strane korisnika platnih usluga u skladu s člankom 27. stavicama 1. i 2. ovoga Zakona

24. ako korisniku platnih usluga naplati naknadu za otkaz ugovora protivno članku 27. stavicama 3., 4. ili 5. ovoga Zakona

25. ako otkáže ugovor protivno članku 27. stavku 6. ovoga Zakona

26. ako korisniku platnih usluga naplati naknadu za prestanak važenja ugovora protivno članku 27. stavku 7. ovoga Zakona

27. ako u slučaju prestanka važenja ugovora ne izvrši povrat naknade ili njezinog dijela u skladu s odredbom članka 27. stavka 8. ovoga Zakona
28. ako na zahtjev platitelja ne da prije izvršenja pojedine platne transakcije sve informacije iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona
29. ako platitelju nakon terećenja računa za plaćanje, odnosno nakon primitka naloga za plaćanje ne da informacije u skladu sa člankom 29. stavkom 1. ovoga Zakona
30. ako okvirni ugovor ne sadrži odredbu u skladu s člankom 29. stavkom 2. ovoga Zakona
31. ako na zahtjev platitelja ne dostavi informacije platitelju iz članka 29. stavka 1. ovoga Zakona u skladu s člankom 29. stavkom 3. ovoga Zakona
32. ako primatelju plaćanja nakon izvršenja pojedine platne transakcije ne da informacije u skladu sa člankom 30. stavkom 1. ovoga Zakona
33. ako na zahtjev primatelja plaćanja ne dostavi informacije primatelju plaćanja iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona u skladu s člankom 30. stavkom 3. ovoga Zakona
34. ako korisniku platnih usluga naplati naknade protivno članku 32. stavcima 1. ili 3. ovoga Zakona
35. ako postupi prema primatelju plaćanja protivno odredbi članka 32. stavka 4. ovoga Zakona
36. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun pružatelju platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartica da odgovor o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja, bez da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona
37. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun pružatelju platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartica uskrati odgovor o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja, kada su ispunjeni svi uvjeti iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona
38. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun da odgovor o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja protivno članku 35. stavku 3. ovoga Zakona
39. ako kao pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument na temelju kartica s odgovorom o raspoloživosti traženog iznosa na računu za plaćanje platitelja iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona postupa suprotno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona
40. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun onemogućiti raspolaganje novčanim sredstvima na računu za plaćanje platitelja suprotno odredbi članka 35. stavka 5. ovoga Zakona
41. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne informira platitelja na njegov zahtjev u skladu s člankom 35. stavkom 6. ovoga Zakona

42. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne omogući platitelju ostvarenje njegovoga prava iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona u slučaju kad je ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka
43. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja dođe u posjed novčanih sredstava platitelja protivno članku 36. stavku 3. točki 1. ovoga Zakona
44. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja s personaliziranim sigurnosnim vjerodajnicama korisnika platnih usluga ne postupi u skladu s člankom 36. stavkom 3. točkama 2. i 3. ovoga Zakona
45. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja s informacijama o korisniku platnih usluga ne postupi u skladu s člankom 36. stavkom 3. točkom 4. ovoga Zakona
46. ako protivno članku 36. stavku 3. točki 5. ovoga Zakona pri pružanju usluge iniciranja plaćanja ne potvrdi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
47. ako protivno članku 36. stavku 3. točki 6. ovoga Zakona pri pružanju usluge iniciranja plaćanja s pružateljem platnih usluga koji vodi račun, platiteljem ili primateljem plaćanja ne komunicira u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/38948. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja protivno članku 36. stavku 3. točki 7. ovoga Zakona pohranjuje osjetljive podatke o plaćanjima korisnika platnih usluga
49. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja traži od korisnika platnih usluga podatke protivno članku 36. stavku 3. točki 8. ovoga Zakona
50. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja koristi podatke, pristupa im ili ih pohranjuje protivno članku 36. stavku 3. točki 9. ovoga Zakona
51. ako pri pružanju usluge iniciranja plaćanja mijenja podatak iz transakcije protivno članku 36. stavku 3. točki 10. ovoga Zakona
52. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 4. točki 1. ovoga Zakona ne komunicira s pružateljem usluge iniciranja plaćanja u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
53. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 4. točki 2. ovoga Zakona ne da ili ne učini raspoloživima pružatelju usluge iniciranja plaćanja sve informacije o iniciranju i u vezi s izvršenjem platne transakcije u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389
54. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 4. točki 3. ovoga Zakona diskriminira naloge za plaćanje zadane preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja
55. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 36. stavku 5. ovoga Zakona uvjetuje svoje postupanje u skladu s člankom 36. stavkom 4. ovoga Zakona sklapanjem ugovora

56. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne omogući korisniku platnih usluga ostvarenje njegovog prava iz članka 37. stavka 1. ovoga Zakona u slučaju kad je ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka

57. ako pruža uslugu informiranja o računu protivno članku 37. stavku 3. točki 1. ovoga Zakona bez izričite suglasnosti korisnika platnih usluga

58. ako pri pružanju usluge informiranja o računu s personaliziranim sigurnosnim vjerodajnicama korisnika platnih usluga ne postupi u skladu s člankom 37. stavkom 3. točkama 2. i 3. ovoga Zakona

59. ako protivno članku 37. stavku 3. točki 4. ovoga Zakona pri pružanju usluge informiranja o računu ne potvrdi svoj identitet pružatelju platnih usluga koji vodi račun u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389

60. ako protivno članku 37. stavku 3. točki 5. ovoga Zakona pri pružanju usluge informiranja o računu s pružateljem platnih usluga koji vodi račun ili korisnikom platnih usluga ne komunicira u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389 61. ako pri pružanju usluge informiranja o računu pristupa informacijama protivno članku 37. stavku 3. točki 6. ovoga Zakona

62. ako pri pružanju usluge informiranja o računu protivno članku 37. stavku 3. točki 7. ovoga Zakona zahtijeva osjetljive podatke o računima za plaćanje

63. ako pri pružanju usluge informiranja o računu upotrebljava podatke, pristupa im ili ih pohranjuje protivno članku 37. stavku 3. točki 8. ovoga Zakona

64. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 37. stavku 4. točki 1. ovoga Zakona ne komunicira s pružateljem usluge informiranja o računu u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/389

65. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 37. stavku 4. točki 2. ovoga Zakona diskriminira zahtjeve za davanje podataka koje je zaprimio od pružatelja usluge informiranja o računu

66. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 37. stavku 5. ovoga Zakona uvjetuje svoje postupanje u skladu s člankom 37. stavkom 4. ovoga Zakona sklapanjem ugovora

67. ako ne obavijesti platitelja o blokiranju platnog instrumenta u skladu s člankom 38. stavkom 3. ili 4. ovoga Zakona

68. ako protivno članku 38. stavku 6. ovoga Zakona ne deblokira platni instrument ili ga ne zamijeni novim nakon što prestanu postojati razlozi za blokadu tog instrumenta

69. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun protivno članku 38. stavku 7. ovoga Zakona uskrati pružatelju usluge informiranja o računu ili pružatelju usluge iniciranja plaćanja pristup računu za plaćanje kada nisu ispunjeni uvjeti propisani tom odredbom

70. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne obavijesti platitelja o uskraćivanju pristupa računu za plaćanje u skladu s člankom 38. stavicama 8. ili 9. ovoga Zakona

71. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne omogućiti pristup računu za plaćanje u skladu s člankom 38. stavkom 11. ovoga Zakona

72. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku na način i u roku iz članka 38. stavka 12. ovoga Zakona o incidentu iz članka 38. stavka 7. ovoga Zakona koji se odnosi na pružatelja usluge informiranja o računu ili na pružatelja usluge iniciranja plaćanja

73. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona ne osigura da personalizirane sigurnosne vjerodajnice budu dostupne isključivo korisniku platnih usluga koji je ovlašten koristiti se tim instrumentom

74. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona dostavi korisniku platnih usluga platni instrument koji on nije zatražio

75. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne osigura svakodobnu raspoloživost odgovarajućih sredstava koja omogućuju primitak obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ili zahtjeva za deblokadu platnog instrumenta iz članka 38. stavka 6. ovoga Zakona

76. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona na pravovremeno podneseni zahtjev korisnika platnih usluga ne da odgovarajuće dokaze o podnesenoj obavijesti odnosno zahtjevu

77. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona korisniku platnih usluga naplati naknadu za obavijest iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona

78. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona ne spriječi svako korištenje platnog instrumenta nakon primitka obavijesti iz članka 39. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona

79. ako kao izdavatelj platnog instrumenta protivno odredbi članka 40. stavka 2. ovoga Zakona korisniku platnih usluga zaračuna druge troškove ili naknade, različite od troškova zamjene koji se izravno odnose na platni instrument

80. ako protivno odredbi članka 40. stavka 4. ovoga Zakona sastavi odredbe okvirnog ugovora o korištenju platnog instrumenta koje nisu objektivne, nediskriminirajuće i razmjerne

81. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije ne postupi na način i u roku iz članka 43. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, neovisno o tome je li platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja ili ne (članak 43. stavci 1. i 2. i članak 44. stavak 1.)

82. ako kao pružatelj usluge iniciranja plaćanja protivno članku 44. stavku 4. ovoga Zakona na zahtjev pružatelja platnih usluga koji vodi račun odmah ne naknadi sve iznose koje je pružatelj platnih usluga koji vodi račun isplatio platitelju

83. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta te protivno članku 46. stavku 3. ovoga Zakona ne naknadi pružatelju platnih usluga platitelja štetu koju je zbog toga pretrpio

84. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja protivno članku 47. stavku 1. ovoga Zakona rezervira novčana sredstva na računu za plaćanje platitelja kad platitelj nije dao suglasnost za točan iznos novčanih sredstava koji treba rezervirati

85. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja ne oslobodi rezervaciju novčanih sredstava na računu za plaćanje platitelja u roku iz članka 47. stavka 2. ovoga Zakona

86. ako, u slučaju povrata iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona, protivno članku 48. stavku 7. ovoga Zakona odobri račun za plaćanje platitelja s kasnijim datumom valute od onoga na koji je taj račun terećen za iznos čiji povrat traži platitelj

87. ako u slučaju iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona na zahtjev platitelja za povrat novčanih sredstava za autoriziranu platnu transakciju ne postupi u skladu s člankom 49. stavkom 3. ovoga Zakona

88. ako protivno članku 49. stavku 4. ovoga Zakona odbije povrat novčanih sredstava u slučaju iz članka 48. stavaka 6. ili 8. ovoga Zakona

89. ako kao platiteljev pružatelj platnih usluga protivno članku 50. stavku 8. ovoga Zakona tereti platiteljev račun za plaćanje prije primitka naloga za plaćanje

90. ako ne obavijesti korisnika platne usluge o odbijanju izvršenja naloga za plaćanje odnosno o odbijanju iniciranja platne transakcije u skladu s odredbom članka 51. stavka 1. ovoga Zakona

91. ako ne obavijesti korisnika platne usluge o odbijanju izvršenja naloga za plaćanje odnosno o odbijanju iniciranja platne transakcije u rokovima iz članka 51. stavka 2. ovoga Zakona

92. ako protivno članku 51. stavku 3. ovoga Zakona ugovori ili naplati naknadu za odbijanje naloga za plaćanje ili odbijanje iniciranja platne transakcije u iznosu koji nije razuman ili kada odbijanje nije objektivno opravdano

93. ako protivno članku 51. stavku 4. ovoga Zakona odbije izvršiti autorizirani nalog za plaćanje

94. ako ne omogući platitelju opoziv naloga za plaćanje u skladu s člankom 52. stavkom 6. ovoga Zakona

95. ako protivno članku 52. stavku 9. ovoga Zakona naplati naknadu za opoziv naloga za plaćanje iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona kada takva naknada nije ugovorena

96. ako protivno članku 53. stavku 1. ovoga Zakona ne prenosi puni iznos platne transakcije ili ga umanjuje za iznos naknade

97. ako u slučaju iz članka 53. stavka 2. ovoga Zakona u informaciji o izvršenoj platnoj transakciji koju daje primatelju plaćanja ne prikaže odvojeno iznos platne transakcije od iznosa naplaćenih naknada (članak 53. stavak 3.)

98. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja u slučaju iz članka 53. stavka 4. ovoga Zakona ne osigura da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije koju je inicirao platitelj

99. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju iz članka 53. stavka 5. ovoga Zakona ne osigura da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije

100. ako kao platiteljev pružatelj platnih usluga ne osigura da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije u roku iz članka 54. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona

101. ako kao platiteljev pružatelj platnih usluga u slučaju iz članka 54. stavka 4. ovoga Zakona ne osigura da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije u ugovorenom roku ili, kada rok nije ugovoren, u roku iz članka 54. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona

102. ako protivno odredbi članka 54. stavka 5. ovoga Zakona ugovori rok koji je duži od četiri radna dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje iz članka 50. ovoga Zakona

103. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne prenese ili ne prenese ispravno nalog za plaćanje koji je inicirao primatelj plaćanja ili koji je iniciran preko primatelja plaćanja platiteljevu pružatelju platnih usluga u roku iz članka 54. stavka 7. ovoga Zakona

104. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun u slučaju polaganja gotovog novca ne stavi novčana sredstva na raspolaganje i ne odobri račun u skladu s odredbama članka 56. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona

105. ako ne odobri račun za plaćanje primatelja plaćanja s datumom valute iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona

106. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja iznos platne transakcije ne stavi na raspolaganje primatelju plaćanja u roku iz članka 57. stavka 2. ovoga Zakona

107. ako, u slučaju kad je u skladu sa člankom 57. stavkom 4. ugovoren drugačiji rok za stavljanje na raspolaganje iznosa platne transakcije primatelju plaćanja, primatelju plaćanja ne stavi na raspolaganje iznos platne transakcije u tako ugovorenom roku

108. ako odredi datum valute terećenja računa za plaćanje platitelja protivno članku 57. stavku 5. ovoga Zakona

109. ako kao platiteljev pružatelj platnih usluga u slučaju neizvršenja ili neurednog izvršenja platne transakcije ne postupi u skladu s odredbama članka 58. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, neovisno o tome je li platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja ili ne (članak 58. stavci 2. i 3. i članak 60. stavak 1.)

110. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primi iznos platne transakcije od pružatelja platnih usluga platitelja, a ne stavi ga odmah na raspolaganje primatelju plaćanja, a

ako je plaćanje trebalo biti izvršeno na račun za plaćanje primatelja plaćanja, ne odobri taj račun za odgovarajući iznos s datumom valute odobrenja koji ne smije biti kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila izvršena u skladu s člankom 57. ovoga Zakona (članak 58. stavci 5. i 6. u vezi sa stavkom 4. i članak 59. stavak 4.)

111. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju platne transakcije koju je inicirao platitelj, a koja je izvršena sa zakašnjenjem, na zahtjev pružatelja platnih usluga platitelja ne odredi datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja koji nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena (članak 58. stavak 7.)

112. ako kao platitelj pružatelj platnih usluga ne postupi u skladu s odredbom članka 58. stavka 8. ovoga Zakona, neovisno o tome je li platna transakcija inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja ili ne

113. ako protivno članku 59. stavku 2. ovoga Zakona kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odmah ponovno ne dostavi predmetni nalog za plaćanje platiteljevom pružatelju platnih usluga

114. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju zakašnjenja s prijenosom naloga za plaćanje protivno članku 59. stavku 3. ovoga Zakona ne odobri račun za plaćanje primatelja plaćanja

115. ako kao platitelj pružatelj platnih usluga postupi protivno članku 59. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona

116. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju platne transakcije koju je inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja, a koja je izvršena sa zakašnjenjem, ne odredi datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja koji nije kasniji od datuma koji bi za taj iznos bio određen kao datum valute da je transakcija bila na vrijeme izvršena (članak 59. stavak 8.)

117. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne postupi u skladu s odredbom članka 59. stavka 9. ovoga Zakona

118. ako kao pružatelj usluge iniciranja plaćanja protivno članku 60. stavku 3. ovoga Zakona na zahtjev pružatelja platnih usluga koji vodi račun odmah ne naknadi sve iznose koje je pružatelj platnih usluga koji vodi račun isplatio platitelju

119. ako kao pružatelj platnih usluga platitelja u slučaju pogrešne jedinstvene identifikacijske oznake postupi protivno članku 61. stavcima 4., 6. i 7. ovoga Zakona

120. ako kao pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja u slučaju pogrešne jedinstvene identifikacijske oznake postupi protivno članku 61. stavku 5. ovoga Zakona

121. ako ne uspostavi okvir za upravljanje operativnim i sigurnosnim rizicima u skladu sa Smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o sigurnosnim mjerama za operativne i sigurnosne rizike povezane s platnim uslugama na temelju Direktive (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/17) (članak 67. stavak 2. u vezi s člankom 67. stavak 1.)

122. ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci procjenu operativnih i sigurnosnih rizika u skladu s člankom 67. stavkom 3. ovoga Zakona

123. ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci procjenu operativnih i sigurnosnih rizika na njezin zahtjev (članak 67. stavak 4.)

124. ako protivno članku 68. stavku 1. ovoga Zakona ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svakom značajnom operativnom ili sigurnosnom incidentu bez odgađanja i u skladu sa Smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o izvješćivanju o značajnim incidentima u skladu s Direktivom (EU) 2015/2366 (EBA/GL/2017/10)

125. ako protivno članku 68. stavku 2. ovoga Zakona ne obavijesti svoje korisnike platnih usluga o incidentu i svim raspoloživim mjerama koje oni mogu poduzeti radi ublažavanja štetnih učinaka incidenta

126. ako ne primjenjuje pouzdanu autentifikaciju u skladu s člankom 69. stavkom 1. ovoga Zakona

127. ako protivno članku 69. stavku 2. ovoga Zakona ne primjenjuje pouzdanu autentifikaciju s elementima koji transakciju na dinamičan način povezuju s određenim iznosom i određenim primateljem plaćanja

128. ako ne uspostavi sigurnosne mjere u skladu s člankom 69. stavkom 3. ovoga Zakona

129. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi račun postupi protivno članku 69. stavku 4. ovoga Zakona

130. ako postupi protivno Uredbi (EU) br. 2018/389 (članak 69. stavak 7.)

131. ako korisniku platnih usluga ne dostavi konačni odgovor na sve primjedbe sadržane u prigovoru na papiru ili ugovorenom drugom trajnom nosaču podataka, s uputom iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona i u roku od deset dana od dana zaprimanja prigovora ili u roku određenom u privremenom odgovoru na prigovor, a koji nije duži od 35 dana od dana zaprimanja prigovora (članak 70. stavci 2., 3. i 4.)

132. ako u slučaju iz članka 70. stavka 3. ovoga Zakona korisniku platnih usluga ne dostavi privremeni odgovor u roku od 10 dana od dana zaprimanja prigovora i ako privremeni odgovor ne sadrži razloge kašnjenja i rok do kojega će korisnik platnih usluga primiti konačan odgovor (članak 70. stavak 3.)

133. ako ne izradi i ne primjenjuje primjerene i učinkovite procedure za rješavanje prigovora korisnika platnih usluga u svim državama članicama u kojima nudi platne usluge i ne učini ih dostupnima korisnicima na službenom jeziku države članice u kojem nudi usluge ili na jeziku ugovorenom s korisnikom platnih usluga (članak 70. stavak 5.)

134. ako na poziv Hrvatske narodne banke ne dostavi očitovanje i potrebne dokaze u roku određenom u pozivu (članak 71. stavak 3.)

135. ako informacije iz članka 72. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ne istakne na jasan, razumljiv i lako dostupan način u svojim poslovnica i na svojoj internetskoj stranici (članak 72. stavak 3.)

136. ako protivno članku 72. stavku 5. ovoga Zakona odbije sudjelovati u postupku alternativnog rješavanja spora pred tijelom o kojem je dao informaciju prema članku 72. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

137. ako ne osigura dostupnost brošure Europske komisije o pravima potrošača u skladu s člankom 73. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona

138. ako kao pružatelj platnih usluga koji vodi transakcijski račun postupi protivno članku 76. ovoga Zakona

139. ako kao pružatelj platnih usluga iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka koji je obveznik izvješćivanja prema članku 154. stavku 3. ovoga Zakona ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 154. stavkom 3. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i:

1. odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, odnosno odgovorni izvršni direktor ako pružatelj ima upravni odbor odnosno, kad pružatelj platnih usluga iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, s izuzetkom kreditne institucije, osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge
2. odgovorna osoba pružatelja platnih usluga (podružnice) iz stavka 1. točaka od 2. do 4. ovoga članka i odgovorna osoba pružatelja platnih usluga (zastupnika) iz stavka 1. točke 5. ovoga članka koji je pravna osoba
3. odgovorna osoba pružatelja platnih usluga iz stavka 1. točaka 6. i 7. ovoga članka.

(4) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i trgovac pojedinac, obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koja je kao zastupnik institucije za platni promet, institucije za elektronički novac ili registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u drugoj državi članici postavljena u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan.

(5) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka počinjen pri pružanju platnih usluga od strane Republike Hrvatske kada ne djeluje u svojstvu javne vlasti kaznit će se odgovorna osoba novčanom kaznom iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Iznimno, ne postoji prekršaj iz stavka 2. ovoga članka ako je pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka, gdje je to ovim Zakonom dopušteno, s korisnikom platnih usluga ugovorio drugačije nego što je propisano ovim Zakonom.

Prekršaji drugih osoba

Članak 180.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna, pravna osoba:

1. ako kao osoba koja obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona nakon slanja prve obavijesti iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci naknadnu obavijest u roku i sa sadržajem propisanim člankom 6. stavkom 1. ovoga Zakona
2. ako kao osoba koja obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona na zahtjev Hrvatske narodne banke ne dostavi informacije iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona
3. ako kao osoba koja obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke iz članka 6. stavka 5. ovoga Zakona
4. ako kao osoba koja obavlja aktivnosti iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežnu djelatnost ne dostavi obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 6. ovoga Zakona
5. ako kao pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti ne dostavi godišnje revizorsko mišljenje iz članka 6. stavka 7. ovoga Zakona
6. ako kao pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona na zahtjev Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti ne dostavi informacije iz članka 6. stavka 8. ovoga Zakona
7. ako kao pružatelj elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga koji obavlja aktivnost iz članka 5. točke 12. ovoga Zakona ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke iz članka 6. stavka 12. ovoga Zakona
8. ako pruža platne usluge protivno odredbi članka 7. stavka 2. ovoga Zakona
9. ako kao primatelj plaćanja protivno odredbi članka 15. stavka 1. ovoga Zakona ne obavijesti platitelja o popustu za korištenje određenoga platnog instrumenta prije iniciranja platne transakcije
10. ako kao treća osoba uključena u platnu transakciju protivno odredbi članka 15. stavka 2. ovoga Zakona ne izvijesti korisnika platnih usluga o naknadi za korištenje određenoga platnog instrumenta prije iniciranja platne transakcije
11. ako kao osoba koja pruža uslugu iz članka 5. točke 15. ovoga Zakona korisniku ne pruži informacije u skladu sa člancima 16., 18., 21. i 22. ovoga Zakona prije podizanja gotovine i na potvrdi nakon izvršenja transakcije podizanja gotovine (članak 15. stavak 3.)
12. ako kao davatelj usluge preračunavanja valute na prodajnom mjestu ili kao primatelj plaćanja protivno članku 16. ovoga Zakona ne priopći platitelju prije iniciranja platne transakcije sve naknade i tečaj koji će se primijeniti prilikom preračunavanja valute

13. ako kao primatelj plaćanja naplati naknadu za korištenje određenoga platnog instrumenta (članak 32. stavak 5.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i fizička osoba trgovac pojedinac, obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točke 8. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 25.000,00 kuna i fizička osoba.

Prekršaji vezani uz stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 181.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna, pravna osoba:

1. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svakoj namjeri stjecanja kvalificiranog udjela, okolnosti da stjecanje kvalificiranog udjela nije dovršeno, namjeri raspolaganja kvalificiranim udjelom, planiranoj statusnoj promjeni ili ostvarenom stjecanju u skladu s člankom 94. stavcima 1., 2., 4., 5., 6., 7. ili 8. ovoga Zakona

2. ako ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke kojim je neposrednom stjecatelju ili posrednom stjecatelju naložena prodaja stečenih dionica odnosno poslovnih udjela (članak 96. stavak 5. točka 2. i stavak 12.)

3. ako na zahtjev Hrvatske narodne banke iz članka 97. stavaka 3. i 9. ovoga Zakona ne dostavi tražene informacije i dokumentaciju

4. ako ne postupi po naknadnom zahtjevu Hrvatske narodne banke iz članka 98. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i fizička osoba.

Prekršaji kreditnih institucija

Članak 182.

(1) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka odgovaraju:

1. kreditna institucija osnovana u Republici Hrvatskoj

2. podružnica u Republici Hrvatskoj kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako postupi protivno odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona
2. ako protivno članku 8. stavku 2. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi obavijest o odbijanju zahtjeva iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona s obrazloženjem
3. ako odredi ili koristi transakcijski ili drugi račun protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 74. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona
4. ako protivno članku 78. stavku 3. ovoga Zakona ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri sklapanja ugovora iz članka 78. stavka 2. ovoga Zakona ili ako uz obavijest ne dostavi detaljan opis modela izvršenja platnih transakcija
5. ako nalog za plaćanje za izvršenje platnih transakcija preko transakcijskih računa ne sadrži elemente ili nije popunjen u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 79. ovoga Zakona.
6. ako protivno članku 191. stavku 16. ovoga Zakona blokira ili ometa uporabu usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu za račune koje vodi.

(3) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 30.000,00 kuna i:

1. odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije
2. odgovorna osoba u podružnici iz stavka 1. ovoga članka.

Prekršaji institucija za platni promet, malih institucija za platni promet i registriranih pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u Republici Hrvatskoj

Članak 183.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj:

1. ako pruža platne usluge izvan granica rješenja izdanih prema odredbama ovoga Zakona (članak 7. stavak 6.)
2. ako protivno članku 80. stavku 3. ovoga Zakona počne pružati platne usluge prije upisa tih usluga kao djelatnosti u odgovarajući registar
3. ako protivno članku 92. stavku 12. ovoga Zakona pruža platne usluge preko zastupnika u Republici Hrvatskoj prije nego što je zastupnik upisan u registar iz članka 93. ovoga Zakona

4. ako protivno članku 92. stavku 13. ovoga Zakona nastavi s pružanjem platnih usluga u Republici Hrvatskoj preko zastupnika
5. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 92. stavkom 14. ovoga Zakona
6. ako postupi protivno članku 96. stavku 11. ovoga Zakona
7. ako joj iznos regulatornog kapitala bude manji od iznosa propisanog člankom 99. stavkom 2. ovoga Zakona
8. ako ne koristi metodu i način izračuna regulatornog kapitala određene u skladu s člankom 99. stavkom 3. ovoga Zakona
9. ako ne zaštiti novčana sredstva primljena za izvršenje platnih transakcija u skladu s člankom 100. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona odnosno ako to ne učini na način utvrđen u skladu s člankom 100. stavkom 6. ovoga Zakona
10. ako, kao institucija za platni promet koja pruža usluge iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, ne zaštiti novčana sredstva primljena za izvršenje platnih transakcija u skladu sa člankom 100. stavkom 4. ovoga Zakona odnosno ako to ne učini na način utvrđen u skladu s člankom 100. stavkom 6. ovoga Zakona
11. ako, kao institucija za platni promet koja pruža platne usluge iz članka 4. točke 7. ili članka 4. točaka 7. i 8., ne ugovori osiguranje od profesionalne odgovornosti ili drugu usporedivu garanciju s karakteristikama u skladu s člankom 101. ovoga Zakona
12. ako otvara i vodi račune za plaćanje koji se ne koriste isključivo za platne transakcije (članak 102. stavak 1.)
13. ako odobrava kredite vezane uz pružanje platnih usluga protivno članku 103. stavku 1. ovoga Zakona
14. ako prima depozite ili druga povratna sredstva od javnosti protivno članku 103. stavku 2. ovoga Zakona
15. ako protivno članku 104. stavku 2. ovoga Zakona ne prikazuje odvojeno u revidiranom godišnjem financijskom izvještaju računovodstvene podatke kojima se dokazuje usklađenost s odredbama Glave V. ovoga Zakona (članak 104. stavci 2. i 3.)
16. ako, kao pravna osoba koja prema propisima o računovodstvu nije dužna revidirati godišnje financijske izvještaje i konsolidirane financijske izvještaje iz članka 104. ovoga Zakona, ne postupi u skladu s člankom 106. stavkom 1. ovoga Zakona
17. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća iz članka 106. stavka 2. ovoga Zakona u roku iz članka 106. stavka 2. ovoga Zakona
18. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeravanoj eksternalizaciji u skladu sa člankom 107. stavcima 1. ili 2. ovoga Zakona

19. ako eksternalizira operativne aktivnosti protivno uvjetima iz članka 107. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona
20. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne osigura obavljanje izravnog nadzora na lokacijama pružatelja usluge eksternalizacije i pristup dokumentaciji i podacima u skladu s člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona
21. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o promjenama u eksternalizaciji operativnih aktivnosti u skladu s člankom 107. stavkom 8. ovoga Zakona
22. ako ne provodi provjere svojih podružnica i zastupnika u skladu s člankom 108. stavkom 3. ovoga Zakona
23. ako ne osigura da njezine podružnice i zastupnici informiraju korisnike platnih usluga o njihovom djelovanju u njezino ime i za njezin račun (članak 108. stavci 4. i 5.)
24. ako ne uspostavi ili ne provodi sustav upravljanja u skladu s člankom 109. ovoga Zakona
25. ako ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje izravnog nadzora na način i pod uvjetima propisanim člankom 111. stavcima 7. i 8. i člankom 112. ovoga Zakona
26. ako ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke o nalažanju nadzornih mjera iz članka 115. ovoga Zakona
27. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku bez odgađanja o svim okolnostima iz članka 119. stavka 2. ovoga Zakona
28. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri pružanja platnih usluga preko podružnice u trećoj državi u roku iz članka 119. stavka 3. ovoga Zakona
29. ako na zahtjev Hrvatske narodne banke u traženom roku ne dostavi tražena izvješća i informacije (članak 119. stavak 4.)
30. ako protivno članku 139. stavku 11. ovoga Zakona počne pružati platne usluge preko podružnice ili zastupnika u državi članici domaćinu prije upisa te podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona
31. ako protivno članku 139. stavku 13. ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o datumu započinjanja pružanja platnih usluga u državi članici domaćinu preko podružnice ili zastupnika
32. ako protivno članku 139. stavku 16. ovoga Zakona započne neposredno pružati platne usluge u državi članici domaćinu prije nego što od Hrvatske narodne banke dobije obavijest o završetku postupka notifikacije
33. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 139. stavkom 17. ovoga Zakona
34. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 139. stavkom 23. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave institucije za platni promet odnosno odgovorni izvršni direktor, ako institucija za platni promet ima upravni odbor odnosno, ako institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točaka 3., 4., 5., 6., 9., 10., 12., 13., 14., od 17. do 27. i 29. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 350.000,00 kuna i mala institucija za platni promet.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave male institucije za platni promet odnosno odgovorni izvršni direktor, ako mala institucija za platni promet ima upravni odbor odnosno, ako mala institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. točaka od 3. do 6., od 25. do 34. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 350.000,00 kuna i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je pravna osoba.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba odnosno odgovorni izvršni direktor, ako registrirani pružatelj usluge informiranja o računu ima upravni odbor, odnosno ako registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(7) Za prekršaj iz stavka 1. točaka od 25. do 34. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac.

Ostali prekršaji male institucije za platni promet

Članak 184.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 350.000,00 kuna mala institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj:

1. ako pruža platne usluge za koje kao mala institucija za platni promet nije upisana u registar iz članka 93. ovoga Zakona (članak 7. stavak 6.)
2. ako pruža platne usluge izvan Republike Hrvatske (članak 120. stavak 2.)
3. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvještaje u skladu s člankom 126. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave male institucije za platni promet odnosno odgovorni izvršni direktor ako mala institucija za platni promet ima upravni odbor,

odnosno, ako mala institucija za platni promet osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

Ostali prekršaji registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanog u Republici Hrvatskoj

Članak 185.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 15.000,00 do 350.000,00 kuna registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj:

1. ako pruža platne usluge za koje kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu nije upisan u registar iz članka 93. ovoga Zakona (članak 7. stavak 6.),

2. ako ne ugovori osiguranje od profesionalne odgovornosti ili drugu usporedivu garanciju s karakteristikama u skladu s člankom 101. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 35.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj, odnosno odgovorni izvršni direktor ako taj pružatelj ima upravni odbor odnosno, ako taj pružatelj osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac ili obrtnik registriran u Republici Hrvatskoj.

Dodatni prekršaj institucije za platni promet, male institucije za platni promet i registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanih u Republici Hrvatskoj

Članak 186.

(1) Za prekršaj kaznit će se član uprave institucije za platni promet, male institucije za platni promet odnosno registriranog pružatelja usluge informiranja o računu odnosno izvršni direktor tih pravnih osoba ako ona ima upravni odbor, odnosno, ako te pravne osobe obavljaju djelatnost iz članka 83. točke 3. ovoga Zakona, odgovorna osoba za vođenje poslova u vezi s pružanjem platnih usluga novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna ako ne postupi po zahtjevu Hrvatske narodne banke postavljenom u skladu s člankom 111. stavkom 9. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu koji je trgovac pojedinac ili obrtnik registriran u Republici Hrvatskoj.

Prekršaji revizorskog društva i samostalnog revizora

Članak 187.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se revizorsko društvo ako ne ispuni obveze iz članka 106. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba revizorskog društva.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna i samostalni revizor.

Prekršaji upravitelja platnog sustava

Članak 188.

(1) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna upravitelj platnog sustava iz članka 153. stavka 2. točaka od 1. do 7. i točke 9. ovoga Zakona:

1. ako započne s radom platnog sustava kojim upravlja prije dobivanja odobrenja, ako je za rad tog sustava potrebno dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke (članak 156. stavak 3.)
2. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o početku rada platnog sustava kojim upravlja u roku iz članka 156. stavka 4. ovoga Zakona
3. ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci dokumentaciju iz članka 156. stavka 5. ovoga Zakona
4. ako postupi protivno odredbama članka 165. stavaka 1. i 4. ovoga Zakona
5. ako pravila kojima uređuje pristup pružatelja platnih usluga platnom sustavu kojim upravlja nisu u skladu sa člankom 166. stavcima 1., 2., 4. i 5. ovoga Zakona
6. ako ne osigura ispunjenje svih zahtjeva iz članka 167. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona
7. ako ne obavijesti sudionike platnog sustava u skladu s člankom 167. stavkom 3. ovoga Zakona
8. ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeravanoj eksternalizaciji u skladu sa člankom 168. stavkom 1. ovoga Zakona
9. ako eksternalizira aktivnosti protivno uvjetima iz članka 168. stavka 2. ovoga Zakona
10. ako Hrvatskoj narodnoj banci ne osigura obavljanje izravnog nadzora i pristup dokumentaciji i podacima u skladu s člankom 168. stavkom 4. ovoga Zakona
11. ako ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje izravnog nadzora na način i pod uvjetima propisanim člankom 111. stavcima 7. i 8. i člankom 112. ovoga Zakona (članak 170., u vezi s člankom 111. stavcima 7. i 8. i člankom 112.)
12. ako ne postupi prema rješenju Hrvatske narodne banke donesenom prema članku 171. ovoga Zakona

13. ako ne izvršiti Hrvatsku narodnu banku u skladu sa člankom 172. stavkom 1. ovoga Zakona

14. ako na zahtjev Hrvatske narodne banke protivno članku 172. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona ne dostavi tražene podatke, informacije ili izvješća.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba iz uprave odnosno odgovorna osoba za upravljanje platnim sustavom upravitelja platnog sustava.

Nadležnost za vođenje prekršajnog postupka

Članak 189.

Prekršajni postupak u prvom stupnju za prekršaje propisane ovim Zakonom vodi Ministarstvo financija, Financijski inspektorat.

Objava odluka o prekršaju

Članak 190.

(1) Hrvatska narodna banka na svojoj internetskoj stranici objavljuje izreke pravomoćnih odluka donesenih u prekršajnim postupcima koje je pokrenula Hrvatska narodna banka kao ovlašteni tužitelj, a kojima je pružatelj platnih usluga ili odgovorna osoba pružatelja platnih usluga proglašena krivom za prekršaj iz Glava II. i III. ovoga Zakona. Uz izreku objavljuje se naziv tijela koje je donijelo odluku te broj i datum odluke.

(2) Hrvatska narodna banka može na svojoj internetskoj stranici objaviti izreke pravomoćnih odluka donesenih u prekršajnim postupcima koje je pokrenula Hrvatska narodna banka kao ovlašteni tužitelj, a kojima je pružatelj platnih usluga ili odgovorna osoba pružatelja platnih usluga proglašena krivom za druge prekršaje iz ovoga Zakona. Uz izreku objavljuje se naziv tijela koje je donijelo odluku te broj i datum odluke.

(3) Hrvatska narodna banka može objaviti rješenje koje je donijela u izvršavanju svojih nadzornih ovlasti iz ovoga Zakona. Kad Hrvatska narodna banka objavi takvo rješenje, dužna je objaviti i odluku upravnog suda ako je protiv tog rješenja podnesena tužba.

(4) Podaci koji predstavljaju bankovnu tajnu ili su zaštićeni posebnim propisom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka izuzet će se od objave iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka.

(5) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da bi objava iz stavka 1. ovoga članka mogla ugroziti stabilnost financijskog tržišta ili prouzročiti nerazmjernu štetu pružatelju platnih usluga, anonimizirat će podatak o pružatelju platnih usluga.

(6) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da bi objava iz stavka 1. ovoga članka mogla prouzročiti nerazmjernu štetu odgovornoj osobi pružatelja platnih usluga, anonimizirat će podatak o odgovornoj osobi.

(7) Objave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ostaju na internetskoj stranici tri godine od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju, a objave iz stavka 3. ovoga članka tri godine od dana donošenja rješenja.

GLAVA XI.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje s odredbama ovoga Zakona

Članak 191.

(1) Institucije za platni promet kojima je izdano odobrenje za pružanje platnih usluga na temelju Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) mogu pružati platne usluge u skladu s izdanim odobrenjem do isteka roka od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Institucije za platni promet koje namjeravaju nastaviti pružati platne usluge i nakon roka iz stavka 1. ovoga članka, dužne su uskladiti se s odredbama ovoga Zakona i podnijeti Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje rješenja kojim se utvrđuje takvo usklađivanje najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Uz zahtjev iz stavka 2. ovoga članka institucije za platni promet dužne su dostaviti dokumentaciju iz članka 85. stavka 2. točaka 3., od 9. do 13. i 15. ovoga Zakona ako istu već nisu dostavile Hrvatskoj narodnoj banci prije podnošenja tog zahtjeva.

(4) Hrvatska narodna banka može tijekom postupka povodom zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka zatražiti od institucije za platni promet dodatnu dokumentaciju i informacije u svrhu pojašnjenja koje ocijeni potrebnim za odlučivanje, te prema potrebi, naložiti instituciji za platni promet mjere koje treba poduzeti kako bi se uskladila s odredbama ovoga Zakona.

(5) Ako na temelju zahtjeva i dostavljene dokumentacije, te informacija i dokumentacije kojima raspolaže, Hrvatska narodna banka ocijeni da je institucija za platni promet usklađena s odredbama ovoga Zakona, donijet će rješenje kojim se utvrđuje provedeno usklađivanje i upisati provedeno usklađivanje u registar institucija za platni promet.

(6) Ako institucija za platni promet ne podnese zahtjev u roku iz stavka 2. ovoga članka ili ako Hrvatska narodna banka na temelju zahtjeva i dostavljene dokumentacije te informacija i dokumentacije kojima raspolaže ocijeni da institucija za platni promet nije usklađena s odredbama ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka će po isteku roka iz stavka 1. ovoga članka ukinuti rješenje kojim je instituciji za platni promet odobreno pružanje platnih usluga i brisati instituciju iz registra institucija za platni promet.

(7) Upisi u registar i brisanja iz registra iz stavaka 5. i 6. ovoga članka odnose se na postojeći registar institucija za platni promet osnovan prema odredbama članka 116. Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12), s time da će se taj registar uskladiti s odredbama članka 93. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(8) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavijestit će nadležni trgovački sud o ukidanju rješenja kojim je instituciji za platni promet odobreno pružanje platnih usluga, u svrhu brisanja djelatnosti pružanja platnih usluga iz sudskog registra.

(9) Rješenje iz stavaka 5. i 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka će donijeti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Za usklađivanje s odredbama ovoga Zakona prema ovom članku ne naplaćuje se naknada koju Hrvatska narodna banka naplaćuje u skladu s podzakonskim propisom iz članka 85. stavka 13. ovoga Zakona.

(10) Institucija za platni promet iz stavka 1. ovoga članka kojoj je izdano odobrenje za pružanje platne usluge iz članka 3. točke 7. Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12), nakon stupanja na snagu ovoga Zakona nastavlja pružati platnu uslugu iz članka 4. točke 3. ovoga Zakona i dužna je zatražiti upis promjene djelatnosti u sudski registar.

(11) Institucija za platni promet iz stavka 10. ovoga članka dužna je najkasnije do 13. siječnja 2020. godine dokazati Hrvatskoj narodnoj banci da ispunjava uvjete iz članka 82. stavka 3. i članka 99. ovoga Zakona.

(12) Kreditne institucije koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona imaju odobrenje za pružanje platnih usluga u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija, mogu pružati sve platne usluge iz članka 4. ovoga Zakona te mogu upisati te djelatnosti u sudski registar bez posebnog odobrenja Hrvatske narodne banke.

(13) Pravne osobe osnovane u Republici Hrvatskoj koje su u Republici Hrvatskoj počele pružati uslugu koja odgovara platnoj usluzi iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona prije 12. siječnja 2016. godine smiju nastaviti pružati tu uslugu bez odobrenja Hrvatske narodne banke do 14. rujna 2019. godine o čemu trebaju izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(14) Pravne osobe osnovane u Republici Hrvatskoj i fizičke osobe koje su u Republici Hrvatskoj počele pružati uslugu koja odgovara platnoj usluzi iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona prije 12. siječnja 2016. godine smiju nastaviti pružati tu uslugu bez upisa u registar Hrvatske narodne banke do 14. rujna 2019. godine o čemu trebaju izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(15) Pravne osobe iz stavaka 13. i 14. ovoga članka koje namjeravaju nastaviti pružati platne usluge i nakon 14. rujna 2019. godine, dužne su podnijeti Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje rješenja za pružanje platnih usluga odnosno zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu najkasnije do 14. lipnja 2019. godine.

(16) Pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne smije za vrijeme provođenja usklađivanja svojeg poslovanja s Uredbom (EU) br. 2018/389 pozivati se na svoju neusklađenost s tom Uredbom kako bi blokirao ili ometao uporabu usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu za račune koje vodi.

*Nastavak važenja drugih akata izdanih na temelju Zakona o platnom prometu
(Narodne novine, br. 133/09 i 136/12)*

Članak 192.

(1) Odobrenja za rad platnog sustava i suglasnosti na pravila rada platnog sustava koje je Hrvatska narodna banka izdala na temelju Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) ostaju na snazi.

(2) Vodeći brojevi koje je Hrvatska narodna banka dodijelila prije stupanja na snagu ovoga Zakona, nastavljaju se koristiti.

Postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona

Članak 193.

(1) Postupci koji su do stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenuti prema odredbama Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) dovršit će se prema odredbama tog Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, postupci izdavanja odobrenja pružatelju platnih usluga pokrenuti prema odredbama Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Podzakonski propisi Hrvatske narodne banke

Članak 194.

Hrvatska narodna banka donijet će u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podzakonske propise iz članka 99. stavka 6. i članka 100. stavka 7. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podzakonski propis iz članka 93. stavka 10. ovoga Zakona, a u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podzakonske propise iz članka 10. stavaka 10. i 11., članka 23. stavka 6., članka 74. stavka 3., članka 85. stavka 13., članka 104. stavka 3. i članka 158. stavka 9. ovoga Zakona.

Primjena važećih podzakonskih propisa

Članak 195.

(1) Do stupanja na snagu propisa iz članka 194. ovoga Zakona ostaju na snazi sljedeći podzakonski propisi:

1. Odluka o obvezi dostavljanja podataka o platnom prometu i elektroničkom novcu (Narodne novine, br. 147/13 i 16/17)
2. Odluka o registru institucija za platni promet i registrima institucija za elektronički novac (Narodne novine, broj 15/11)
3. Odluka o jamstvenom kapitalu institucija za platni promet (Narodne novine, broj 3/11)
4. Odluka o zaštiti novčanih sredstava korisnika platnih usluga (Narodne novine, broj 3/11)

5. Odluka o načinu otvaranja transakcijskih računa (Narodne novine, br. 3/11, 35/11, 50/11, 89/11, 101/11, 135/11, 56/12, 18/13, 23/13, 10/14, 150/14, 64/16, 107/17 i 1/18).

(2) Sljedeći podzakonski propisi doneseni na temelju Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) ostaju na snazi i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona:

1. Odluka o nalogima za plaćanje (Narodne novine, broj 46/16)
2. Odluka o pravilima rada Hrvatskog sustava velikih plaćanja (Narodne novine, br. 46/16, 94/17 i 35/18)
3. Odluka o pravilima rada Nacionalnog klirinškog sustava (Narodne novine, broj 46/16)
4. Odluka o uvjetima za otvaranje i funkcioniranje PM računa u sustavu TARGET2-HR (Narodne novine, br. 136/15, 33/16 i 109/17)
5. Odluka o dodatnim i izmijenjenim uvjetima za otvaranje i funkcioniranje PM računa u sustavu TARGET2-HR upotrebom internetskog pristupa (Narodne novine, broj 136/15)
6. Odluka o postupcima namire za sporedne sustave (Narodne novine, broj 109/17)
7. Odluka o uvjetima za otvaranje i funkcioniranje namjenskog novčanog računa (DCA) u sustavu TARGET-HR (Narodne novine, br. 136/15, 33/16 i 109/17).

*Prestanak važenja Zakona o platnom prometu
(Narodne novine, br. 133/09 i 136/12)*

Članak 196.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12).

Stupanje na snagu

Članak 197.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 23. stavka 5. koji stupa na snagu 1. siječnja 2019. godine, članka 35. stavka 1. točke 3., članka 36. stavka 3. točaka 5. i 6., članka 36. stavka 4. točke 1., dijela članka 36. stavka 4. točke 2. koji se odnosi na primjenu Uredbe (EU) br. 2018/389, članka 37. stavka 3. točaka 4. i 5., članka 37. stavka 4. točke 1. i članka 69. stavaka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 14. rujna 2019. godine i članka 48. stavka 8. ovoga Zakona koji stupa na snagu dvije godine nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME UREĐUJU

U Republici Hrvatskoj je od 1. siječnja 2011. godine na snazi Zakon o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12, u daljnjem tekstu: važeći Zakon) kojim su uređene platne usluge, pružatelji platnih usluga, obveza informiranja korisnika platnih usluga te prava i obveze u vezi s pružanjem i korištenjem platnih usluga, transakcijski računi i izvršenje platnih transakcija između kreditnih institucija, osnivanje, rad i nadzor nad institucijama za platni promet te osnivanje, rad i nadzor nad platnim sustavima.

U važeći Zakon prenesena je Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeće od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 319, 5.12.2007., u daljnjem tekstu: Direktiva 2007/64/EZ) kojom je uspostavljen jedinstveni pravni okvir primjenjiv na sve platne usluge u Europskom gospodarskom prostoru, omogućeno je da izvršenje prekograničnih plaćanja, između država članica Europskog gospodarskog prostora, bude jednostavno, učinkovito i sigurno te je stvorena pravna osnova za uspostavu Jedinstvenog područja plaćanja u eurima (SEPA).

Važećim Zakonom su tako stvoreni preduvjeti za razvoj platnog prometa Republike Hrvatske u skladu sa suvremenim standardima platnog prometa u Europskoj uniji i svijetu.

Od donošenja Direktive 2007/64/EZ odnosno važećeg Zakona do danas došlo je do značajnih tehničkih inovacija na tržištu plaćanja malih vrijednosti, brzog rasta broja elektroničkog i mobilnog plaćanja te pojave novih vrsta platnih usluga na tržištu, što je predstavljalo izazov za važeći pravni okvir.

Nove vrste platnih usluga pojavile su se posebno u području internetskog plaćanja gdje su se razvile usluge iniciranja plaćanja u području e-trgovine. Takve usluge trgovcima i potrošačima nude jeftinija rješenja te pružaju potrošačima mogućnost internetske kupnje čak i ako ne posjeduju platnu karticu. Isto tako, tehnološki razvoj doveo je i do pojave niza dopunskih usluga poput pružanja usluga informacija o računu što je korisniku platnih usluga omogućilo da u svakom trenutku ima cjelovit pregled svojeg financijskog stanja.

Također, posljednjih godina povećali su se i rizici za sigurnost povezani s elektroničkim plaćanjem. Razlog tome je porast tehničke složenosti elektroničkih plaćanja, neprekidno rastući obujam elektroničkih plaćanja širom svijeta i nove vrste platnih usluga.

Preispitivanjem važećeg pravnog okvira Europske unije za platne usluge utvrđeno je da mnogi inovativni platni proizvodi ili usluge nisu njime obuhvaćeni u potpunosti ili su isključeni iz njegove primjene. Navedeno rezultira pravnom nesigurnošću, rizicima za sigurnost u lancu plaćanja kao i nedostatkom zaštite potrošača u pojedinim područjima.

Slijedom navedenog, pristupilo se izradi novog pravnog okvira Europske unije kojim su uvedena nova pravila u području platnih usluga kako bi se ispunile postojeće regulatorne praznine, istodobno pružajući više pravne jasnoće i osiguravajući dosljednu primjenu zakonodavnog okvira kako bi se osiguralo da se potrošači i trgovačka društva mogu koristiti različitim platnim uslugama, uz transparentna pravila. Donesena je Direktiva (EU) 2015/2366

Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2015/2366).

Ciljevi Direktive (EU) 2015/2366 su sljedeći:

- uređenje novih platnih usluga
- licenciranje novih pružatelja platnih usluga
- proširenje područja primjene
- veća sigurnost za sva elektronička plaćanja i za sve pružatelje platnih usluga
- unaprjeđenje pravila o zaštiti korisnika platnih usluga (potrošača)
- pojačano tržišno natjecanje i
- poticanje na smanjenje cijena platnih usluga.

U nove vrste platnih usluga koje su propisane Direktivom (EU) 2015/2366 uvrštene su usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu. Posebno su se razvile usluge iniciranja plaćanja u području e-trgovine. Te platne usluge imaju ulogu u plaćanjima putem e-trgovine uspostavom softverske veze između web-mjesta trgovca i mrežne bankovne platforme platiteljeva pružatelja platnih usluga koji vodi račun, kako bi se iniciralo internetsko plaćanje na temelju kreditnog transfera. Novim uslugama iniciranja plaćanja omogućuje se pružatelju usluge iniciranja plaćanja da primatelju plaćanja pruži sigurnost da je plaćanje inicirano, kako bi se potaknulo primatelja plaćanja da prenese robu ili ispostavi uslugu bez nepotrebne odgode. Takve usluge trgovcima i potrošačima nude jeftina rješenja te pružaju potrošačima mogućnost internetske kupnje čak i ako ne posjeduju platne kartice.

Nove usluge informiranja o računu korisniku platnih usluga pružaju zbirne internetske informacije o jednom ili više računa za plaćanje koji se vode kod jednog ili više pružatelja platnih usluga i kojima se pristupa preko internetskih sučelja pružatelja platnih usluga koji vodi račun. Korisniku platnih usluga time se omogućuje da u svakom trenutku ima cjeloviti pregled svojeg financijskog stanja. Te usluge također bi trebale imati za cilj pružanje primjerene zaštite potrošačima u vezi s podacima o njihovu plaćanju i računu, kao i pravne sigurnosti u pogledu statusa pružatelja usluga informiranja o računu.

Paralelno s uvođenjem novih platnih usluga na tržištu su se pojavili i novi pružatelji takvih platnih usluga i to pružatelji usluga iniciranja plaćanja i pružatelji usluga informiranja o računu. Preduvjet za pružanje takvih novih platnih usluga je mogućnost on-line pristupa računu za plaćanje kod korisnikovog pružatelja platnih usluga.

Kao važna značajka novih pružatelja platnih usluga jest da kada pružaju isključivo usluge iniciranja plaćanja ili usluge pružanja informacija o računu, pružatelji navedenih usluga ni u jednoj fazi platnog lanca nisu u posjedu novčanih sredstava korisnika platnih usluga.

Nadalje, Direktivom (EU) 2015/2366 prošireno je područje primjene te se zahtjevi za transparentnost i obavješćivanje pružatelja platnih usluga te propisana prava i obveze u vezi s pružanjem i uporabom platnih usluga, trebali primjenjivati i na transakcije u kojima se jedan pružatelj platnih usluga nalazi izvan Europskoga gospodarskog prostora (EGP), kako bi se izbjegli različiti pristupi u državama članicama na štetu potrošača. Prema potrebi, te bi se odredbe trebale proširiti i na transakcije u svim službenim valutama između pružatelja platnih usluga koji se nalaze unutar EGP-a kao i na platne transakcije u valuti koja nije valuta države članice.

Također, Direktiva (EU) 2015/2366 uvodi stroge zahtjeve sigurnosti (o sigurnoj komunikaciji i pouzdanoj autentifikaciji klijenta) za iniciranje i obradu elektroničkih plaćanja koji se primjenjuju na sve pružatelje platnih usluga. Sigurnost elektroničkog plaćanja ključna je za osiguravanje zaštite korisnika platnih usluga i stvaranje pouzdanog okruženja za e-trgovinu. Sve platne usluge koje se nude elektroničkim putem trebale bi se izvršavati na siguran način uz usvajanje tehnologija kojima se može jamčiti sigurna autentifikacija korisnika platnih usluga i smanjiti, do najveće moguće mjere, rizik prijevare. Platne usluge koje se nude preko interneta ili drugih kanala na daljinu i čije funkcioniranje ne ovisi o fizičkoj lokaciji uređaja koji se upotrebljava za iniciranje platne transakcije i upotrijebljenog platnog instrumenta, uključuju autentifikaciju transakcija dinamičkim kodovima kako bi korisnik platnih usluga u svakom trenutku bio svjestan iznosa transakcije čije izvršenje odobrava te siguran u identitet primatelja plaćanja kojem želi platiti. Stroža pravila trebaju pridonijeti smanjivanju rizika prijevare, posebice kod online plaćanja te zaštitu povjerljivosti korisnikovih podataka (financijskih i osobnih).

Kako bi se u zakonodavstvo Republike Hrvatske prenijela nova Direktiva (EU) 2015/2366, ispunila obveza kontinuiranog usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije i na taj način održao suvremeni standard platnog prometa u Republici Hrvatskoj, predlaže se donošenje Zakona.

Donošenjem Zakona platne usluge u Republici Hrvatskoj bit će uređene istovjetno kao u državama članicama Europskoga gospodarskog prostora te će građani Republike Hrvatske imati pravo na platne usluge pod istim uvjetima, u skladu s novim europskim standardima i uvjetima sigurnosti.

Zakonom i dalje su uređene platne usluge, pružatelji platnih usluga, obveza informiranja korisnika platnih usluga te prava i obveze u vezi s pružanjem i korištenjem platnih usluga, transakcijski računi i izvršenje platnih transakcija između kreditnih institucija, osnivanje, rad i nadzor nad institucijama za platni promet te osnivanje, rad i nadzor nad platnim sustavima ali u skladu s novim europskim standardima. Tako će se, uz do sada propisane platne usluge (usluge koje omogućuju polaganje gotovog novca na račun za plaćanje, usluge koje omogućuju podizanje gotovog novca s računa za plaćanje, usluge izvršenja platnih transakcija, usluge izvršenja platnih transakcije u kojima su novčana sredstva pokrivena kreditnom linijom, usluge izdavanja platnih instrumenata, usluge novčanih pošiljki), Zakonom urediti i dvije nove usluge: usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu. Uvođenjem novih platnih usluga otvara se tržište platnih usluga i novim potencijalnim pružateljima platnih usluga koji će pružati navedene nove usluge.

Detaljnije su propisane aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama, npr. usluge kolektivne kupnje uz zadovoljavanje određenih uvjeta ili različite trgovinske kartice koje se mogu upotrebljavati samo u ograničenim okolnostima.

Predloženim Zakonom osigurava se pravo potrošača da su na jasan i razumljiv način obaviješteni o svim svojim pravima i obvezama koja su uređena Zakonom, pri čemu potrošač ima pravo na besplatne relevantne informacije prije nego što se obveže bilo kakvim ugovorom o platnim uslugama. Naime, potrošačima se omogućuje i besplatno dobivanje prethodne obavijesti i okvirnog ugovora na papiru u bilo kojem trenutku ugovornog odnosa. To pravo im omogućava provjeru ugovornih prava i obveza u slučaju spora.

Zakonom su unaprijeđena pravila o zaštiti korisnika platnih usluga (potrošača), te je:

- smanjena odgovornost platitelja (vlasnika platnog instrumenta) za neautorizirane platne transakcije s 1.125,00 kuna na 375,00 kuna (npr. u slučaju izgubljenog ili ukradenog platnog instrumenta)
- smanjen rok u kojem korisnik platnih usluga može bez naknade otkazati okvirni ugovor (s 12 mjeseci na 6 mjeseci)
- zabranjena naplata obavijesti o ustanovljenom gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta, odnosno pružatelj platnih usluga smije zaračunati samo troškove zamjene
- propisana obveza pružatelja platnih usluga da u sklopu platne transakcije na temelju kartice rezervira novčana sredstva na računu za plaćanje platitelja samo ako je platitelj dao suglasnost za točan iznos novčanih sredstava koji treba rezervirati

Zakonom propisani su i veći zahtjevi sigurnosti za pružatelje platnih usluga te je uređena obveza upravljanja operativnim i sigurnosnim rizicima povezanim s platnim uslugama, uređena je obveza izvješćivanja o operativnim i sigurnosnim incidentima te je propisana pouzdana autentifikacija klijenata čime se nastoji zaštititi podatke korisnika te smanjiti rizik prijevare. U vezi s tim, korisnik bi trebao imati mogućnost osloniti se na donošenje mjera koje štite povjerljivost i cjelovitost personaliziranih sigurnosnih podataka. Te mjere uključuju sustave kodiranja koji se temelje na osobnim uređajima platitelja, uključujući čitače kartica ili mobilne telefone, ili uređaje koje je pružatelj platnih usluga koji vodi račun dostavio platitelju nekim drugim kanalom, kao što je SMS ili e-pošta. Također, i mjere koje uključuju sustave kodiranja koji mogu proizvesti kodove za autentifikaciju (poput jednokratnih lozinki) mogu povećati sigurnost platnih transakcija. Također, korištenje takvim kodovima za autentifikaciju od strane korisnika platnih usluga mora biti u skladu s njihovim obvezama u odnosu na platne instrumente i personalizirane sigurnosne podatke i u slučajevima kada su uključeni pružatelji usluge iniciranja plaćanja ili pružatelji usluga pružanja informacija o računu.

Iako se Zakonom značajno ne mijenjaju uvjeti za izdavanje odobrenja, postojeće institucije za platni promet morat će se uskladiti s novim zahtjevima u svezi s većim sigurnosnim zahtjevima. Pružatelj usluge iniciranja plaćanja koji bi pružao isključivo uslugu iniciranja plaćanja mora zadovoljiti uvjete i dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke propisane Zakonom kao da se radi o instituciji za platni promet, dok pružatelj usluge informiranja o računu koji bi pružao samu tu uslugu informiranja o računu mora zadovoljiti uvjete propisane Zakonom i biti upisan u registar pružatelja usluge informiranja o računu. Ako pružatelj usluge informiranja o računu pruža i druge platne usluge mora zadovoljiti uvjete i dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke propisane Zakonom kao da se radi o instituciji za platni promet.

Također, Zakonom se uvodi pojam male institucije za platni promet koja smije pružiti jednu ili više platnih usluga propisane ovim Zakonom u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke i koja smije pružati platne usluge isključivo na području Republike Hrvatske, uz ograničenje ukupne vrijednosti platnih transakcija koje je mala institucija za platni promet izvršila u posljednjih 12 mjeseci.

Republika Hrvatska će donošenjem Zakona uskladiti svoje zakonodavstvo s pravnom stečevinom Europske unije te će na taj način ispuniti obveze propisane Direktivom (EU) 2015/2366.

II. OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBI

Uz članak 1.

U članku 1. predloženog Zakona utvrđuje se predmet zakona, i to: uređivanje platnih usluga, njihovih pružatelja, obveze pružatelja platnih usluga, institucije za platni promet te platni sustavi.

Uz članak 2.

Ovaj članak sadrži informaciju da su odredbe ovoga Zakona usklađene s Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23. 12. 2015.).

Uz članak 3.

Ovaj članak sadrži pojmove koji se koriste u ovom Zakonu. Uz pojmove kojima je značenje određeno novom Direktivom, u ovaj članak dodani su i pojmovi za koje je bitno da im se odredi značenje u ovom Zakonu, a čiji pojmovi nisu uređeni u novoj Direktivi (primjerice pojmovi "nacionalna platna transakcija" ili "platna kartica").

Uz članak 4.

U ovom se članku uređuje pojam "platne usluge" na način da su u njemu nabrojene sve poslovne aktivnosti koje se smatraju platnom uslugom, a koje pružatelji platnih usluga obavljaju kao svoju djelatnost. U skladu s time, platne usluge jesu aktivnosti koje omogućuju polaganje i podizanje gotovoga novca s računa za plaćanje, te svi poslovi potrebni za vođenje računa za plaćanje (točke 1. i 2. ovoga članka), usluge izvršenja platnih transakcija, uključivo izvršenje platnih transakcija gdje su novčana sredstva pokrivena kreditnom linijom, a koje mogu biti izravna terećenja, kreditni transferi (uključujući trajne naloge) i plaćanja platnim karticama (točke 3. i 4. ovoga članka), usluge izdavanja platnih instrumenta i/ili prihvaćanja platnih transakcija (točka 5. ovoga članka), usluge novčanih pošiljaka (točka 6. ovoga članka) te usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu (točke 7. i 8. ovoga članka).

Uz članak 5.

U ovom članku nabrojene su sve aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama. Naime, namjena je ovoga Zakona, odnosno nove Direktive, jest da čini pravni okvir koji nije sveobuhvatan, već je primjena ovoga Zakona ograničena na zakonom određene platne usluge i na pružatelje platnih usluga čija je djelatnost pružanje platnih usluga korisnicima platnih usluga.

Iz tog razloga predloženi se Zakon ne primjenjuje primjerice na usluge kod kojih se prijenos sredstava vrši isključivo u gotovom novcu bez posrednika, ili se temelji na papirnatom čeku, papirnatoj mjenici, zadužnici i slično. U smislu ovoga zakona platnim uslugama ne smatraju se i usluge koje se temelje na platnim instrumentima koji se mogu upotrebljavati u ograničenoj mreži, te kupnje digitalne robe, kao što su tonovi zvana ili glazba ili digitalne usluge koje nude pružatelji elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga i mogu se koristiti samo putem digitalnih uređaja kao što su mobilni telefoni ili računala, sve dok iznos pojedinačne platne transakcije ili ukupni iznos platnih transakcija pojedinog korisnika ne prelazi propisani novčani iznos tj. ograničenje.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisana je obveza pružateljima usluga koji izdaju platne instrumente koji se izdaju u ograničenoj mreži i koje se ne smatraju platnim uslugama da izvijeste Hrvatsku narodnu banku ako je tijekom prethodnih 12 mjeseci ukupna vrijednost svih platnih

transakcija izvršena platnim instrumentima koje izdaju prešla iznos od 7.500.000,00 kuna, te obveza slanja takve obavijesti svakih 12 mjeseci nakon dostave prve obavijesti dok god ukupna vrijednost izvršenih platnih transakcija tijekom prethodnih 12 mjeseci prelazi iznos od 7.500.000,00 kuna. Na temelju dostavljenih podataka Hrvatska narodna banka procjenjuje da li takav pružatelj platnih usluga i nadalje ispunjava uvjete za isključenje iz članka 5. ovoga Zakona ili su pak dužni u Zakonom propisanom roku podnijeti zahtjev za dobivanje odobrenja za pružanje platnih usluga. U protivnom ne smiju nastaviti pružati takvu uslugu u tom obujmu.

Također, ovim člankom je propisano da su pružatelji elektroničkih telekomunikacijskih mreža ili usluga koji obavljaju aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama dužni Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti dostaviti godišnje revizorsko izvješće kojim se utvrđuje da se obavljene aktivnosti izvršavaju u skladu s propisanim ograničenjima. U slučaju kada iz dostavljenog izvješća Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti utvrdi da obavljanje aktivnosti više ne potpada pod propisana ograničenja, o tome obavještava Hrvatsku narodnu banku. U tom slučaju, ako pružatelj elektroničkih telekomunikacijskih mreža ili usluga i nadalje želi pružati te aktivnosti u tom obujmu dužan je u propisanom roku podnijeti zahtjev za dobivanje odobrenja za pružanje platnih usluga ili ne smiju nastaviti pružati takve platne usluge.

Uz članak 7.

Ovaj članak propisuje kategorije pružatelja usluga koji jedini mogu zakonito pružati platne usluge i u kojem opsegu ih mogu pružati. Kategorije pružatelja platnih usluga jesu kreditne institucije, institucije za elektronički novac, institucije za platni promet, pružatelji usluge informiranja o računu registrirani u RH ili osnovani u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka i Europska središnja banka i središnje banke drugih država članica, kada ne djeluju u svojstvu monetarne ili druge javne vlasti, te Republika Hrvatska i jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, kada ne djeluju u svojstvu javne vlasti.

Kreditne institucije, institucije za elektronički novac, institucije za platni promet i pružatelji usluge informiranja o računu mogu biti one sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili sa sjedištem u drugoj državi članici. Platne usluge u Republici Hrvatskoj mogu pružati i podružnice kreditnih institucija iz trećih država sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnice institucija za elektronički novac iz trećih država sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

Ovaj članak uređuje da samo navedene kategorije osoba smiju obavljati platne usluge u Republici Hrvatskoj te da osim tih kategorija osoba platne usluge smije obavljati i Hrvatska banka za obnovu i razvitak, ali u skladu sa Zakonom o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (Narodne novine, br. 138/06 i 25/13). Također, ovaj članak određuje granice pružanja platnih usluga za pojedine kategorije pružatelja usluga.

Uz članak 8.

Ovim člankom uređena je nova odredba, u odnosu na prethodni Zakon, a ta odredba ima za cilj ukinuti diskriminatorne postupke kreditnih institucija prema drugim pružateljima platnih usluga, koji su bili zabilježeni u nekim državama Europske unije (ne i u Republici Hrvatskoj). Ovim člankom određeno je da su kreditne institucije dužne na zahtjev institucija za platni promet, malih institucija za platni promet, institucija za elektronički novac i malih institucija za elektronički novac otvarati račune za plaćanje i pružati usluge vezane uz te račune na objektivan, nediskriminirajući i razmjeran način, te im na takav način omogućiti pružanje platnih usluga na nesmetan i učinkovit način.

U slučaju da kreditna institucija odbije zahtjev navedenih institucija za otvaranje računa, o tom je odbijanju dužna dostaviti obavijest Hrvatskoj narodnoj banci.

Predloženim člankom izvršeno je usklađivanje s odredbama članka 36. nove Direktive.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se primjena odredbi zakona kojima se uređuju obvezni odnosi na odnose između pružatelja i korisnika platnih usluga koji nisu uređeni Glavom II. i III. ovoga Zakona te primjena odredbi Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, br. 41/14 i 110/15) i Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 09/15, 78/15, 102/15 i 52/16) na odnose između pružatelja platnih usluga i korisnika platnih usluga – potrošača koji nisu uređeni ovim Zakonom, kao i iznimke od primjene odredbi Zakona o zaštiti potrošača na odnose između korisnika platnih usluga koji su potrošači i pružatelja platnih usluga

Uz članak 10.

Ovaj članak uređuje pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskog propisa kojim se za potrebe statističkog izvješćivanja o platnim uslugama određuju obveznici i sadržaj izvješća, te za donošenje podzakonskog propisa radi usklađivanja sa smjericama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo o zahtjevima izvješćivanja o prijevarama u skladu s člankom 96. stavkom 6. Direktive (EU) 2015/2366.

Uređena je i mogućnost da Hrvatska narodna banka kao obveznike izvješćivanja odredi i pojedine druge pružatelje platnih usluga iz drugih država članica, koji će tražene podatke dostavljati u skladu s regulatorno tehničkim standardom koji donosi Europska komisija. Dobiveni podaci mogu se koristiti za statističke svrhe, te u svrhu nadzora pružatelja platnih usluga te praćenja njihove usklađenosti s ovim Zakonom, a što je zadatak Hrvatske narodne banke određen člankom 4. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci.

Hrvatska narodna banka prikupljene statističke podatke o prijevarama u odnosu na sredstva plaćanja u zbirnom obliku dostavlja Europskoj središnjoj banci i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo.

Uz članak 11.

Ovim člankom određeno je da se Glava II. ovoga Zakona primjenjuje na jednokratne platne transakcije kao i na okvirne ugovore i platne transakcije koje se provode na temelju takvog ugovora. Također, ovim člankom je određeno da se, iznimno, odredbe Glave II. ne primjenjuju na Hrvatsku banku za obnovu i razvitak kad pruža platne usluge prema članku 7. stavku 3. ovoga Zakona. Nadalje, ovim člankom je određeno da se odredbe Glave II. primjenjuju i na odnose između korisnika platnih usluga koji nije potrošač i njegovog pružatelja usluga, osim ako nisu drugačije ugovorili, te ako ovim Zakonom nije drugačije propisano, kao i na navedene odnose neovisno o valuti platne transakcije, kao i na to je li riječ o nacionalnoj ili prekograničnoj platnoj transakciji odnosno međunarodnoj platnoj transakciji u dijelu u kojoj se provodi na području države članice. Propisana je i mogućnost da pružatelj usluga može korisniku usluga dati i povoljnije uvjete od onih koji su propisani odredbama ove Glave II.

Uz članak 12.

Predloženim člankom propisano je da pružatelj platnih usluga ne smije korisniku platnih usluga naplatiti naknadu za informacije koje mu je dužan dati prema odredbama Glave II. ovoga Zakona. Također, propisano je da ako korisnik platnih usluga zatraži dodatne ili češće informacije od onih koje su navedene u okvirnom ugovoru ili njihov prijenos komunikacijskim sredstvima koja nisu obuhvaćena okvirnim ugovorima, tada korisnik platne usluge i pružatelj platne usluge mogu ugovoriti razumnu naknadu za takvo davanje informacija, a koja mora biti u skladu sa stvarnim troškovima davanja informacija.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisano je da je teret dokazivanja, u slučaju spora glede dostavljanja informacija koje su određene Glavom II. Zakona, na pružatelju platnih usluga.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisana je zakonska derogacija nekih drugih članaka ovoga Zakona (članaka 23., 24., 26., 28., 29. i 30.), i to u slučaju kada je pružatelj platnih usluga dužan korisniku platnih usluga dostaviti informacije o pojedinačnim platnim transakcijama za platne instrumente male vrijednosti i za elektronički novac. Pri korištenju takvih platnih instrumenata pružatelj platnih usluga dostavlja platitelju samo informacije o glavnim karakteristikama platne usluge, ali i podatak o tome gdje korisnik platnih usluga može doći do ostalih informacija. Stranke mogu isto tako ugovoriti da pružatelj platnih usluga ne mora predlagati promjene okvirnog ugovora, kako je to određeno člankom 26. ovoga Zakona. Također, stranke mogu ugovoriti da nakon izvršenja platne transakcije pružatelj platnih usluga njihovu korisniku daje samo referenciju za identifikaciju platne transakcije, njezin iznos (transakcije) i naknadu, a pri anonimnom korištenju takvog platnog instrumenta pružatelj usluga korisniku usluga mora omogućiti samo provjeru preostalog iznosa na tom instrumentu.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisana je obveza primatelja plaćanja da obavijesti platitelja o popustu koji nudi u slučaju korištenja određenoga platnog instrumenta, i to prije iniciranja platne transakcije. Isto tako, ako za korištenje određenoga platnog instrumenta pružatelj platnih usluga ili treća osoba koja je uključena u platnu transakciju traži odgovarajuću naknadu, dužan je o tome obavijestiti korisnika platnih usluga također prije iniciranja platne transakcije, a platitelj je obavezan platiti takvu naknadu samo ako je o njenom punom iznosu bio informiran prije iniciranja platne transakcije.

Ako je kao treća osoba iz ovoga članka u platnu transakciju uključena osoba koja djeluje u ime jednog ili više izdavatelja platnih kartica, a nije ugovorna strana u okvirnom ugovoru s klijentom koji na njegovom bankomatu ili POS uređaju podiže novac s računa za plaćanje, dužan je korisniku pružiti informacije koje su propisane člancima 16., 18., 21. i 22. ovoga Zakona prije i nakon podizanja gotovine (na potvrdi).

Uz članak 16.

Ovim člankom propisano je da se plaćanja obavljaju u onoj valuti koja je ugovorena u skladu sa zakonskim propisom. U slučaju da se prije iniciranja platne transakcije, na bankomatu ili prodajnom mjestu ili kod primatelja plaćanja nudi usluga preračunavanja valuta, strana koja nudi takvu uslugu dužna je platitelju priopćiti tečaj za preračunavanje valuta kao i sve ostale naknade vezane uz preračunavanje. Na uvjete za uslugu preračunavanja valuta platitelj je dužan dati svoju suglasnost.

Uz članak 17.

Predloženim člankom propisano je izbjegavanje dvostrukog davanja informacija, i to u situaciji kada je nalog za plaćanje za jednokratnu platnu transakciju podnesen pružatelju platnih usluga putem platnog instrumenta za koji korisnik platnih usluga (platitelj) ima sklopljen okvirni ugovor s drugim pružateljem platnih usluga. U takvoj situaciji pružatelj platnih usluga kod kojeg je nalog za plaćanje podnesen nije dužan korisniku dati informacije koje su već dane ili će biti dane od strane drugog pružatelja platnih usluga s kojim ima sklopljen okvirni ugovor.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisan je sadržaj informacija koje je pružatelj platnih usluga dužan dati korisniku platnih usluga, i to prije nego što se on (korisnik) obveže ponudom ili ugovorom o jednokratnoj platnoj transakciji (npr. jedinstvenu identifikacijsku oznaku, maksimalni rok za izvršenje platne usluge - samo za nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica, ukupan iznos svih naknada, tečaj ako platna transakcija uključuje preračunavanje valuta). Ako je jednokratna platna transakcija inicirana preko pružatelja usluga iniciranja plaćanja tada je taj pružatelj dužan platitelju, uz prethodne informacije, dostaviti i dodatne informacije (o nazivu i adresi pružatelja usluga iniciranja plaćanja, a ako se ista pruža preko zastupnika ili podružnice, adresu njegove elektroničke pošte te naziv i adresu njegovog nadležnog tijela). Prethodne opće informacije pružatelj usluge dužan je dati na lako dostupan način, razumljivim riječima na hrvatskom te na nekom drugom dogovorenom jeziku.

Ako korisnik usluga zahtijeva sklapanje ugovora kojim se reguliraju jednokratne platne transakcije pomoću sredstava za komuniciranje na daljinu pa pružatelj usluga zbog toga ne može ispuniti svoju obvezu o prethodnom dostavljanju općih informacija, tada je on dužan takve informacije dati odmah nakon izvršenja platne transakcije. Također, ovim člankom je propisano da se obveze o prethodnom dostavljanju informacija iz ovoga članka mogu ispuniti i dostavljanjem nacrtu ugovora o jednokratnoj platnoj transakciji ili primjerka naloga za plaćanje koji sadrži potrebne informacije.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisano je da je pružatelj usluga iniciranja plaćanja, kada je preko njega iniciran nalog za plaćanje, dužan platitelju i ako je primjenjivo primatelju plaćanja, osim informacija iz članka 18. ovoga Zakona, dostaviti ili učiniti raspoloživim i dodatne informacije i podatke, i to potvrdu o uspješnom zadavanju naloga za plaćanje kod pružatelja platnih usluga koji vodi račun platitelja, podatak kojim se platitelju i primatelju plaćanja omogućuje identifikacija platne transakcije, iznos platne transakcije, ukupan iznos svih naknada koje korisnik plaća pružatelju usluga iniciranja plaćanja sa specifikacijom svake stavke posebno.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisano je da je pružatelj usluga iniciranja plaćanja u slučaju kada je preko njega iniciran nalog za plaćanje, dužan referencu platne transakcije staviti na raspolaganje i pružatelju platnih usluga koji vodi račun platitelja.

Uz članak 21.

Predloženim člankom propisane su informacije koje je platiteljev pružatelj platnih usluga dužan dostaviti platitelju odmah nakon zaprimanja naloga za plaćanje, i to podatak koji platitelju omogućuje identifikaciju platne transakcije, iznos platne transakcije i valutu plaćanja, ukupan iznos svih naknada sa specifikacijom svake pojedine stavke, tečaj koji je primijenio platiteljev pružatelj platnih usluga ako platna transakcija uključuje preračunavanje valuta i datum primitka naloga za plaćanje.

Uz članak 22.

Predloženim člankom propisane su informacije koje je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan dati ili učiniti raspoloživim primatelju plaćanja odmah nakon izvršenja platne transakcije (na lako dostupan način, razumljivim riječima na hrvatskom te na nekom drugom dogovorenom jeziku). Pritom pružatelj platnih usluga treba dostaviti podatak koji primatelju plaćanja omogućuje identifikaciju platne transakcije, informaciju o platitelju, iznosu i valuti

transakcije, ukupnom iznosu svih naknada za primatelja plaćanja sa specifikacijom svake pojedine naknade, tečaju koji je primijenio pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ako platna transakcija uključuje preračunavanje valute i datumu valute odobrenja.

Uz članak 23.

Predloženim člankom propisane su informacije koje je pružatelj platnih usluga dužan dati korisniku platnih usluga prije nego što se korisnik platnih usluga obveže ponudom ili okvirnim ugovorom. Pritom je pružatelj platnih usluga dužan dati osnovne informacije o sebi, o korištenju platne usluge, o naknadama, kamatnim stopama i tečaju, o komunikaciji, o zaštitnim i korektivnim mjerama u vezi s korištenjem platnog instrumenta, o izmjenama i otkazu okvirnog ugovora te o pravnoj zaštiti.

Člankom su predviđene i određene iznimke od osnovnog pravila o dostavljanju informacija, i to na način da se informacije o korištenju platne usluge primjenjuju samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica, a informacije o uvjetima za povrat novčanih sredstva ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije. Informacije koje pružatelj platnih usluga daje svom korisniku moraju biti sadržane u okvirnom ugovoru koji je pružatelj platnih usluga sklopio s korisnikom.

Ovim člankom također su propisane i dodatne informacije o koje je pružatelj platnih usluga koji izdaje kreditne kartice, a nije obveznik primjene odredbi zakona kojim se uređuje usporedivost naknada, prebacivanje računa za plaćanje i pristup osnovnom računu koje se odnose na transparentnost i usporedivost naknada povezanih s računom za plaćanje dužan dati korisniku platnih usluga prije nego što se korisnik platnih usluga obveže ponudom ili okvirnim ugovorom. Člankom je također uređeno pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskog propisa kojim se pobliže uređuju dodatne informacije o naknadama za izdavanje i korištenje kreditne kartice.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisan je način na koji je pružatelj platnih usluga dužan dati prethodne informacije iz članka 23. ovoga Zakona korisniku platnih usluga, i to na papiru ili nekom drugom nosaču podataka, dovoljno unaprijed za donošenje odluke o sklapanju ugovora, lako razumljivim riječima na hrvatskom te na nekom drugom dogovorenom jeziku. Ako korisnik platnih usluga zahtijeva sklapanje okvirnog ugovora pomoću sredstava za komuniciranje na daljinu pa pružatelj platnih usluga zbog toga ne može ispuniti svoju obvezu glede prethodnog dostavljanja općih informacija, tada je on (korisnik) dužan takve informacije dati odmah nakon sklapanja okvirnog ugovora. Pružatelj platnih usluga može svoju obvezu dostave prethodnih informacija ispuniti i dostavom nacrtu okvirnog ugovora ako sadrži podatke i informacije iz članka 23. ovoga Zakona.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisano je da je za trajanja okvirnog ugovora pružatelj platnih usluga dužan na zahtjev korisnika platnih usluga bez odgađanja dati odredbe okvirnog ugovora i informacije iz članka 23. ovoga Zakona i to na papiru ili nekom drugom trajnom nosaču podataka.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisani su način, uvjeti i rokovi pod kojima pružatelj platnih usluga može korisniku platnih usluga predložiti izmjene okvirnog ugovora, a time i informacija iz članka 23. ovoga Zakona. Pružatelj i korisnik platnih usluga mogu ugovoriti opciju da korisnik prihvaća izmjene okvirnog ugovora ako do predloženog datuma njihova stupanja na snagu ne obavijesti pružatelja platnih usluga da ih ne prihvaća, odnosno da u takvom slučaju korisnik

ima pravo otkazati okvirni ugovor bez naknade s bilo kojim datumom prije stupanja na snagu tih izmjena. Posebnom odredbom propisano je da, uz određene uvjete, pružatelj i korisnik platnih usluga mogu ugovoriti da se izmjene kamatnih stopa ili tečaja koje proizlaze iz referentne kamatne stope ili referentnog tečaja mogu provesti i bez prethodne obavijesti, ali u takvom slučaju pružatelj platnih usluga dužan je o tome što je prije moguće obavijestiti korisnika platnih usluga na način propisan člankom 24. stavkom 1. ovoga Zakona. Ako se kamatne stope i tečaj mijenjaju tako da su povoljnije za korisnika platnih usluga, tada se takve promjene mogu obaviti i bez obavješćavanja korisnika. Promjena kamatnih stopa ili tečaja mora biti primjenjiva i izračunata jednako za sve korisnike platnih usluga.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisani su način, uvjeti i rokovi pod kojima korisnik platnih usluga može otkazati okvirni ugovor. Također, ovim člankom su propisani i uvjeti pod kojima u slučaju otkaza okvirnog ugovora pružatelj platnih usluga ima ili nema pravo naplatiti naknadu.

Uz članak 28.

Predloženim člankom propisane su informacije koje je na zahtjev platitelja dužan dati pružatelj platnih usluga u slučaju kada platnu transakciju iz okvirnog ugovora inicira platitelj, i to informaciju o roku izvršenja te o svim naknadama koje snosi platitelj, kao i o iznosu svake pojedine naknade. Ovim člankom je također uređeno da se predviđeni maksimalni rok za izvršenje predmetnih platnih transakcija primjenjuje samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisane su sve informacije koje je pružatelj platnih usluga dužan dati platitelju nakon terećenja njegovog računa za plaćanje na temelju pojedine platne transakcije ili, ako se transakcija obavlja bez računa, nakon primitka naloga za plaćanje. Informacije obuhvaćaju referenciju za identifikaciju platne transakcije, iznos transakcije i valutu, iznos svih naknada i kamate, tečaj ako je uključeno preračunavanje valuta i datum terećenja ili datum primitka naloga za plaćanje. Također, ovim člankom je propisano da okvirnim ugovorom mora biti predviđeno da platitelj može zatražiti da se navedeni podaci dostavljaju periodično, ali ne rjeđe od jednom mjesečno, s time da je pružatelj platnih usluga dužan na zahtjev platitelja dostaviti informacije o plaćanju jednom mjesečno i u papirnatom obliku, bez naplate naknade za tu uslugu.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisane su informacije koje je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan dati primatelju plaćanja nakon izvršenja pojedine platne transakcije (referenciju za identifikaciju platne transakcije kao i sve informacije prenesene platnom transakcijom, i to: iznos transakcije i valuta u kojoj je odobren račun primatelja plaćanja, iznos svih naknada i kamata, tečaj ako je uključeno preračunavanje valuta i datum valute odobrenja). Ovim člankom je propisano da strane mogu ugovoriti da se navedeni podaci dostavljaju periodično, ali ne rjeđe od jednom mjesečno, s time da je pružatelj platnih usluga dužan na zahtjev primatelja plaćanja informacije o plaćanju dostaviti jednom mjesečno i u papirnatom obliku, bez naplate naknade za tu uslugu.

Uz članak 31.

Ovim člankom utvrđuje se primjena odredbi Glave III. koja uređuje prava i obveze pružatelja usluga i prava i obveze korisnika usluga. Iznimno, odredbe Glave III. ne primjenjuju se na Hrvatsku banku za obnovu i razvitak kad pruža platne usluge prema članku 7. stavku 3. ovoga

Zakona. Odredbe Glave III. se, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano i neovisno o valuti platne transakcije, primjenjuju na nacionalne i prekogranične platne transakcije te na međunarodne platne transakcije u dijelu koji se provodi na području država članica. Direktiva propisuje da države članice ne mogu zadržavati niti uvoditi druge odredbe osim onih koje su predviđene novom Direktivom, ali u skladu s člankom 107. stavkom 3. nove Direktive pružatelji usluga mogu korisnicima odobriti povoljnije uvjete.

Uz članak 32.

U stavku 1. ovoga članka propisani su uvjeti pod kojima pružatelj usluga smije korisniku usluga naplatiti naknadu za ispunjenje obveza predviđenih Glavom III. ovoga Zakona. Iznimno, pružatelj usluga i korisnik koji nije potrošač mogu ugovorom drugačije urediti plaćanje naknada. Također je propisano da kod izvršenja nacionalnih i prekograničnih platnih transakcija pružatelj usluga primatelja plaćanja smije naplatiti samo svoju naknadu i to samo primatelju plaćanja, a za izvršenje tih platnih transakcija platitelj pružatelj platnih usluga može naplatiti samo svoju naknadu i to jedino od platitelja. Ovaj članak također uređuje da primatelj plaćanja ne smije biti spriječen od strane pružatelja usluga da platitelju nudi popust ili ga na drugi način usmjeri na korištenje određenoga platnog instrumenta. U stavku 5. ovoga članka iskorištena je opcija iz članka 62. stavka 5. nove Direktive te je propisano da primatelj plaćanja ne smije od platitelja naplaćivati nikakvu naknadu za korištenje određenoga platnog instrumenta.

Uz članak 33.

Člankom 33. propisano je da pružatelji usluga mogu sa svojim korisnicima usluga ugovoriti da se na platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac u slučajevima propisanim ovim člankom određene odredbe Glave III. ovoga Zakona ne primjenjuju. Navedeno uključuje i slučajeve kada se platni instrument ne može blokirati ili se ne može spriječiti njegovo daljnje korištenje ili kada korisnik usluga platni instrument koristi anonimno, ako pružatelj usluga zbog specifičnosti platnog instrumenta ne može dokazati da je platna transakcija bila autorizirana. Ovim člankom također je propisano da se na elektronički novac ne primjenjuju pojedine odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odgovornost za neautorizirane platne transakcije ako platitelj pružatelj usluga nema mogućnost zamrzavanja računa za plaćanje odnosno blokiranja platnog instrumenta.

Uz članak 34.

Ovaj članak propisuje uvjete koji moraju biti ispunjeni da bi se platna transakcija smatrala autoriziranom, uvjete (način, oblik i rokovi) pod kojima platitelj može dati suglasnost za izvršenje platne transakcije te rokove za opoziv suglasnosti. Iznimno, pružatelj usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom drugačije urediti rokove opoziva suglasnosti. Oblik i postupak davanja i opoziva suglasnosti za izvršenje platne transakcije uređuju se ugovorom između platitelja i njegovog (odnosno njegovih) pružatelja usluga.

Predloženim člankom izvršeno je usklađivanje s člankom 61. stavkom 1. i člankom 64. nove Direktive.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisani su uvjeti pod kojima pružatelj platnih usluga koji je izdao platni instrument na temelju kartice može od pružatelja platnih usluga koji vodi račun platitelja zatražiti informaciju o tome da li je iznos potreban za izvršenje platne transakcije na temelju kartice raspoloživ na platiteljevom računu za plaćanje. Isto tako, propisani su uvjeti pod kojima je pružatelj platnih usluga koji vodi račun platitelja dužan pružatelju platnih usluga koji je izdao platni instrument na temelju kartice dati povratnu informaciju o raspoloživosti

sredstava na računu platitelja. Dostavljeni odgovor o raspoloživosti sredstava sastoji se od jednostavne riječi ("da" ili "ne") i ne smije sadržavati podatak o stanju na računu platitelja. Također, člankom je propisano da pružatelj platnih usluga koji je izdao platni instrument zaprimljeni odgovor smije koristiti samo u svrhu izvršenja platne transakcije na temelju kartice, a pružatelj platnih usluga koji vodi račun ne smije na temelju dostavljenog odgovora onemogućiti raspolaganje novčanim sredstvima na računu platitelja. Ove odredbe ne odnose se na transakcije inicirane platnim karticama na kojima je pohranjen elektronički novac sukladno odredbama zakona kojim se uređuje elektronički novac.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se pravo platitelja na korištenje nove platne usluge - usluge iniciranja plaćanja - koju pruža pružatelj usluge iniciranja plaćanja, ako je račun za plaćanje dostupan online. Također, člankom su propisani i uvjeti pod kojima pružatelj usluge iniciranja plaćanja može pružati takvu uslugu (npr., da niti u jednom trenutku ne smije biti u posjedu novčanih sredstava, mora osigurati sigurnost personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica korisnika platnih usluga kao i sigurnost ostalih informacija o korisniku do kojih dođe pri obavljanju usluge iniciranja plaćanja, ne smije od korisnika tražiti podatke koji mu nisu potrebni za pružanje usluge, ne smije mijenjati podatke iz platne transakcije). Uz to, kako bi se platitelj mogao koristiti ovom platnom uslugom, člankom su propisani i uvjeti koje mora ispunjavati pružatelj platnih usluga koji vodi platiteljev račun (npr. dužan je s pružateljem usluge iniciranja plaćanja komunicirati na siguran način, učiniti mu raspoloživim sve informacije o iniciranju i izvršenju platne transakcije te ne smije diskriminirati naloge za plaćanje zaprimljene preko pružatelja usluga iniciranja plaćanja u smislu prioriteta njihovog izvršenja ili naplaćenih naknada).

Uz članak 37.

Ovim člankom propisani su uvjeti pod kojima se korisnik platnih usluga ima pravo koristiti novom platnom uslugom - uslugom informiranja o računu - koju može pružati pružatelj usluge informiranja o računu. Također, člankom su propisani uvjeti pod kojima pružatelj usluge informiranja o računu može pružati takvu uslugu (npr. da je račun platitelja dostupan online), samo uz izričitu suglasnost korisnika platnih usluga, mora osigurati sigurnost personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica korisnika platnih usluga, smije pristupiti samo informacijama koje je odredio korisnik, s pružateljem platnih usluga koji vodi račun platitelja dužan je komunicirati na siguran način, ne smije zahtijevati osjetljive podatke o računu za plaćanje, a podatke do kojih dođe u obavljanju svoje usluge dužan je zaštititi u skladu s pravilima). Također, kako bi se platitelj mogao koristiti ovom platnom uslugom, člankom su propisani i uvjeti koje mora ispunjavati pružatelj platnih usluga koji vodi račun platitelja (npr. dužan je s pružateljem usluge informiranja o računu komunicirati na siguran način te ne smije diskriminirati zahtjeve za davanjem podataka zaprimljene od pružatelja usluge informiranja o računu).

Uz članak 38.

Ovim člankom uređuje se mogućnost ugovaranja ograničenja trošenja za platne transakcije koje se izvršavaju platnim instrumentom koji se koristi u svrhu davanja suglasnosti te mogućnost ugovaranja prava pružatelja usluga da blokira platni instrument iz razloga koji se odnose na sigurnost platnog instrumenta, na sumnju na neovlašteno korištenje ili korištenje platnog instrumenta s namjerom prijevare ili, u slučaju platnog instrumenta s kreditnom linijom, iz razloga koji se odnose na značajno povećanje rizika da platitelj neće biti u mogućnosti ispuniti svoju obvezu plaćanja. U ovom članku također su uređeni način i rokovi u kojima je pružatelj usluga dužan obavijestiti platitelja o namjeri i o razlozima za blokiranje

platnog instrumenta, te obveza pružatelja usluga da deblokira platni instrument ili blokirani platni instrument zamijeni novim nakon što prestanu postojati razlozi za blokadu tog instrumenta. Također, člankom je propisana mogućnost da u slučajevima neovlaštenog pristupa ili prijevarnog postupanja pružatelj platnih usluga koji vodi račun smije pružatelju usluge informiranja o računu ili pružatelju usluge iniciranja plaćanja uskratiti pristup računu za plaćanje. U slučaju takvog uskraćivanja pristupa računu za plaćanje, pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan je na ugovoreni način obavijestiti platitelja i to prije uskraćivanja pristupu, a ako to nije moguće odmah nakon uskraćenog pristupa. Nakon što prestanu razlozi za uskraćivanje, pružatelj platnih usluga dužan je osigurati pristup računu za plaćanje. O nastalom incidentu i razlozima uskraćivanja pristupu računu, pružatelj platnih usluga koji vodi račun platitelja dužan je obavijestiti Hrvatsku narodnu koja će u odnosu na pružatelja platnih usluga kojemu je uskraćen pristup računu za plaćanje postupiti u skladu sa svojim ovlastima.

Uz članak 39.

Članak 39. propisuje obvezu korisnika usluga da koristi platni instrument u skladu s odredbama okvirnog ugovora i da obavijesti pružatelja usluga o ustanovljenom gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta ili o njegovom neovlaštenom korištenju. Korisnik usluga također mora poduzeti razumne mjere za zaštitu personaliziranih sigurnosnih obilježja platnog instrumenta.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuju se obveze pružatelja platnih usluga koji izdaje platni instrument. Navedene obveze odnose se na sigurnost korištenja platnog instrumenta, osiguravanje raspoloživosti odgovarajućih sredstava koja omogućuju primitak obavijesti od strane korisnika usluga o ustanovljenom gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta ili njegovom neovlaštenom korištenju ili zahtjeva za deblokadu platnog instrumenta. Kod zaprimanja takvih obavijesti pružatelj platnih usluga korisniku ne može naplatiti nikakvu naknadu osim troškova zamjene platnog instrumenta.

Uz članak 41.

Člankom 41. određeno je da korisnik platnih usluga gubi pravo iz Glave III. Poglavlja II. ovoga Zakona koje mu pripada u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije ako ne obavijesti svog pružatelja usluga bez odgađanja (a u slučaju ako je u izvršenje platne transakcije bio uključen pružatelj usluge iniciranja plaćanja korisnik platne usluge obavještava pružatelja platnih usluga koji vodi račun) nakon što je saznao za izvršenu neautoriziranu platnu transakciju, a najkasnije u roku od 13 mjeseci od dana terećenja. Iznimno, pružatelj usluga i korisnik usluga koji nije potrošač mogu ugovoriti drugačiji rok.

Uz članak 42.

Ovim člankom uređuje se obveza pružatelja platnih usluga prema kojoj je, u slučaju kada njegov korisnik usluga osporava da je autorizirao izvršenu platnu transakciju ili tvrdi da platna transakcija nije uredno izvršena, dužan dokazati da je autentifikacija platne transakcije bila provedena te da na izvršenje platne transakcije nije utjecao tehnički kvar ili neki drugi nedostatak. Korištenje platnog instrumenta koje je zabilježio pružatelj platnih usluga nije nužno dokaz da je platitelj autorizirao tu platnu transakciju, a ako pri tome pružatelj platnih usluga sumnja da je korisnik platnih usluga postupio prijevarno ili da namjerno ili zbog krajnje nepažnje nije ispunio jednu ili više svojih obveza, dužan je dokazati takvo prijevarno postupanje, namjeru ili krajnju nepažnju korisnika platnih usluga. Iznimno, pružatelj platnih

usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom odrediti teret dokaza drugačije nego što je uređeno odredbama ovoga članka.

Uz članak 43.

Ovim člankom utvrđuje se odgovornost pružatelja usluga u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije. Člankom su propisani i rokovi u kojima je pružatelj usluga dužan platitelju vratiti iznos neautorizirane platne transakcije ili ako je terećen platiteljev račun, dovesti taj račun u stanje koje odgovara stanju prije izvršenja takve transakcije (odmah a najkasnije do kraja prvog radnog dana nakon primitka obavijesti korisnika ili saznanja za neautoriziranu platnu transakciju). Pružatelj platnih usluga nije obavezan postupiti po prethodnim odredbama ovoga članka ako ima opravdane razloge za sumnju u prijevaru i ako o tim razlozima obavijesti Hrvatsku narodnu banku.

Uz članak 44.

Ovim člankom utvrđuje se odgovornost u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije kada je ista inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja. Člankom je propisano da je pružatelj platnih usluga koji vodi račun dužan postupiti prema članku 43. ovoga Zakona neovisno o odgovornosti pružatelja usluge iniciranja plaćanja. Međutim, na zahtjev pružatelja platne usluge koji vodi račun, pružatelj usluge iniciranja plaćanja dužan je dokazati da je u okviru usluge koju on pruža, platna transakcija bila autentificirana i pravilno evidentirana i da na njeno izvršenje nije utjecao nikakav tehnički kvar ili nedostatak. Ako se utvrdi da je za izvršenje neautorizirane platne transakcije odgovoran pružatelj usluge iniciranja plaćanja, dužan je pružatelju platnih usluga koji vodi račun odmah nadoknaditi sve troškove i nastalu štetu.

Uz članak 45.

Ovim člankom propisana su i druga prava koja ima korisnik platnih usluga u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije kao što su pravo na zateznu kamatu i pravo na razliku do pune naknade štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu.

Uz članak 46.

U članku 46. utvrđena je odgovornost platitelja za gubitke koji nastanu kao posljedica izvršenja neautoriziranih platnih transakcija najviše do iznosa od 375,00 kuna ako je izvršenje posljedica korištenja izgubljenog ili ukradenoga platnog instrumenta ili posljedica druge zlouporabe platnog instrumenta. Iznimno od navedenoga, platitelj ne odgovara za neautorizirane platne transakcije ako gubitak, krađu ili zlouporabu platnog instrumenta platitelj nije mogao otkriti prije izvršenja transakcije, ako je takva platna transakcija nastala zbog radnje ili propusta zaposlenika, zastupnika ili podružnice pružatelja platnih usluga, ako pružatelj platnih usluga nije osigurao odgovarajuća sredstva za svakodobno obavješćavanje o gubitku, krađi ili zlouporabi platnog instrumenta, ako pružatelj platnih usluga platitelja ne zahtijeva pouzdanu autentifikaciju klijenta, ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta, kao i za sve platne transakcije koje su nastale nakon što je o njima obavijestio svog pružatelja platnih usluga. Platitelj odgovara za izvršenje neautoriziranih platnih transakcija u punom iznosu ako je postupao prijevarno ili ako namjerno ili zbog krajnje nepažnje nije ispunio jednu ili više svojih obveza iz ovoga Zakona. Iznimno, pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti odgovornost platitelja drugačije nego što je uređeno odredbama ovoga članka.

Uz članak 47.

Ovim člankom određeno je da kod platnih transakcija na temelju kartica koju je inicirao primatelj plaćanja ili su inicirane preko primatelja plaćanja, a kod kojih iznos platne transakcije nije poznat unaprijed, pružatelj platnih usluga platitelja smije rezervirati novčana sredstva na računu za plaćanje platitelja samo ako je platitelj o tome dao prethodnu suglasnost. Nakon što pružatelj platnih usluga platitelja zaprimi informaciju o točnom iznosu platne transakcije, dužan je odmah ili najkasnije nakon primitka naloga za plaćanje osloboditi rezervirana novčana sredstva.

Uz članke 48. i 49.

Članci 48. i 49. utvrđuju pretpostavke koje moraju biti ispunjene kako bi se ostvarilo pravo platitelja na povrat novčanih sredstava za autorizirane platne transakcije inicirane od strane ili preko primatelja plaćanja, te pravo i rok za podnošenje zahtjeva za povrat tih novčanih sredstava. Platitelj i njegov pružatelj platnih usluga mogu također ugovoriti da platitelj nema pravo na povrat novčanih sredstava ako je platitelj dao suglasnost za izvršenje platne transakcije izravno svojem pružatelju usluga i ako je pružatelj platnih usluga ili primatelj plaćanja dostavio ili učinio raspoloživim platitelju informacije o budućoj platnoj transakciji na ugovoreni način najmanje četiri tjedna prije datuma dospijeca. Platitelj ima pravo na bezuvjetan povrat novčanih sredstava i onda kada uvjeti za povrat iz članka 48. nisu ispunjeni, pod pretpostavkom da je riječ o izravnom terećenju u smislu članka 1. Uredbe (EU) 260/2012 ili ako se radi o izravnom terećenju u kunama koje se provodi prema shemi za izravno terećenje koju već primjenjuje pružatelj platnih usluga, i to samo ako ta shema omogućuje takav povrat. Platitelj mora podnijeti zahtjev za povrat u roku od osam tjedana od datuma terećenja. U roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva za povrat novčanih sredstava pružatelj platnih usluga dužan je platitelju vratiti puni iznos platne transakcije ili dati obrazloženje za odbijanje povrata. Pružatelj platnih usluga ne smije odbiti povrat novčanih sredstava u slučaju kada platitelj ima pravo na bezuvjetni povrat iz članka 48. Odredbe članka 48. i članka 49. ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije. Iznimno, pružatelj platnih usluga i platitelj koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe članka 48. odnosno članka 49. ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično.

Uz članke od 50. do 53.

Člancima od 50. do 53. utvrđeni su postupci vezani uz izvršenje platne transakcije.

Članak 50. propisuje vrijeme primitka naloga za plaćanje kao trenutak kada je platiteljev pružatelj platnih usluga primio nalog za plaćanje. Ako je nalog za plaćanje primljen nakon određenoga krajnjeg vremena za primanje naloga za plaćanje ili nije primljen na radni dan za platiteljevog pružatelja usluga, smatra se da je nalog za plaćanje primljen sljedećega radnog dana. Članak 50. također propisuje mogućnost ugovaranja izvršenja naloga za plaćanje na neki budući datum kao iznimku od propisanih zahtjeva za izvršenje. U svakom slučaju platiteljev pružatelj platnih usluga ne smije teretiti platiteljev račun za plaćanje prije primitka naloga za plaćanje. Člankom 51. propisano je da je pružatelj platnih usluga, ako odbije izvršiti nalog za plaćanje ili inicirati platnu transakciju, dužan o tome na ugovoreni način, osim ako drugim propisima nije drugačije određeno, obavijestiti korisnika usluga, dati mu razloge odbijanja, te navesti postupke za ispravljanje svih pogrešaka koje su dovele do odbijanja. Članak 52. propisuje uvjete pod kojima se nalog za plaćanje smatra neopozivim i krajnje rokove do kada korisnik platnih usluga može opozvati nalog za plaćanje, ovisno o tome da li je platnu transakciju inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja ili preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja. Iznimno, pružatelj usluga i korisnik usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti da se odredbe ovoga članka ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično. Članak 53. propisuje obvezu pružatelja platnih usluga i svih posrednika pružatelja

platnih usluga da prenose puni iznos platne transakcije, a naknade od tog iznosa može odbiti samo pružatelj usluga primatelja plaćanja prije nego što ga odobri primatelju plaćanja ako je to ugovorio sa svojim korisnikom usluga (primateljem plaćanja). Ako su iz prenesenog iznosa naplaćene bilo kakve druge naknade pružatelj usluga platitelja dužan je osigurati da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije. Isto tako, ako je platnu transakciju inicirao primatelj plaćanja ili je inicirana preko primatelja plaćanja, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan je osigurati da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije. Odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na nacionalne i prekogranične platne transakcije u valutama država članica.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisani su rokovi za izvršenje plaćanja između pružatelja platnih usluga za nacionalne platne transakcije te za prekogranične platne transakcije, prema vrsti valute u kojoj se izvršavaju te platne transakcije. U skladu s ovim člankom platitelj pružatelj platnih usluga dužan je osigurati da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja kod nacionalnih platnih transakcija u kunama i u eurima (uključujući one koje sadržavaju preračunavanje valuta između kune i eura) i prekograničnih platnih transakcija u eurima (uključujući one koje sadržavaju preračunavanje iz kune u euro) bude odobren najkasnije do kraja sljedećeg radnog dana računajući od vremena primitka naloga za plaćanje utvrđenog na temelju ovoga Zakona. Navedeni rok može se produljiti za jedan dan ako je platna transakcija inicirana na papiru. Ovi rokovi primjenjuju se i na sve druge platne transakcije (npr. međunarodne) ako između pružatelja usluga i platitelja nije ugovoren duži rok. Za ostale vrste platnih transakcija predviđeni su duži rokovi izvršenja, ali ne više od četiri radna dana nakon vremena primitka naloga za plaćanje. U stavku 3. ovoga članka iskorištena je opcija za države članice iz članka 86. nove Direktive prema kojoj se za nacionalne platne transakcije mogu propisati kraći maksimalni rokovi izvršenja. Tako su kraći maksimalni rokovi izvršenja propisani za nacionalne platne transakcije u kunama i eurima koje se izvršavaju između kreditnih institucija ili između kreditne institucije i HNB-a kako bi se zadržala postojeća učinkovitost provođenja tih platnih transakcija. Kod navedenih transakcija platitelj pružatelj platnih usluga dužan je osigurati da račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren istoga radnog dana kada je primljen nalog za plaćanje. Također za platne transakcije koje je inicirao primatelj plaćanja ili koje su inicirane preko primatelja plaćanja rokovi izvršenja plaćanja iz ovoga članka se ne primjenjuju već se takva plaćanja izvršavaju u rokovima ugovorenima s primateljem plaćanja, a u slučaju izravnog terećenja u roku koji omogućuje namiru platiteljeve novčane obveze na ugovoreni datum dospelja.

Uz članak 55.

Ovim člankom propisana je obveza pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja da iznos platne transakcije odobri na računu za plaćanje primatelja plaćanja i stavi novčana sredstva na raspolaganje primatelju plaćanja odmah nakon što je za taj iznos odobren račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja. Ako primatelj plaćanja nema račun za plaćanje, pružatelj platnih usluga dužan je primljena sredstva staviti na raspolaganje primatelju plaćanja u skladu rokovima iz članka 57. ovoga Zakona.

Uz članak 56.

U ovom članku propisana je obveza pružatelja usluga da, u slučaju kada korisnik platnih usluga koji je potrošač polaže gotov novac na svoj račun za plaćanje, stavi novčana sredstva na raspolaganje korisniku odmah nakon vremena primitka gotovine i odobri taj račun s datumom valute na dan primitka. Ako polaganje gotovine izvršava korisnik platnih usluga

koji nije potrošač, pružatelj platnih usluga dužan je odobriti njegov račun i staviti mu sredstva na raspolaganje najkasnije sljedeći radni dan nakon vremena primitka gotovog novca.

Uz članak 57.

Ovim člankom propisano je da je datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja najkasnije radni dan na koji je iznos platne transakcije odobren na računu pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja. U stavku 2. ovoga članka propisano je da je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan iznos platne transakcije staviti na raspolaganje primatelju plaćanja odmah nakon što je za taj iznos odobren račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja, pod pretpostavkom da pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne preračunava valutu ili preračunava valutu između eura i valute države članice ili između dviju valuta država članica koje nisu euro. Ova odredba se primjenjuje i na platnu transakciju u kojoj sudjeluje samo jedan pružatelj platne usluge. Također, člankom je određeno da je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja dužan staviti na raspolaganje primatelju plaćanja iznos platne transakcije odmah nakon što je odobren račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja i u slučaju preračunavanja valuta trećih država, osim ako su ugovorili drugačije. Stavkom 5. ovoga članka propisano je da datum valute terećenja računa za plaćanje platitelja ne može biti datum prije trenutka terećenja tog računa.

Uz članke 58. i 59.

Članci 58. i 59. utvrđuju odgovornost pružatelja platnih usluga vezanu uz izvršenje platnih transakcija. Člankom 58. utvrđena je odgovornost pružatelja platnih usluga za izvršenje platne transakcije koju je inicirao platitelj. U članku 58. propisano je da platiteljev pružatelj platnih usluga odgovara platitelju za izvršenje platne transakcije koju je inicirao platitelj bez posredovanja pružatelja usluge iniciranja plaćanja, osim ako može dokazati da je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primio iznos platne transakcije u skladu s člankom 54. ovoga Zakona, u kojem slučaju za izvršenje platne transakcije odgovara pružatelj usluga primatelja plaćanja, i to primatelju plaćanja.

Člankom 59. utvrđena je odgovornost pružatelja platnih usluga za izvršenje platne transakcije koja je inicirana od strane ili preko primatelja plaćanja. U ovom članku propisano je da pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovara primatelju plaćanja za ispravan prijenos naloga za plaćanje platiteljevom pružatelju platnih usluga, osim ako može dokazati da je platiteljevom pružatelju usluga ispravno prenio nalog za plaćanje primatelja plaćanja, u kojem slučaju za izvršenje platne transakcije odgovara platiteljev pružatelj platnih usluga, i to platitelju. Ako je odgovoran primateljev pružatelj usluga, dužan je odmah ponovno dostaviti predmetni nalog za plaćanje platiteljevom pružatelju usluga. U slučaju neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije ili platne transakcije izvršene sa zakašnjenjem iz članka 58. i 59. ovoga Zakona, pružatelj platnih usluga dužan je, neovisno o svojoj odgovornosti, poduzeti razumne mjere radi utvrđivanja tijeka novčanih sredstava i o rezultatu obavijestiti svog korisnika platnih usluga. Odgovornost pružatelja platnih usluga prema njegovom korisniku uključuje odgovornost za sve naknade i kamate koje mu je naplatio ili obračunao za neizvršenu ili neuredno izvršenu platnu transakciju ili za platnu transakciju izvršenu sa zakašnjenjem. Iznimno, pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti odgovornost drugačije nego što je uređeno odredbama ova dva članka. Također, odredbe ova dva članka ne primjenjuju se na međunarodne platne transakcije.

Uz članak 60.

Ovim člankom uređena je odgovornost za neizvršenje, neuredno izvršenje ili zakašnjenje s izvršenjem platnih transakcija u slučaju kada je platna transakcija inicirana putem pružatelja

usluge iniciranja plaćanja. U tom slučaju, platitelj pružatelj usluga koji vodi račun platitelja dužan je platitelju vratiti iznos platne transakcije, odnosno ako je terećen platiteljev račun, dovesti taj račun u stanje koje bi odgovaralo stanju računa da platna transakcija nije izvršena. Međutim, na zahtjev pružatelja usluga koji vodi račun platitelja, pružatelj usluge iniciranja plaćanja dužan je dokazati da je pružatelj usluge koji vodi račun platitelja potvrdio primitak naloga za plaćanje te da je platna transakcija ispravno autentificirana, pravilno evidentirana te da na neizvršenje, neuredno izvršenje ili na zakašnjenje s izvršenjem nije utjecao tehnički kvar ili neki drugi nedostatak. Ako pružatelj usluge iniciranja plaćanja ne uspije dokazati da nije odgovoran, dužan je pružatelju usluge koji vodi račun platitelja naknaditi sve iznose koje je on isplatio platitelju te mu nadoknaditi i drugu pretrpljenu štetu.

Uz članak 61.

Članak 61. propisuje da se smatra da je nalog za plaćanje izvršen uredno u odnosu na primatelja plaćanja, koji je određen jedinstvenom identifikacijskom oznakom, ako je izvršen u skladu s tom jedinstvenom identifikacijskom oznakom. Ako korisnik platnih usluga navede pogrešnu jedinstvenu identifikacijsku oznaku, pružatelj platnih usluga nije odgovoran za neizvršenje ili neuredno izvršenje platne transakcije u dijelu koji se odnosi na pogrešno navedenu jedinstvenu identifikacijsku oznaku. Bez obzira na svoju odgovornost, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je poduzeti razumne mjere radi povrata platne transakcije u kojoj je platitelj pogrešno naveo jedinstvenu identifikacijsku oznaku, s time da je pružatelj platne usluge primatelja plaćanja dužan surađivati s platiteljevim pružateljem platnih usluga te mu u svrhu povrata tih novčanih sredstava dostaviti sve relevantne informacije. Za takvu uslugu pružatelj platnih usluga platitelja smije platitelju naplatiti naknadu ako je to predviđeno okvirnim ugovorom. U slučaju da povrat pogrešno uplaćenih novčanih sredstava nije moguć, platitelj pružatelj platnih usluga dužan je na zahtjev platitelja dostaviti sve informacije kojima raspolaže i koje su platitelju potrebne u svrhu pokretanja sudskog postupka radi povrata novčanih sredstava.

Uz članak 62.

Ovim člankom propisano je da korisnik platnih usluga u slučaju neizvršenja ili neurednog izvršenja platne transakcije ili zakašnjenja s izvršenjem platne transakcije ima pravo na kamatu i na razliku do pune naknade štete i to prema općim pravilima o odgovornosti za štetu zbog povrede ugovora.

Uz članak 63.

Stavkom 1. ovoga članka određeno je da korisnik platnih usluga s osnove neizvršenja, neurednog izvršenja i zakašnjenja s izvršenjem gubi pravo iz članka 62. ovoga Zakona, ako o tome ne obavijesti svog pružatelja platnih usluga bez odgađanja nakon saznanja, a najkasnije u roku od 13 mjeseci od dana terećenja odnosno dana odobrenja. Rok od 13 mjeseci ne primjenjuje se ako je pružatelj platnih usluga propustio korisniku platnih usluga dati informacije o toj platnoj transakciji u skladu s ovim Zakonom. Ako je platna transakcija bila inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja, korisnik platne usluge obavijest iz stavka 1. šalje pružatelju platnih usluga koji vodi račun. Iznimno, pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga koji nije potrošač mogu ugovorom urediti drugačiji rok.

Uz članak 64.

Ovim člankom uređeno je pravo pružatelja platnih usluga da od posrednika ili nekog drugog pružatelja platnih usluga zahtijeva naknadu svih iznosa i troškova koje je isplatio svom korisniku usluga u skladu s člancima 43., 58. i 59. ovoga Zakona kao i naknadu za nastalu

štetu zbog toga što drugi pružatelj nije primijenio pouzdanu autentifikaciju klijenta. Ovaj članak ne primjenjuje se na međunarodne platne transakcije.

Uz članak 65.

Ovaj članak propisuje da se odgovornost uređena Glavom III. Poglavljima II. i III. isključuje u slučaju izvanrednih i nepredvidivih okolnosti na koje strana koja se na njih poziva nije mogla utjecati ili u slučajevima kada je pružatelj platnih usluga bio dužan primijeniti drugi propis.

Uz članak 66.

U ovom članku propisano je pravo pružatelja platnih usluga i upravitelja platnih sustava da provode obradu osobnih podataka kojima raspolažu na temelju obavljanja svoje djelatnosti, a u svrhu sprječavanja, istraživanja i otkrivanja prijevара u platnom prometu. Međutim, obrada takvih podataka mora se obaviti u skladu s ovim Zakonom i propisima o zaštiti osobnih podataka. U slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavcima 1. i 2. ovoga članka, pružatelj platnih usluga smije pristupati osobnim podacima korisnika platnih usluga samo uz njegovu izričitu privolu.

Uz članak 67.

Ovim člankom propisano je koji su pružatelji platnih usluga dužni upravljati operativnim i sigurnosnim rizicima koji su povezani s platnim uslugama. U tom smislu pružatelji platnih usluga dužni su uspostaviti okvir s prikladnim mjerama ovladavanja i kontrolnim mehanizmima za upravljanje takvim rizicima. Kao dio tog okvira pružatelji platnih usluga utvrđuju i održavaju djelotvorne postupke upravljanja operativnim i sigurnosnim incidentima. Pružatelji platnih usluga dužni su Hrvatskoj narodnoj banci na njen zahtjev, a najmanje jednom godišnje, dostavljati ažuriranu procjenu operativnih i sigurnosnih rizika kao i procjenu primjerenosti mjera za ovladavanje rizicima i kontrolnih mehanizama koji su primijenjeni kao odgovor na te rizike.

Uz članak 68.

Ovim člankom propisano je koji su pružatelji platnih usluga dužni bez odgađanja o svakom značajnom operativnom ili sigurnosnom incidentu obavijestiti Hrvatsku narodnu banku, ali i korisnika platnih usluga ako bi takav incident mogao utjecati na financijske interese korisnika platnih usluga. Na temelju tako zaprimljene obavijesti o incidentu Hrvatska narodna banka bez odgađanja izvještava Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku središnju banku, a nakon izvršene procijene značaja incidenta i druga relevantna nadležna tijela u Republici Hrvatskoj. Isto tako, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ili Europska središnja banka obavještava Hrvatsku narodnu banku o incidentu u drugoj državi članici, kako bi mogla poduzimati sve potrebne mjere u svrhu zaštite sigurnosti financijskog sustava Republike Hrvatske.

Uz članak 69.

Članak 69. propisuje pružateljima platnih usluga uvjete za primjenu autentifikacije. U tom smislu, stavkom 1. određeno je da je pružatelj platnih usluga dužan primjenjivati pouzdanu autentifikaciju klijenta kad platitelj svojem računu za plaćanje pristupa online, kod iniciranja elektroničke platne transakcije i kod izvršavanja bilo koje radnje s udaljenosti koja može značiti rizik u smislu prijevара ili neki drugi oblik zlouporabe. U svrhu zaštite tajnosti i integriteta korisnikovih personaliziranih sigurnosnih vjerodajnica pružatelj platnih usluga dužan je uspostaviti odgovarajuće sigurnosne mjere. Također, ovim člankom je propisano da pružatelj platnih usluga koji vodi račun korisnika platnih usluga mora omogućiti pouzdane

postupke autentifikacije i pružateljima usluge iniciranja plaćanja (kad se plaćanje inicira preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja) i pružateljima usluge informiranja o računu (kad se informacije traže preko pružatelja usluge informiranja o računu).

Uz članke od 70. do 73.

Ovim člancima utvrđeni su izvansudski pritužbeni postupci, alternativno rješavanje sporova i obavješćivanje potrošača o njihovim pravima.

Člankom 70. uređeno je da korisnik platnih usluga može uputiti svoj prigovor pružatelju platnih usluga ako smatra da se pružatelj platnih usluga ne pridržava odredbi Glave II. i III. ovoga Zakona, a pružatelj platnih usluga dužan je odgovoriti na prigovor najkasnije u roku od deset dana. Iznimno, navedeni rok može se produžiti ako je davanje odgovora izvan kontrole pružatelja platnih usluga, ali u svakom slučaju ne može biti dulji od 35 dana. U konačnom odgovoru pružatelj platnih usluga dužan je korisnika uputiti na mogućnost podnošenja pritužbe Hrvatskoj narodnoj banci, odnosno uputiti na tijela nadležna za alternativno rješavanje sporova. Također, pružatelj platnih usluga dužan je primjenjivati procedure za rješavanje korisnikovih prigovora u svim država članicama u kojima nudi platne usluge te ih učiniti dostupnima na službenom jeziku pojedine države članice ili na jeziku ugovorenom s korisnikom platne usluge.

Člankom 71. utvrđen je postupak pri podnošenju pritužbi nadležnom tijelu, odnosno Hrvatskoj narodnoj banci, ako korisnik platnih usluga smatra da je pružatelj platnih usluga postupao protivno odredbama Glava II. i III. ovoga Zakona. Navedenim člankom je propisano da će temeljem zaprimljene pritužbe Hrvatska narodna banka pozvati pružatelja platne usluge da u roku ne duljem od deset dana dostavi svoje očitovanje. Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da postoji osnovana sumnja da je pružatelj platnih usluga počinio prekršaj, o tome će obavijestiti podnositelja pritužbe, a pred Ministarstvom financija, Financijskim inspektoratom pokrenut će prekršajni postupak. Ako je podnositelj pritužbe potrošač, Hrvatska narodna banka uputit će ga na mogućnost provođenja postupka alternativnog rješavanja potrošačkog spora. Odredbe ovoga članka primjenjuju se i na podružnice i zastupnike pružatelja platnih usluga osnovanih u drugoj državi članici koji platne usluge pružaju u Republici Hrvatskoj.

Člankom 72. propisana je obveza pružatelja platnih usluga da korisniku koji je potrošač dostavi informacije o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova. Informacija mora sadržavati osnovne podatke o tijelu nadležnom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova kao i o pravima i obvezama koje proizlaze za sve strane koje sudjeluju u takvom postupku.

Člankom 73. propisana je obveza Hrvatske narodne banke da na svojim internetskim stranicama objavi elektroničku brošuru Europske komisije o pravima potrošača iz Direktive (EU) 2015/2366. Dostupnost navedene brošure dužni su osigurati i pružatelji platnih usluga na svojim internetskim stranicama ili na papirnatom obliku u svojim poslovnicama i kod zastupnika.

Uz članak 74.

Članak 74. propisuje što je to transakcijski račun, koji pružatelji platnih usluga mogu voditi transakcijske račune te pravo Hrvatske narodne banke na propisivanje načina otvaranja, odnosno određivanja i korištenja broja transakcijskih računa. Transakcijski račun jest račun za plaćanje, i to: tekući račun ili žiroračun, koji otvara i vodi pružatelj platnih usluga za korisnika platnih usluga na temelju okvirnog ugovora i račun koji navedeni pružatelj usluga vodi za potrebe izvršenja platnih transakcija u svoje ime. Pružatelji platnih usluga koji mogu voditi transakcijske račune jesu kreditne institucije i Hrvatska narodna banka. Pod kreditnim institucijama podrazumijevaju se one sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, podružnice

kreditnih institucija osnovane u drugoj državi članici sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnice kreditnih institucija iz trećih država sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

Uz članke 75. i 76.

Članak 75. propisuje obvezu pružatelju platnih usluga koji otvara i vodi transakcijske račune na temelju članka 74. ovoga Zakona da dostavlja podatke o transakcijskim računima i drugim računima za izvršavanje platnih transakcija, u skladu sa posebnim zakonskim propisom kojim se uređuje vođenje i sadržaj jedinstvenog registra računa.

Članak 76. propisuje dužnost pružatelja platnih usluga da vodi registar transakcijskih računa i drugih računa otvorenih za izvršavanje platnih transakcija, a koji mora sadržavati najmanje one podatke koje je dužan dostavljati u skladu s člankom 75. ovoga Zakona.

Uz članak 77.

Članak 77. utvrđuje vodeći broj kao identifikacijski broj pružatelja platnih usluga iz članka 74. ovoga Zakona, a koji određuje Hrvatska narodna banka pri izdavanju odobrenja za rad. Vodeći broj koristi se u platnom prometu i čini sastavni dio transakcijskog računa. Podružnicama kreditnih institucija koje su osnovane u drugoj državi članici sa sjedištem u Republici Hrvatskoj vodeći broj određuje Hrvatska narodna banka na njihov zahtjev ili na zahtjev njihovih osnivača. Stavak 4. ovoga članka nalaže Hrvatskoj narodnoj banci da vodi i javno objavljuje evidenciju vodećih brojeva koje je dodijelila.

Uz članak 78.

Članak 78. ovoga Zakona propisuje da se nacionalne platne transakcije kreditnih transfera i izravnih terećenja u službenoj valuti Republike Hrvatske kod kojih su platitelj i primatelj pružatelj platnih usluga osobe iz članka 74. ovoga Zakona, izvršavaju preko platnih sustava. Iznimno, pružatelj platnih usluga iz članka 74. ovoga Zakona može izvršavati navedene transakcije preko drugog pružatelja platnih usluga temeljem ugovora s njim. Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je odobrenje za pružanje platnih usluga dobila od Hrvatske narodne banke i podružnica kreditne institucije iz treće države sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužna je o namjeri sklapanja ugovora s drugim pružateljem platnih usluga o izvršavanju platnih transakcija preko tog drugog pružatelja platnih usluga izvijestiti Hrvatsku narodnu banku, barem 30 dana prije sklapanja ugovora, te joj dostaviti detaljan opis modela izvršenja platnih transakcija kako bi Hrvatska narodna banka, u okviru svoje nadležnosti, procijenila da li predložena shema odnosno ugovor omogućavaju sigurno i efikasno obavljanje platnih transakcija.

Uz članak 79.

Članak 79. utvrđuje pravo Hrvatske narodne banke na propisivanje osnovnih elemenata i sadržaj naloga za plaćanje. Ovaj članak izražava pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskih propisa kojima se uređuje pružanje i obavljanje platnih usluga na temelju članka 33. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci (Narodne novine, br. 75/08. i 54/13.), što je u skladu sa zadatkom Hrvatske narodne banke da uređuje i unapređuje sustav platnog prometa iz članka 4. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci.

Uz članak 80.

Člankom 80. propisano je da je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo za izdavanje odobrenja pravnoj osobi osnovanoj u Republici Hrvatskoj za pružanje jedne ili više platnih usluga iz članka 4. ovoga Zakona te za donošenje rješenja o upisu male institucije za platni promet i registriranog pružatelja usluge informiranja o računu osnovanog u Republici Hrvatskoj u odgovarajući registar. Stavkom 2. propisano je da se u sudski ili obrtni registar

može upisati obavljanje jedne ili više platnih usluga tek nakon što Hrvatska narodna banka donese rješenje kojim se odobrava pružanje tih platnih usluga odnosno rješenje o upisu male institucije za platni promet odnosno registriranog pružatelja usluge informiranja o računu u odgovarajući registar. Osobe koje su dobile odobrenje od Hrvatske narodne banke ili rješenje o upisu u odgovarajući registar koji vodi Hrvatska narodna banka mogu početi pružati platne usluge tek nakon njihovog upisa u sudski ili obrtni registar.

Uz članak 81.

Predloženim člankom utvrđuje se primjena Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15) ili drugog posebnog zakona kojim je uređen način osnivanja pravnih osoba na instituciju za platni promet, malu instituciju za platni promet i na registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba ili trgovac pojedinac, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Uz članak 82.

Ovim člankom propisuje se visina inicijalnog kapitala institucije za platni promet s obzirom na vrstu platne usluge iz članka 4. ovoga Zakona koju institucija za platni promet obavlja. Za društva u osnivanju inicijalni kapital mora biti uplaćen u novcu.

Uz članak 83.

Članak 83. ovoga Zakona sadrži listu ostalih djelatnosti koje, osim platnih usluga iz članka 4. ovoga Zakona, institucija za platni promet može obavljati.

Uz članak 84.

Predloženim člankom propisani su uvjeti koje pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj mora ispunjavati ako namjerava obavljati platne usluge kao institucija za platni promet kao i okolnosti koje Hrvatska narodna banka mora uzimati u obzir prilikom ocjenjivanja primjerenosti imatelja kvalificiranog udjela i dobrog ugleda članova uprave pravne osobe ili izvršnih direktora u dioničkom društvu koji ima upravni odbor.

Uz članak 85.

Predloženim člankom je pravnoj osobi osnovanoj u Republici Hrvatskoj koja namjerava pružati platne usluge kao institucija za platni promet propisana obveza podnošenja zahtjeva Hrvatskoj narodnoj banci za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga kao i sadržaj dokumentacije koja se prilaže zahtjevu za izdavanje odobrenja za pružanje traženih platnih usluga. Također, člankom je propisano pravo Hrvatske narodne banke da tijekom postupka povodom zahtjeva, a u svrhu pojašnjenja zatraži dodatne informacije koje ocijeni potrebnima za odlučivanje o izdavanju odobrenja. Sve odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga koji je podnijelo društvo u osnivanju.

Uz članak 86.

Člankom 86. propisano je da će Hrvatska narodna banka donijeti rješenje kojem se podnositelju zahtjeva odobrava pružanje platnih usluga i upisat će ga u odgovarajući registar kao instituciju za platni promet ako na temelju zahtjeva i priložene dokumentacije iz članka 85. ovoga Zakona ocijeni da su ispunjeni traženi uvjeti iz članka 84. U svrhu bolje procjene podnesenog zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga Hrvatska narodna

banka može se savjetovati i s drugim nadležnim tijelima o okolnostima potrebnim za odlučivanje.

Uz članak 87.

Ovim člankom propisuje se obveza podnošenja dodatnog zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga od strane institucije za platni promet koja nakon dobivanja odobrenja za pružanje platnih usluga iz članka 86. ovoga Zakona namjerava pružati platne usluge za koje još nema odobrenje. Dodatnom zahtjevu mora se priložiti i dokumentacija iz članka 85. stavka 2. točaka 3., 5. i 6. ovoga Zakona te obrazloženje utjecaja novih usluga na financijsku stabilnost, organizacijsku strukturu, mehanizam unutarnjih kontrola i sustav zaštite novčanih sredstava korisnika usluga te na zahtjeve sigurnosti iz članka 85. stavka 2. točaka 9., 10., 11. i 13.

Uz članak 88.

Predloženim člankom propisani su razlozi zbog kojih će Hrvatska narodna banka donijeti rješenje kojim se odbija zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platnih usluga.

Uz članak 89.

Ovim člankom propisani su razlozi u kojima će Hrvatska narodna banka instituciji za platni promet ukinuti u cijelosti ili djelomično (samo u odnosu na pojedine platne usluge) rješenje kojim se odobrava pružanje platnih usluga.

Uz članak 90.

Predloženim člankom propisano je da će Hrvatska narodna banka instituciji za platni promet bez odgađanja dostaviti rješenje o ukidanju rješenja za pružanje platnih usluga. Također, propisana je i obveza Hrvatske narodne banke da navedeno rješenje dostavi nadležnom trgovačkom sudu te da izda priopćenje za javnost.

Uz članak 91.

Predloženim člankom propisane su situacije u kojima odobrenje za pružanje platnih usluga izdano instituciji za platni promet prestaje važiti, i to: danom donošenja odluke o likvidaciji ili o otvaranju stečajnog postupka nad institucijom za platni promet, danom brisanja iz sudskog registra ili danom izvršnosti rješenja o ukidanju rješenja kojim se odobrava pružanje platne usluge. Također, prestankom važenja odobrenja za pružanje platnih usluga provest će se brisanje institucije za platni promet iz odgovarajućeg registra.

Uz članak 92.

Ovim člankom propisano je da institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj može u Republici Hrvatskoj platne usluge pružati preko jednog ili više zastupnika sa sjedištem ili prebivalištem u Republici Hrvatskoj. Također, propisani su uvjeti i dokumentacija koja se podnosi Hrvatskoj narodnoj banci, a koju je institucija za platni promet dužna priložiti zahtjevu za upis zastupnika u odgovarajući registar radi pružanja platnih usluga preko jednog ili više zastupnika. Za pružanje platnih usluga preko zastupnika institucija za platni promet dužna je dobiti rješenje Hrvatske narodne banke o upisu zastupnika u registar. Nadalje, člankom je propisan i rok u kojem Hrvatska narodna banka mora odlučiti o potpunom zahtjevu, razlozi zbog kojih Hrvatska narodna banka može odbiti upis zastupnika u odgovarajući registar ili donijeti rješenje o brisanju zastupnika iz registra, te su propisani slučajevi kada institucija za platni promet mora prestati s pružanjem platnih usluga preko zastupnika. Člankom je također propisana obveza zastupnika da korisnike

platnih usluga informiraju o tome da platne usluge pružaju u ime i za račun institucije za platni promet.

Uz članak 93.

Člankom 93. propisuje se obveza Hrvatske narodne banke o vođenju i javnoj objavi registra institucija za platni promet, malih institucija za platni promet i registriranih pružatelja usluge informiranja o računu te njihovih zastupnika i podružnica te drugih subjekata upisa. Člankom je također propisan i sadržaj navedenog registra te obveza Hrvatske narodne banke da bez odgađanja upisuje sve nastale promijene podataka koje se upisuju u registar. Ovaj članak izražava pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskog propisa kojima se uređuje sadržaj i način vođenja registra. Registar iz ovoga članka je javan i dostupan na internetskim stranicama Hrvatske narodne banke.

Uz članak 94.

Ovim je člankom pravnim i fizičkim osobama propisana obveza izvješćivanja Hrvatske narodne banke koje po prvi puta namjeravaju stjecati kvalificirane udjele u instituciji za platni promet. Nadalje, člankom je određeno da su imatelji kvalificiranog udjela dužni izvijestiti Hrvatsku narodnu banku i o svakom daljnjem stjecanju kvalificiranog udjela neovisno o načinu stjecanja tih udjela (nasljeđivanjem, smanjenjem temeljnog kapitala i sl.). Isto tako, propisana je obveza pravnoj osobi imatelju kvalificiranog udjela da izvijesti Hrvatsku narodnu banku o svakom postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva, kao i o svakoj drugoj statusnoj promjeni institucije za platni promet.

Uz članak 95.

Predloženim člankom propisana je dokumentacija i informacije koje je, ovisno o namjeravanoj visini stjecanja udjela, imatelj kvalificiranog udjela dužan dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci uz obavijest iz članka 94. ovoga Zakona. Člankom je propisana ovlast Hrvatskoj narodnoj banci da u propisanom roku od imatelja kvalificiranog udjela može zatražiti i nedostajuću dokumentaciju, kao i dodatnu dokumentaciju za koju tijekom procijene postupka ocijeni da je potrebna za donošenje odluke. Također, propisane su i posljedice koje za imatelja kvalificiranog udjela mogu proizići zbog nedostavljanja ili nepravovremenog dostavljanja tražene dokumentacije.

Uz članak 96.

Člankom 96. ovoga Zakona propisani su kriteriji prema kojima, na temelju dostavljene dokumentacije i informacija, Hrvatska narodna banka procjenjuje mogući utjecaj namjeravanog stjecatelja kvalificiranog udjela na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet. Također, člankom je propisan i rok u kojem je Hrvatska narodna banka dužna provesti procjenu utjecaja na pouzdano upravljanje institucijom za platni promet i donijeti rješenje o stjecanju ili zabrani kvalificiranog udjela. Isto tako, člankom su propisane mjere (npr. zabrana ostvarivanja prava glasa ili prodaja određenog dijela udjela) te rokovi i uvjeti pod kojima će Hrvatska narodna banka takve mjere poduzeti ako nakon donošenja rješenja Hrvatske narodne banke o zabrani stjecanja kvalificiranog udjela, stjecatelj ipak stekne kvalificirani udio u instituciji za platni promet. Člankom je propisana i obveza instituciji za platni promet da nezakonitog stjecatelja kvalificiranog udjela onemoguću u ostvarivanju prava glasa te je dužna o tome izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

Uz članak 97.

Ovim člankom su propisane posljedice koje će proisteći za imatelja kvalificiranog udjela u slučaju kada osoba koja neposredno ili posredno stekne takve udjele o tome ne obavijesti

Hrvatsku narodnu banku. Za neposrednog stjecatelja je stavkom 1. propisano da će Hrvatska narodna banka donijeti rješenje kojim se takvom stjecatelju privremeno zabraniti ostvarivanje prava glasa za tako stečene udjele te će istim rješenjem od stjecatelja zatražiti da u roku od 30 dana dostavi dokumentaciju i informacije iz članka 95. ovoga Zakona. Isto tako, člankom su propisane radnje koje će poduzeti Hrvatska narodna banka ako temeljem zaprimljene dokumentacije ocijeni da neposredni stjecatelj ne može negativno utjecati na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet (ukinut će privremenu zabranu iz stavka 1. ovoga članka i o tome obavijestiti instituciju za platni promet). Ako procijeni da neposredni stjecatelj može negativno utjecati na razborito upravljanje institucijom za platni promet Hrvatska narodna banka donijet će rješenje kojim se ukida mjera privremene zabrane raspolaganja iz stavka 1. ovoga članka te će istim zabraniti ostvarivanje prava glasa u tom dijelu udjela ili će se naložiti prodaju određenog dijela udjela. Za posrednog stjecatelja je pak stavkom 9. propisano da će ga Hrvatska narodna banka pozvati da u propisanom roku dostavi informacije i dokumentaciju iz članka 95. ovoga članka. Ako na temelju dostavljenih informacija i dokumentacije Hrvatska narodna banka ocijeni da postoji mogućnost da posredni imatelj negativno utječe na upravljanje institucijom za platni promet, Hrvatska narodna banka može donijeti rješenje kojim se posrednom stjecatelju nalaže da smanji kvalificirani udio za određeni dio te da o tome Hrvatskoj narodnoj banci dostavi dokaz.

Uz članak 98.

Ovim člankom dana je ovlast Hrvatskoj narodnoj banci da od imatelja kvalificiranog udjela može naknadno zatražiti dokumentaciju i informacije iz članka 95. stavka 1. i 3. ovoga Zakona. Ako u naknadnoj provjeri Hrvatska narodna banka utvrdi da je imatelj kvalificiranog udjela u obavijesti o namjeri stjecanja kvalificiranog udjela dao neistinite i netočne podatke na osnovu kojih je izvršena procjena mogućnosti negativnog utjecaja stjecatelja na razborito i pouzdano upravljanje institucijom za platni promet, člankom je propisano da će Hrvatska narodna banka postupiti u skladu s člankom 97. ovoga Zakona.

Uz članak 99.

Predloženim člankom utvrđuje se obveza institucije za platni promet da radi sigurnog i stabilnog poslovanja, odnosno ispunjenja obveza prema svojim vjerovnicima, održava odgovarajuću visinu regulatornog kapitala, koji ne smije biti niži od inicijalnog kapitala propisanog u članku 82. ovoga Zakona niti od iznosa izračunatog u skladu s podzakonskim propisom kojim se utvrđuju metoda i način izračuna regulatornog kapitala. Ovaj članak izražava pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskih propisa kojima se uređuje metoda i način izračuna regulatornog kapitala. Navedeni podzakonski propis ne primjenjuje se na institucije za platni promet koje pružaju samo usluge iniciranja plaćanja ili usluge informiranja o računu, ili obje.

Uz članak 100.

Člankom 100. propisuju se obveza i način zaštite novčanih sredstava od strane institucije za platni promet, a koja je institucija za platni promet primila od korisnika platnih usluga ili preko drugog pružatelja platnih usluga za izvršenje platnih transakcija. Ovaj članak izražava pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskih propisa kojima se pobliže uređuje zaštita novčanih sredstava korisnika platnih usluga.

Uz članak 101.

Ovaj članak izražava pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskog propisa kojim se institucijama za platni promet koje pružaju uslugu iniciranja plaćanja ili uslugu

informiranja o računu ili obje usluge nalaže da vezano uz obavljanje navedenih usluga moraju imati osiguranje od profesionalne odgovornosti ili drugu usporedivu garanciju.

Uz članak 102.

Ovim se člankom utvrđuje da se računi za plaćanje koje institucija za platni promet otvara i vodi u okviru pružanja platnih usluga koriste isključivo za izvršenje platnih transakcija. Utvrđuje se također da novčana sredstva koja institucija za platni promet primi od korisnika usluga radi pružanja platnih usluga nisu depozit ili druga povratna sredstva u smislu odredbi zakona kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija odnosno elektronički novac u smislu zakona kojim se uređuje poslovanje institucija za elektronički novac.

Uz članak 103.

Članak 103. propisuje uvjete pod kojima institucija za platni promet može odobravati kredite vezane uz pružanje platnih usluga iz članka 4. točaka 4. i 5. ovoga Zakona te instituciji za platni promet propisuje zabranu primanja depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti.

Uz članak 104.

Ovim člankom propisano je da je institucija za platni promet dužna voditi poslovne knjige, ostalu poslovnu dokumentaciju i evidencije, vrednovati imovinu i obveze te sastavljati i objavljivati godišnje financijske izvještaje u skladu s važećim propisima i standardima struke osim ako ovim Zakonom nije drugačije uređeno. Ako institucija za platni promet obavlja djelatnost koja nije platna usluga iz članka 83. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, dužna je računovodstvene podatke kojima se dokazuje usklađenost s odredbama Glave V. ovoga Zakona odvojeno prikazati u revidiranom godišnjem financijskom izvještaju.

Uz članak 105.

Članak 105. propisuje instituciji za platni promet obvezu čuvanja knjigovodstvenih isprava i ostale dokumentacije vezane uz Glavu V. ovoga Zakona, u skladu s važećim propisima i standardima struke, ali ne kraće od pet godina.

Uz članak 106.

Ovim člankom određuje se obveza obavljanja revizije godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja iz članka 104. ovoga Zakona za svaku poslovnu godinu i rokovi za dostavljanje revizorskog izvješća te godišnjih i konsolidiranih izvješća Hrvatskoj narodnoj banci. Člankom je također propisana obveza osobi koja obavlja reviziju da bez odgađanja obavijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama koje predstavljaju povredu odredaba ovoga Zakona ili o okolnostima koje bi mogle utjecati na uredno poslovanje institucije za platni promet, pri čemu isto ne predstavlja povredu revizorove obveze na čuvanje tajnosti iz ugovora ili zakona kojima se uređuje revizija.

Uz članak 107.

Ovim člankom propisuju se obveze institucije za platni promet koja namjerava eksternalizirati određene operativne aktivnosti. S tim u vezi, propisana je obveza institucije za platni promet da prije sklapanja ugovora s pružateljem usluga obavijesti Hrvatsku narodnu banku o eksternalizaciji određenih operativnih aktivnosti, obveza osiguranja propisanih uvjeta institucije za platni promet kod eksternalizacije i osiguranje obavljanja izravnog nadzora Hrvatske narodne banke na lokaciji pružanja usluga odnosno kod pružatelja usluge eksternalizacije. Propisana je i obveza institucije za platni promet prema kojoj je dužna kontrolirati svog pružatelja usluge eksternalizacije, kao i obveza da o svim promjenama vezano uz subjekta koji pruža uslugu eksternalizacije obavijesti Hrvatsku narodnu banku.

Uz članak 108.

Članak 108. propisuje potpunu odgovornost institucije za platni promet za postupke svojih zaposlenika, zastupnika, podružnica i pružatelja usluge eksternalizacije u vezi s pružanjem platnih usluga. Također, člankom je propisana obveza institucijama za platni promet koje pružaju platne usluge preko zastupnika ili podružnice da prema njima provode redovite godišnje provjere.

Uz članak 109.

Predloženim člankom propisano je da je institucija za platni promet, razmjerno vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja, dužna uspostaviti i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja

Uz članak 110.

Članak 110. određuje Hrvatsku narodnu banku kao nadležnu instituciju koja obavlja nadzor nad institucijama za platni promet i pojam nadzora nad institucijama za platni promet. Člankom je propisano pravo Hrvatske narodne banke i Ministarstva financija, Financijskog inspektorata da nadzire i institucije za platni promet osnovane u drugim državama članicama koje posluju u Republici Hrvatskoj. Financijski inspektorat obavlja nadzor u skladu sa zakonom kojim se uređuje djelokrug njihovih nadležnosti i ovlasti.

Uz članak 111.

Ovim člankom propisuje se način na koji Hrvatska narodna banka obavlja nadzor nad institucijama za platni promet. Prije početka izravnog nadzora Hrvatska narodna banka dužna je instituciji za platni promet dostaviti obavijest o predmetu izravnog nadzora i informaciju o tome što je ona dužna pripremiti ovlaštenim osobama za potrebe obavljanja izravnog nadzora. Institucija za platni promet dužna je ovlaštenim osobama omogućiti neometano obavljanje izravnog nadzora uz osiguranje prikladnih uvjeta za pregled poslovnih knjiga.

Uz članak 112.

Ovim člankom propisana je obveza institucije za platni promet da ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, omogući obavljanje nadzora nad poslovanjem u sjedištu institucije za platni promet i na ostalim mjestima na kojima institucija za platni promet ili druga osoba prema ovlaštenju institucije za platni promet obavlja djelatnosti i poslove u vezi s kojima Hrvatska narodna banka provodi nadzor.

Uz članak 113.

Predloženim člankom propisano je da Hrvatska narodna banka nakon obavljenog nadzora nad poslovanjem institucije za platni promet sastavlja zapisnik o obavljenom nadzoru. Također se propisuje da se zapisnik ne sastavlja ako nadzorom na način iz članka 111. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona nisu utvrđene nezakonitosti ili slabosti i nedostaci u poslovanju institucije za platni promet koji zahtijevaju izricanje nadzornih mjera.

Uz članak 114.

Članak 114. određuje cilj nadzornih mjera Hrvatske narodne banke te navodi da se nadzorne mjere nalažu rješenjem.

Uz članak 115.

Ovim člankom propisane su situacije u kojima Hrvatska narodna banka može rješenjem naložiti instituciji za platni promet nadzorne mjere. Također, člankom je propisana obveza navođenja roka za izvršenje mjera naloženih rješenjem Hrvatske narodne banke i mogućnost da institucija za platni promet, u propisanom roku, obrazloženim zahtjevom zatraži produljenje tog roka.

Uz članak 116.

Predloženim člankom propisana je mogućnost da Hrvatska narodna banka rješenjem o izricanju nadzornih mjera kojim se nalaže instituciji za platni promet da je u određenom roku izvršiti o izvršenju naloženih mjera. Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da naložene mjere nisu izvršene ili nisu izvršene u roku i na način kako je to naložila rješenjem, može rješenjem instituciji za platni promet naložiti novu nadzornu mjeru.

Uz članak 117.

Ovim člankom propisane su vrste nadzornih mjera koje Hrvatska narodna banka može naložiti instituciji za platni promet. Ako institucija za platni promet obavlja djelatnost koja nije platna usluga, a koja narušava ili bi mogla narušiti financijsku stabilnost institucije za platni promet ili otežava obavljanje nadzora, Hrvatska narodna banka može naložiti osnivanje odvojenog društva za poslove pružanja platnih usluga. Također propisuje mogućnost nalaganja nadzornih mjera Hrvatske narodne banke ako regulatorni kapital institucije za platni promet iznosi manje od iznosa propisanog člankom 99. stavkom 3. ovoga Zakona ili ako regulatorni kapital nije primjeren s obzirom na ukupan iznos odobrenoga kredita u skladu s člankom 103. ovoga Zakona.

Uz članak 118.

Članak 118. propisuje uvjete pod kojima Hrvatska narodna banka pojedinoj instituciji za platni promet može naložiti odnosno dopustiti iznimke od minimalno propisanoga iznosa regulatornog kapitala, i to u iznosu koji je do 20% veći ili manji od iznosa koji je izračunat u skladu s propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 119.

Člankom 119. propisuje se obveza dostavljanja izvješća institucije za platni promet Hrvatskoj narodnoj banci u skladu s Glavom V. ovoga Zakona, te se utvrđuje pravo Hrvatske narodne banke na donošenje podzakonskih propisa kojima se uređuju sadržaj izvješća te rokovi i način izvješćivanja. Također se propisuju situacije o kojima je institucija za platni promet, bez odgađanja, dužna obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Isto tako, propisana je obveza institucije za platni promet prema kojoj je dužna obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o namjeri pružanja platnih usluga u trećoj državi preko podružnice, najkasnije 60 dana prije osnivanja podružnice.

Uz članak 120.

Navedenim člankom uređeno je poslovanje male institucije za platni promet. Člankom je propisano da mala institucija za platni promet smije pružati platne usluge isključivo na području Republike Hrvatske, određene su platne usluge koje smije pružati te je određena prosječna mjesečna ukupna vrijednost platnih transakcija koje mala institucija za platni promet ne smije premašiti.

Predloženim člankom izvršeno je usklađivanje s člankom 32. dio stavka 1. i stavkom 3. nove Direktive.

Uz članak 121.

Ovim člankom propisuje se visina inicijalnog kapitala za malu instituciju za platni promet s obzirom na vrstu platne usluge iz članka 4. ovoga Zakona koju mala institucija za platni promet može obavljati.

Uz članak 122.

Navedenim člankom propisani su uvjeti i kriteriji pod kojima se mala institucija za platni promet može upisati u registar. Navedeno ovisi o iznosu prosječne mjesečne ukupne vrijednosti platnih transakcija koje je mala institucija za platni promet izvršila u posljednjih 12 mjeseci, kao i o tome da mjesto uprave mora biti u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 123.

Člankom 123. je pravnoj osobi osnovanoj u Republici Hrvatskoj koja namjerava pružati platne usluge kao mala institucija za platni promet propisana obveza podnošenja zahtjeva Hrvatskoj narodnoj banci za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona, kao i sadržaj dokumentacije koja se prilaže zahtjevu.

Uz članak 124.

Člankom 124. propisano je da će Hrvatska narodna banka donijeti rješenje o upisu u registar iz članka 93. ovoga zakona ako na temelju zahtjeva i priložene dokumentacije ocijeni da su ispunjeni traženi uvjeti iz članka 122. ovoga zakona. Ako mala institucija za platni promet podnese zahtjev za upis dodatnih platnih usluga u registar ili je zahtjev za takav upis odbijen, ovim člankom je na takve slučajeve propisana odgovarajuća primjena članaka 87. i 88. ovoga Zakona.

Uz članak 125.

Ovim člankom je propisana je odgovarajuća primjena članaka 89. i 90. ovoga Zakona u slučaju kada Hrvatska narodna banka donese rješenje o brisanju male institucije za platni promet ili rješenje o brisanju pojedine platne usluge koju je mala institucija za platni promet obavljala. Člankom je također propisano da je mala institucija za platni promet dužna prestati s pružanjem usluga upisanih u registar danom donošenja odluke o likvidaciji, danom otvaranja stečajnog postupka ili danom njezina brisanja iz sudskog registra u određenim okolnostima.

Uz članak 126.

Ovim člankom određuju se izvješća koja je mala institucija za platni promet dužna dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci kao i rokovi za dostavljanje takvih izvješća. Člankom je također propisana ovlast Hrvatskoj narodnoj banci da može zatražiti dostavljanje određenih financijskih izvješća i od onih malih institucija za platni promet koje ne ispunjavaju kriterije za redovito dostavljanje takvih izvješća.

Uz članak 127.

Predloženim člankom se za male institucije za platni promet utvrđuje odgovarajuća primjena odredbi članaka 83., 92. i 93. ovoga Zakona te odredbe ove Glave V. Poglavlja III. i IV., osim odredbi članka 99., članka 104. stavka 2. i članka 118. ovoga Zakona, ako odredbama članaka od 120. do 126. ovoga Zakona nije drugačije propisano.

Uz članak 128.

Člankom 128. ovoga Zakona propisani su uvjeti i kriteriji pod kojima je mala institucija za platni promet dužna podnijeti Hrvatskoj narodnoj banci dodatni zahtjev sa pripadajućom dokumentacijom za izdavanje odobrenja kao instituciji za platni promet kao i rokovi u kojima je takav zahtjev potrebno podnijeti. Također, člankom je propisano da će danom donošenja takvog rješenja mala institucija za platni promet biti brisana iz registra iz članka 93. ovoga Zakona te će se u registar upisati kao institucija za platni promet.

Uz članak 129.

Navedenim člankom propisani su uvjeti pod kojima se institucija za platni promet pretvara u malu instituciju za platni promet. U tom slučaju institucija za platni promet dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev s odgovarajućom dokumentacijom za upis u registar male institucije za platni promet u skladu s člankom 123. ovoga Zakona.

Uz članak 130.

Člankom 130. određen je registrirani pružatelj usluge informiranja o računu. U tom smislu člankom je propisano da registrirani pružatelj usluge informiranja o računu može biti fizička osoba koja ima registriranu djelatnost u Republici Hrvatskoj ili pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj i koju je Hrvatska narodna banka upisala u registar iz članka 93. ovoga Zakona, te da navedeni pružatelj usluga može pružati jedino platnu uslugu iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona.

Uz članak 131.

Navedenim člankom propisani su uvjeti koje registrirani pružatelj usluge informiranja o računu mora ispunjavati kako bi mogao biti upisan u odgovarajući registar i kao takav pružati navedenu platnu uslugu.

Uz članak 132.

Člankom 132. propisana je obveza osobama koje namjeravaju pružati uslugu informiranja o računu da Hrvatskoj narodnoj banci podnesu zahtjev s odgovarajućom dokumentacijom za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona. Zahtjevu je potrebno priložiti i dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili usporedivu garanciju za pokriće odgovornosti.

Uz članak 133.

Člankom 133. propisano je da će Hrvatska narodna banka osobama iz članka 130 ovoga Zakona izdati rješenje o upisu u registar iz članka 93. ovoga Zakona, ako na temelju zahtjeva i dokumentacije iz članka 132. ovoga Zakona ocijeni da su ispunjeni uvjeti za upis u registar.

Uz članak 134.

Ovim člankom je propisana odgovarajuća primjena članaka 89. stavaka 1. i 2. i članka 90. ovoga Zakona u slučaju kada Hrvatska narodna banka donese rješenje o upisu brisanja registriranog pružatelja usluge informiranja o računu iz registra iz članka 93. ovoga Zakona. Isto tako, člankom su propisane i okolnosti u kojima je registrirani pružatelj usluge informiranja o računu dužan prestati s pružanjem platne usluge i nakon kojih (okolnosti) će Hrvatska narodna banka bez odgađanja donijeti rješenje o brisanju registriranog pružatelja usluge informiranja o računu iz registra.

Uz članak 135.

Predloženim člankom se u odnosu na registriranog pružatelja usluge informiranja o računu utvrđuje odgovarajuća primjena odredaba ovoga Zakona, ako odredbama članaka 130. do 134. ovoga Zakona nije drugačije propisano. Također, člankom su pojedinačno navedene odredbe Glave II. i Glave III. ovoga Zakona koje se ne primjenjuju na registriranog pružatelja usluge informiranja o računu.

Uz članak 136.

Člankom 136. ovoga Zakona propisani su uvjeti i kriteriji pod kojima je pravna osoba koja pruža usluge kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu, a namjerava pružati platne usluge iz članka 4. Zakona, dužna podnijeti Hrvatskoj narodnoj banci dodatni zahtjev sa pripadajućom dokumentacijom za izdavanje odobrenja za rad kao institucija za platni promet. Također, člankom je propisano da će danom izvršnosti takvog rješenja, registrirani pružatelj usluge informiranja o računu biti brisan iz registra iz članka 93. ovoga Zakona te će se u registar upisati kao institucija za platni promet.

Uz članak 137.

Navedenim člankom propisani su uvjeti pod kojima se institucija za platni promet koja više ne namjerava pružati platne usluge, pretvara u registriranog pružatelja usluge informiranja o računu. U tom slučaju institucija za platni promet dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev s odgovarajućom dokumentacijom za upis u registar kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu u skladu s člankom 132. ovoga Zakona.

Uz članak 138.

Navedenim člankom propisuje se da institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj može pružati platne usluge koje je ovlaštena pružati na području Republike Hrvatske i u drugoj državi članici, pod uvjetima iz ovoga Zakona, koristeći se pravom na poslovni nastan ili slobodom pružanja usluga. Isto tako, člankom je propisan reciprocitet prema kojem institucija za platni promet iz druge države članice može pružati platne usluge koje je ovlaštena pružati na području matične države i na području Republike Hrvatske, pod uvjetima iz ovoga Zakona. Navedene institucije za platni promet mogu pružati platne usluge u državi članici domaćinu preko podružnice, putem zastupnika ili neposredno, ovisno o tome da li se koriste pravom na poslovni nastan ili pravom slobode pružanja usluga.

Uz članak 139.

Člankom 139. određuju se uvjeti pod kojim institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj može pružati platne usluge na području druge države članice preko podružnice, zastupnika ili neposredno, o čemu je dužna prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Osim navedene obavijesti propisuje se i dokumentacija koju je institucija za platni promet dužna priložiti Hrvatskoj narodnoj banci. Ako je u obavijesti navedeno da se platna usluga namjerava pružati preko podružnice ili zastupnika tada se takva obavijest smatra i zahtjevom za upis podružnice ili zastupnika u registar iz članka 93. ovoga Zakona o kojem upisu Hrvatska narodna banka obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina u roku od tri mjeseca. Hrvatska narodna banka informacije iz zaprimljene obavijesti o namjeri prekograničnog pružanja platnih usluga (notifikacija) proslijeđuje nadležnom tijelu države članice domaćina u roku od mjesec dana. Također, člankom se određuju uvjeti pod kojim institucija za platni promet može početi pružati platne usluge na području druge države članice preko podružnice ili zastupnika, o čemu je dužna obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Nadalje, člankom je propisano i pravo Hrvatske narodne banke da na temelju zaprimljene

informacije od nadležnog tijela iz države članice procijeni i u opravdanim slučajevima donese rješenje o brisanju podružnice ili zastupnika u slučaju postojanja rizika od pranja novca i financiranja terorizma.

Uz članak 140.

Navedenim člankom određuju se uvjeti pod kojima institucije za platni promet iz druge države članice mogu pružati platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika. Institucija za platni promet iz druge države članice može neposredno započeti pružati platne usluge na području Republike Hrvatske nakon što Hrvatska narodna banka od nadležnog tijela matične države članice zaprimi obavijest o namjeri pružanja platnih usluga na području Republike Hrvatske. Temeljem zaprimljene obavijesti Hrvatska narodna banka pošiljatelju povratno dostavlja svoju ocjenu u roku od 30 dana. Uvjet za pružanje platnih usluga je da podružnica i zastupnik budu u pisani u registar koji vodi nadležno tijelo u matičnoj državi članici. Također, člankom je propisana suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela matičnih država članica koja se provodi se prema Uredbi (EU) br. 2017/2055.

Uz članak 141.

Predloženim člankom uređuje se suradnja između Hrvatske narodne banke i drugih nadležnih tijela država članica radi provođenja nadzora nad institucijama za platni promet ili njihovim podružnicama i zastupnicima koji pružaju platne usluge na području druge države članice.

Uz članak 142.

Predloženim člankom propisuje se ovlast, postupak i uvjeti pod kojima Hrvatska narodna banka može obaviti izravni nadzor nad podružnicom ili zastupnikom institucije za platni promet osnovane u Republici Hrvatskoj, a koji platne usluge pružaju u drugoj državi članici. Člankom je propisana i mogućnost Hrvatskoj narodnoj banci da obavljanje takvog nadzora zatraži od nadležnog tijela države članice domaćina. Isto tako, člankom je propisan jednaki reciprocitet za nadležna tijela matičnih država članica čije institucije za platni promet pružaju platne usluge na području Republike Hrvatske.

Uz članak 143.

Ovim člankom propisani su ostali oblici suradnje Hrvatske narodne banke s nadležnim tijelima drugih država članica kod prekograničnog pružanja platnih usluga, a osobito u slučajevima kod kojih postoji sumnja na počinjenje nezakonitosti od strane institucija za platni promet. Člankom je određeno da se suradnja sastoji u međusobnom dostavljanju informacija i dokumentacije i to na vlastitu inicijativu ili na zahtjev nadležnog tijela države članice. Navedena suradnja odvija se u skladu s regulatornim tehničkim standardima koje kao delegirani akt donosi Europska komisija.

Uz članak 144.

Člankom 144. određeno je da Hrvatska narodna banka može poduzeti određene mjere kada zaprimi obavijest od nadležnog tijela države članice da institucija za platni promet osnovana u Republici Hrvatskoj koja pruža platne usluge na području te države članice domaćina preko podružnice ili zastupnika ne posluje u skladu s odredbama Glave II. Direktive (EU) 2015/2366 ili odredbama nacionalnih propisa kojima se u toj državi članici prenose odredbe Glave III. i IV. te Direktive, a sve s ciljem da institucija za platni promet ispravi utvrđene nezakonitosti odnosno nepravilnosti. O poduzetim mjerama Hrvatska narodna banka obavještava nadležno tijelo države članice domaćina. Člankom je po principu uzajamne

suradnje propisano da Hrvatska narodna banka bez odgađanja obavješćuje nadležno tijelo matične države članice čija institucija pruža platne usluge na području Republike Hrvatske kada ima saznanja o tome (a u posebnim slučajevima po obavijesti od strane Ministarstva financija, Financijskog inspektorata) da takva institucija za platni promet svoje usluge ne pruža u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/2366 ili Glavom II. i III. ovoga Zakona sa ciljem da nadležno tijelo iz druge države članice poduzme odgovarajuće mjere prema toj instituciji za platni promet.

Uz članak 145.

Ovim člankom propisane su preventivne mjere koje Hrvatska narodna banka (a u posebnim slučajevima i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat) može, u očekivanju mjera nadležnih tijela iz matične države članice, poduzeti protiv podružnice ili zastupnika institucije za platni promet iz druge države članice sa ciljem hitne zaštite korisnika platnih usluga u Republici Hrvatskoj. Preventivne mjere moraju biti odgovarajuće i proporcionalne svrsi te se moraju ukinuti čim prestane ozbiljna prijetnja interesima korisnika platnih usluga. Člankom je također propisano da je o izricanju preventivnih mjera Hrvatska narodna banka dužna unaprijed ili odmah po njihovom izricanju obavijestiti nadležno tijelo matične države članice, Europsku komisiju i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

Uz članak 146.

Navedenim člankom propisana je nadležnost Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u slučaju ako Hrvatska narodna banka smatra da prekogranična suradnja s nadležnim tijelom druge države članice nije u skladu s odredbama ovoga Zakona. Do donošenja rješenja Europskog nadzornog tijela za bankarstvo Hrvatska narodna banka odgodit će donošenje svoje odluke.

Uz članak 147.

Ovim člankom propisana je ovlast Hrvatskoj narodnoj banci prema kojoj je ovlaštena provoditi nadzor nad primjenom Glave II. i III. ovoga Zakona i u odnosu na poslovanje kreditnih institucija, institucija za elektronički novac i malih institucija za elektronički novac. Također, člankom je propisana i nadležnost Ministarstvu financija, Financijskom inspektoratu da u odnosu na određene pružatelje platnih usluga može obavljati nadzor u skladu sa zakonom kojim se uređuje djelokrug i ovlast Financijskog inspektorata.

Uz članak 148.

Člankom 148. dane su dodatne nadzorne ovlasti Hrvatskoj narodnoj banci da, ako ima spoznaju da izdavanje elektroničkog novca obavljaju neovlašteni izdavatelji, o tome obavijesti državno odvjetništvo ili neko drugo nadležno tijelo te su propisane ovlasti za nadzor ministarstvu nadležnom za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt.

Uz članak 149.

Predloženim člankom uređuje se međusobna suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke, Ministarstva financija, Financijskog inspektorata, Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, ministarstva nadležnog za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt i drugih nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj, u postupku provođenja zadataka nadzora, u postupku vezanom uz izdavanje odobrenja ili pri odlučivanju o drugim pojedinačnim zahtjevima iz njegove nadležnosti. Također se propisuje obveza međusobnog obavješćivanja o oduzimanju odobrenja te nezakonitostima i nepravilnostima koje utvrde tijekom obavljanja nadzora ako su ti nalazi bitni za rad drugog tijela. Isto tako, člankom je

propisana suradnja Hrvatske narodne banke i Ministarstva financija, Financijskog inspektorata u razmjeni informacija s drugim nadležnim tijelima u državama članicama kao i s drugim tijelima u Republici Hrvatskoj nadležnim za nadzor primjene zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma.

Uz članak 150.

Predloženim člankom uređuje se suradnja Hrvatske narodne banke i Ministarstva financija, Financijskog inspektorata s nadležnim tijelima drugih država članica, te s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo, Europskom središnjom bankom, središnjim bankama država članica i drugim odgovarajućim nadležnim tijelima u Europskoj uniji u skladu sa zakonodavstvom Europske unije ili propisima Republike Hrvatske. Također, člankom je propisano da je Hrvatska narodna banka tijelo Republike Hrvatske za kontakt s tijelima drugih država članica i drugim nadležnim tijelima u Europskoj uniji iz ovoga članka.

Uz članak 151.

Ovim je člankom Hrvatskoj narodnoj banci, Ministarstvu financija, Financijskom inspektoratu, Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti i ministarstvu nadležnom za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt propisana dužnost čuvanja tajnosti svih podataka koje su saznali obavljaajući svoje ovlasti i dužnosti na temelju ovoga Zakona. Isto tako, člankom je propisano u kojem slučaju davanje podatka ne predstavlja povredu čuvanja tajnosti.

Uz članak 152.

Predloženim člankom određuje se platni sustav u Republici Hrvatskoj kao platni sustav čiji je barem jedan sudionik pružatelj usluga koji je odobrenje za pružanje platnih usluga dobio od Hrvatske narodne banke i čiji je upravitelj osoba iz članka 153. stavka 2. ovoga Zakona.

Uz članak 153.

Ovim člankom propisuje se tko može biti upravitelj platnog sustava, te da upravitelj platnog sustava ima mogućnost obavljanja i drugih djelatnosti, osim upravljanja platnim sustavom, ako drugim zakonom kojim se uređuju te djelatnosti nije određeno drugačije.

Uz članak 154.

Člankom 154. ovoga Zakona uređuju se sudionici u platnom sustavu, mogućnost posrednog sudjelovanja u platnom sustavu, kao i obveza pojedinih pružatelja platnih usluga o izvješćivanju Hrvatske narodne banke o svakom platnom sustavu u kojem sudjeluje neposredno ili posredno i o upravitelju tog platnog sustava, bez obzira na to posluje li taj sustav na području Republike Hrvatske ili druge države.

Uz članak 155.

Člankom 155. uređeno je da Hrvatska narodna banka propisuje pravila rada platnog sustava kojim upravlja te je ovlaštena propisati pravila rada sistemski značajnih platnih sustava u kojima se obračunavaju platne transakcije u kunama, a kojima upravlja upravitelj iz članka 153. stavka 2. točke 7. ovoga Zakona odnosno pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj koja može upravljati platnim sustavom prema posebnom zakonu.

Uz članak 156.

Predloženim člankom propisana je obveza dobivanja odobrenja Hrvatske narodne banke za rad platnog sustava i iznimni slučajevi u kojima nije potrebno odobrenje za rad, zabrana

početka rada platnog sustava prije izdavanja odobrenja i obveza obavješćavanja Hrvatske narodne banke od strane upravitelja platnog sustava o početku rada platnog sustava kojim upravlja najkasnije u roku od 30 dana prije početka rada platnog sustava.

Uz članak 157.

Predloženim člankom određuju se uvjeti koje je potrebno ispuniti prije izdavanja odobrenja Hrvatske narodne banke za rad platnog sustava. Jedan od osnovnih uvjeta je da pravila rada platnog sustava ispunjavaju uvjete za suglasnost na ta pravila rada. Također, člankom je propisano da se pri ocijeni primjerenosti imatelja kvalificiranog udjela i pri ocijeni dobrog ugleda na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 158.

Ovim člankom propisana je obveza pravnoj osobi osnovanoj u Republici Hrvatskoj koja namjerava upravljati platnim sustavom da podnese zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava i sadržaj dokumentacije koja se prilaže zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava. Dokumentacija obuhvaća karakteristike informacijskog sustava, organizacijske i kadrovske strukture upravitelja sustava, podobnost članova uprave upravitelja platnim sustavima i drugo.

Uz članak 159.

Ovim člankom propisano je da će Hrvatska narodna banka donijeti rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava ako na temelju zahtjeva i dostavljenih informacija ocijeni da su ispunjeni uvjeti iz ovoga Zakona. Također, članak propisuje i mogućnost savjetovanja Hrvatske narodne banke s drugim nadležnim tijelima u svrhu bolje ocjene podnesenog zahtjeva.

Uz članak 160.

Člankom 160. propisano je odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad platnog sustava ako Hrvatska narodna banka ocijeni da nije ispunjen neki od uvjeta iz članka 157. ovoga Zakona.

Uz članak 161.

Člankom 161. propisani su slučajevi u kojima Hrvatska narodna banka ukida i može ukinuti rješenje kojim se odobrava rad platnog sustava.

Uz članak 162.

Predloženim člankom propisano je da Hrvatska narodna banka, bez odgađanja, dostavlja rješenja o ukidanju odobrenja za rad platnog sustava upravitelju platnog sustava te obveza objave Hrvatske narodne banke o ukidanju rješenja na svojim internetskim stranicama i najmanje u jednom dnevnom tisku.

Uz članak 163.

Ovim člankom uređuju se uvjeti odnosno situacije kod kojih nastupa prestanak važenja rješenja za rad platnog sustava kao što su likvidacija upravitelja platnog sustava, stečajni postupak i drugo.

Uz članak 164.

Člankom 164. ovoga Zakona regulira se primjena članaka od 156. do 163. ovoga Zakona na pravnu osobu sa sjedištem izvan Republike Hrvatske koja namjerava upravljati platnim sustavom preko podružnice na području Republike Hrvatske.

Uz članak 165.

Predloženim člankom propisana je obveza poslovanja platnog sustava prema pravilima rada tog platnog sustava te minimalni sadržaj pravila rada platnog sustava. Također je propisano da se pravila rada ne mogu naknadno izmijeniti bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke s time da upravitelj platnog sustava zahtjev za takvu suglasnost mora podnijeti najmanje dva mjeseca ranije. Također, navedena je i iznimka kada Hrvatska narodna banka ne daje suglasnost na izmjenu pravila rada platnog sustava.

Uz članak 166.

Stavkom 1. ovoga članka propisano je da pravila rada kojima se uređuje pristup pojedinom platnom sustavu pružateljima platnih usluga moraju biti objektivna, nediskriminirajuća i razmjerna te ne mogu ograničavati pristup više nego što je potrebno za osiguranje od posebnih rizika i za zaštitu financijske i operativne stabilnosti platnog sustava. Propisane su i vrste ograničenja koje platni sustavi ne smiju nametati pružateljima platnih usluga ili drugim sustavima. Stavkom 3. propisani su platni sustavi na koje se ne primjenjuju stavci 1. i 2. ovoga članka. Također, člankom je propisano da sudionik platnog sustava koji je dopustio mogućnost slanja naloga za plaćanje pružatelju platnih usluga koji nije sudionik tog platnog sustava dužan je takvu istu mogućnost pružiti i pod istim nediskriminirajućim uvjetima pružiti i drugom pružatelju platnih usluga koji to od njega zatraži.

Uz članak 167.

Ovim člankom utvrđena je dužnost upravitelja platnog sustava da osigura svakodobno sigurno i stabilno funkcioniranje platnog sustava, kao i ostali uvjeti koje je dužan osigurati u svezi s poslovanjem platnog sustava. Također je propisana obveza upravitelju platnog sustava da bez odgađanja obavijesti sudionike platnog sustava o incidentima koji utječu ili bi mogli utjecati na financijske interese sudionika platnog sustava, te o svim mjerama koje sudionici platnog sustava mogu poduzeti radi ublažavanja štetnih učinaka takvog incidenta.

Uz članak 168.

Predloženim člankom propisana je obveza izvješćivanja Hrvatske narodne banke od strane upravitelja platnog sustava u slučaju namjeravane eksternalizacije određenih aktivnosti vezanih uz rad platnog sustava i uvjeti koji moraju biti ispunjeni prilikom pružanja usluga eksternalizacije, odgovornost za štetu koju prouzroči pružatelj usluga eksternalizacije te obveza osiguranja uvjeta za obavljanje izravnog nadzora od strane Hrvatske narodne banke.

Uz članak 169.

Ovim člankom određen je pojam nadzora nad platnim sustavima i propisano je obavljanje nadzora nad platnim sustavima od strane Hrvatske narodne banke, kao i nadzor nad upraviteljem platnog sustava u dijelu njegova poslovanja koji se odnosi na upravljanje platnim sustavom. Također je propisana i mogućnost da Hrvatska narodna banka u svrhu obavljanja nadzora nad platnim sustavima donosi načela, preporuke i smjernice za rad platnih sustava.

Uz članak 170.

Člankom 170. propisana je primjena članaka od 110. do 116. ovoga Zakona u obavljanju nadzora nad platnim sustavom i upraviteljem platnog sustava te kriteriji za utvrđivanje metodologije, učestalosti i intenziteta nadzora.

Uz članak 171.

Predloženim člankom propisano je da Hrvatska narodna banka može rješenjem naložiti nadzorne mjere upravitelju platnog sustava radi pravodobnog poduzimanja aktivnosti za poboljšanje sigurnosti i stabilnosti funkcioniranja platnog sustava te otklanjanja utvrđenih nezakonitosti.

Uz članak 172.

Predloženim člankom propisane su situacije i činjenice o kojima je upravitelj platnog sustava dužan bez odgađanja izvijestiti Hrvatsku narodnu banku, kao i situacije u kojima je na zahtjev Hrvatske narodne banke dužan dostaviti tražena izvješća, informacije i podatke o izvršenim platnim transakcijama kao i podatke o svim pitanjima vezanima uz provođenje nadzora iz nadležnosti Hrvatske narodne banke, uključujući i procjenu usklađenosti platnog sustava s međunarodno prihvaćenim načelima.

Uz članak 173.

Člankom 173. uređena je suradnja Hrvatske narodne banke s drugim nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i s nadležnim tijelima drugih država u obavljanju nadzora nad platnim sustavima.

Uz članak 174.

Ovim člankom propisano je da Hrvatska narodna banka vodi evidenciju platnih sustava u Republici Hrvatskoj te ih objavljuje na svojim internetskim stranicama, kao i sadržaj podataka u evidenciji platnih sustava.

Uz članak 175.

Ovim člankom propisano je da u upravnom postupku koji vodi Hrvatska narodna banka nije moguće zahtijevati povrat u prijašnje stanje.

Uz članak 176.

Predloženim člankom propisano je da rješenja Hrvatske narodne banke moraju biti u pisanom obliku i obrazložena te da protiv njih nije moguća žalba, već se protiv njih može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 177.

Ovim člankom utvrđena je odgovornost zaposlenika Hrvatske narodne banke ili drugih osoba ovlaštenih od strane Hrvatske narodne banke za štetu počinjenu namjerno ili krajnjom nepažnjom.

Uz članak 178.

Navedenim člankom utvrđeni su rokovi u kojima Hrvatska narodna banka donosi rješenje i dostavlja ga podnositelju zahtjeva s time da navedeni rokovi počinju teći od dana podnošenja potpunog zahtjeva.

Uz članke 179. do 188.

Predloženim člancima propisani su prekršaji i visina novčane kazne za pojedini prekršaj. Prekršajnim odredbama sankcioniraju se prekršaji pojedinih pružatelja usluga iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona, utvrđuju se iznimke (pod pretpostavkom da je pružatelj usluga s

korisnikom mogao ugovoriti drugačije) i sankcioniraju se prekršaji osoba odgovornih za pružanje platnih usluga (članak 179.).

Člankom 180. sankcionirani su i prekršaji drugih pravnih osoba koje obavljaju aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama (npr. pružatelji usluga koje se temelje na platnim instrumentima koji se mogu upotrebljavati samo u ograničenoj mreži, pružatelji elektroničkih komunikacijskih mreža ili usluga, treća osoba uključena u platnu transakciju, primatelji plaćanja – trgovci pojedinci, obrtnici ili osoba koja obavlja samostalnu djelatnost) kao i odgovorne osobe u pravnoj osobi koja je pružatelj platne usluge.

Posebnim člankom 181. propisani su prekršaji pravne osobe vezani uz postupak stjecanja kvalificiranih udjela i sankcioniraju se prekršaji i za odgovorne osobe u pravnoj osobi i za fizičke osobe.

Posebnim prekršajnim odredbama (članak 182.) propisane su sankcije za kreditne institucije osnovane u Republici Hrvatskoj i za podružnicu u Republici Hrvatskoj kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi kao pružatelje platnih usluga isto kao i za odgovorne osobe u njima.

Predloženim člankom 183. propisani su prekršaji institucija za platni promet, malih institucija za platni promet i registriranih pružatelja usluge informiranja o računu koji pružaju platne usluge zajedno s njihovim odgovornim osobama iz uprave, odnosno izvršnim direktorima iz upravnog odbora ili direktorima odgovornim za platne usluge.

Posebnim člankom 184. i člankom 185. sankcionirani su ostali prekršaji za male institucije za platni promet i za registriranog pružatelja usluge informiranja o računu koji je pravna osoba osnovana u Republici Hrvatskoj te je propisana kazna i za odgovorne osobe iz uprave male institucije za platni promet i iz uprave registriranog pružatelja usluge informiranja o računu, za odgovornog izvršnog direktora ako mala institucija za platni promet ili registrirani pružatelj usluge informiranja o računu imaju upravni odbor, ili za direktora odgovornog za platne usluge ako mala institucija za platni promet i registrirani pružatelj usluge informiranja o računu osim platnih usluga obavljaju i drugu djelatnost.

Člankom 186. propisane su sankcije za dodatne prekršaje odgovorne osobe institucije za platni promet, male institucije za platni promet i registriranog pružatelja usluge informiranja o računu. Člankom je također propisana sankcija za trgovca pojedinca ili obrtnika u Republici Hrvatskoj koji je registrirani pružatelj usluge informiranja o računu.

Člankom 187. propisane su sankcije za revizorsko društvo i ovlaštenog revizora ako ne ispune svoju obvezu izvješćivanja Hrvatske narodne banke o činjenicama koje predstavljaju povredu odredaba ovoga Zakona ili o okolnostima koje bi mogle utjecati na uredno poslovanje institucije za platni promet.

Člankom 188. ovoga Zakona propisani su prekršaji upravitelja platnog sustava kao i za odgovorne osobe iz uprave upravitelja platnog sustava odnosno za osobe koje su odgovorne za upravljanje platnim sustavom kod upravitelja platnog sustava.

Uz članak 189.

Ovim člankom propisana je nadležnost Ministarstva financija, Financijskog inspektorata za vođenje prekršajnih postupaka u prvom stupnju za prekršaje propisane ovim Zakonom.

Uz članak 190.

Navedenim člankom propisana je obveza Hrvatskoj narodnoj banci da na svojim internetskim stranicama objavljuje pravomoćne odluke u prekršajnim postupcima koje je pokrenula Hrvatska narodna banka, a kojim odlukama je pružatelj platne usluge ili odgovorna osoba pružatelja platnih usluga proglašena krivom za prekršaje na temelju ovoga Zakona. Kod objave takve odluke Hrvatska narodna banka može anonimizirati podatak pružatelja platne

usluge i ime odgovorne osobe ako ocijeni da bi njihova javna objava mogla ugroziti stabilnost financijskog tržišta ili prouzročiti nerazmjernu štetu pružatelju platnih usluga.

Također, člankom je propisana ovlast Hrvatskoj narodnoj banci da javno objavljuje i rješenja koje je donijela u izvršavanju svojih nadzornih ovlasti. Od javne objave mogu biti izuzeti podaci koji predstavljaju bankovnu tajnu ili su zaštićeni zakonom.

Uz članak 191.

Ovim člankom utvrđuju se rokovi za usklađivanje s odredbama ovoga Zakona. Institucije za platni promet koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona imaju odobrenje za pružanje platnih usluga mogu u narednom roku od šest mjeseci i dalje pružati platne usluge, a ako nakon isteka tog roka i dalje namjeravaju pružati platne usluge dužne su u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja. Člankom je propisana dokumentacija koju je potrebno priložiti uz zahtjev te ovlast Hrvatskoj narodnoj banci da donese rješenje o usklađivanju institucije za platni promet s odredbama ovoga Zakona i njenom upisu u registar iz članka 93. ovoga zakona ili za donošenje mjera potrebnih za usklađivanje s odredbama ovoga zakona. Ako Hrvatska narodna banka donese rješenje prema kojem institucija za platni promet nije usklađena s odredbama ovoga Zakona ili ta institucija ne podnese dokumentaciju u propisanom roku, Hrvatska narodna banka donijet će odluku o ukidanju rješenja kojom je instituciji za platni promet odobreno pružanje platnih usluga i izbrisat će ju iz registra iz članka 93. ovoga zakona. Institucije za platni promet kojima je izdano odobrenje za pružanje platne usluge iz članka 3. točke 7. Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12), nakon stupanja na snagu ovoga Zakona nastavlja pružati platnu uslugu iz članka 4. točke 3. ovoga Zakona, dužne su zatražiti upis promjene djelatnosti u sudski registar te najkasnije do 13. siječnja 2020. Hrvatskoj narodnoj banci dokazati da ispunjavaju uvjete iz članka 82. st. 3. i članka 99. ovoga Zakona. Kreditne institucije koje imaju odobrenje za pružanje platnih usluga u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija, mogu i nadalje pružati sve platne usluge iz članka 4. ovoga zakona te mogu upisati te djelatnosti u sudski registar bez posebnog odobrenja Hrvatske narodne banke. Također člankom je propisan i rok za usklađenje za pravne osobe osnovane u Republici Hrvatskoj koje su do donošenja ovoga Zakona pružale uslugu koja odgovara platnoj usluzi iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona i koje su u tom roku dužne Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje platne usluge iz članka 4. točke 7. ovoga Zakona. Isto tako, člankom je propisan rok i potreba usklađenja i za pravne osobe osnovane u Republici Hrvatskoj koje su do donošenja ovoga Zakona pružale uslugu koja odgovara platnoj usluzi iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona, a koje su dužne Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za upis u registar iz članka 93. ovoga Zakona za pružanje platne usluge iz članka 4. točke 8. ovoga Zakona.

Uz članak 192.

Ovim člankom propisano je da odobrenja za rad platnog sustava i suglasnosti na pravila rada platnog sustava koje je izdala Hrvatska narodna banka na temelju Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) ostaju na snazi.

Uz članak 193.

Ovim člankom propisano je da će se postupci koji su do stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenuti prema odredbama Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) dovršiti prema odredbama tog Zakona. Međutim, iznimno postupci izdavanja odobrenja pružatelju platnih usluga pokrenuti prema odredbama Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Naime, prema članku 90. stavku 5. Ustava Republike Hrvatske propisana je mogućnost da pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje iz posebno opravdanih razloga. S obzirom da je člankom 191. ovoga Zakona propisana obveza institucijama za platni promet kojima je izdano odobrenje za pružanje platnih usluga na temelju Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12) da se usklade s odredbama ovoga Zakona te da ako to ne učine da će Hrvatska narodna banka ukinuti rješenje kojim je instituciji za platni promet odobreno pružanje platnih usluga i instituciju brisati iz registra, isto je potrebno primijeniti i na postupke u tijeku, odnosno postupke izdavanja odobrenja pružatelju platnih usluga započete prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Iz navedenoga proizlazi kako postoje posebno opravdani razlozi da se pokrenuti postupci za izdavanje odobrenja pružatelju platnih usluga prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovrše prema odredbama ovoga Zakona jer se i postojeće institucije za platni promet koje imaju odobrenje za pružanje platnih usluga moraju uskladiti s odredbama ovoga Zakona, tj. dostaviti zahtjev i potrebnu dokumentaciju Hrvatskoj narodnoj banci u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Ako na temelju zahtjeva i dokumentacije kojom raspolaže ocijeni da je institucija za platni promet usklađena s odredbama ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka donosi rješenje kojim potvrđuje usklađivanje i upisuje provedeno usklađivanje u registar.

Uz članak 194.

Ovim člankom uređuju se rokovi i obveza Hrvatske narodne banke da donese podzakonske propise na temelju odredbi ovoga Zakona.

Uz članak 195.

Ovim člankom je propisano koji podzakonski propisi ostaju na snazi do stupanja na snagu propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te koji podzakonski propisi ostaju na snazi i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 196.

Ovim člankom uređuje se vrijeme prestanka važenja Zakona o platnom prometu (Narodne novine, br. 133/09 i 136/12).

Uz članak 197.

Ovim člankom uređuje se dan stupanja ovoga zakona te odgoda primjene pojedinih odredbi Zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM U ODNOSU NA ONA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU RAZLIKE NASTALE

Na 7. sjednici Hrvatskog sabora, održanoj 16. veljače 2018. godine, donesen je zaključak da se prihvaća Prijedlog zakona o platnom prometu. Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenja radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U nastavku se iznose nova rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na ona iz Prijedloga zakona koja su posljedica prihvaćenih primjedbi i prijedloga Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora te izmjena i dopuna učinjenih od strane predlagača radi veće jasnoće primjene pojedinih odredbi, dodatnog usklađenja s tekstom Direktive (EU) 2015/2366 te nove podjele nadležnosti nadzornih tijela u dijelu dodatnih nadzornih ovlasti:

- u članku 3. stavku 1. točkama 12., 14., 18. i 34. izvršene su manje izmjene radi postizanja točnosti/ potpunosti pojmova te je dodana nova točka 60. u kojoj se definira pojam *uska povezanost*
- u članku 6. stavku 1. pružateljima usluga koji izdaju platne instrumente u ograničenoj mreži (koje se ne smatraju platnim uslugama) dodaje se obveza slanja obavijesti Hrvatskoj narodnoj banci svakih 12 mjeseci nakon dostave prve obavijesti dok god ukupna vrijednost izvršenih platnih transakcija tijekom prethodnih 12 mjeseci prelazi iznos od 7.500.000,00 kuna (sukladno članku 37. stavku 2. Direktive (EU) 2015/2366)
- u članku 10. stavku 1. izvršeno je dodatno usklađivanje s člankom 96. stavkom 6. Direktive (EU) 2015/2366, u stavku 2. umjesto izrijekom navedenih obveznika izvješćivanja o platnim uslugama propisano je koji obveznici to mogu biti budući da za potrebe prikupljanja statističkih podataka o prijevarama u odnosu na sredstva plaćanja nije uvijek nužno obvezati na dostavu podataka sve navedene obveznike izvješćivanja, već samo relevantne sukladno obvezi dostave podataka nadležnim tijelima Europske unije i stanju na tržištu, a u stavku 9. izvršena je dorada sukladno izmjeni u stavku 2. ovoga članka
- u članku 11. stavku 2. dodavanjem riječi *te na okvirne ugovore* izvršeno je usklađenje sa stavkom 1. i člankom 38. stavkom 1. Direktive (EU) 2015/2366 prema kojoj se može ugovoriti da se sve odredbe ove glave ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično na odnos između pružatelja platnih usluga i korisnika koji nije potrošač
- u članku 23. stavku 1. točki 6. a) izvršeno je usklađenje s tekstom u članku 52. točki 6. podtočki a. Direktive (EU) 2015/2366, a dosadašnji stavak 6. postaje stavak 4. zbog nomotehničkih razloga te su dosadašnji stavci 4. i 5. koji su postali stavci 5. i 6. doradeni na način da je pojam: „kreditna kartica“ zamijenjen pojmom: „platna kartica“ u svrhu veće zaštite potrošača, a radi bolje informiranosti potrošača o plaćenim naknadama bolje je uređen način davanja informacija o izvršenim transakcijama
- u članku 26. stavcima 5., 6. i 7. izvršeno je usklađenje s tekstom članka 54. stavka 2. Direktive (EU) 2015/2366
- u članku 33. stavku 1. točkama 1. i 2. izvršeno je dodatno usklađenje s člankom 63. stavkom 1. točke a. i b. Direktive (EU) 2015/2366, a stavak 2. je uređen sukladno komentaru Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora u vezi s odredbama članaka koje se ne primjenjuju
- u člancima 35., 36. i 37. specificiran je regulatorni tehnički standard o autentifikaciji i komunikaciji koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju Direktive (EU) 2015/2366 s obzirom da je akt u međuvremenu donesen
- u članku 38. stavak 10. doraden je sukladno komentaru Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora u vezi s odredbama članaka koje se ne primjenjuju
- u članku 40. stavak 4. dodatno je usklađen s člankom 69. stavkom 1. točkom a. Direktive (EU) 2015/2366

- u članku 60. izvršena je izmjena temeljem Ispravka Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 102, 23.04.2018.)
- u članku 61. stavak 7. dodatno je usklađen s člankom 88. stavkom 4. Direktive (EU) 2015/2366
- u članku 64. izvršena je izmjena temeljem Ispravka Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 102, 23.04.2018.)
- u članku 67. dodan je novi stavak 2. zbog potrebe propisivanja obveze postupanja u skladu s EBA Smjernicama koje su u međuvremenu donesene, a u novom stavku 3. precizirano je koji pružatelji platnih usluga su dužni postupati sukladno toj odredbi budući da pružatelji iz drugih država članica izvještavaju nadležno tijelo u svojoj matičnoj državi članici
- u članku 68. stavak 1. doraden je iz istih razloga kao i stavak 67.
- u članku 69. specificiran je regulatorni tehnički standard o autentifikaciji i komunikaciji koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju Direktive (EU) 2015/2366 s obzirom da je akt u međuvremenu donesen
- u članku 81. uz primjenu odredbi zakona kojim se uređuju trgovačka društva dodaje se mogućnost primjene drugog posebnog zakona kojim je uređen način osnivanja pravnih osoba, sukladno prijedlogu Hrvatske udruge poslodavaca, kako bi se i drugim pravnim osobama na koje se ne primjenjuju odredbe Zakona o trgovačkim društvima, ali se one osnivaju i upisuju u sudski registar po drugoj pravnoj osnovi i ispunjavaju ostale zahtjeve iz Zakona, omogućilo dobivanje odobrenja za pružanje platnih usluga kao institucije za platni promet, male institucije za platni promet ili registrirani pružatelj usluge informiranja o računu
- u članku 84. stavku 1. izbrisana je točka 11. kao nepotrebna jer ako su ispunjeni svi prethodni uvjeti znači da je institucija za platni promet sposobna za zakonito poslovanje (nije niti predviđeno Direktivom (EU) 2015/2366), u stavku 2. točka 3. je doradena radi jasnoće primjene tog kriterija pri ocjenjivanju primjerenosti imatelja kvalificiranog udjela, a u stavku 3. točki 2. podstavku 4. dodan je broj Narodnih novina uz Kazneni zakon
- u članku 85. naveden je puni naziv Smjernice Europskoga nadzornog tijela koja je u međuvremenu donesena, dodan je tekst koji se odnosi na kaznena djela na području EU budući da se traže podaci i iz Europskog sustava kaznenih evidencija te je izmijenjen radi pojednostavljenja procedure licenciranja na način da se podnositelj zahtjeva obveže da te dokaze podnese sam odmah uz zahtjev umjesto da Hrvatska narodna banka traži dostavu tih dokaza
- u članku 87. stavku 1. izvršena je dorada radi pojednostavljenja procedure dolicenciranja na način da se podnositelj zahtjeva obveže da informacije i dokumentaciju podnese odmah uz zahtjev, a stavak 5. je brisan radi usklađenja sa Zakonom o općem upravnom postupku (taj Zakon ne poznaje rješenje čiji bi sastavni dijelovi bili druga samostalna rješenja)
- u članku 88. brisan je stavak 2. jer je definicija *uske povezanosti* prebačena u članak 3. stavak 1. u novu točku 60.
- u člancima 85., 87. i 101. propisano je da se na obvezu osiguranja od profesionalne odgovornosti za instituciju za platni promet koja pruža platne usluge iz članka 4. točke

7. odnosno članka 4. točaka 7. i 8. Zakona primjenjuju Smjernice Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo o kriterijima za određivanje minimalnog novčanog iznosa za osiguranje od profesionalne odgovornosti ili druge usporedive garancije sukladno članku 5. stavku 4. Direktive (EU) 2015/2366 pa je potrebno brisati obvezu donošenja podzakonskog propisa.

- u članku 92. propisano je da Hrvatska narodna banka odlučuje na temelju potpunog, a ne urednog, zahtjeva (sukladno je članku 12. Direktive (EU) 2015/2366 i Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo) te da se dobar ugled ocjenjuje i temeljem podataka o osuđivanosti
- u članku 93. stavku 5. dodani su subjekti iz stavka 2. koji su greškom bili izostavljeni, a naslov iznad članka 93. izmijenjen je radi boljeg obuhvata sadržaja članka
- u članku 100. dodan je novi stavak 6. radi zaštite novčanih sredstava korisnika platnih usluga, koja su deponirana na računu kreditne institucije, u slučaju stečaja/ likvidacije kreditne institucije
- u članku 104. određeno je da će se stavak 2. primjenjivati na sve institucije za platni promet, neovisno o tome radi li se o institucijama za platni promet koje ne obavljaju druge djelatnosti, osim pružanja platnih usluga ili o institucijama za platni promet koje pružaju usluge iz članka 83. točaka 2. i 3.
- u članku 108. stavku 1. prema kojemu institucija za platni promet odgovara za postupke svojih zaposlenika, zastupnika i pružatelja usluga eksternalizacije izbrisana je riječ *trećima* radi usklađenja s člankom 20. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/2366
- u članku 110. stavku 7. izbrisano je pozivanje na stavak 3. istoga članka jer bonitetni nadzor može obavljati samo Hrvatska narodna banka
- u članku 111. stavku 3. dodano je pozivanje i na točku 2. stavka 1. ovoga članka prema kojoj zaposlenici Hrvatske narodne banke obavljaju izravni nadzor, a u stavku 4. usvojena je primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora te je propisano kako je riječ o iznimci od stavka 3. ovoga članka, a tekst stavka 5. podijeljen je u nove stavke 5. i 6. radi bolje jasnoće
- u članku 112. tekst stavka 3. podijeljen je u nove stavke 3. i 4. radi bolje jasnoće
- u članku 113. stavku 2. usvojena je primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora te je propisano kako je riječ o iznimci od stavka 1. ovoga članka
- u članku 123. stavku 3. dodana je primjena članka 85. stavka 2. pa se u stavku 2. briše odgovarajući tekst
- u članku 131. dodan je stavak 2. jer je potrebna primjena odredbe koja se odnosi na procjenu dobrog ugleda
- u članku 132. izvršeno je usklađenje s člankom 101.
- u članku 139. specificiran je regulatorni tehnički standard o autentifikaciji i komunikaciji koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju Direktive (EU) 2015/2366 s obzirom da je akt u međuvremenu donesen
- u članku 140. dodan je novi stavak 4. prema kojemu je Hrvatska narodna banka ovlaštena zatražiti od nadležnih tijela matične države članice podatak postoje li opravdani razlozi za zabrinutost u pogledu pranja novca ili financiranja terorizma u odnosu na namjeravano imenovanje zastupnika, distributera ili osnivanje podružnice (prijedlog Ureda za sprječavanje pranja novca) te je stavicima 1. i 11. specificiran regulatorni tehnički standard o autentifikaciji i komunikaciji koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju Direktive (EU) 2015/2366 s obzirom da je akt u međuvremenu donesen
- u članku 147. stavku 1. brisan je uvodni dio rečenice u kojem se navodi što nadzire Hrvatska narodna banka jer je taj nadzor uređen u Glavi V. i nije ga potrebno ovdje

ponavljati, a u stavku 2. brisan je uvodni dio rečenice u kojem se navodi što nadzire Financijski inspektorat iz istoga razloga

- u članku 148. izvršena je nova podjela nadležnosti u dijelu dodatnih nadzornih ovlasti na način da Hrvatska narodna banka, ako ima spoznaju da izdavanje elektroničkog novca obavljaju neovlašteni izdavatelji, o tome obavijesti državno odvjetništvo ili neko drugo nadležno tijelo, a Ministarstvo nadležno za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt ovlašteno je obavljati i inspekcijski nadzor po saznanju o pružatelju usluga koji obavlja jednu ili obje aktivnosti iz članka 5. točke 11. podtočaka a) i b) ovoga Zakona za koje ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tijekom prethodnih 12 mjeseci premašuje iznos od 7.500.000,00 kuna, a koji nije obavijestio Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 6. stavkom 1. ovoga Zakona
- u članku 149. dorađene su odredbe u svrhu provođenja bolje suradnje i razmjene informacija između nadležnih tijela Republike Hrvatske
- u članku 151. stavku 1. obveza čuvanja tajnosti podataka odnosi se i na Ministarstvo nadležno za gospodarstvo, poduzetništvo i obrt (dodano zbog dodane nadležnosti prema članku 148.)
- u članku 154. stavku 1. dopuna se odnosi na obuhvat platnih sustava iz Republike Hrvatske ili drugih država, a u stavku 3. brisano je pozivanje na pružatelje usluge informiranja o računu jer se na njih ne odnosi pristup platnim sustavima
- u članku 155. stavku 2. dodano je da je riječ o sistemski značajnim platnim sustavima
- u članku 158. stavak 5. usklađen je s člankom 85. stavkom 7.
- u članku 165. stavku 3. izmijenjena je uvodna rečenica sukladno primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora prema kojoj je kod nabiranja suvišno propisivati da nešto sadrži *najmanje* te je izvršeno usklađivanje s člankom 155. stavkom 2.
- u članku 166. stavku 1. izmijenjen je izričaj jer se ne radi o registraciji u platnom sustavu nego o pristupu platnom sustavu pružatelja platnih usluga koji su registrirani
- u članku 174. stavku 2. izmijenjena je uvodna rečenica sukladno primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora prema kojoj je kod nabiranja suvišno propisivati da nešto sadrži *najmanje*
- u članku 178. propisano je da Hrvatska narodna banka odlučuje na temelju potpunog, a ne urednog, zahtjeva (odlučivanje na temelju potpunog zahtjeva sukladno je članku 12. Direktive (EU) 2015/2366 i Smjernicama Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo)
- u člancima 179. do 188. dorađene su Prekršajne odredbe radi bolje jasnoće uključujući i prijedlog Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da iza pojedinih prekršajnih odredbi u zagradama treba brisati tekst: „*ovoga Zakona*“
- u članku 190. stavku 4. dorađen je izričaj radi bolje jasnoće norme
- prijelazne i završne odredbe (članci 191. do 197.) izmijenjene su sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora te radi usklađenja sa Zakonom o općem upravnom postupku, a koje nisu bile ugrađene u Prijedlog zakona, jasnije je određeno usklađivanje s pojedinim odredbama ovoga Zakona te stupanje na snagu.

Također, u tekstu Konačnog prijedloga zakona izvršene su manje jezične korekcije i ispravke grešaka u tekstu (poput krivog pozivanja).

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Na tekst Prijedloga zakona nije bilo primjedbi koje predlagatelj nije prihvatio.